

ตัวต้นที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและ
ครอบครัว

พิมพ์ชนก ศรีสุตโต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

ตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและ
ครอบครัว

พิมพ์ชนก ศรีสุตโต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

POSSIBLE SELVES OF JUVENILE RECIDIVISTS IN JUSTICE SYSTEM OF JUVENILE AND
FAMILY COURT

PIMCHANOK SRISUTTO

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF SCIENCE
IN COUNSELING PSYCHOLOGY
FACULTY OF EDUCATION
BURAPHA UNIVERSITY

2025

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ พิมพ์ชนก ศรีสุตโต ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพร อนุศาสนนันท์)

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารยา ผลัญญา)

..... กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท ศรีจันทร์นิล)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรพร อนุศาสนนันท์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท ศรีจันทร์นิล)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญภา กุลนภาดล)

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ ดร. สฎายุ ธีระวงษ์ชิตระกูล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา ของมหาวิทยาลัย
บูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเอี่ยม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

63920101: สาขาวิชา: จิตวิทยาการปรึกษา; วท.ม. (จิตวิทยาการปรึกษา)

คำสำคัญ: ตัวตนที่เป็นไปได้, การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน, ทฤษฎีการกำหนดตนเอง

พิมพ์ชนก ศรีสุดโต : ตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำใน

กระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว. (POSSIBLE SELVES OF JUVENILE

RECIDIVISTS IN JUSTICE SYSTEM OF JUVENILE AND FAMILY COURT) คณะกรรมการควบคุม

วิทยานิพนธ์: สุรพร อนุศาสนนันท์, ค.ศ., ชมพูนุท ศรีจันทร์นิล, Ph.D. ปี พ.ศ. 2568.

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยการวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน เพื่อศึกษาตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเด็กและเยาวชนที่เคยกระทำผิดซ้ำจำนวน 12 คน ซึ่งได้รับการคัดเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์การคัดเลือกและคัดออกของการวิจัย ข้อมูลการวิจัยถูกรวบรวมผ่านการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างโดยใช้การต่อเติมเรื่องราวและคำถามปลายเปิดเป็นเครื่องมือในการสำรวจมุมมองและประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำสามารถระบุตัวตนที่เป็นไปได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ โดยมี 3 แก่นสาระใหญ่ ได้แก่ (1) การมีความสามารถในการดูแลครอบครัว (2) การมีชีวิตที่เป็นอิสระจากการถูกจับกุมหรือคุมขัง และ (3) อิทธิพลทางสังคมนำไปสู่ตัวตนที่ไม่ต้องการ นอกจากนี้ ยังพบว่า ตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้มีความเชื่อมโยงกับความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ ตามแนวคิดของทฤษฎีการกำหนดตนเอง ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถ ความเป็นอิสระ และความสัมพันธ์

63920101: MAJOR: COUNSELING PSYCHOLOGY; M.Sc. (COUNSELING PSYCHOLOGY)

KEYWORDS: POSSIBLE SELVES, JUVENILE RECIDIVISM, SELF-DETERMINATION THEORY

PIMCHANOK SRISUTTO : POSSIBLE SELVES OF JUVENILE RECIDIVISTS IN JUSTICE SYSTEM OF JUVENILE AND FAMILY COURT. ADVISORY COMMITTEE: SUREEPORN ANUSASANANAN, Ph.D. CHOMPUNUT SRICHANNIL, Ph.D. 2025.

This qualitative study used Reflexive Thematic Analysis approach to explore the Possible Selves of children and juvenile recidivists in the justice system of Juvenile and Family Court. The sample consisted of 12 juveniles with repeated offence, purposefully sampling based on specific inclusion criteria and exclusion criteria. Data were collected through semi-structured interviews, using story completion and open-ended questions as instruments to examine the perspectives and experiences of the participants.

The research results found that recidivist children and juveniles identified both positive and negative possible selves, which were categorized into three themes: (1) The ability to take care of their families, (2) A life free from arrests or confinement and (3) Social influences leading to the (un)desired self. Moreover, the study found that the participants' possible selves were closely linked to basic psychological needs, as conceptualized in Self-Determination Theory, which encompasses competence, autonomy, and relatedness.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ ด้วยความกรุณาและการสนับสนุนอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท ศรีจันทร์นิล ซึ่งได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดและให้คำแนะนำอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การกำหนดแนวคิด การวางแผนการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ผล ตลอดจนการตรวจสอบเนื้อหาอย่างละเอียดถี่ถ้วน พร้อมทั้งเสนอแนะข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีคุณภาพและความสมบูรณ์ครบถ้วน ท่านยังเป็นแรงบันดาลใจสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยมุ่งมั่น ตั้งใจ และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง จนสามารถดำเนินการวิจัยได้สำเร็จลุล่วง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรีพร อนุศาสนนันท์ ที่ได้เมตตาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ ซึ่งมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อความราบรื่นและประสิทธิภาพในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

นอกจากนี้ ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทุกท่าน ที่ได้ให้ความร่วมมือและการสนับสนุนอย่างดียิ่งจนทำให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ในสาขาจิตวิทยาการปรึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ได้ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ ความรู้ และกำลังใจตลอดเส้นทางการวิจัยครั้งนี้ รวมถึงครอบครัวและบุคคลอันเป็นที่รักทุกท่าน ที่เป็นแรงสนับสนุนสำคัญ เสริมสร้างพลังใจให้ผู้วิจัยก้าวข้ามอุปสรรคต่าง ๆ จนสามารถดำเนินงานวิจัยฉบับนี้ได้อย่างสมบูรณ์

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการ และช่วยสนับสนุนแนวทางการแก้ไข บำบัด พิ้นฟู เด็กและเยาวชนผู้กระทำผิด เพื่อคืนทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าให้กลับคืนสู่สังคมได้อย่างมั่นคงต่อไป

พิมพ์ชนก ศรีสุตโต

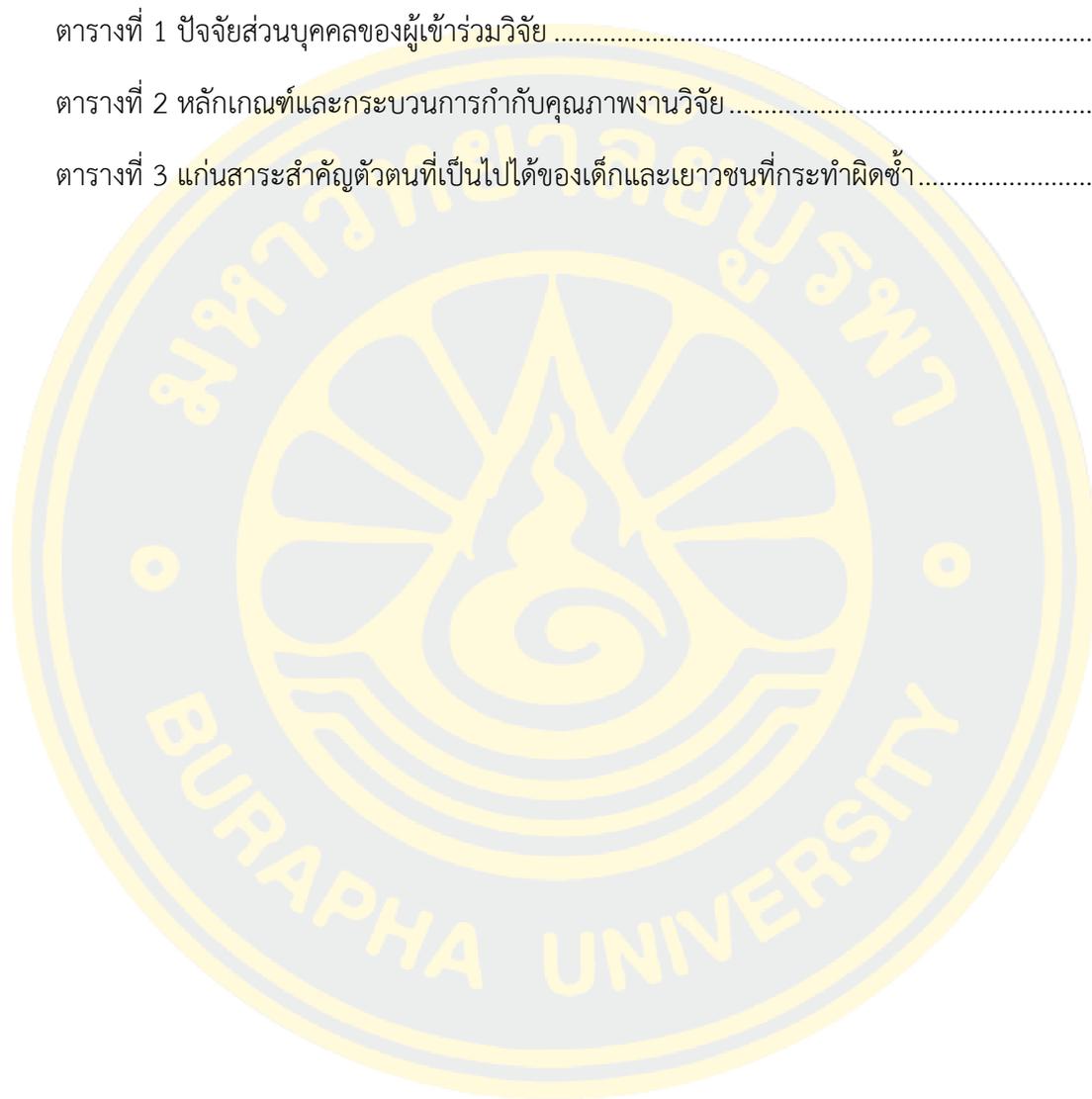
สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญรูปภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของการวิจัย.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน.....	7
ตัวตนที่เป็นไปได้.....	9
ทฤษฎีการกำหนดตนเอง.....	16
การวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน.....	21
สรุปการทบทวนวรรณกรรม.....	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	24

การวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน.....	24
ผู้เข้าร่วมวิจัย	24
การเก็บข้อมูลวิจัย.....	25
จริยธรรมการวิจัย	28
การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย.....	32
การกำกับคุณภาพงานวิจัย.....	34
บทที่ 4 ผลการวิจัย	37
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	54
สรุปและอภิปรายผลการวิจัย	54
ข้อเสนอแนะ	59
บทสรุป.....	62
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก.....	72
ภาคผนวก ก	73
ภาคผนวก ข	83
ภาคผนวก ค	86
ภาคผนวก ง.....	162
ภาคผนวก จ	172
ภาคผนวก ฉ	175
ภาคผนวก ช	181
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	184

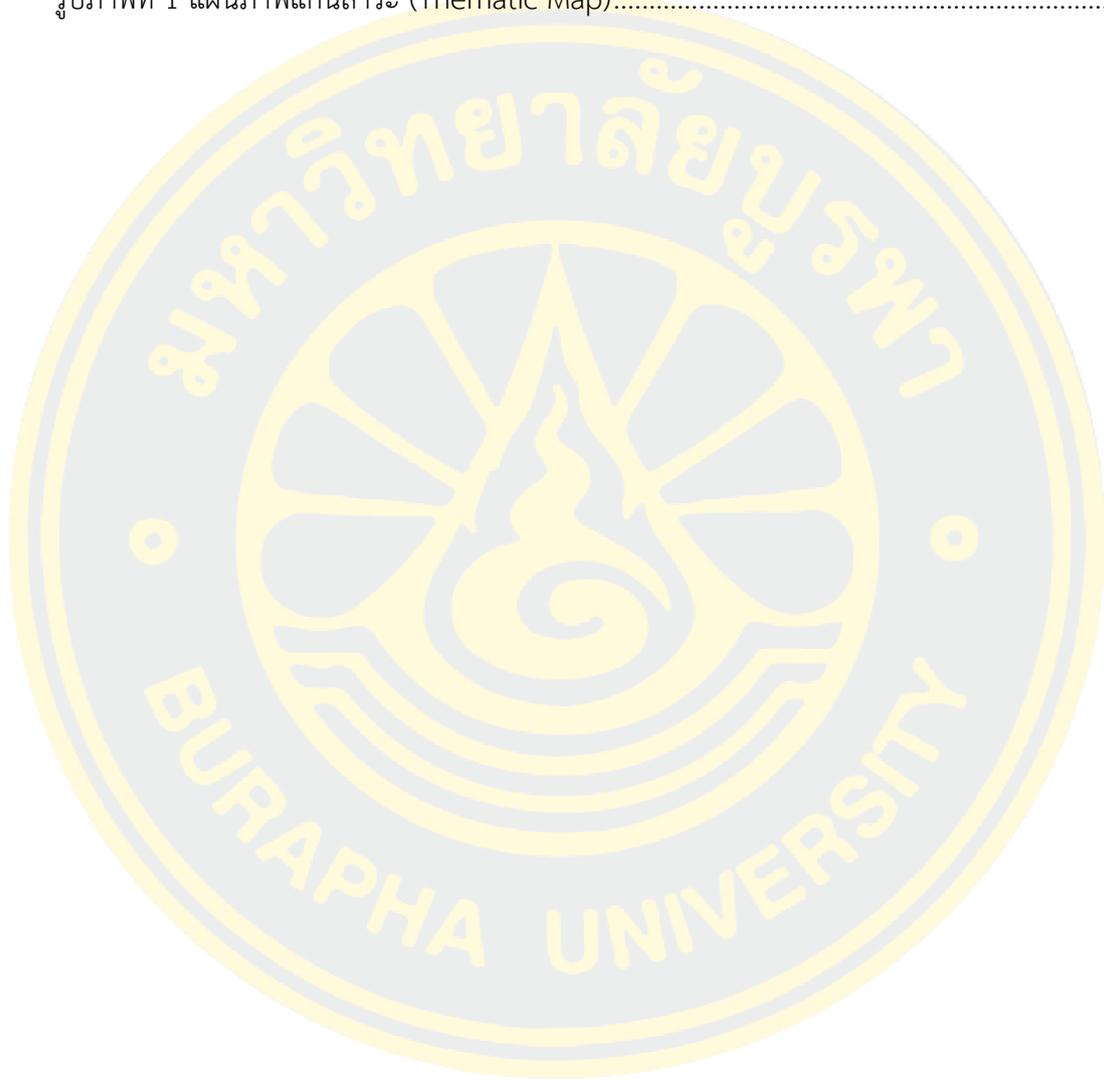
สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมวิจัย	26
ตารางที่ 2 หลักเกณฑ์และกระบวนการกำกับคุณภาพงานวิจัย	35
ตารางที่ 3 แก่นสาระสำคัญตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ	38

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูปภาพที่ 1 แผนที่แก่นสาระ (Thematic Map).....	33

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของการวิจัย

วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่อยู่ระหว่างความเป็นเด็กและความเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม (Biopsychosocial Development) การเปลี่ยนแปลงในวัยนี้มีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล หากวัยรุ่นสามารถมีพัฒนาการไปตามลำดับขั้นอย่างเหมาะสม จะช่วยให้พวกเขาปรับตัวและก้าวเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ได้อย่างราบรื่น แต่หากวัยรุ่นไม่สามารถเผชิญหน้าและจัดการกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม อาจส่งผลให้เกิดปัญหาทางด้านจิตใจ อารมณ์ และพฤติกรรม (เพ็ญภา กุลนภาดล, 2562) กล่าวได้ว่า วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหามากกว่าช่วงวัยอื่น ๆ เช่น การมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจ การมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม การขาดความระมัดระวังในการดำเนินชีวิต ตลอดจนการมีพฤติกรรมก้าวร้าวหรือการกระทำผิดกฎหมาย เป็นต้น (พนม เกตุมาน, 2550)

ศศิวิมล ทองกลม (2553) ศึกษาเกี่ยวกับดัชนีวัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน โดยสรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงของเด็กและเยาวชนไว้ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านครอบครัว ด้านกลุ่มเพื่อน/โรงเรียน และด้านสังคมสิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัย โดยพบว่า หากเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมที่ตรงตามปัจจัยดังกล่าว จะมีแนวโน้มของการกระทำผิดสูง อย่างไรก็ตาม ข้อมูลจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนแสดงแนวโน้มการกระทำผิดในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่ลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงปี พ.ศ.2560-2563 โดยในปี พ.ศ.2560 มีเด็กและเยาวชนกระทำผิดและถูกดำเนินคดีทั้งสิ้น 24,762 คน ในปี พ.ศ.2561 ลดลงเป็น 22,540 คน ในปี พ.ศ.2562 ลดลงเป็น 20,113 คน และในปี พ.ศ.2563 ลดลงเป็น 17,715 คน (ศูนย์ข้อมูลและสถิติกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, ม.ป.ป.) แม้สถิติการกระทำผิดครั้งแรกจะลดลง แต่จำนวนการกระทำผิดซ้ำกลับมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ข้อมูลจากกองยุทธศาสตร์และแผนงานแสดงแนวโน้มการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนหลังได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงปี พ.ศ.2558-2561 โดยในปี พ.ศ.2558 มีเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปี หลังจากการปล่อยตัวจำนวน 947 คน คิดเป็นร้อยละ 22.73 ในปี พ.ศ.2559 มีเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำจำนวน 944 คน คิดเป็นร้อยละ 22.14 ในปี พ.ศ.2560 มีเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำจำนวน 882 คน คิดเป็นร้อยละ 23.37 และในปี พ.ศ.2561 มีเด็กและเยาวชนกระทำผิดซ้ำจำนวน 758 คิดเป็นร้อยละ 23.77 (กองยุทธศาสตร์และแผนงาน, 2563)

ปัจจัยที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนมีความหลากหลาย เช่น งานวิจัยของ ปิยะณัฐ แยมสรवल (2553) เกี่ยวกับประสบการณ์การกระทำผิดซ้ำของเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนผ่านการศึกษารายกรณี ผลการวิจัยพบว่า สิ่งแวดล้อม พัฒนาการภายใน และสังคมรอบข้างมีบทบาทสำคัญต่อการกระทำผิดซ้ำ ขณะที่งานวิจัยของ ตะวันฉาย มิตรประชา (2557) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเยาวชน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาเยาวชนภายหลังการปล่อยตัว ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยด้านครอบครัว พฤติกรรมและอารมณ์ เศรษฐฐานะ และสังคม ล้วนมีผลต่อการกลับไปกระทำผิด เมื่อเยาวชนที่เคยกระทำผิดกลับคืนสู่ชุมชนเดิม พวกเขาอาจเผชิญกับความท้าทายในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง ขาดที่พึ่งทางจิตใจ และขาดโอกาสในการศึกษาหรือการทำงาน ซึ่งล้วนเพิ่มโอกาสในการหวนกลับไปกระทำผิดซ้ำ อย่างไรก็ตาม หนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้เด็กและเยาวชนสามารถหลุดพ้นจากวัฏจักรของการกระทำผิดซ้ำได้คือ การมีความเข้าใจในตัวเองและการมองเห็นอนาคตของตนเองอย่างมีความหวัง การพัฒนาตัวตนที่เป็นไปได้จึงมีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เด็กและเยาวชนสร้างแนวทางในการเปลี่ยนแปลงชีวิตของตนเองและลดโอกาสในการกลับไปกระทำผิดอีก

ตัวตนที่เป็นไปได้ (Possible Selves) ถูกกล่าวถึงครั้งแรกในปี ค.ศ.1986 โดย Markus and Nurius ซึ่งพบว่ายังมีขอบเขตของการรู้จักตัวเอง (Self-Knowledge) ที่ยังไม่ได้รับการศึกษา นั่นคือตัวตนที่เป็นไปได้ ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งของมโนภาพแห่งตน (Self-Concept) ที่สะท้อนถึงศักยภาพและความเป็นไปได้ในอนาคตของบุคคล โดยแสดงออกในรูปแบบของค่านิยม ความคาดหวัง ความหวัง และเป้าหมาย ทั้งนี้ ตัวตนที่เป็นไปได้ไม่ได้เป็นเพียงภาพสะท้อนถึงอนาคตของบุคคลเท่านั้น แต่ยังมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้บุคคลลงมือปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ที่ต้องการหรือเพื่อหลีกเลี่ยงผลลัพธ์ที่ไม่น่าพึงพอใจ นอกจากนี้ ตัวตนที่เป็นไปได้อย่างช่วยให้บุคคลสามารถตีความตัวตนในปัจจุบันผ่านการตรวจสอบแรงจูงใจและการกระทำในชีวิตประจำวันของตนเอง (Zeigler-Hill et al., 2020)

ตัวตนที่เป็นไปได้สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ตัวตนที่ปรารถนา (Hoped-for Selves) หรือตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวก (Positive Possible Selves) คือ ตัวตนที่บุคคลปรารถนาหรือมุ่งหวังจะเป็นในอนาคต เช่น เป็นบุคคลที่ประสบความสำเร็จ มีฐานะที่ร่ำรวย หรือเป็นที่รักและได้รับการยอมรับจากผู้อื่น และตัวตนที่หวาดกลัว (Feared Possible Selves) หรือตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบ (Negative Possible Selves) คือ ตัวตนที่บุคคลไม่ต้องการหรือหวาดกลัวที่จะเป็น เช่น ตกงาน ติดสุรา หรือใช้ชีวิตอย่างโดดเดี่ยว จึงกล่าวได้ว่า ตัวตนที่เป็นไปได้ถือเป็นทรัพยากรเชิงจิตวิทยาอันทรงพลังที่ช่วยสร้างแรงบันดาลใจและกำหนดทิศทางในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลในปัจจุบัน เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายในอนาคตหรือป้องกันความล้มเหลวที่อาจเกิดขึ้น (Cross & Markus, 1991)

ในประเทศไทย การศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดตัวตนที่เป็นไปได้ยังมีจำนวนจำกัดเมื่อเทียบกับงานวิจัยในต่างประเทศ และส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ โดยนำแนวคิดตัวตนที่เป็นไปได้มาอธิบายพฤติกรรมด้านสุขภาพ ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ ปาริชา รังकुณวัฒน์ (2549) เกี่ยวกับการพัฒนาแบบวัดแบบแผนภาพลักษณะปัจจุบัน และแบบวัดแบบแผนภาพลักษณะอนาคต เพื่อประเมินความคิดในปัจจุบัน ความสำคัญที่บุคคลมีให้กับร่างกายของตน และความคิดในอนาคตเกี่ยวกับร่างกายของหญิงไทยวัยกลางคน และงานวิจัยของ ดารารวรรณ รองเมือง และคณะ (2562) เกี่ยวกับการนำแนวคิดตัวตนที่เป็นไปมาใช้อธิบายพฤติกรรมจัดการตนเองและระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 อย่างไรก็ตาม ขอบเขตของการศึกษาในประเทศไทยยังไม่ได้ครอบคลุมถึงมิติอื่น ๆ ทำให้องค์ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดตัวตนที่เป็นไปได้มีขอบเขตที่ค่อนข้างจำกัด

ประสบการณ์ในการทำงานกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มีงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาสาเหตุของการกระทำผิดซ้ำในเด็กและเยาวชนโดยมีเป้าหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดพวกเขาหันกลับไปกระทำผิดอีก งานวิจัยเหล่านี้เน้นไปที่การวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยง การแสวงหาแหล่งช่วยเหลือ และการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ ภัทรชมน ชื่นสำนวน (2561) ที่มุ่งเน้นการใช้กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน งานวิจัยของ อิศริยา สันติธรรม (2564) ที่ศึกษาการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่สามารถหลีกเลี่ยงการกระทำผิดซ้ำในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อเสนอแนวทางป้องกันการกระทำผิดซ้ำในคดีดังกล่าว งานวิจัยของ ชานนท์ คันธฤทธิ (2564) ที่ศึกษาสภาพปัญหาการกระทำผิดคดียาเสพติดของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและแนวทางในการลดพฤติกรรมกระทำผิดซ้ำ งานวิจัยของ วาชิณี ยศปัญญา (2567) ที่วิเคราะห์ปัญหาและเสนอแนวทางแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดียาเสพติดภายหลังการปล่อยตัว โดยเน้นความร่วมมือทางกฎหมายระหว่างภาครัฐและเอกชน และงานวิจัยของ น้ำเพชร ศรีกุลยพันธ์ (2567) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่นำไปสู่การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อหามาตรการป้องกันการกระทำผิด

งานวิจัยเหล่านี้ให้ความสำคัญกับการระบุปัจจัยเสี่ยงและการสร้างเครือข่ายสนับสนุนจากครอบครัว ชุมชน หรือหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการปรับเปลี่ยนสภาพแวดล้อมที่อาจส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน อย่างไรก็ตาม หลายแนวทางยังคงเน้นไปที่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน มากกว่าการเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนได้ค้นพบและกำหนดเส้นทางชีวิตด้วยตนเอง

ในฐานะนักจิตวิทยาประจำศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยมีโอกาสพบกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ซึ่งมีภูมิหลัง พฤติกรรม และทัศนคติที่แตกต่างกัน โดยพบว่าเด็กและ

เยาวชนเหล่านี้มีทั้งกลุ่มที่ตั้งใจเลือกเส้นทางแห่งการกระทำผิดด้วยตัวเอง และกลุ่มที่ถูกสิ่งแวดล้อมหรือสังคมบีบบังคับให้ต้องเข้าสู่สถานการณ์ที่นำไปสู่การกระทำผิดอย่างไร้ทางเลือก

จากประสบการณ์ดังกล่าว ผู้วิจัยมองว่าการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนเปรียบเสมือนการเผชิญกับปัญหาใหญ่ในช่วงชีวิตของวัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีความเปราะบางทั้งในด้านอารมณ์จิตใจ และการตัดสินใจ หากเด็กและเยาวชนสามารถยอมรับความผิดพลาดที่เกิดขึ้นและรับมือกับอุปสรรคเหล่านั้นได้สำเร็จ จะทำให้พวกเขามีแรงจูงใจที่อยากจะเปลี่ยนแปลงตนเองและหาหนทางในการพัฒนาตัวเองให้ดียิ่งขึ้นได้ ในขณะเดียวกัน ยังมีเด็กและเยาวชนอีกจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถก้าวผ่านอุปสรรคเหล่านี้และยังคงวนเวียนอยู่ในวงจรของการกระทำผิด แม้ว่าจะได้รับโอกาสหรือความช่วยเหลือหลายครั้งก็ตาม ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสงสัยว่า อะไรคือปัจจัยที่ทำให้เด็กและเยาวชนบางคนไม่สามารถก้าวผ่านอุปสรรคและทำให้พวกเขาเลือกเส้นทางเดิมซ้ำ ๆ ทั้งที่มีโอกาสในการเปลี่ยนแปลง

ผู้วิจัยเชื่อว่าการศึกษาคำรับรู้ตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำมีความสำคัญ เนื่องจากตัวตนที่เป็นไปได้เป็นภาพสะท้อนของความคาดหวังในอนาคต ทั้งในด้านบวกและด้านลบ ซึ่งมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการตัดสินใจและการเลือกแสดงพฤติกรรมของบุคคล การทำความเข้าใจว่ากลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยกระทำผิดมีมุมมองต่อตนเองในอนาคตอย่างไร จะช่วยให้เห็นถึงประสบการณ์ ความคาดหวัง และแบบแผนในการดำเนินชีวิตของพวกเขาได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ผู้วิจัยคาดหวังว่าผลการศึกษานี้จะนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ตลอดจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนในกระบวนการยุติธรรมเกิดความตระหนักในตัวตนที่เป็นไปได้ของตนเอง ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาตนเองตามอุดมคติ และหลีกเลี่ยงการหวนกลับไปมีพฤติกรรมที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำในอนาคต

คำถามการวิจัย

ตัวตนที่เป็นไปได้ตามการรับรู้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัวเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อทำความเข้าใจและระบุตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิเคราะห์ที่แก่นสาระเชิงสะท้อน (Reflexive Thematic Analysis) ภายใต้กรอบแนวคิดของสังคมนิยมเชิงวิพากษ์ (Critical Realist Lens) ซึ่งยอมรับว่าความเป็นจริงมีอยู่โดยอิสระจากประสบการณ์และการรับรู้ของบุคคล แต่ขณะเดียวกันก็ตระหนักว่าความจริงที่แต่ละบุคคลรับรู้ถูกกำหนดโดยบริบททางสังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี และมุมมองส่วนบุคคล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นไปที่การศึกษาแนวคิด “ตัวตนที่เป็นไปได้” (Possible Selves) ซึ่งเป็นองค์ประกอบของมโนภาพแห่งตน (Self-Concept) โดยสะท้อนถึงเป้าหมาย แรงจูงใจ และความหวาดกลัวของบุคคล ตัวตนที่เป็นไปได้สามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ตัวตนที่ปรารถนาหรือตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวก และตัวตนที่หวาดกลัวว่าหรือตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบ นอกจากนี้ การวิจัยยังมุ่งสำรวจโครงสร้างทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อการก่อร่างสร้างตัวตนที่เป็นไปได้ของบุคคล เพื่อทำความเข้าใจถึงผลกระทบที่เกิดจากบริบทแวดล้อมทางสังคมในมิติต่าง ๆ ซึ่งอาจส่งเสริมหรือจำกัดศักยภาพในการพัฒนาตัวตนของแต่ละบุคคล

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจและระบุตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว โดยกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยคือ เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชลบุรี ที่มีอายุระหว่าง 12-18 ปี จำนวน 12 คน ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่อเติมเรื่องราว (Story Completion) และการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกซึ้งและครอบคลุมในประเด็นที่ศึกษา

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เสริมสร้างองค์ความรู้และความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว
2. ให้ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่สามารถประยุกต์ใช้เป็นแนวทางเชิงปฏิบัติสำหรับงานการปรึกษาเชิงจิตวิทยา ตลอดจนเป็นข้อมูลเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาแนวทางส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างตัวตนที่พึงปรารถนาของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ อันจะนำไปสู่การลดโอกาสในการหวนกลับไปกระทำผิดและการปรับตัวเข้าสู่สังคมอย่างยั่งยืน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ตัวตนที่เป็นไปได้ (Possible Selves)** หมายถึง ความคิดของบุคคลเกี่ยวกับตัวตนที่พวกเขาอยากจะเป็นและกลัวที่จะเป็นในอนาคต ซึ่งมีทั้งหมด 2 ประเภท คือ ตัวตนที่ปรารถนาหรือตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวก และตัวตนที่หวาดกลัวหรือตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบ ตัวตนที่เป็นไปได้สะท้อนถึงความปรารถนา ความหวาดกลัว หรือเป้าหมายของบุคคล อีกทั้งยังมีความสำคัญในแง่ของการควบคุมและชี้นำพฤติกรรมของบุคคล

2. **เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว** หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึง 18 ปีบริบูรณ์ ซึ่งเคยกระทำผิดและคดีเดิมได้สิ้นสุดลงแล้ว แต่ภายหลังได้กระทำผิดซ้ำจนต้องเข้าสู่กระบวนการพิจารณาคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัว โดยศาลกำหนดมาตรการคุมประพฤติที่เข้มงวดขึ้น เช่น การส่งตัวเข้าสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนหรือศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชน (ในคดีอาญาที่มีข้อกล่าวหาว่าเด็กหรือเยาวชนเป็นผู้กระทำความผิด ให้ถืออายุของบุคคลดังกล่าว ณ วันที่การกระทำความผิดได้เกิดขึ้น)

3. **การวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน (Reflexive Thematic Analysis)** หมายถึง วิธีวิจัยเชิงคุณภาพที่มุ่งเน้นการระบุ วิเคราะห์ และตีความแบบแผนหรือแก่นสาระ (Themes) ที่เกิดขึ้นจากข้อมูลวิจัย ตามแนวทางของ Braun and Clarke (2006, 2019) โดยอาศัยกระบวนการตีความเชิงลึกและให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้วิจัยในการมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย (Reflexivity)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาตัวต้นที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว ซึ่งผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องครอบคลุมในประเด็นและเนื้อหาที่สำคัญ โดยมีการรวบรวมนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน
 - 1.1 ปัจจัยที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
2. ตัวต้นที่เป็นไปได้
 - 2.1 ความหมายของตัวต้นที่เป็นไปได้
 - 2.2 ประเภทของตัวต้นที่เป็นไปได้
 - 2.3 ความเป็นมาของตัวต้นที่เป็นไปได้
 - 2.4 ความสำคัญของตัวต้นที่เป็นไปได้
 - 2.5 ความสมดุลของตัวต้นที่เป็นไปกับการกระทำผิด
3. ทฤษฎีการกำหนดตนเอง
 - 3.1 ความหมายของทฤษฎีการกำหนดตนเอง
 - 3.2 ทฤษฎีย่อยของทฤษฎีการกำหนดตนเอง
 - 3.3 ทฤษฎีการกำหนดตนเองกับการกระทำผิด
4. การวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน
 - 4.1 ความหมายของการวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน
 - 4.2 กระบวนทัศน์การวิจัย
5. สรุปการทบทวนวรรณกรรม

การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน

การกระทำผิดซ้ำ (Recidivism) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน “Recidere” ซึ่งแปลว่า “ย้อนกลับ” หมายถึง บุคคลที่เคยถูกคุมขังจากการกระทำผิด แต่เมื่อพ้นโทษแล้วกลับไม่สามารถเปลี่ยนแปลงตนเองได้ และหวนกลับไปสู่พฤติกรรมเดิมที่ผิดกฎหมายอีกครั้ง (Maltz, 2001) ปรัชญาการนี้จึงกลายเป็นตัวชี้วัดสำคัญของหน่วยงานด้านกระบวนการยุติธรรม (King & Elderbroom, 2014) ทำให้เกิดความพยายามในการลดอัตราการทำผิดซ้ำ ทั้งในเชิงนโยบายการ

ปรับมาตรการลงโทษ ตลอดจนการศึกษาด้านเหตุเชิงลึก เพื่อหาแนวทางในการป้องกันไม่ให้ผู้กระทำผิดกลับเข้าสู่วงจรเดิมอีกครั้ง

ปัจจัยที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ

มีการศึกษาจำนวนหนึ่งที่พยายามอธิบายปัจจัยที่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำในเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นแนวทางในการบำบัดฟื้นฟู และกำหนดนโยบายที่เหมาะสมในการดูแลเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิด เช่น งานวิจัยของ ตะวันฉาย มิตรประชา (2557) ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิดซ้ำของเยาวชน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาเยาวชนภายหลังการปล่อยตัว การศึกษาพบว่าปัจจัยด้านครอบครัวมีผลกระทบอย่างมากต่อการกระทำผิดซ้ำ แม้ว่าพ่อแม่ซึ่งเป็นครอบครัวของเยาวชนจะยังอาศัยอยู่ร่วมกัน แต่หากขาดความเอาใจใส่ หรือมีความขัดแย้งภายในครอบครัว ก็อาจส่งผลให้เยาวชนมีแนวโน้มกลับไปกระทำผิดอีก หรืองานวิจัยของ พัชรินทร์ ชำศิริพงษ์ (2561) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดียาเสพติด เพื่อหาสาเหตุและแนวทางในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับคดียาเสพติด จากการศึกษาพบว่า สาเหตุหลักของการกระทำผิดซ้ำเกิดจากการขาดความยับยั้งชั่งใจ ความอยากรู้ อยากลอง สภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรม และขาดการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว ส่งผลให้เด็กและเยาวชนหันไปใช้เวลาร่วมกับกลุ่มเพื่อนมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรรณ กมลสุขสถิต (2563) ที่ศึกษาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีเกี่ยวกับยาเสพติด โดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนที่คบหากับเพื่อนที่กระทำผิด มีโอกาสกลับไปกระทำผิดซ้ำเพิ่มขึ้นถึง 4 เท่า เนื่องจากพวกเขาเรียนรู้และซึมซับพฤติกรรมผิดกฎหมายจากเพื่อนจนมองว่าเป็นเรื่องปกติ และงานวิจัยของ Bahr et al. (2005) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลของครอบครัวและเพื่อนที่มีต่อความเสี่ยงในการใช้สารเสพติดของเยาวชน การศึกษาพบว่า แม้เพื่อนจะมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการตัดสินใจใช้ยาเสพติดของเยาวชน แต่ครอบครัวก็มีบทบาทสำคัญทั้งทางตรงและทางอ้อมเช่นกัน ดังนั้น ครอบครัวจึงเป็นปัจจัยทางสังคมที่สำคัญในการป้องกันการใช้ยาเสพติด โดยสามารถช่วยลดความเสี่ยงผ่านการสร้างสภาพแวดล้อมที่ขัดขวางการมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ตลอดจนเสริมความสัมพันธ์ในครอบครัวให้แน่นแฟ้น ซึ่งจะช่วยให้เสริมพฤติกรรมเชิงบวกและลดโอกาสที่เยาวชนจะหันไปพึ่งพาสารเสพติด

จากผลการศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การกลับไปกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนไม่ได้เกิดขึ้นเพียงเพราะได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายนอก เช่น การเลี้ยงดูของผู้ปกครอง การคบหาสมาคมกับกลุ่มเพื่อน หรือสภาพแวดล้อมที่อาศัยอยู่ แต่ยังได้รับอิทธิพลจากปัจจัยภายในของเด็กและเยาวชน ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการคิด อารมณ์ ความรู้สึก การเรียนรู้ ตลอดจนประสบการณ์ในอดีตของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิด

ตัวตนที่เป็นไปได้

แม้ว่าการสร้างความตระหนักรู้ให้กับครอบครัวและสังคมเกี่ยวกับอิทธิพลของพวกเขาที่มีต่อพฤติกรรมและการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนจะเป็นสิ่งสำคัญ แต่การพัฒนาตัวตนที่เป็นไปได้ ซึ่งเป็นปัจจัยภายในของเด็กและเยาวชนก็มีบทบาทไม่น้อยในการช่วยให้พวกเขาหวนคืนสู่สังคมได้อย่างปกติสุข โดยไม่ต้องกลับไปสู่เส้นทางของการกระทำผิด ตัวตนที่เป็นไปได้นี้จะช่วยให้เด็กและเยาวชนเข้าใจตนเองและมุ่งพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายที่พวกเขาปรารถนาอย่างมีความหวัง

ความหมายของตัวตนที่เป็นไปได้

ตัวตนที่เป็นไปได้ (Possible Selves) ถูกกล่าวถึงครั้งแรกโดย Markus and Nurius (1986) ซึ่งนิยามตัวตนที่เป็นไปได้ไว้ว่า เป็นความคิดของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองอยากจะเป็น อาจจะเป็น หรือกลัวที่จะเป็นในอนาคต (Vasilevskaya & Molchanova, 2021) โดยตัวตนที่เป็นไปได้อธิบายถึงองค์ประกอบหนึ่งของมโนภาพแห่งตน (Self-Concept) ซึ่งสะท้อนถึงศักยภาพของบุคคลในด้านค่านิยม ความคาดหวัง ความหวัง และเป้าหมาย (Zeigler-Hill et al., 2020) ซึ่งได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ในอดีต การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และบริบททางวัฒนธรรม จึงกล่าวได้ว่า ตัวตนที่เป็นไปได้สะท้อนถึงแรงจูงใจของบุคคลในการกำหนดทิศทางหรือแบบแผนชีวิตในอนาคต นอกจากนี้ ตัวตนที่เป็นไปได้อยังถือเป็นทรัพยากรทางจิตวิทยาที่ช่วยสร้างแรงจูงใจและปกป้องบุคคลในระหว่างการเปลี่ยนผ่านของการพัฒนาสู่ความเป็นผู้ใหญ่ (Cross & Markus, 1991)

ประเภทของตัวตนที่เป็นไปได้

Oyserman and Markus (1990a) แบ่งตัวตนที่เป็นไปได้ออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. ตัวตนที่ปรารถนา (Hoped-for Selves) คือ ตัวตนที่สะท้อนถึงความปรารถนาและความมุ่งมั่น เช่น การเป็นคนที่มีประสบความสำเร็จ มีความคิดสร้างสรรค์ หรือเป็นที่รักและชื่นชม
2. ตัวตนที่คาดว่าจะจะเป็น (Expected Selves) คือ ตัวตนที่สะท้อนความเป็นไปได้ในอนาคตตามความคาดหวังของบุคคล
3. ตัวตนที่หวาดกลัว (Feared Selves) คือ ตัวตนที่สะท้อนความวิตกกังวล เช่น การกลายเป็นคนล้มเหลว ไร้ความสามารถ หรือโดดเดี่ยว

ต่อมา Cross and Markus (1991) ได้รวมตัวตนที่ปรารถนาและตัวตนที่คาดว่าจะจะเป็นเข้าด้วยกัน และจำแนกตัวตนที่เป็นไปได้ออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ตัวตนที่ปรารถนา (Hoped-for Selves) เช่น การเป็นคนที่มีความสุข มีเพื่อน หรือมีความสำเร็จในชีวิต
2. ตัวตนที่หวาดกลัว (Feared Possible Selves) เช่น การเป็นคนที่ไม่มีความสุข มีเพื่อน หรือมีความสำเร็จในชีวิต

ปัจจุบัน ตัวตนที่ปรารถนาและตัวตนที่หวาดกลัวถูกเรียกด้วยชื่อของตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวก (Positive Possible Selves) และตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบ (Negative Possible Selves) ตามลำดับ (Lee & Oyserman, 2008)

จึงกล่าวได้ว่า ตัวตนที่เป็นไปได้เป็นทัศนคติของบุคคลต่อตัวตนในอนาคตที่พวกเขาปรารถนา คาดหวัง หรือหวาดกลัวว่าจะเป็น อีกทั้งยังเป็นทรัพยากรภายในที่ทรงพลังในการจูงใจและชี้นำพฤติกรรม โดยตัวตนที่เป็นไปได้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ตัวตนที่ปรารถนาหรือตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวก และตัวตนที่หวาดกลัวหรือตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบ

ความเป็นมาของตัวตนที่เป็นไปได้

แนวคิดของตัวตนที่เป็นไปได้เริ่มต้นจากการศึกษาของ Markus and Nurius ซึ่งเชื่อว่า “ทุกคนมีตัวตนที่เป็นไปได้” และธรรมชาติของตัวตนที่เป็นไปได้อาจมีความสำคัญต่อบุคคลทั้งในแง่ของการรับรู้และอารมณ์ รวมถึงส่งผลต่อกลยุทธ์ด้านพฤติกรรมของบุคคลที่แตกต่างกันไปในแต่ละช่วงวัย

จากการศึกษาในกลุ่มนักศึกษาในมหาวิทยาลัย 210 คน Markus and Nurius (1986) ได้พัฒนาแบบสอบถามที่ครอบคลุมตัวตนที่เป็นไปได้ทั้งหมด 150 ข้อ และจัดหมวดหมู่เป็น 6 ประเภท ได้แก่

1. คำอธิบายเกี่ยวกับมโนภาพแห่งตน เช่น มีความคิดสร้างสรรค์ ฉลาด หรือเห็นแก่ตัว
2. ลักษณะทางกายภาพ เช่น หน้าตาดี ตาบอด แข็งแรง หรือมีรอยเหี่ยวย่น
3. การดำเนินชีวิต เช่น มีชีวิตทางสังคมอย่างโลดโผน มีสุขภาพดี เป็นมะร็ง หรือติดสุรา
4. ความสามารถ เช่น ซ่อมของได้ ทำอาหารเก่ง โนมน้ำผู้คนได้ มีความรู้ด้านศิลปะหรือดนตรี
5. อาชีพ เช่น ศิลปิน ผู้บริหาร ผู้พิพากษา ศิลปิน คนขับรถ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ
6. ความคิดเห็นของผู้อื่น เช่น เป็นที่ชื่นชม เป็นที่รัก น่ากลัว หรือไม่เป็นที่นิยม

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาสามารถระบุตัวตนที่เป็นไปได้ในอนาคตได้หลากหลาย ทั้งนี้ ตัวตนที่เป็นไปได้ไม่ได้สะท้อนถึงตัวตนในปัจจุบันโดยตรง แต่เป็นการจินตนาการถึงความเป็นไปได้ในอนาคตตามมุมมองและการรับรู้ของบุคคล (Markus & Nurius, 1986)

ในปี ค.ศ.1990a Oyserman and Markus ได้ทำการศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างตัวตนที่เป็นไปได้ออกกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 13-16 ปี จำนวน 238 คน ซึ่งมีระดับการกระทำผิดที่ต่างกัน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐ กลุ่มที่อยู่ในโครงการแทรกแซงพฤติกรรมอาชญากรรมในชุมชน กลุ่มที่อยู่ในบ้านพักสำหรับเยาวชนที่กระทำผิด และกลุ่มที่อยู่ในสถานพินิจของรัฐ โดยใช้แบบประเมิน Open-Ended Self-Concept Measures เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยอ้างอิงจากระบบการจัดประเภทของ Little (1983), Klinger (1975) และ Greena (1986) ตัวตนที่ปรารถนา (Hoped-for Selves) และตัวตนที่คาดว่า

จะเป็น (Expected Selves) ถูกจัดออกเป็น 6 กลุ่ม ขณะที่ตัวตนที่หวาดกลัว (Feared Selves) ถูกจัดออกเป็น 7 กลุ่ม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประเภทของตัวตนที่ปรารถนาและตัวตนที่คาดว่าจะเป็

1. ตัวตนภายในเชิงบวก (Positive Intrapersonal Selves) เช่น มีความสุข พึงพาตัวเองได้ มีความรับผิดชอบ หรือน่าดึงดูด
2. ตัวตนระหว่างบุคคลเชิงบวก (Positive Interpersonal Selves) เช่น มีเพื่อน ช่วยเหลือผู้อื่น หรือเป็นที่ไว้วางใจ
3. อาชีพ (Jobs) เช่น มีงานทำ ทำงานพิเศษ หาเงินได้ หรือรักษางานไว้ได้
4. โรงเรียนหรือกิจกรรมนอกหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน (School or School Related Extracurricular Activities) เช่น เรียนดี ได้ไปโรงเรียน ไม่ออกจากโรงเรียนกลางคัน หรือเล่นกีฬาในโรงเรียน
5. ทรัพย์สิน (Material Goods) เช่น มีรถยนต์ มีเสื้อผ้าสวย ๆ มีที่อยู่อาศัยเป็นของตัวเอง หรือมีเงิน
6. ตัวตนเชิงลบ (Any Negative Selves) เช่น สับสน หวาดกลัว วิตกกังวล ซึมเศร้า ตีดยา เป็นขโมย หรือมีปัญหาเกี่ยวกับตำรวจ

ประเภทของตัวตนที่หวาดกลัว

1. ตัวตนภายในเชิงลบ (Negative Intrapersonal Selves) เช่น ซึมเศร้า ตัดสินใจไม่ได้ ขาดความมั่นใจในรูปร่างหน้าตา หรือมีรูปลักษณ์ที่ไม่น่าดึงดูด
2. ตัวตนระหว่างบุคคลเชิงลบ (Negative Interpersonal Selves) เช่น ไม่มีเพื่อน ไม่มีแฟน โดดเดี่ยว สูญเสียหรือถูกทอดทิ้งจากสมาชิกในครอบครัว
3. ความยากจน (Poverty) เช่น ยากจน ไม่มีเงิน ไม่มีงานทำ ไม่สามารถมีข้าวของเครื่องใช้ที่ต้องการได้
4. ล้มเหลวด้านการศึกษาหรือกิจกรรมนอกหลักสูตร (Do Poorly in School or Extracurricular Activities) เช่น เรียนไม่ดี ออกจากโรงเรียนกลางคัน ไม่สามารถเล่นกีฬาได้ ไม่ได้เรียนขับรถ
5. อาชญากรรม (Crime) เช่น เป็นขโมย เป็นโจร ค้ายาเสพติด ทำผิดกฎหมาย ถูกจับเข้าคุก ก่อคดีฆาตกรรม ทำร้ายผู้อื่น
6. ยาเสพติด (Drugs) เช่น ติดเหล้า หรือติดยาเสพติด
7. ความตาย (Death) เช่น ตาย ถูกฆาตกรรม หรือการเสียชีวิตอย่างโดดเดี่ยว

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มที่พฤติกรรมเบี่ยงเบนต่ำมีความสมดุลของตัวตนที่เป็นไปได้มากกว่ากลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนสูง และเมื่อพิจารณารายละเอียดของตัวตนที่คาดว่าจะเป็ใน 1 ปี

ข้างหน้า พบว่าทั้ง 4 กลุ่ม มีตัวตนที่คาดหวังว่าจะเป็นคล้ายคลึงกันในบางด้าน โดยเฉพาะความคาดหวังที่จะ “มีความสุข” และ “มีเพื่อน” ซึ่งเป็นคำตอบที่ปรากฏบ่อยที่สุดในทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐหรือกลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนสูง อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างที่เด่นชัดสะท้อนออกมาในความคาดหวังที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในชีวิต เช่น การเรียนหรือการทำงาน โดยกลุ่มที่เรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐคาดหวังที่จะ “เข้ากับโรงเรียนได้ดี” ซึ่งเป็นคำตอบที่พบมากที่สุด และความคาดหวังที่จะ “มีงานทำ” เป็นคำตอบที่พบในกลุ่มที่อยู่ในโครงการแทรกแซงฯ อย่างไรก็ตาม ในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนสูง เช่น กลุ่มที่อยู่ในบ้านพักฯ และกลุ่มที่อยู่สถานพินิจของรัฐ ความคาดหวังเหล่านี้กลับลดน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด และแทนที่ด้วยตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบ เช่น “ติดยา” “ซึมเศร้า” “ล้มเหลวทางการศึกษา” หรือแม้แต่ “กลายเป็นอาชญากร”

ในแง่ของตัวตนที่ปรารถนาใน 1 ปีข้างหน้า พบว่าทั้ง 4 กลุ่ม ให้ความสำคัญกับ “การมีเพื่อน” และ “การมีงานทำ” ในส่วนของ “การเข้ากับคนในโรงเรียนได้ดี” เป็นสิ่งที่หลายกลุ่มปรารถนา ยกเว้นกลุ่มที่อยู่ในสถานพินิจของรัฐ ซึ่งปรารถนาที่จะมีสิ่งของ เช่น เสื้อผ้า หรือรถยนต์

ความแตกต่างที่ชัดเจนที่สุดปรากฏในตัวตนที่หวาดกลัว กลุ่มที่เรียนอยู่ในโรงเรียนรัฐกลัวว่าจะ “เข้ากับโรงเรียนไม่ได้” สำหรับอีก 3 กลุ่มซึ่งมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนสูง ความกลัวที่พบบ่อยที่สุดคือ “การเป็นอาชญากร” เช่น ขโมย หรือฆาตกร โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนสูงสุด ความกลัวนี้คิดเป็นหนึ่งในสามของคำตอบทั้งหมด

ในปีถัดมา Cross and Markus (1991) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับตัวตนที่เป็นไปได้ตลอดช่วงชีวิต (Life Span) โดยมีผู้เข้าร่วมวิจัยจำนวน 173 คน ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 18-86 ปี ผลการศึกษาพบว่าผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถอธิบายตัวตนที่ปรารถนา (Hoped-for Selves) และตัวตนที่หวาดกลัว (Feared Possible Selves) ได้อย่างชัดเจนและมีความเฉพาะเจาะจง ในด้านความแตกต่างระหว่างช่วงวัย พบว่าผู้เข้าร่วมวิจัยที่มีอายุน้อยมักมีความมั่นใจสูงว่าสามารถทำให้ตัวตนที่เป็นไปได้บรรลุผลสำเร็จ และเชื่อว่าตัวตนที่หวาดกลัวว่าจะจะเป็นมีโอกาสเกิดได้น้อย ในขณะที่ผู้เข้าร่วมวิจัยที่มีอายุมาก ตัวตนที่ปรารถนามักสะท้อนถึงความปรารถนาในการรักษาสิ่งที่มีพวกเขามีในปัจจุบันให้ดียิ่งขึ้น เช่น การมีสุขภาพแข็งแรง การเป็นปู่ย่าที่ดี การดำรงชีวิตอย่างอิสระ หรือการยังสามารถขับรถได้ ส่วนตัวตนที่หวาดกลัวของผู้เข้าร่วมวิจัยที่อายุน้อยมักสะท้อนถึงความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเสียชีวิต เช่น ความตาย หรือการเป็นมะเร็ง ในขณะที่ผู้วิจัยที่อายุมากมักกลัวความแก่ ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า ตัวตนที่เป็นไปได้ของบุคคลจะเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงอายุ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เข้าร่วมวิจัย Cross and Markus (1991) สามารถจัดประเภทของตัวตนที่ปรารถนาและตัวตนที่หวาดกลัวได้เป็น 11 หมวดหมู่ ดังนี้

1. ส่วนบุคคล (Personal) ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะภายในของตนเอง
2. ร่างกาย (Physical) ลักษณะหรือความปรารถนาที่เกี่ยวกับร่างกาย

3. ความสามารถ/การศึกษา (Abilities/Education) ทักษะ ความรู้ หรือความสำเร็จทางการศึกษา

4. วิถีชีวิต (Life-style) รูปแบบการใช้ชีวิตที่ปรารถนา

5. ครอบครัว (Family) ความปรารถนาเกี่ยวกับชีวิตครอบครัว

6. ความสัมพันธ์ (Relationships) ความปรารถนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับผู้อื่น

7. อาชีพ (Occupation) เป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับอาชีพหรือการทำงาน

8. สิ่งของ (Material) ทรัพย์สินหรือสิ่งของที่อยากได้

9. ความสำเร็จ (Success) การบรรลุเป้าหมายหรือการเป็นที่ยอมรับ

10. ความรับผิดชอบต่อสังคม (Social responsibility) การมีบทบาทในการช่วยเหลือหรือสร้างคุณค่าให้กับสังคม

11. การพักผ่อน (Leisure) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความผ่อนคลายและความสุข

ความสำคัญของตัวตนที่เป็นไปได้

ตัวตนที่เป็นไปได้ ถือเป็นทรัพยากรสำคัญของบุคคล ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงเป้าหมาย แรงจูงใจ ความกลัว และความวิตกกังวลของบุคคล (Oyserman & Markus, 1990a) ตัวตนดังกล่าวมีบทบาทสำคัญในการชี้นำและกระตุ้นพฤติกรรมของบุคคล รวมถึงช่วยให้บุคคลสามารถประเมินและเปรียบเทียบพฤติกรรมในปัจจุบันกับพฤติกรรมที่ต้องการในอนาคต เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (Newberry & Duncan, 2001) นอกจากนี้ ตัวตนที่เป็นไปได้อาจยังช่วยเสริมสร้างความ เป็นอยู่ที่ดี (Well-Being) และการมองโลกในแง่ดี แม้ในสถานการณ์ที่ปัจจุบันอาจไม่เอื้ออำนวยก็ตาม ตัวตนดังกล่าวจะทำหน้าที่เสมือน “สัญญาแห่งการเปลี่ยนแปลง” ที่บ่งบอกถึงความเป็นไปได้ ในอนาคต (Lee & Oyserman, 2008)

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ในประเทศไทยยังมีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับตัวตนที่เป็นไปได้ค่อนข้างจำกัด โดยส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นไปที่การศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ เช่น การศึกษาของ ปารีชาติ รังकुณวัฒน์ (2549) เรื่อง การพัฒนาแบบวัดแบบแผนภาพลักษณะปัจจุบัน และอนาคตสำหรับหญิงไทยวัยกลางคน และการศึกษาของ ดาราวรรณ รองเมือง และคณะ (2562) เรื่อง อิทธิพลของการมองตนเองในอนาคตและระยะการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพต่อพฤติกรรมการจัดการตนเองและน้ำตาลสะสมในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ภายใต้การควบคุมอิทธิพลของความรู้เรื่องโรคเบาหวาน ทำให้องค์ความรู้เกี่ยวกับตัวตนที่เป็นไปได้ในบริบทของประเทศไทยมีขอบเขตค่อนข้างจำกัด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมองว่าหากมีการศึกษาตัวตนที่เป็นไปได้ผ่านมุมมองทางจิตวิทยา จะช่วยขยายองค์ความรู้ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเพิ่มความเข้าใจในมิติต่าง ๆ ของตัวตนที่เป็นไปได้ให้ชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น

ความสมดุลของตัวตนที่เป็นไปได้กับการกระทำผิด

แม้ว่าตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบจะถูกมองว่าเป็นภาพสะท้อนของตัวตนที่ไม่พึงปรารถนา แต่กลับมีบทบาทสำคัญในการจูงใจบุคคลให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม แรงผลักดันจากตัวตนที่เป็นไปได้จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพเมื่อมีความสมดุลระหว่างตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวกและเชิงลบ หากบุคคลมีเพียงตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวกเพียงอย่างเดียว อาจทำให้ขาดแรงผลักดันที่เพียงพอในการลงมือกระทำพฤติกรรม ขณะที่ตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบจะสามารถสร้างแรงบันดาลใจได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อมีความสมดุลกับตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวก (Oyserman & Markus, 1990a) ตัวตนที่เป็นไปได้จึงถือเป็นทรัพยากรสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างแรงบันดาลใจในการควบคุมพฤติกรรมและลดแนวโน้มการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

Oyserman and Markus (1990a) ชี้ให้เห็นว่า ตัวตนที่เป็นไปได้มีบทบาทสำคัญต่อการเริ่มต้น ดำรงอยู่ และยุติพฤติกรรมการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน วัยรุ่นมีหน้าที่สำคัญในการสร้างและกำหนดตัวตนของตนเอง (Self) ซึ่งรวมถึงการสร้างและรักษาตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวกที่มีความหมายและน่าพึงพอใจ วัยรุ่นที่สามารถสร้างและรักษาตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวกได้อย่างมั่นคงจะมีความพร้อมในการก้าวสู่วัยผู้ใหญ่ได้อย่างราบรื่น ในทางกลับกัน วัยรุ่นที่ล้มเหลวในการพัฒนาตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวกอาจแสวงหาวิธีการอื่น ๆ ในการกำหนดตัวตนของตนเอง ซึ่งพฤติกรรมเบี่ยงอาจกลายเป็นทางเลือกในการกำหนดตัวตนที่เป็นไปได้ของพวกเขา

แนวคิดเรื่องตัวตนที่เป็นไปได้อย่างชี้ให้เห็นว่า ตัวตนที่เป็นไปได้เป็นทรัพยากรสำคัญที่ช่วยสร้างแรงบันดาลใจในการควบคุมพฤติกรรมของบุคคล โดยจะมีประสิทธิภาพสูงสุดก็ต่อเมื่อเกิดความสมดุลระหว่างตัวตนที่คาดว่าจะจะเป็น (Expected Selves) และตัวตนที่หวาดกลัว (Feared Selves) หากตัวตนที่เป็นไปได้ทั้งสองขาดความสมดุล อาจนำไปสู่การเบี่ยงเบนในการแสวงหาตัวตนที่เป็นไป และผลักดันบุคคลไปสู่เส้นทางที่ไม่พึงประสงค์ โดย Oyserman and Markus (1990b) ได้เสนอสมมติฐาน 6 ประการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวตนที่เป็นไปได้และการกระทำผิดของวัยรุ่น ดังนี้

1. วัยรุ่นที่มีตัวตนที่คาดว่าจะจะเป็นเชิงบวกเพียงเล็กน้อย มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดมากกว่าวัยรุ่นที่มีตัวตนที่คาดว่าจะจะเป็นเชิงบวกจำนวนมาก
2. วัยรุ่นที่มีตัวตนที่คาดว่าจะจะเป็นเชิงบวก แต่ขาดตัวตนที่หวาดกลัวในมิติเดียวกัน อาจมีแนวโน้มกระทำผิดสูง เนื่องจากขาดสมดุลระหว่างตัวตนที่เป็นไปได้
3. วัยรุ่นที่ล้มเหลวในการบรรลุตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวกในบริบททั่วไป อาจพัฒนาตัวตนที่คาดว่าจะจะเป็นเชิงลบ และหันไปสู่วิธีการเบี่ยงเบนหรือการกระทำผิด เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความหมายเชิงบวกให้กับตนเอง

4. การกระทำผิดจะยังคงอยู่ต่อไปหากพฤติกรรมดังกล่าวช่วยให้วัยรุ่นสามารถแสวงหาตัวตนที่คาดว่าจะเป็นเชิงบวกได้ หรือหากตัวตนที่คาดว่าจะเป็นเชิงบวกของพวกเขาขาดความสมดุลกับตัวตนที่หวาดกลัว

5. ความถี่ของการกระทำผิดจะลดลงเมื่อวัยรุ่นเชื่อว่าตัวตนที่คาดว่าจะเป็นเชิงบวกสามารถบรรลุได้ผ่านการเป็นที่ยอมรับของสังคม และ/หรือพวกเขาพัฒนาตัวตนที่หวาดกลัวที่สมดุลกับตัวตนที่คาดว่าจะเป็นเชิงบวก ทำให้พวกเขาตระหนักว่าการกระทำผิดเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุตัวตนที่พึงปรารถนาในบริบททั่วไป

6. การกระทำผิดจะลดลงเมื่อวัยรุ่นได้รับการสนับสนุนจากบุคคลสำคัญในสังคมที่ช่วยให้พวกเขาสร้างและรักษาสมดุลระหว่างตัวตนที่คาดว่าจะเป็นและตัวตนที่หวาดกลัว โดยบุคคลเหล่านี้ต้องส่งเสริมให้วัยรุ่นเห็นว่า ตัวตนที่พึงปรารถนาในอนาคตสามารถเข้าถึงได้ และตัวตนที่หวาดกลัวจะเป็นสามารถหลีกเลี่ยงได้ ผ่านวิธีการที่ได้รับการยอมรับในสังคม

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Newberry and Duncan (2001) ซึ่งพบว่า วัยรุ่นที่มีระดับการกระทำผิดสูงมักระบุตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบได้มากกว่าตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวก เมื่อเทียบกับวัยรุ่นที่มีระดับการกระทำผิดต่ำ บ่งชี้ถึงความล้มเหลวในการตั้งเป้าหมาย (Life Goal) ในอนาคตอย่างชัดเจน ส่งผลให้พวกเขาหันไปแสวงหาความสนุกสนานและความตื่นเต้นจากพฤติกรรมเสี่ยงเพื่อคลายความเบื่อหน่าย (Boredom) ในปัจจุบันอย่างหุนหันพลันแล่น

นอกจากนี้ ตัวตนที่เป็นไปได้ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของมโนภาพแห่งตน (Self-Concept) ยังสะท้อนให้เห็นถึงแรงจูงใจหรือเป้าหมายของบุคคล โดยตัวตนที่เป็นไปได้มีลักษณะคล้ายคลึงกับตัวตนในปัจจุบัน (Here-and-Now Self) ซึ่งทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมระหว่างปัจจุบันกับอนาคต โดยกำหนดทิศทางที่บุคคลจะพัฒนาไปจากสิ่งที่พวกเขาเป็นในวันนี้สู่สิ่งที่พวกเขาอาจกลายเป็นในอนาคต (Markus & Nurius, 1986) ยิ่งไปกว่านั้น ตัวตนที่เป็นไปได้ยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ขึ้นอยู่กับการรับรู้ของบุคคลเกี่ยวกับช่องว่างระหว่างตัวตนที่เป็นจริง (Actual Self) และตัวตนในอุดมคติ (Ideal Self) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและแนวทางการดำเนินชีวิตของบุคคล (Henry, 2014)

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า มโนภาพแห่งตนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีแนวโน้มกระทำผิด งานวิจัยจำนวนหนึ่งชี้ให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนที่มีมโนภาพแห่งตนต่ำมักขาดทิศทางที่ชัดเจนในการดำเนินชีวิต และอาจได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกได้ง่าย ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ วราวุธ หิรัญยศิริ (2548) ที่ศึกษาเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนระหว่างเยาวชนชายที่กระทำผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และเยาวชนที่กระทำผิดในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มเยาวชนในสถานพินิจฯ มีมโนภาพแห่งตนโดยรวมต่ำกว่าเยาวชนที่กระทำผิดในโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนวัต ปุณยภน (2550) ที่ศึกษาเปรียบเทียบมโนภาพแห่งตนระหว่างเยาวชนชายที่กระทำความผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกับเยาวชนที่ไม่ได้กระทำความผิด ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนที่กระทำความผิดมีมโนภาพแห่งตนต่ำกว่าเยาวชนที่ไม่ได้กระทำความผิดใน 6 ด้าน จาก 7 ด้าน นอกจากนี้ ความชัดเจนของมโนภาพแห่งตน (Self-Concept Clarity) ยังมีบทบาทสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน จากการศึกษาของ Levey et al. (2019) พบว่า เยาวชนที่มีมโนภาพแห่งตนไม่ชัดเจน มีแนวโน้มที่จะถูกชักจูงโดยพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนและมีโอกาสกระทำความผิดสูงกว่ากลุ่มที่มีมโนภาพแห่งตนชัดเจน

กล่าวโดยสรุป ตัวตนที่เป็นไปได้และมโนภาพแห่งตนล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล บุคคลที่ขาดอัตลักษณ์หรือความตระหนักรู้ในตนเองมักตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลต่อแรงจูงใจ เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินชีวิตของพวกเขา การพัฒนามโนภาพแห่งตนที่มั่นคงและการสร้างสมดุลระหว่างตัวตนที่เป็นไปได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ จึงเป็นแนวทางสำคัญที่ช่วยลดแนวโน้มของการกระทำความผิดในเด็กและเยาวชน ตลอดจนส่งเสริมให้พวกเขาพัฒนาตัวเองเพื่อมุ่งสู่ตัวตนที่ปรารถนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีการกำหนดตนเอง

ทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination Theory; SDT) เป็นแนวคิดที่อธิบายว่าแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมและการพัฒนาตัวตนของบุคคล แนวคิดนี้จะช่วยให้เข้าใจว่าตัวตนที่เป็นไปได้ ไม่ได้เป็นเพียงภาพในอนาคตของบุคคล แต่ยังเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่ส่งผลต่อการเลือกและการกระทำของบุคคล

ความหมายของทฤษฎีการกำหนดตนเอง

ทฤษฎีการกำหนดตนเองถูกพัฒนาโดย Ryan and Deci ในปี ค.ศ.1985 เป็นแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ (Motivation) ที่อธิบายว่า มนุษย์มีแรงผลักดันโดยกำเนิดในการแสวงหาความเป็นอยู่ที่ดีทางจิตใจและการพัฒนาตนเอง เช่นเดียวกับที่มีความต้องการพื้นฐานทางร่างกายและสรีรวิทยาที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ทฤษฎีนี้เน้นว่า ระดับความเป็นอยู่ที่ดีและการพัฒนาตนเองของบุคคลขึ้นอยู่กับกรได้รับการตอบสนองของความต้องการทางจิตวิทยา (Hawkins & Novy, 2011)

จากแนวคิดข้างต้น Ryan and Deci ได้สรุป 3 องค์ประกอบที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตและการพัฒนาทางจิตใจของบุคคล ซึ่งเรียกว่าความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ (Basic Psychological Need) (Petrich, 2020) ประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

1. ความเป็นอิสระ (Autonomy) บุคคลต้องการรู้สึกว่าคุณสามารถเลือกและควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้อย่างแท้จริง โดยไม่ถูกบังคับหรือกดดันจากปัจจัยภายนอก

2. ความสามารถ (Competence) บุคคลต้องการรู้สึกว่าคุณมีความสามารถ และสามารถควบคุมสภาพแวดล้อมของตนได้ เช่น การพัฒนาทักษะและการได้รับความรู้ใหม่

3. ความสัมพันธ์ (Relatedness) มนุษย์มีความต้องการที่จะรู้สึกเป็นที่ยอมรับ ได้รับความสนใจ และมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับผู้อื่น

กล่าวได้ว่าความต้องการเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างการเติบโตทางจิตใจ ความสมบูรณ์ของตัวตน (Integrity) และความเป็นอยู่ที่ดี (Well-Being) ของมนุษย์

ภายใต้แนวคิดของทฤษฎีการกำหนดตนเอง มีความเชื่อว่าสภาพแวดล้อมทางสังคมมีบทบาทสำคัญต่อการเติมเต็มหรือขัดขวางความต้องการพื้นฐานทางจิตใจของบุคคล หากสภาพแวดล้อมมีการสนับสนุนความต้องการทางจิตใจ จะช่วยให้บุคคลสามารถกำกับตนเองได้ดีขึ้น (Self-Regulation) ตลอดจนพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคม และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่หากสภาพแวดล้อมมีการขัดขวางความต้องการทางจิตใจ จะนำไปสู่ปัญหาทางจิตใจ พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และปัญหาความสัมพันธ์ทางสังคมในที่สุด (Ryan & Deci, 2022)

ทฤษฎีย่อยของทฤษฎีการกำหนดตนเอง

ทฤษฎีการกำหนดตนเองประกอบด้วย 6 ทฤษฎีย่อย ซึ่งอธิบายแง่มุมต่าง ๆ ของแรงจูงใจ และพฤติกรรมของมนุษย์ (Ryan & Deci, 2022) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ทฤษฎีการประเมินการรู้คิด (Cognitive Evaluation Theory)

ทฤษฎีนี้อธิบายเกี่ยวกับแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ซึ่งเป็นแรงขับตามธรรมชาติที่กระตุ้นให้บุคคลทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความสนใจและความเพลิดเพลิน โดยไม่ต้องอาศัยสิ่งเร้าภายนอก เช่น การเล่นของเด็กเล็กที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ โดยพบว่าแรงจูงใจภายในอาจลดลงเมื่อมีรางวัลภายนอก เช่น เงิน การยกย่อง หรือการถูกควบคุมอย่างเข้มงวด ตรงกันข้าม แรงจูงใจภายในจะเพิ่มขึ้นเมื่อได้รับการยอมรับ การให้ทางเลือก และคำชมเชิงบวก ซึ่งช่วยส่งเสริมความรู้สึกมีอิสระและความสามารถ

2. ทฤษฎีการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมของสิ่งมีชีวิต (Organismic Integration Theory)

ทฤษฎีนี้อธิบายเกี่ยวกับแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) ซึ่งเกิดจากการรับเอาค่านิยมของพฤติกรรมเข้ามาเป็นของตนเองในระดับที่แตกต่างกัน โดยระบุว่ายิ่งบุคคลนำแรงจูงใจจากภายนอกมาหลอมรวมสู่ภายในได้มากเท่าไร บุคคลก็จะมีความเป็นอิสระ (Autonomy) ในการแสดงพฤติกรรมได้มากขึ้น แรงจูงใจภายนอกมี 4 ระดับ ดังนี้

2.1 แรงจูงใจระดับถูกควบคุมจากภายนอก (External Regulation) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากแรงกดดันภายนอก เช่น เรียนหนังสือเพราะกลัวถูกลงโทษ ถือเป็นแรงจูงใจที่มีความเป็นอิสระต่ำที่สุด

2.2 แรงจูงใจระดับแทรกตัว (Introjected Regulation) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความรู้สึกผิด กลัวการถูกตำหนิ หรืออยากได้รับการยอมรับ เช่น ทำดีเพื่อให้ผู้อื่นชื่นชม แม้จะเป็นแรงจูงใจที่มาจากภายในแต่ยังคงเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความกดดันและควบคุม

2.3 แรงจูงใจระดับเห็นคุณค่า (Identified Regulation) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลเห็นว่าพฤติกรรมนั้นมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อตนเอง เช่น ออกกำลังกายเพราะเห็นว่าดีต่อสุขภาพ

2.4 แรงจูงใจระดับหลอมรวม (Integrated Regulation) เป็นแรงจูงใจที่พฤติกรรมถูกหลอมรวมเข้ากับค่านิยม เป้าหมาย และความเชื่อของบุคคลจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของตัวตน เช่น เลือกอาชีพที่สะท้อนความเชื่อและเป้าหมายชีวิต ถือเป็นแรงจูงใจที่มีความเป็นอิสระสูงซึ่งจะส่งผลดีต่อการทำงานและคุณภาพชีวิตของบุคคล

3. ทฤษฎีการหล่อหลอมพฤติกรรมจากสิ่งแวดล้อมและเหตุผลภายในตนเอง (Causality Orientation Theory)

ทฤษฎีนี้อธิบายถึงความแตกต่างของบุคคลในการตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมและการควบคุมพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

3.1 การมีอิสระในตนเอง (Autonomous Orientation) บุคคลเลือกทำสิ่งต่าง ๆ เพราะสนใจและเห็นคุณค่า โดยรับรู้ว่าเป็นเหตุของพฤติกรรมมาจากภายในตนเอง (Internal Perceived Locus of Causality) มีความเป็นอิสระในการตัดสินใจและสามารถปรับตัวได้ดีในสถานการณ์ต่าง ๆ

3.2 การถูกควบคุม (Controlled Orientation) บุคคลทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับรางวัลหรือการยอมรับจากผู้อื่น โดยรับรู้ว่าเป็นเหตุของพฤติกรรมมาจากภายนอก (External Perceived Locus of Causality) มักถูกควบคุมโดยแรงกดดันจากภายนอกหรือความต้องการรักษาคุณค่าของตนเองในสายตาผู้อื่น

3.3 แนวโน้มแบบไร้พลัง (Impersonal Orientation) บุคคลรู้สึกวิตกกังวลเกี่ยวกับความสามารถของตนเองและรู้สึกไร้พลัง (Incompetence) โดยรับรู้ว่าเป็นเหตุของพฤติกรรมเป็นสิ่งที่ตนเองควบคุมไม่ได้ (Impersonal Perceived Locus of Causality) มักมีแรงจูงใจต่ำ (Amotivation) และรู้สึกว่าตนเองไม่สามารถควบคุมผลลัพธ์ที่สำคัญต่อชีวิตได้

4. ทฤษฎีความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ (Basic Psychological Need Theory)

ทฤษฎีนี้อธิบายว่ามนุษย์มีความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ 3 ประการ ความต้องการเหล่านี้เป็นสิ่งที่อยู่ในมนุษย์ทุกคนโดยกำเนิด และมีผลต่อการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

4.1 ความเป็นอิสระ (Autonomy) ความรู้สึกว่าตนเองสามารถควบคุมชีวิตและตัดสินใจด้วยตนเอง

4.2 ความสามารถ (Competence) ความรู้สึกว่าคุณมีความสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้สำเร็จและมีประสิทธิภาพ

4.3 ความสัมพันธ์ (Relatedness) ความรู้สึกว่าคุณเป็นที่ยอมรับและเชื่อมโยงกับผู้อื่น

5. ทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย (Goal Contents Theory)

ทฤษฎีนี้อธิบายเกี่ยวกับเป้าหมายในชีวิตและผลกระทบของเป้าหมายต่อแรงจูงใจ โดยแบ่งเป้าหมายออกเป็น 2 ประเภทหลัก ได้แก่

5.1 เป้าหมายภายใน (Intrinsic Goals) เป็นเป้าหมายที่ให้ความพึงพอใจโดยตรง เช่น การพัฒนาตนเอง การมีความสัมพันธ์ที่ดี และการช่วยเหลือสังคม เป้าหมายเหล่านี้ช่วยเติมเต็มความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ และส่งผลดีต่อสุขภาพจิต

5.2 เป้าหมายภายนอก (Extrinsic Goals) เป็นเป้าหมายที่เน้นผลลัพธ์ภายนอก เช่น ความมั่งคั่ง รูปลักษณ์ที่ดี และชื่อเสียง เป้าหมายเหล่านี้มักได้รับแรงผลักดันจากความไม่มั่นคงภายในใจ และหากให้ความสำคัญมากเกินไป อาจส่งผลเสียต่อสุขภาพจิต

6. ทฤษฎีแรงจูงใจในความสัมพันธ์ (Relationships Motivation Theory)

ทฤษฎีนี้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยชี้ให้เห็นว่าความสัมพันธ์ที่ดีจะต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ ทั้งความเป็นอิสระ (Autonomy) และความเชื่อมโยง (Relatedness)

ทฤษฎีการกำหนดตนเองกับการกระทำผิด

Ryan and Deci (2000) อธิบายว่า เมื่อความต้องการพื้นฐานทางจิตใจได้รับการตอบสนอง มนุษย์จะเติบโตและพัฒนาตนเองอย่างสมบูรณ์ แต่หากความต้องการเหล่านี้ถูกละเลยหรือขัดขวาง อาจส่งผลเสียเชิงลบต่อบุคคล ทั้งในรูปแบบของควมวิตกกังวล ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ภาวะซึมเศร้า ความเกลียดชัง ความรุนแรง ตลอดจนพฤติกรรมทำร้ายตนเองและผู้อื่น จากแนวคิดนี้ ชี้ให้เห็นว่า พฤติกรรมด้านลบไม่ได้เป็นเพียงผลกระทบจากการขาดความต้องการพื้นฐานเท่านั้น แต่ยังเกิดขึ้นจากการที่บุคคลเลือกใช้ “ทางออกที่ไม่เหมาะสม” เพื่อเติมเต็มความต้องการของตนเอง เมื่อวิธีที่ดีหรือเป็นที่ยอมรับทางสังคมถูกปิดกั้น (Hawkins & Novy, 2011)

งานวิจัยในต่างประเทศพบว่า ความต้องการพื้นฐานทางจิตใจมีผลกระทบต่อพฤติกรรม เบี่ยงเบน โดยเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดมักขาดความต้องการพื้นฐานทางจิตใจอย่างน้อยหนึ่งด้าน (Hawkins & Novy, 2011) ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ความเป็นอิสระ (Autonomy)

จากการศึกษาของ Hubner (2005) ในหนังสือ Last Chance in Texas ซึ่งถ่ายทอดเรื่องราวของเยาวชนผู้กระทำผิดที่เข้ารับการฟื้นฟูในโครงการสำหรับผู้กระทำผิดร้ายแรง มีเยาวชนคนหนึ่งได้เล่าย้อนถึงประสบการณ์ที่เขาเคยข่มขู่น้องชายด้วยมีด โดยกล่าวว่า

“ฉันทำไปก็แค่อยากทำ มันสนุกที่ได้เห็นเขากลับแล้ววิ่งหนีไป ฉันรู้สึกดีที่ได้ควบคุมสถานการณ์นั้น มันทำให้ฉันชอบ”

จากข้อความข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่า ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยความรุนแรง การถูกทอดทิ้ง และการขาดอำนาจในการกำหนดชีวิตตนเอง การกระทำผิดกลายเป็น “ทางออกเดียว” ที่เขารู้จัก เพื่อเรียกคืนความรู้สึกมีอำนาจและควบคุมชีวิตของตนเอง

2. ความสามารถ (Competence)

ความสามารถ หมายถึง ความสำเร็จในการบรรลุภารกิจพัฒนาตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับบริบททางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ และสิ่งแวดล้อมของบุคคล จากงานวิจัยระบุว่า ภารกิจของแต่ละช่วงวัยอาจแตกต่างกันไป สิ่งสำคัญคือ บุคคลต้องได้รับโอกาสในการพัฒนาและบรรลุความสำเร็จในแต่ละด้าน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง และนำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างสมดุล

หากบุคคลขาดโอกาสในการบรรลุความรู้สึกในการมีความสามารถ พวกเขาอาจหันไปสู่วฤติกรรมเบี่ยงเบน หรือพยายามแสวงหาคคุณค่าในตนเองผ่าน “ทางเลือกที่ไม่เหมาะสม” เช่น การใช้ความรุนแรงหรือการมีพฤติกรรมผิดกฎหมาย

3. ความสัมพันธ์ (Relatedness)

จากการศึกษาของ Campos and Raffaelli (1994) ได้ทำการเปรียบเทียบรูปแบบการใช้ชีวิตของเด็กที่เติบโตในสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกัน แต่มีเส้นทางชีวิตที่แตกต่างกัน กลุ่มแรกคือ “เด็กตามท้องถนน” ที่ถึงแม้พวกเขาจะเติบโตขึ้นท่ามกลางความยากจนและต้องทำงานตั้งแต่อายุยังน้อย แต่พวกเขายังคงมีสายสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัว และมีที่พักพิงที่แน่นอน และกลุ่มที่สองคือ “เด็กข้างถนน” ซึ่งมาจากครอบครัวแตกแยก ไม่มีที่พักพิงถาวร และต้องอาศัยอยู่ตามท้องถนนหรือในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยอันตราย เมื่อโครงสร้างครอบครัวล่มสลาย ไม่ว่าจะเกิดจากปัจจัยภายนอกที่ควบคุมไม่ได้ เช่น การสูญเสียพ่อแม่ หรือปัจจัยภายในที่เกิดจากการเลือกของพวกเขาเอง เช่น การหนีออกจากสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยการล่วงละเมิดและความรุนแรง เด็กและเยาวชนเหล่านี้มักจะพยายามแสวงหาคำสัมพันธ์ในรูปแบบอื่นเพื่อเติมเต็มช่องว่างนั้น

จากงานวิจัยของ Nagpual and Chen (2019) ซึ่งมุ่งทำความเข้าใจความต้องการของเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ผ่านมุมมองของบุคลากรด้านสังคมสงเคราะห์และเยาวชน พบว่า การสนับสนุนทางสังคมเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเติบโตอย่างมั่นคงของเยาวชน ความผูกพันกับบุคคลรอบข้างเปรียบเสมือนแหล่งพลังใจและพื้นที่ปลอดภัยที่ช่วยให้เยาวชนมีความมั่นใจในการเผชิญโลกภายนอกในทางตรงกันข้าม การขาดความผูกพันดังกล่าวมักนำไปสู่ความรู้สึกโดดเดี่ยวและหมดหวัง

กล่าวได้ว่า เมื่อเยาวชนไม่ได้รับความรู้สึกผูกพันทางสังคมจากครอบครัว เพื่อนหรือบุคคลที่คอยชี้นำ บุคคลอาจหาทางเติมเต็มความต้องการนี้ในรูปแบบอื่นที่อาจเป็นอันตรายต่อพวกเขา เช่น การเข้าร่วมแก๊งอาชญากร หรือการมีส่วนร่วมในการกระทำผิด

การวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน

ความหมายของการวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน (Reflexive Thematic Analysis; RTA) ซึ่งได้รับการพัฒนาโดย Braun and Clarke ในปี ค.ศ.2019 จากระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic Analysis; TA) เดิม โดย Braun and Clarke มีแนวคิดที่ไม่มีกรอบแนวคิดที่เป็นอุดมคติสำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ จึงได้พัฒนาระเบียบวิธีวิจัยแบบการวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อนขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือในการสังเคราะห์ข้อมูลและค้นหาแก่นสาระสำคัญของงานวิจัย (Braun & Clarke, 2022)

การวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อนเป็นวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีความยืดหยุ่นทางทฤษฎี (Theoretical Flexibility) ซึ่งสามารถใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่หลากหลายและมีแนวทางการวิเคราะห์ที่เป็นระบบ โดยให้ความสำคัญกับบทบาทของผู้วิจัยในกระบวนการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้เหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับการทำความเข้าใจและระบุตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชน ผู้กระทำผิดซ้ำ วิธีนี้ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถสำรวจความซับซ้อนของประสบการณ์และมุมมองของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับตัวตนที่เป็นไปได้ในเชิงลึก

กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี

งานวิจัยนี้มีฐานแนวคิดที่มุ่งเน้นการศึกษาตัวตนที่เป็นไปได้จากมุมมองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำซึ่งยังอยู่ในกระบวนการของศาลเยาวชนและครอบครัว (Experiential) โดยอยู่ภายใต้กรอบแนวคิดแบบสัจนิยมเชิงวิพากษ์ (Critical Realism) ซึ่งเชื่อว่าความจริงภายนอกและความจริงทางสังคมมีอยู่จริง แต่การรับรู้ของมนุษย์ถูกจำกัดด้วยกรอบประสบการณ์ส่วนบุคคล ภาษาและบริบททางสังคม ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงความจริงได้อย่างสมบูรณ์ สัจนิยมเชิงวิพากษ์จึงเน้นการตีความเชิงลึกเพื่อทำความเข้าใจเงื่อนไขหรือกลไกที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของคุณบุคคล แนวคิดดังกล่าวช่วยให้การวิเคราะห์ครอบคลุมทั้งมุมมองที่เด็กและเยาวชนสะท้อนออกมา และบริบททางสังคมที่ส่งผลต่อตัวตนที่เป็นไปได้ของผู้เข้าร่วมวิจัย ทำให้สามารถเข้าใจได้ถึงข้อจำกัดและโอกาสที่เด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดซ้ำเผชิญ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้แนวทางแบบอุปนัย (Inductive Approach) ในการระบุรหัส (Coding) และพัฒนาแก่นสาระ (Themes) โดยผู้วิจัยพิจารณาทั้งความหมายที่ปรากฏชัดเจน (Semantic) และความหมายที่แฝงอยู่ (Latent) ภายในถ้อยคำของผู้เข้าร่วมวิจัย

สรุปการทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดตัวตนที่เป็นไปได้ (Possible Selves) และทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination Theory) เป็นกรอบแนวคิดในการทำความเข้าใจแนวโน้มนิยมพฤติกรรม แรงจูงใจ การรับรู้ตนเอง และเป้าหมายของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ โดยตัวตนที่เป็นไปได้เป็นภาพสะท้อนของตนเองในอนาคตที่บุคคลปรารถนา (Hoped-for Selves) หรือหวาดกลัว (Feared Possible Selves) ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคล ตัวตนที่เป็นไปได้สามารถกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมาย หรือในทางกลับกัน อาจนำไปสู่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ หากตัวตนที่เป็นไปได้ขาดความสมดุลหรือขาดแรงจูงใจที่เหมาะสม

ขณะเดียวกัน ทฤษฎีการกำหนดตนเองอธิบายว่า แรงจูงใจที่แท้จริงของบุคคลถูกขับเคลื่อนด้วยความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ 3 ประการ ได้แก่ ความเป็นอิสระ (Autonomy) ความสามารถ (Competence) และความสัมพันธ์ (Relatedness) ซึ่งการตอบสนองหรือการขาดสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล รวมถึงกระบวนการสร้างตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ

โดยสรุป การเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดตัวตนที่เป็นไปได้และทฤษฎีการกำหนดตนเองสามารถช่วยอธิบายได้ว่า เหตุใดเด็กและเยาวชนบางกลุ่มจึงสามารถพัฒนาตนเองไปสู่เส้นทางชีวิตเชิงบวกได้ ในขณะที่บางกลุ่มยังคงมีพฤติกรรมเสี่ยงอันนำไปสู่การกระทำผิด โดยตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนอาจได้รับอิทธิพลจากแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หรือแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) ซึ่งทฤษฎีการกำหนดตนเองจะช่วยอธิบายว่าการตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานทางจิตใจมีบทบาทในการสร้างหรือรักษาตัวตนที่เป็นไปได้ได้อย่างไร

งานวิจัยจำนวนหนึ่งพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำมักมีตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบมากกว่าตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวก ความล้มเหลวในการพัฒนาตัวตนที่เป็นไปได้ในเชิงบวกอาจส่งผลให้พวกเขาแสวงหาการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนผ่านพฤติกรรมเบี่ยงเบน นอกจากนี้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการกำหนดตนเองยังชี้ให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดมักขาดความต้องการพื้นฐานทางจิตใจอย่างน้อยหนึ่งด้าน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสภาวะอารมณ์และพฤติกรรมของพวกเขา

แม้จะมีงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวตนที่เป็นไปได้กับพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิด แต่ยังคงมีช่องว่างในการทำความเข้าใจตัวตนที่เป็นไปได้จากมุมมองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว นอกจากนี้ งานวิจัยส่วนใหญ่ยังขาดการบูรณาการกับทฤษฎีการกำหนดตนเอง เพื่ออธิบายว่าปัจจัยทางจิตวิทยา เช่น แรงจูงใจภายในและความต้องการขั้นพื้นฐานทางจิตใจ ส่งผลต่อกระบวนการสร้างหรือรักษาตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้อย่างไร

ด้วยเหตุนี้ งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาตัวตนที่เป็นไปได้ตามการรับรู้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว โดยใช้ทฤษฎีการกำหนดตนเองเป็นกรอบคิดในการทำความเข้าใจข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อเติมเต็มช่องว่างขององค์ความรู้ที่มีอยู่

ในฐานะนักจิตวิทยาที่มีประสบการณ์ในการทำงานกับเด็กและเยาวชนในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยเชื่อว่าตัวตนที่เป็นไปได้มีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนในกลุ่มนี้ การส่งเสริมให้พวกเขาตระหนักรู้ถึงตัวตนที่เป็นไปได้ของตนเอง พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้พัฒนาไปสู่ตัวตนที่เป็นไปได้ในเชิงบวก อาจเป็นแนวทางสำคัญในการลดพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่อาจนำไปสู่การกระทำผิดได้ งานวิจัยนี้จึงมีเป้าหมายเพื่อทำความเข้าใจและให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว โดยหวังว่าองค์ความรู้นี้จะเป็แนวทางที่เป็นประโยชน์ทั้งในการปรึกษาเชิงจิตวิทยาและเชิงนโยบาย เพื่อพัฒนาแนวทางส่งเสริมและสนับสนุนการสร้างตัวตนที่พึงปรารถนาของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ อันนำไปสู่การลดโอกาสในการหวนกลับไปกระทำผิด และช่วยให้พวกเขาสามารถก้าวสู่เส้นทางชีวิตที่ดีขึ้นในระยะยาว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน

ระเบียบวิธีวิจัยการวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน (Reflexive Thematic Analysis) เป็นกระบวนการที่ใช้ในการระบุ (Identifying) วิเคราะห์ (Analysing) และสรุปแก่นสาระ (Themes) ของข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยมีรากฐานอยู่บนภวนิยมแบบสังคมนิยมเชิงวิพากษ์ (Critical Realism) ซึ่งมุ่งทำความเข้าใจว่าบุคคลให้ความหมายต่อประสบการณ์ของตนเองอย่างไร และสังคมมีอิทธิพลต่อการให้ความหมายเหล่านั้นอย่างไร และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยเน้นกระบวนการวิเคราะห์เชิงอุปนัย (Inductive Analysis) เพื่อได้มุมมองที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับประสบการณ์ ความคิด และทัศนคติของผู้เข้าร่วมวิจัย โดยมุ่งสำรวจทั้งความหมายที่เห็นชัด (Semantic) และความหมายที่แฝงอยู่ (Latent) ในถ้อยคำของผู้เข้าร่วมวิจัย พร้อมทั้งวิพากษ์ (Critical) ข้อมูล (Braun & Clarke, 2022) เพื่อทำความเข้าใจ (Unpacking) ความหมายเชิงลึกเกี่ยวกับตัวตนที่เป็นไปได้ (Possible Selves) ของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดซ้ำโดยใช้ทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination Theory) เป็นกรอบแนวคิดในการทำความเข้าใจข้อมูลเพิ่มเติม

ผู้เข้าร่วมวิจัย

ในการคัดเลือกผู้เข้าร่วมวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling หรือ Judgement Sampling) ซึ่งเป็นการคัดเลือกกลุ่มผู้เข้าร่วมวิจัยโดยพิจารณาตามดุลยพินิจของผู้วิจัย เพื่อให้กลุ่มผู้เข้าร่วมวิจัยมีคุณลักษณะที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (เอมอร จังศิริพรปรกรณ์, ม.ป.ป.) ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกและการคัดออกของผู้เข้าร่วมวิจัยดังต่อไปนี้

1. เกณฑ์การคัดเลือกของผู้เข้าร่วมวิจัย
 - 1.1 เป็นบุคคลที่มีอายุระหว่าง 12-18 ปี
 - 1.2 เป็นบุคคลที่ถูกควบคุมตัวอยู่ที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี หรือศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง
 - 1.3 เป็นบุคคลที่กระทำผิดมากกว่า 1 ครั้ง
 - 1.4 เป็นบุคคลที่สมัครใจเข้าร่วมการวิจัยและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือตลอดกระบวนการวิจัย
 - 1.5 เป็นบุคคลที่ให้ความยินยอมให้ผู้วิจัยบันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์

1.6 เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการอ่านและเขียนได้

1.7 เป็นบุคคลที่ได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมในการเข้าร่วมการวิจัย

2. เกณฑ์การคัดออกของผู้เข้าร่วมวิจัย

2.1 เป็นบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิตเวช

2.2 เป็นบุคคลที่ไม่สามารถบอกเล่าเรื่องราวหรือให้ข้อมูลเชิงลึกได้

2.3 เป็นบุคคลที่มีความเสี่ยงในการเกิดอารมณ์ หรือความรู้สึกทางลบจาก

กระบวนการวิจัย

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้การสัมภาษณ์แบบพบหน้า (Face-to-Face Interview) เป็นวิธีหลักในการเก็บข้อมูล โดยอาศัยแนวทางการวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน ซึ่งเป็นระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพที่มีความยืดหยุ่นและสามารถประยุกต์ใช้ได้กับข้อมูลหลากหลายประเภท โดย Braun and Clarke (2013) ได้เสนอแนวทางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม โดยพิจารณาจากระดับของโครงการวิจัยและวิธีการเก็บข้อมูล โดยระบุว่า สำหรับโครงการวิจัยระดับมหาบัณฑิต (Master Degree) ที่ใช้การสัมภาษณ์แบบพบหน้า ควรมีจำนวนผู้เข้าร่วมวิจัยระหว่าง 6-15 คน (Terry et al. 2017)

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งสิ้น 12 คน ซึ่งอยู่ในช่วงขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของ Braun and Clarke (2013)

การเก็บข้อมูลวิจัย

การวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อนเป็นระเบียบวิธีวิจัยที่มีความยืดหยุ่น เปิดโอกาสให้ผู้วิจัยสามารถเลือกกรอบแนวคิดทฤษฎีและแนวทางการเก็บข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาและลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง วิธีการเก็บข้อมูลอาจอยู่ในรูปแบบของปฏิสัมพันธ์ เช่น การสัมภาษณ์ (Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group) หรืออาจอยู่ในรูปแบบของการเขียน เช่น การสำรวจเชิงคุณภาพ (Qualitative Survey) และการจดบันทึก (Diary) นอกจากนี้ ยังสามารถเก็บข้อมูลจากเรื่องราว เช่น การต่อเติมเรื่องราว (Story Completion) และการสนทนาบนช่องทางออนไลน์ (Terry et al., 2017) อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยควรเลือกวิธีการเก็บข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กลุ่มตัวอย่าง และแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเหมาะสมและสามารถตอบคำถามการวิจัยได้

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยพบว่า การต่อเติมเรื่องราวเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการทำความเข้าใจมุมมองและการให้ความหมายของบุคคลต่อประเด็นต่าง ๆ (Gravett, 2019) โดยแนวคิดดังกล่าวถูกพัฒนาจากแบบทดสอบชนิดฉายภาพ (Projective Test) ซึ่งใช้ในการประเมิน

บุคลิกภาพและพยาธิสภาพทางจิตโดยจิตแพทย์และนักจิตวิทยาคลินิก (Clarke et al., 2017) ต่อมาได้มีการนำแนวทางนี้มาประยุกต์ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยจะกำหนดจุดเริ่มต้นของเรื่องราวหรือต้นเรื่อง (Stem) และให้ผู้เข้าร่วมวิจัยเติมเรื่องราวต่อให้สมบูรณ์ (Terry et al., 2017) ซึ่งถือเป็นวิธีการเก็บข้อมูลที่เหมาะสมกับระเบียบวิธีวิจัยการวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน นอกจากนี้ คำถามปลายเปิด (Open-Ended Questions) ยังเป็นอีกหนึ่งวิธีการเก็บข้อมูลที่ได้รับความนิยมในการสำรวจ เนื่องจากช่วยให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระตามความรู้สึกและประสบการณ์ส่วนตัว โดยไม่ถูกจำกัดด้วยตัวเลือกที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ทำให้ข้อมูลที่ได้รับมีความหลากหลายและไม่ถูกครอบงำโดยคำตอบที่เตรียมไว้ (Holland & Christian, 2009)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการต่อเติมเรื่องราว (Story Completion) และคำถามปลายเปิด (Open-Ended Questions) เป็นฐานในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) (ภาคผนวก ก ข้อ 4) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมวิจัยได้แสดงมุมมองและประสบการณ์ของตนอย่างอิสระ กระบวนการเก็บข้อมูลดำเนินการผ่านการสัมภาษณ์แบบพบหน้า (Face-to-Face Interview) ภายในสถานที่ปิดที่มีความเป็นส่วนตัวและสามารถรักษาความลับได้ โดยมีเจ้าหน้าที่คอยดูแลความเรียบร้อยอยู่ภายนอกห้องสัมภาษณ์เพื่อความปลอดภัย และใช้เวลาในการสัมภาษณ์ครั้งละ 60-90 นาที

ผู้เข้าร่วมวิจัยจำนวน 12 คน เป็นเยาวชนเพศชาย อายุระหว่าง 15-18 ปี ซึ่งเคยกระทำผิดมากกว่า 1 ครั้ง โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง จำนวน 10 คน และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี จำนวน 2 คน ทุกคนสมัครใจเข้าร่วมการวิจัยและพร้อมให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ ตลอดจนยินยอมให้บันทึกเสียงระหว่างการสัมภาษณ์ นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมวิจัยทุกคนสามารถอ่านและเขียนได้ อีกทั้งได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม ทั้งหมดไม่มีภาวะผิดปกติทางจิตเวช สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกได้ และไม่มีความเสี่ยงต่อที่จะมีอารมณ์หรือความรู้สึกเชิงลบอันเกิดจากกระบวนการวิจัย โดยมีปัจจัยส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมวิจัย

ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่	อายุ	ข้อมูลการกระทำผิด	
		ครั้งที่	ข้อหา
1	18	1	ประมาทกฎหมายยาเสพติด
		2	ประมาทกฎหมายยาเสพติด
2	18	1-2	ความผิดต่อร่างกาย
		3	ความผิดเกี่ยวกับเพศ
3	18	1-6	ความผิดเกี่ยวกับเพศ

ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่	อายุ	ข้อมูลการกระทำผิด	
		ครั้งที่	ข้อหา
4	18	1,3	ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
		2	ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน
5	18	1	ความผิดต่อร่างกาย
		2	ประมวลกฎหมายยาเสพติด
6	15	1	ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
		2	ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
7	18	1	ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
		2	ประมวลกฎหมายยาเสพติด
8	18	1-3	ประมวลกฎหมายยาเสพติด
9	18	1	ประมวลกฎหมายยาเสพติด
		2-4	ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
10	17	1-2	ความผิดต่อร่างกาย
11	17	1-2	ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
12	18	1-2	ประมวลกฎหมายยาเสพติด

ในขั้นแรก ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการต่อเติมเรื่องราว โดยใช้ต้นเรื่อง (Stem) ซึ่งเป็นประสบการณ์ของ ‘ดิว’ ให้ผู้เข้าร่วมวิจัยต่อเติมเรื่องราวให้สมบูรณ์ โดยต้นเรื่องดังกล่าวเป็นสถานการณ์ที่มีความคล้ายคลึงกับประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมวิจัย ซึ่งเอื้อให้ผู้เข้าร่วมวิจัยรู้สึกเชื่อมโยง และสามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้ใกล้เคียงกับความคิดหรือประสบการณ์ของตนเองได้อย่างอิสระ โดยก่อนเริ่มกระบวนการ ผู้วิจัยจะให้คำสั่งว่า “ฉันจะให้คุณอ่านประโยคเริ่มต้นของเรื่องราวแล้วเขียนว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิดในการทำเรื่องราวให้สมบูรณ์ โดยให้เขียนเรื่องราวที่มีความยาวอย่างน้อย 10 บรรทัด” โดยมีต้นเรื่องดังนี้

“อีกไม่นาน ดิวก็จะได้รับการปล่อยตัวจากการถูกคุมประพฤติ มีหลายสิ่งที่คุณกังวล และมีหลายอย่างที่คุณต้องการจะทำหลังจากที่ได้ออกไปจากที่แห่งนี้”

หลังจากที่ผู้เข้าร่วมวิจัยได้ทำการต่อเติมเรื่องราวเสร็จ ผู้วิจัยนำเรื่องราวที่ผู้เข้าร่วมวิจัยได้เขียนขึ้นมาใช้เป็นฐานในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยมีโครงร่างการสัมภาษณ์ดังนี้

1. คุณเล่าเรื่องราวของคุณต่ออย่างไร?
2. คุณคิดว่าดิวรู้สึกอย่างไร?
3. อะไรที่ทำให้ดิวคิดหรือรู้สึกเช่นนั้น?

4. คุณเคยมีประสบการณ์คล้ายกับดิวไหม?

4.1 เรื่องราวของคุณเหมือนกับดิวอย่างไร?

4.2 เรื่องราวของคุณต่างจากดิวอย่างไร?

ในขั้นตอนถัดมา ผู้วิจัยใช้คำถามปลายเปิด (Open-Ended Questions) ซึ่งปรับข้อความมาจากแบบสอบถาม Possible Selves ที่พัฒนาโดย Oyserman and Markus (1990a) เพื่อให้ผู้เข้าร่วมวิจัยระบุตัวตนที่ปรารถนา (Hoped-for Selves) และตัวตนที่หวาดกลัว (Feared Possible Selves) ใน 1 ปีข้างหน้า โดยมีคำสั่งว่า “โปรดระบุสิ่งที่คุณอยากที่จะเป็นหรืออยากที่จะทำในอีก 1 ปีข้างหน้า 3 ข้อ โดยไม่ต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้” และ “โปรดระบุสิ่งที่คุณกลัวหรือกังวลว่าจะเป็นอย่างในอีก 1 ปีข้างหน้า 3 ข้อ” เมื่อผู้เข้าร่วมวิจัยระบุคำตอบเสร็จ ผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้เป็นฐานในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยมีโครงร่างการสัมภาษณ์ดังนี้

1. เพราะอะไรคุณถึงอยากเป็นแบบนั้น?

1.1 อะไรที่จะช่วยให้คุณเป็นแบบนั้น?

1.2 อะไรที่ขัดขวางคุณในการเป็นเช่นนั้น?

1.3 คุณเคยเป็นแบบนั้นหรือไม่? อย่างไร?

1.4 บุคคลรอบข้างมีส่วนช่วยให้คุณเป็นสิ่งที่อยากเป็นอย่างไรร?

1.5 สิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้คุณเป็นแบบนั้นไหม?

1.6 บุคคลรอบข้างมีอิทธิพลต่อสิ่งที่คุณอยากเป็นหรือไม่? อย่างไร?

2. เพราะอะไรคุณถึงไม่อยากเป็นแบบนั้น?

2.1 อะไรที่นำคุณไปสู่สิ่งที่ไม่อยากเป็น?

2.2 อะไรที่จะช่วยให้คุณรอดพ้นจากสิ่งที่ไม่อยากเป็น?

2.3 คุณเคยเป็นแบบนั้นหรือไม่? อย่างไร?

2.4 บุคคลรอบข้างมีส่วนช่วยให้คุณรอดพ้นจากสิ่งที่ไม่อยากเป็นอย่างไรร?

2.5 สิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้คุณเป็นแบบนั้นไหม?

2.6 บุคคลรอบข้างมีอิทธิพลต่อสิ่งที่คุณไม่อยากเป็นหรือไม่? อย่างไร?

จริยธรรมการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ให้ความสำคัญกับการพิทักษ์สิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้เข้าร่วมวิจัยซึ่งเป็นกลุ่มเปราะบาง เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้วิจัยมีอำนาจเหนือกว่าผู้เข้าร่วมวิจัย ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาจากกลุ่มเป้าหมายที่อยู่นอกเหนือจากขอบเขตการทำงานของผู้วิจัย ได้แก่

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง กระทรวงยุติธรรม โดยดำเนินการตามขั้นตอนก่อนการเก็บข้อมูลวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

2. เมื่อได้รับการรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา (ภาคผนวก ก) ผู้วิจัยเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์ต่ออธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพื่อขออนุญาตด้านจริยธรรมการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

3. เมื่อได้รับหนังสืออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน (ภาคผนวก ข) ผู้วิจัยประสานงานกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดชลบุรี และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง เพื่อรับทราบแนวทางปฏิบัติในการเก็บข้อมูลเด็กและเยาวชน พร้อมทั้งนัดหมายวันและเวลาที่จะเข้าทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

4. เจ้าหน้าที่ประจำสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี/ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง คัดเลือกเด็กและเยาวชนตามเกณฑ์การคัดเลือกและเกณฑ์การคัดออกของการวิจัยในเบื้องต้น

นอกจากนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยยึดหลักจริยธรรมการวิจัยที่เป็นหลักการสากล (Ethical Principles) เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เข้าร่วมวิจัยได้รับการคุ้มครองสิทธิอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงหลักจริยธรรมสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ (1) หลักความเคารพในบุคคล (Respect for Person) (2) หลักคุณประโยชน์ (Beneficence) และ (3) หลักความยุติธรรม (Justice) (สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ, 2564) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. หลักความเคารพในบุคคล (Respect for Person)

ผู้วิจัยให้ความเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (Respect for Human Dignity) อันเป็นหลักสำคัญของการวิจัยในมนุษย์ โดยดำเนินการภายใต้แนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

1.1 การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาในกลุ่มเปราะบางอย่างเด็กและเยาวชนที่ถูกคุมขัง ผู้วิจัยร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ประจำสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี/ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ในการพิจารณาว่าเด็กและเยาวชนที่ถูกคัดเลือกตรงตามเกณฑ์การคัดเลือกและไม่มีลักษณะของเกณฑ์การคัดออก

1.2 เมื่อพบว่าเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยมีคุณสมบัติตรงกับเกณฑ์การคัดเลือกและไม่มีลักษณะตามเกณฑ์การคัดออก ผู้วิจัยจึงดำเนินการชักประวัติด้านสุขภาพจิตในเบื้องต้น เพื่อประเมินและป้องกันความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของผู้เข้าร่วมวิจัยในกรณีที่เด็กและเยาวชนเกิดความรู้สึกไม่สบายใจระหว่างการสัมภาษณ์ เช่น ร้องไห้ สิ้น มีภาวะเครียดอย่างเห็นได้ชัด หรือมีพฤติกรรมหงุดหงิดก้าวร้าว ผู้วิจัยจะพิจารณายุติการสัมภาษณ์และ

ประสานส่งต่อไปยังนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ประจำหน่วยงาน เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการดูแลและช่วยเหลืออย่างเหมาะสมโดยไม่ล่าช้า (ผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งหมด 12 คน มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์การคัดเข้า ไม่มีลักษณะของเกณฑ์การคัดออก และไม่แสดงอาการที่บ่งชี้ถึงความรู้สึกไม่สบายใจในระหว่างการสัมภาษณ์)

1.3 ก่อนเริ่มการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการขอความยินยอมจากเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นเป้าหมายในการวิจัย โดยแนะนำตัวและอ่านคำชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (ภาคผนวก ก ข้อ 2.1) ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับการวิจัย เช่น ชื่อโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย เหตุผลในการเชิญบุคคลเข้าร่วมการวิจัย ความเสี่ยงหรือความไม่สะดวกที่อาจเกิดกับผู้เข้าร่วมวิจัย ประโยชน์ที่อาจเกิดต่อผู้เข้าร่วมวิจัยและต่อสังคม และวิธีการเก็บข้อมูลรวมทั้งชี้แจงมาตรการรักษาความลับและให้สิทธิแก่ผู้เข้าร่วมวิจัยในการตัดสินใจอย่างอิสระ ทั้งในแง่ของการเข้าร่วมและถอนตัวจากการวิจัยโดยไม่มีผลกระทบใด ๆ โดยเอกสารดังกล่าวได้รับการออกแบบให้มีภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจน และหลีกเลี่ยงคำศัพท์ทางเทคนิคที่ซับซ้อน หลังจากเป้าหมายในการวิจัยให้ความยินยอม ผู้วิจัยจึงขอความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรม คือ ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี และผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง โดยเสนอเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย สำหรับผู้แทนโดยชอบธรรม (ภาคผนวก ก ข้อ 2.2) และเอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย สำหรับผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปี (ภาคผนวก ก ข้อ 3)

1.4 เมื่อได้รับความยินยอมจากทั้งผู้แทนโดยชอบธรรมและเป้าหมายในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลผ่านการสัมภาษณ์แบบพบหน้า (Face-to-Face Interview) ภายในสถานที่ปิดที่มีความเป็นส่วนตัวและสามารถรักษาความลับได้ โดยมีเจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยอยู่ด้านนอกของห้องสัมภาษณ์ และใช้เวลาในการสัมภาษณ์ครั้งละ 60-90 นาที

1.5 นอกเหนือจากการขอความยินยอม ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการเคารพความเป็นส่วนตัวและการรักษาความลับของผู้เข้าร่วมวิจัย โดยก่อนบันทึกเสียง ผู้วิจัยทำการขออนุญาตและอธิบายวัตถุประสงค์ของการบันทึกเสียง พร้อมทั้งไม่เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมวิจัยโดยไม่ได้ขออนุญาต ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยจะถูกเก็บรักษาอย่างปลอดภัย โดยจัดเก็บในคอมพิวเตอร์พกพาที่มีรหัสผ่าน และเอกสารที่เกี่ยวข้องจะถูกเก็บไว้ในตู้ที่มีกุญแจล็อก ซึ่งมีเพียงผู้วิจัยเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยใช้รหัสแทนชื่อของผู้เข้าร่วมวิจัยในแบบบันทึก เช่น P1 แทนผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 1 และนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม โดยไม่ระบุข้อมูลที่ทำให้สามารถระบุตัวตนของผู้เข้าร่วมวิจัยได้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลที่ได้รับจากผู้เข้าร่วมวิจัยเป็นระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่เผยแพร่ผลการวิจัยเสร็จสิ้นสมบูรณ์ และเมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าว ข้อมูลทั้งหมดจะถูกทำลาย โดยข้อมูลที่

เป็นเอกสารจะถูกทำลายด้วยเครื่องย่อยเอกสาร ส่วนไฟล์ในคอมพิวเตอร์จะถูกลบอย่างถาวรด้วยโปรแกรม Eraser บน Windows

2. หลักคุณประโยชน์ (Beneficence)

ผู้วิจัยมุ่งลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งในระหว่างและภายหลังการวิจัย พร้อมส่งเสริมให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งต่อผู้เข้าร่วมวิจัยและต่อวิชาชีพจิตวิทยาการศึกษา โดยดำเนินการภายใต้แนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

2.1 เพื่อลดความเสี่ยงทางสังคมที่อาจทำให้ผู้เข้าร่วมวิจัยรู้สึกกดดันที่จะต้องเข้าร่วมการวิจัย ผู้วิจัยให้อิสระอย่างเต็มที่แก่ผู้เข้าร่วมวิจัยในการตัดสินใจตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมวิจัย รวมถึงอิสระในการถอนตัวจากการวิจัยได้ทุกเมื่อ โดยการตัดสินใจดังกล่าวจะไม่มีผลต่อผู้เข้าร่วมวิจัยในทุกด้านในการวิจัยนี้อาจจะมีความเสี่ยงในแง่ที่การเข้าร่วมวิจัยอาจจะนำไปสู่การระบุถึงตัวตนของผู้เข้าร่วมวิจัยได้ เพื่อลดความเสี่ยงดังกล่าวผู้วิจัยทำการเก็บรักษาข้อมูลที่ได้รับจากผู้เข้าร่วมวิจัยไว้ในคอมพิวเตอร์พกพาที่มีรหัสผ่าน และเอกสารที่เกี่ยวข้องถูกจัดเก็บไว้ในตู้ที่มีกุญแจล็อก ซึ่งมีเพียงผู้วิจัยเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงได้ นอกจากนี้ ผู้วิจัยใช้รหัสแทนชื่อบุคคลของผู้เข้าร่วมวิจัยในการบันทึกข้อมูล และนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม โดยผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลที่ได้รับจากผู้เข้าร่วมวิจัยเป็นระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่เผยแพร่ผลการวิจัยเสร็จสิ้นสมบูรณ์ เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าว ผู้วิจัยจะทำลายข้อมูลที่เป็นเอกสารด้วยเครื่องย่อยเอกสาร และลบไฟล์ในคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรม Eraser ใน Windows

2.2 การวิจัยนี้ให้ประโยชน์โดยตรง (Direct Benefit) ต่อผู้เข้าร่วมวิจัย ในแง่ที่ช่วยให้พวกเขาได้สำรวจและทำความเข้าใจตัวตนที่เป็นไปได้ของตนเอง ซึ่งอาจนำไปสู่การพัฒนาตนเองตามอุดมคติที่ตั้งไว้ ก่อให้เกิดเป้าหมายในการดำเนินชีวิต และลดโอกาสในการกระทำผิดซ้ำ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังเป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพจิตวิทยาการศึกษา โดยเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการปรึกษาที่ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนในกระบวนการยุติธรรมมีความตระหนักถึงตัวตนที่เป็นไปได้ของตัวเอง และมุ่งไปสู่การมีตัวตนตามอุดมคติ

3. หลักความยุติธรรม (Justice)

ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับความเป็นธรรมในกระบวนการวิจัย แม้ว่าผู้เข้าร่วมวิจัยจะเป็นกลุ่มเปราะบางอย่างเด็กและเยาวชนที่ถูกคุมขัง โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติตามเชื้อชาติ ศาสนา หรือสถานะทางสังคม โดยดำเนินการภายใต้แนวปฏิบัติดังต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยมีการกำหนดเกณฑ์คัดเข้าและคัดออกอย่างชัดเจน เพื่อให้ได้กลุ่มผู้เข้าร่วมวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้เข้าร่วมวิจัย

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยยึดถือการลดความเสี่ยง และไม่ให้เกิดเกินกว่าความเสี่ยงต่ำ

3.3 ผู้วิจัยขอความยินยอมจากทั้งผู้เข้าร่วมวิจัยและผู้แทนโดยชอบธรรม พร้อมทั้งให้สิทธิในการตัดสินใจตอบรับหรือปฏิเสธเข้าร่วมการวิจัย รวมถึงอิสระในการถอนตัวจากการวิจัยได้ทุกเมื่อ โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้เข้าร่วมวิจัย

3.3 ผู้วิจัยมุ่งดำเนินการวิจัยอย่างมีความรับผิดชอบและนำเสนอผลการวิจัยที่เป็นประโยชน์แก่สังคม โดยไม่เปิดเผยข้อมูลที่ทำให้สามารถระบุตัวตนของผู้เข้าร่วมวิจัย อันไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อผู้เข้าร่วมวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน 6 ขั้นตอน ของ Braun and Clarke (2022) เป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การทำความคุ้นเคยกับข้อมูล (Familiarisation) หลังจากถอดเทปเสียงสัมภาษณ์เป็นลายลักษณ์อักษร ผู้วิจัยมีส่วนร่วมกับข้อมูลอย่างใกล้ชิดผ่านการอ่านและทบทวนซ้ำ ๆ เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้ง ทั้งในส่วนของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการต่อเติมเรื่องราว พร้อมทั้งพิจารณาว่าข้อมูลที่ได้รับสามารถตอบคำถามการวิจัยได้อย่างไร และบันทึกประเด็นที่น่าสนใจและแนวคิดเบื้องต้นที่อาจเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์ต่อไป

2. การระบุรหัส (Doing coding) เมื่อทำความคุ้นเคยกับข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการระบุรหัส (Coding) ให้กับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคำถามการวิจัย โดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel เป็นเครื่องมือในการจัดระเบียบข้อมูลและระบุรหัสเพื่อให้สามารถวิเคราะห์ได้อย่างเป็นระบบ (ภาคผนวก ค) ผู้วิจัยระบุรหัสโดยใช้ประโยคสั้น ๆ ที่สรุปใจความสำคัญของข้อมูลในลักษณะที่กระชับและเข้าใจง่ายโดยไม่ต้องย้อนกลับไปอ่านเนื้อหาทั้งหมด หลังจากนั้นจึงนำรหัสทั้งหมดไปทบทวนและปรับปรุงร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อลดความซ้ำซ้อนและให้ได้รหัสที่เหมาะสมที่สุด ก่อนนำรหัสทั้งหมดมาจัดเรียงอย่างเป็นระบบ (ภาคผนวก ง ข้อ 1 และ 2) และค้นหารูปแบบความหมายที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ และจัดกลุ่มรหัสที่มีความหมายใกล้เคียงกัน (ภาคผนวก ง ข้อ 3) เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนาแก่นสาระ โดยยึดหลักความเชื่อมโยงกับคำถามการวิจัย

3. พัฒนาแก่นสาระ (Generating initial themes from coded and collated data) หลังจากระบุรหัสและจัดกลุ่มรหัสที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ผู้วิจัยตั้งชื่อแก่นสาระแต่ละกลุ่มด้วยประโยคสั้น ๆ ที่สามารถสะท้อนใจความสำคัญของข้อมูลได้อย่างชัดเจน (ภาคผนวก จ) กระบวนการนี้ดำเนินการร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้มั่นใจว่าแก่นสาระที่เกิดขึ้นมีความเหมาะสมและครอบคลุมประเด็นการวิจัย

4. ทบทวนและปรับแก้สาระ (Reviewing and refining themes) ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแผนภาพแก่นสาระ (Thematic Map) ตามรูปภาพที่ 1 เพื่อช่วยให้สามารถพิจารณาความเชื่อมโยงระหว่างแก่นสาระใหญ่และแก่นสาระได้อย่างชัดเจน รวมถึงตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างแก่นสาระกับรหัส ข้อมูลทั้งหมด และคำถามการวิจัย (ภาคผนวก ฉ) หากพบว่าแก่นสาระยังขาดความชัดเจน ผู้วิจัยจะทำการปรับปรุงให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น หรือหากพบว่าแก่นสาระบางส่วนไม่มีความเกี่ยวข้องกับคำถามการวิจัย ผู้วิจัยจะตัดแก่นสาระดังกล่าวออก

รูปภาพที่ 1 แผนภาพแก่นสาระ (Thematic Map)

5. การนิยามและตั้งชื่อแก่นสาระ (Defining and naming themes) หลังจากได้แก่นสาระที่สมบูรณ์ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตและความหมายของแต่ละแก่นสาระ พร้อมทั้งตั้งชื่อแก่นสาระให้สามารถสะท้อนสาระสำคัญของข้อมูลและมีความเชื่อมโยงกับคำถามการวิจัย (ภาคผนวก ข) นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้จัดทำคำอธิบายของแต่ละแก่นสาระ เพื่อแสดงถึงลักษณะเฉพาะและความหมายเชิงลึกของข้อมูล

6. เขียนรายงานผลการวิจัย (Writing the report) ในขั้นตอนสุดท้าย ผู้วิจัยได้จัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ที่ได้นำเสนอข้อมูลภายใต้กรอบแนวคิดสังคมนิยมเชิงวิพากษ์ (Critical Realist) ซึ่งมุ่งเน้นการวิเคราะห์แก่นสาระที่สอดคล้องกับคำถามการวิจัย และใช้ทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination Theory) เป็นกรอบแนวคิดในการทำความเข้าใจข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อให้การวิเคราะห์มีความสมบูรณ์และสามารถสะท้อนความหมายที่แฝงอยู่ในข้อมูลได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยได้นำตัวอย่างคำพูดของผู้เข้าร่วมวิจัยมาใช้เป็นส่วนประกอบในการอธิบาย (Illustrative) และในบางกรณีได้นำคำพูดของผู้เข้าร่วมวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์ (Analytic) พร้อมทั้งเชื่อมโยงผลการวิเคราะห์กับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำรายงานผลการวิจัยที่จัดทำขึ้นไปทบทวนกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้แน่ใจว่าผลการวิจัยสามารถตอบคำถามการวิจัยที่ตั้งไว้ได้อย่างครบถ้วนเป็นระบบ และสะท้อนข้อค้นพบได้อย่างลึกซึ้ง

การกำกับคุณภาพงานวิจัย

ในการวิจัยเชิงคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพและความน่าเชื่อถือของข้อมูลเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องดำเนินการในทุกขั้นตอนของกระบวนการวิจัย เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้มีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐานทางวิชาการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแนวทางของ Bruan and Clarke (2022) ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน (Reflexive Thematic Analysis) ที่ดีไว้ 15 ข้อ โดยหลักเกณฑ์เหล่านี้ครอบคลุมทุกขั้นตอนของกระบวนการวิเคราะห์ ตั้งแต่การถอดเทปเสียง การระบุรหัส การวิเคราะห์ข้อมูล ไปจนถึงการจัดทำรายงานผลการวิจัย (Braun et al., 2015) ซึ่งช่วยให้การวิจัยมีความเป็นระบบ และสามารถสะท้อนปรากฏการณ์ที่ศึกษาได้อย่างถูกต้องและชัดเจน โดยมีหลักเกณฑ์และกระบวนการดังนี้

ตารางที่ 2 หลักเกณฑ์และกระบวนการกำกับคุณภาพงานวิจัย

กระบวนการ	หลักเกณฑ์	การดำเนินการ
การถอดความ (Transcription)	1. ข้อมูลได้รับการถอดความในระดับรายละเอียดที่เหมาะสม และได้มีการตรวจสอบการถอดความกับเทปบันทึกเสียงเพื่อความถูกต้อง	- ผู้วิจัยทำการถอดความจากเทปบันทึกเสียงให้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างละเอียดแบบคำต่อคำ พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลโดยเปรียบเทียบระหว่างข้อความที่ถอดความกับเทปบันทึกเสียง
การระบุรหัส (Coding)	2. ให้ความสำคัญกับทุกข้อมูลอย่างเท่าเทียมกันในขั้นตอนการระบุรหัส 3. การกำหนดแก่นสาระเกิดจากกระบวนการระบุรหัสที่ครอบคลุมและรอบด้าน ไม่ได้อาศัยเพียงตัวอย่างที่โดดเด่นไม่กี่ตัวอย่าง 4. มีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดภายใต้แต่ละแก่นสาระ 5. มีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างแก่นสาระต่าง ๆ และมีการเปรียบเทียบกับชุดข้อมูลต้นฉบับ 6. แก่นสาระที่ระบุ มีความสอดคล้องกันภายใน เป็นระบบ และมีความเฉพาะเจาะจง	- ผู้วิจัยระบุรหัสจากข้อมูลที่ถอดความ พร้อมจัดเรียงรหัสให้เป็นระบบ รหัสที่นำมาพัฒนาเป็นแก่นสาระมีความหมายใกล้เคียงกัน และเป็นรหัสที่ถูกกล่าวถึงโดยผู้เข้าร่วมวิจัยตั้งแต่ 2-3 คนขึ้นไป - ผู้วิจัยดำเนินการจัดทำแผนภาพแก่นสาระ (Thematic Map) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างแก่นสาระ ข้อมูลต้นฉบับ และคำถามการวิจัย
การวิเคราะห์ (Analysis)	7. ข้อมูลได้รับการตีความและวิเคราะห์เชิงลึก ไม่ได้เป็นเพียงการถอดความหรือสรุปใจความ	- ผู้วิจัยวิเคราะห์แก่นสาระที่สอดคล้องกับคำถามการวิจัยทั้งการบรรยายความหมายที่ชัดเจน (Descriptive) และการตีความความหมายแฝง (Interpretative)

กระบวนการ	ลักษณะ	การดำเนินการ
	<p>8. การวิเคราะห์ ต้องมีความสอดคล้องกับข้อมูล โดยใช้ข้อมูลตัวอย่างสนับสนุนข้อสรุปเชิงวิเคราะห์</p> <p>9. การวิเคราะห์สามารถบอกเล่าเรื่องราวของข้อมูลและประเด็นวิจัยได้อย่างเป็นระบบและน่าเชื่อถือ</p> <p>10. มีความสมดุลระหว่างการบรรยายเชิงวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูลตัวอย่าง</p>	<p>- เพื่อแสดงถึงความสอดคล้องระหว่างข้อมูลและการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้ตัวอย่างคำพูดของผู้เข้าร่วมวิจัยเป็นองค์ประกอบเพื่ออธิบาย (Illustrative) และในบางกรณีใช้เป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์ (Analytic Analysis)</p> <p>- ผู้วิจัยเน้นการวิเคราะห์เชิงอุปนัย (Inductive Analysis) เพื่อให้เข้าใจลึกซึ้งถึงประสบการณ์ ความคิด และมุมมองของผู้เข้าร่วมวิจัยอย่างรอบด้าน</p>
โดยรวม (Overall)	11. ได้มีการจัดสรรเวลาอย่างเพียงพอสำหรับทุกขั้นตอนของการวิเคราะห์ เพื่อให้กระบวนการดำเนินไปอย่างรอบคอบและรัดกุม	- ผู้วิจัยจัดสรรเวลาในการดำเนินการแต่ละขั้นตอนอย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญเท่าเทียมกันในทุกขั้นตอน เพื่อให้ผลการวิจัยมีความถูกต้องและครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา
การเขียนรายงาน (Written Report)	<p>12. มีการอธิบายสมมติฐานและแนวทางที่ใช้ในการวิเคราะห์ แก่นสาระอย่างชัดเจน</p> <p>13. รายงานวิธีวิจัยและผลการวิเคราะห์ต้องเป็นไปในแนวทางเดียวกัน</p> <p>14. ภาษาที่ใช้ในการรายงานต้องสอดคล้องกับแนวคิดทางญาณวิทยา (Epistemological) ของการวิเคราะห์</p> <p>15. แก่นสาระเป็นผลมาจากการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ</p>	<p>- รายงานผลการวิจัยจัดทำขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดสังคมนิยมเชิงวิพากษ์ (Critical Realist) โดยเชื่อมโยงผลการวิเคราะห์กับคำถามการวิจัยผ่านแนวคิดตัวตนที่เป็นไปได้ (Possible Selves)</p> <p>- ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination Theory) และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเป็นกรอบแนวคิดเพิ่มเติมในการทำความเข้าใจข้อมูลอย่างลึกซึ้ง</p>

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาการรับรู้ตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว เป็นการวิจัยโดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งใช้ระเบียบวิธีวิจัยการวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน (Reflexive Thematic Analysis) โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) รายบุคคล และการต่อเติมเรื่องราว (Story Completion) การนำเสนอผลการวิจัยในบทนี้วางฐานอยู่ในกรอบแนวคิดสังคมนิยมเชิงวิพากษ์ (Critical Realist Lens) ที่ตระหนักว่ามีความจริงที่ดำรงอยู่นอกเหนือการรับรู้ของบุคคล แต่ในขณะเดียวกันก็ยอมรับว่าความจริงตามการรับรู้ของบุคคลได้รับจากอิทธิพลทางสังคมและวัฒนธรรม จากฐานคิดดังกล่าว แก่นสาระที่นำเสนอในบทนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การบรรยายถึงตัวตนที่เป็นไปได้ตามการรับรู้ของผู้เข้าร่วมวิจัยเป็นสำคัญ โดยใช้ตัวอย่างคำพูดของผู้เข้าร่วมวิจัย (Quotes) เป็นหลักฐานสนับสนุนการบรรยายของผู้วิจัย อย่างไรก็ตาม ในบางกรณี ผู้วิจัยจะนำเสนอแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาตีความประกอบ เพื่อทำความเข้าใจเชิงลึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับบริบทสิ่งแวดล้อมหรืออิทธิพลทางสังคมและวัฒนธรรมที่อาจมีอิทธิพลต่อการรับรู้ตัวตนที่เป็นไปได้ของผู้เข้าร่วมวิจัย

ในการนำเสนอคำพูดของผู้เข้าร่วมวิจัย ผู้วิจัยจะใช้รหัสแทนชื่อบุคคล (P1-P12) เพื่อปกปิดอัตลักษณ์ของผู้ให้ข้อมูล รวมถึงจะกำกับแหล่งที่มาของคำพูดที่ยกมาสนับสนุนว่ามาจากวิธีการเก็บข้อมูลใด หากคำพูดดังกล่าวมาจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะมีคำย่อ 'Int' กำกับไว้หลังรหัสแทนชื่อบุคคล ยกตัวอย่างเช่น “ผมรู้อยู่แล้วว่าผมทำอะไร และผมจะไม่กลับไปทำอีก” (P1-Int) แต่หากเป็นข้อมูลที่ได้จากการต่อเติมเรื่องราว (Story Completion) ซึ่งผู้วิจัยใช้ต้นเรื่อง (Stem) ที่เป็นประสบการณ์ของ ‘ดิ๋ว’ ให้ผู้เข้าร่วมวิจัยเขียนต่อเติมเรื่องราวให้สมบูรณ์ จะมีคำย่อ ‘SC’ กำกับไว้หลังรหัสแทนชื่อบุคคล ยกตัวอย่างเช่น “ดิ๋วก็ทำงานมาเรื่อย ๆ จนเขาตั้งตัวได้ เขาก็มีรถมอเตอร์ไซค์ที่เขาผ่อนเองได้แล้ว” (P7-SC)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามกระบวนการวิเคราะห์เชิงอุปนัย (Inductive Analysis) ผู้วิจัยสามารถระบุแก่นสาระสำคัญเกี่ยวกับตัวตนที่เป็นไปได้ตามมุมมองของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดซ้ำจำนวน 12 คน ได้ทั้งสิ้น 3 แก่นสาระใหญ่ และ 7 แก่นสาระ ดังแสดงในตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ยังชี้ให้เห็นว่าแก่นสาระเหล่านี้มีความเชื่อมโยงกับความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ (Basic Psychological Need) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination Theory) โดยครอบคลุม 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่ (1) ความสามารถ (Competence) การรับรู้ถึงศักยภาพ

ของตนเองในการจัดการกับปัญหาและการบรรลุเป้าหมาย (2) ความเป็นอิสระ (Autonomy) ความรู้สึกว่าตนเองมีอิสระในการตัดสินใจและสามารถกำหนดทิศทางชีวิตได้ด้วยตัวเอง และ (3) ความสัมพันธ์ (Relatedness) ความรู้สึกถึงการเชื่อมโยงและการมีปฏิสัมพันธ์ที่มีคุณค่าในสังคม

แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลนี้สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการพื้นฐานทางจิตใจกับการระบุตัวตนที่เป็นไปได้ของผู้เข้าร่วมวิจัย โดยผู้วิจัยจะนำเสนอรายละเอียดในแต่ละแก่นสาระตามลำดับ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงที่ชัดเจนและลึกซึ้งในบริบทของตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดซ้ำ ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยนี้

ตารางที่ 3 แก่นสาระสำคัญตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ

แก่นสาระใหญ่	แก่นสาระ
1. การมีความสามารถในการดูแลครอบครัว	1.1 การประสบความสำเร็จด้านการศึกษา
	1.2 การมีความมั่นคงทางการเงิน
	1.3 การเป็นความภาคภูมิใจของครอบครัว
2. ชีวิตที่เป็นอิสระจากการถูกจับกุมหรือคุมขัง	2.1 การไม่หวนไปกระทำผิดซ้ำ
	2.2 การมีความสามารถในการกำหนดชีวิตตนเอง
3. อิทธิพลทางสังคมนำไปสู่ตัวตนที่(ไม่)ต้องการ	3.1 อิทธิพลทางสังคมต่อการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
	3.2 อิทธิพลทางสังคมต่อการมีความมั่นคงในชีวิต

1. การมีความสามารถในการดูแลครอบครัว

แก่นสาระใหญ่นี้อธิบายถึงตัวตนที่เป็นไปได้ของผู้เข้าร่วมวิจัยที่หวังว่าจะมีความสามารถในการดูแลครอบครัวได้ ซึ่งเป็นความหวังที่มาควบคู่กับความหวาดหวั่นใจว่าจะไม่สามารถดูแลครอบครัวได้ หากกลับไปกระทำผิดซ้ำอีกครั้ง โดยผู้เข้าร่วมวิจัยระบุว่าตัวตนในอนาคตที่ตนเองต้องการจะเป็นเพื่อที่เป็นบุคคลที่สามารถดูแลครอบครัวได้ คือ การประสบความสำเร็จด้านการศึกษา การมีความมั่นคงทางการเงิน และการเป็นความภาคภูมิใจของครอบครัว

1.1 การประสบความสำเร็จด้านการศึกษา

แก่นสาระนี้สะท้อนความปรารถนาของผู้เข้าร่วมวิจัยที่ต้องการมีการศึกษาที่สูงขึ้น โดยมุ่งหวังว่าการประสบความสำเร็จด้านการศึกษาจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตและช่วยให้พวกเขาบรรลุเป้าหมายในการเป็นความภาคภูมิใจของครอบครัว

“ถ้าเกิดเราเรียนสูง ๆ จะได้มีงานที่มั่นคง และทำให้แม่ภูมิใจได้ครับ” (P2-Int)

“เรียนเพื่อให้พ่อแม่ภูมิใจ ให้พ่อแม่ภูมิใจว่าเราเรียนจบ ไม่ต้องจบสูงก็ได้ จบแค่มีวุฒิ เขาบอกว่าไม่ต้องเรียนจบสูง ๆ ก็ได้ ขอให้เรียนจบ ปวส. แค่นี้ก็พอ แล้วก็หางานดี ๆ ทำ” (P10-Int)

จากข้อความข้างต้น ผู้เข้าร่วมวิจัยได้สะท้อนถึงตัวตนที่ปรารถนา (การประสบความสำเร็จด้านการศึกษา) โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้แก่ครอบครัว ซึ่งสะท้อนถึงแนวโน้มแบบควบคุม (Controlled Orientation) ที่แรงจูงใจในการกระทำเกิดจากปัจจัยภายนอก เป็นการตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้อื่นมากกว่าความต้องการหรือแรงจูงใจจากภายในตนเอง ตัวอย่างที่ชัดเจนปรากฏในกรณีของผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 10 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้ปกครองของเขาไม่ได้คาดหวังให้เขาเรียนจบในระดับการศึกษาที่สูงเกินไป แต่เพียงต้องการให้เขาสำเร็จการศึกษาในระดับที่เพียงพอต่อการประกอบอาชีพและเลี้ยงดูตนเองได้ในอนาคต ความคาดหวังนี้ได้กลายเป็นแรงผลักดันในระดับแทรกตัว (Introjected Regulation) แม้ว่าความคาดหวังดังกล่าวอาจไม่ได้สอดคล้องกับความต้องการภายในของเขาอย่างแท้จริง แต่เขาก็ยอมรับและใช้ความคาดหวังนี้เป็นแรงจูงใจสำคัญในการมุ่งไปสู่เป้าหมาย เพื่อให้ได้รับการยอมรับและสร้างความภาคภูมิใจให้กับครอบครัว

ในขณะเดียวกัน ผู้เข้าร่วมวิจัยบางส่วนได้ระบุถึงความกลัวที่จะไม่สำเร็จการศึกษา ซึ่งจะ ทำให้ผู้เข้าร่วมวิจัยไม่อาจบรรลุเป้าหมายที่จะดูแลครอบครัวได้ โดยสะท้อนความกลัวของผู้เข้าร่วมวิจัยบางคนที่พบความยากลำบากในการเรียน ทำให้เกิดความหวาดหวั่นว่าจะไม่สามารถเรียนจบได้ ความกลัวดังกล่าวมีผลมาจากพฤติกรรมไม่ดีในอดีตของผู้เข้าร่วมวิจัย ทำให้พวกเขาเกิดความไม่มั่นใจ กลัวว่าจะกลับไป “เกเรและติดเพื่อนฝูง” (P1 และ P11) จนทำให้ต้องออกจากโรงเรียนในท้ายที่สุด

“อารมณ์มันร้อน ก็เลยทำให้เรียนไม่จบ ต้องออกเพราะว่าเรื่องคดี ตอนนั้นไปอยู่กับเพื่อน ไปยิงคนต่างสถาบัน ก็เลยออกจากปี 1 แล้วก็ไม่ได้เรียน” (P10-Int)

จากข้อความข้างต้น ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 10 ได้ถ่ายทอดประสบการณ์ในอดีตเกี่ยวกับพฤติกรรมเกเร ซึ่งนำไปสู่การถูกลงโทษด้วยการให้ออกจากการเรียน ถือเป็น การควบคุมจากภายนอก (External Regulation) ที่สะท้อนถึงผลกระทบจากปัจจัยภายนอกต่อการกำกับพฤติกรรม ในขณะที่ผู้เข้าร่วมวิจัยได้ตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ในการกำหนดชีวิตของตนเอง (Autonomy) เพื่อมุ่งสู่ตัวตนตามที่ปรารถนา

“อยู่ที่ตัวเราเลือกว่าเราจะเลือกขึ้นหรือเราจะเลือกลง ถ้าเราเลือกขึ้นเราก็ได้เรียนให้จบ ถ้าเราเลือกลงก็จะพาเราลงไป ไม่เรียน ติดเพื่อน ติดรุ่นพี่” (P10-Int)

“ตั้งใจเรียน ไม่คบเพื่อนที่ไม่ดี” (P11-Int)

ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 1 ซึ่งมีความกลัวเรื่องการไม่ประสบความสำเร็จด้านการศึกษา เช่นเดียวกับผู้เข้าร่วมวิจัยคนอื่น ๆ ได้ระบุว่า “ความมุ่งมั่น” ต่อการเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยผลักดันให้เขามุ่งสู่ตัวตนที่ประสบความสำเร็จด้านการศึกษา

“ผมจะต้องพยายามให้มากกว่านี้...คือความตั้งใจและความมุ่งมั่น...มุ่งมั่นในสิ่งที่จะทำให้ดีครับ และไม่กลับไปทำในสิ่งที่ตัวเองคิดว่าทำไม่ได้ครับ” (P1-Int)

กล่าวโดยสรุป แก่นสาระนี้สะท้อนถึงแรงจูงใจภายในที่มุ่งพัฒนาตนเองด้านการศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อก้าวไปสู่ตัวตนที่ประสบความสำเร็จด้านการศึกษา ซึ่งแรงจูงใจนี้ได้รับการหล่อหลอมจากอิทธิพลภายนอก ได้แก่ ความคาดหวังจากครอบครัวและบทลงโทษจากสังคม ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมวิจัย

1.2 การมีความมั่นคงทางการเงิน

แก่นสาระนี้สะท้อนความปรารถนาของผู้เข้าร่วมวิจัยที่มุ่งหวังมีอาชีพที่มั่นคงและรายได้ที่แน่นอน โดยหวังว่าการมีความมั่นคงทางการเงินจะช่วยให้พวกเขาบรรลุเป้าหมายในการมีคุณภาพชีวิตที่ดีและการมีความสามารถในการดูแลครอบครัว

“ผมอยากออกไปทำงานหาเงินช่วยพ่อช่วยแม่ ออกไปเรียนต่อ ปวส. และสมัครเข้าทำงานในโรงงานดี ๆ เพื่อให้มีเงินเดือนเยอะ จะกลับบ้านไปดูแลยายที่บ้านและหาเงินส่งให้ลุงใช้” (P1-SC)

“สิ่งที่อยากทำคือการได้ออกไปดูแลครอบครัวกับคนที่เรารักออกไปทำงานเก็บเงินตามความฝัน...อีก 1 ปี อยากมีภาระงานที่ดีเลี้ยงดูครอบครัวได้ อยากมีรถอยากมีบ้านอยากตั้งหลักได้ในน้ำพักน้ำแรงของตัวเอง” (P3-SC)

“อยากมีงานทำที่สามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ ไม่ต้องเปลี่ยนงานบ่อย ที่สามารถดูแลครอบครัวทุก ๆ เดือน” (P5-Int)

“หลังจากที่ได้ออกไปจากที่แห่งนี้ (สถานที่ควบคุม) และออกไปทำงานที่สุจริตด้วยตัวเอง เลิกทำสิ่งเลวร้ายและสิ่งที่ไม่ดี ออกไปเรียนหนังสือเพื่อให้จบ ม.ปลาย และหางานดี ๆ ทำเพื่อชีวิตตัวเองและวันข้างหน้า เมื่อมีครอบครัวและมีลูกจะได้สอนลูกให้เป็นคนดีได้ และเพื่อให้ครอบครัวมีชีวิตที่ดี” (P6-SC)

จากทุกข้อความข้างต้น ผู้เข้าร่วมวิจัยต่างเชื่อมโยงอย่างชัดเจนระหว่างตัวตนที่ปรารถนา (ความสามารถในการดูแลครอบครัว) และวิธีการที่จะไปสู่ตัวตนที่ปรารถนา (การทำงานและการศึกษาที่ถูกมองว่าเป็นหนทางที่จะนำไปสู่การมีทรัพย์สินและความมั่นคงในชีวิต) ความปรารถนาระดับนี้สะท้อนถึงการรับรู้ของผู้เข้าร่วมวิจัยที่ว่าพวกเขามีทางเลือกที่เป็นไปได้ในการกำหนดชีวิตของตนเอง (Autonomy) เพื่อกลายเป็นบุคคลที่พวกเขาต้องการจะเป็น ซึ่งในที่นี้คือการพัฒนาทักษะความสามารถ (Competence) ผ่านการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นและมีอาชีพที่ “ดี” (P1-SC) และ “สุจริต” (P5-SC) ความมุ่งหมายในการพัฒนาตนเองดังกล่าวยังสะท้อนถึงการมีบุคคลในครอบครัวเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญ (Relatedness) ที่ช่วยสนับสนุนและผลักดันให้ผู้เข้าร่วมวิจัยมุ่งมั่นในการบรรลุเป้าหมายเหล่านี้

ในความหมายเดียวกันแต่ในทิศทางที่ตรงกันข้าม ผู้เข้าร่วมวิจัยบางส่วนกล่าวถึงความกังวลที่แฝงไปด้วยความกลัวที่จะต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนของทิศทางชีวิต โดยเฉพาะการมีงาน

ทำหลังจากได้รับการปล่อยตัว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงในชีวิตและความสามารถในการดูแลครอบครัว

“เมื่อตัวได้รับการปล่อยตัว ตัวมีเรื่องกังวลใจเกี่ยวกับชีวิตข้างนอกว่าจะไปทำงานอะไร และจะหางานอย่างไรดี” (P7-SC)

“ตัวไม่รู้ว่าออกไปตัวจะเจออะไรบ้างแล้วตัวจะอยู่อย่างไร ตัวอาจจะกังวลเรื่องของครอบครัวของตัวว่าครอบครัวของตัวจะอยู่ยังไงและตัวจะมีงานทำหรือเปล่า ถ้าตัวออกมาแล้วไม่มีงานทำตัวอาจจะไม่มีเงินเลี้ยงครอบครัว” (P10-SC)

ความกังวลของผู้เข้าร่วมวิจัยดูจะมีที่มาจากส่วนหนึ่งจากการเห็นถึงข้อจำกัดของตนเองในการที่จะบรรลุตัวตนที่ปรารถนาดังกล่าว

“วุฒิการเรียนสำคัญครับ แต่ว่าตอนนี้ผมมีวุฒิแค่ ป.6 มันก็ทำงานอะไรได้ไม่หลายอย่าง เราไม่มีสิทธิเลือกเลยครับ อย่างมากก็งานปั๊มหรืองานเซเว่น แต่พอเรามีวุฒิ ม.3 เราก็สามารถทำงานที่โรงงานได้และมีโอทีให้ทำ” (P5-Int)

“อยากหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องมอเตอร์ไซค์ครับ เพราะผมพอมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องมอเตอร์ไซค์อยู่ครับ แต่มันยังไม่เยอะพอ...ต้องหางานเกี่ยวกับซ่อมรถทำครับ แล้วก็ทำไปเรื่อย ๆ เพื่อหาความรู้ครับ” (P7-Int)

ข้อความข้างต้นฉายภาพการรับรู้ของผู้เข้าร่วมวิจัยเกี่ยวกับตัวตนที่มีข้อจำกัดในปัจจุบันที่ยังไม่เพียงพอที่จะบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เช่น “ตอนนี้ผมมีวุฒิแค่ ป.6 มันก็ทำงานอะไรได้ไม่หลายอย่าง” (P5) “ผมพอมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องมอเตอร์ไซค์อยู่ครับ แต่มันยังไม่เยอะพอ” (P7) อย่างไรก็ตาม ข้อความเหล่านี้ยังสะท้อนถึงการมองเห็นตัวตนที่สามารถเป็นไปได้ โดยผู้เข้าร่วมวิจัยแสดงความปรารถนาที่จะพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านการเพิ่มวุฒิการศึกษาและการเสริมทักษะเฉพาะทางในอาชีพที่ต้องการ ซึ่งเป็นการมุ่งมั่นเพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่ตอบสนองความต้องการและความหวังในชีวิตได้

ผู้เข้าร่วมวิจัยบางคนยังได้กล่าวเฉพาะเจาะจงถึงอาชีพที่ปรารถนาที่สะท้อนถึงความปรารถนาที่จะได้รับการยอมรับจากสังคมและบุคคลรอบข้าง

“อยากทำงานข้าราชการ...เพราะโดนคนอื่นว่าตอนที่ทำตัวเกรครับ” (P9-Int)

“ชอบเป็นทหารครับ...เพราะคนที่บ้านที่เป็นผู้ชายเป็นทหารหมดเลยครับ” (P11-Int)

แม้ว่าอาชีพที่ผู้เข้าร่วมวิจัยถึงกล่าวจะไม่เหมือนกัน แต่ความปรารถนาดังกล่าวต่างได้รับอิทธิพลจาก “คนอื่น” ซึ่งสะท้อนถึงอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ได้หลอมรวมเป็นแรงจูงใจภายใน โดยในกรณีของผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 9 ความปรารถนาที่จะเป็น “ข้าราชการ” อาจกล่าวได้ว่าเกิดจากแรงจูงใจในระดับแทรกตัว (Introjected Regulation) ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการพิสูจน์คุณค่าในตัวเองหรือแก้ไขมุมมองของผู้อื่นที่มองว่าเขา “ทำตัวเกร” ขณะที่ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 11

ต้องการเลือกเส้นทางอาชีพ “ทหาร” เนื่องจากอิทธิพลจากครอบครัว ซึ่งสะท้อนถึงแรงจูงใจระดับ เห็นคุณค่า (Identified Regulation) ที่เขาต้องการเลือกเป้าหมายที่สอดคล้องกับค่านิยมของ ครอบครัว

กล่าวโดยสรุป แก่นสาระนี้สะท้อนถึงแรงจูงใจภายในที่มุ่งพัฒนาตนเองผ่านการศึกษา ที่สูงขึ้น เพื่อบรรลุความมั่นคงทางการเงินที่เพียงพอในการดูแลครอบครัว ซึ่งแรงจูงใจนี้ได้รับการ หล่อหลอมจากอิทธิพลภายนอก โดยเฉพาะจากบุคคลในครอบครัวที่มีบทบาทสำคัญในการมองเห็น ตัวตนที่เป็นไปได้ของผู้เข้าร่วมวิจัย

1.3 การเป็นความภาคภูมิใจของครอบครัว

แก่นสาระนี้สะท้อนความปรารถนาของผู้เข้าร่วมวิจัยที่ต้องการทำให้ครอบครัวภาคภูมิใจ โดยเชื่อว่าการดูแลครอบครัว การปฏิบัติตามความปรารถนาของครอบครัว และการไม่ทำให้ครอบครัว เสียใจจากการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ของการเป็นลูกที่ดีตามบรรทัดฐานของผู้เข้าร่วมวิจัย จะเป็นหนทางที่ทำให้ครอบครัวรู้สึกภูมิใจในตัวพวกเขา

“อะไรที่มันไม่ดีผมก็ให้สัญญากับตัวเองว่าผมก็จะไม่ทำอีก หรือทำแต่ที่ดี ๆ เพื่อทำให้ พ่อแม่ภูมิใจครับ” (P9-Int)

“คิดว่าถ้าเขาได้รับการปล่อยตัวเขาจะไม่กระทำความผิดซ้ำและจะตั้งใจเรียนให้จบ จะเชื่อฟังพ่อแม่ให้มากขึ้นและอยากขอโทษพ่อกับแม่ที่ทำให้ต้องผิดหวังในตัวเขา และอยากทำให้พ่อแม่ของเขาภูมิใจ ทำให้ท่านทั้งสองสบาย และจะไม่เกรงให้ต้องเป็นห่วง จะไม่ทำให้ท่านเหนื่อยปวดหัว ร้องไห้ ให้กับตัวดิฉันอีก และอยากขอบคุณที่ท่านดูแลดิฉัน ไม่ว่าดิฉันจะทำตัวเกรงแค่ไหน ท่านทั้งสองก็ ยังให้อภัยดิฉันเสมอ ดิฉันเชื่อแล้วว่าไม่มีใครรักดิฉันเท่าท่านทั้งสอง ดิฉันสัญญาว่าดิฉันจะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง และลำบากใจกับดิฉันอีกแล้ว ดิฉันจะตั้งใจเรียนให้จบดิฉันจะไม่ให้ท่านเหนื่อย ดิฉันจะพยายามทำให้ท่านสบาย เหมือนที่ท่านทำกับดิฉันมาตั้งแต่เล็ก” (P2-SC)

จากทุกข้อความข้างต้น ผู้เข้าร่วมวิจัยได้ถ่ายทอดความรู้สึกผิดในอดีตที่เคยทำให้ ครอบครัวเสียใจ และสะท้อนถึงเป้าหมายภายใน (Intrinsic Goals) โดยเป้าหมายดังกล่าวคือความ ปรารถนาที่จะ “ชดใช้” (P1) ความผิดพลาดในอดีตให้แก่ครอบครัว ผ่านการพยายามเป็นความ ภาคภูมิใจของครอบครัว เพื่อชดเชยความรู้สึกผิดที่เคยทำให้ครอบครัวหนักใจจากการมีพฤติกรรมไม่ดี ในอดีต เป้าหมายนี้สะท้อนถึงแรงจูงใจระดับเห็นคุณค่า (Identified Regulation) ที่พวกเขา ตั้งเป้าหมายโดยคำนึงถึงครอบครัว และยังแสดงถึงความปรารถนาที่จะได้รับการยอมรับอย่างไม่มี เงื่อนไข (Unconditional Positive Regard) แม้ว่าจะเคยทำผิดพลาดมาก่อน ดังที่ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 3 ได้สะท้อนว่า “ดีใจที่ได้รับโอกาสจากพ่อแม่...ถึงดิฉันจะทำผิดแค่ไหนพ่อแม่ก็ยังให้อีก” ข้อความนี้ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการให้อภัยและความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มีบทบาทสำคัญ (Relatedness) ในการสร้างแรงจูงใจของผู้เข้าร่วมวิจัย

ในขณะเดียวกัน ผู้เข้าร่วมวิจัยส่วนใหญ่ก็ยังมีความกลัวว่าจะไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะดูแลครอบครัว โดยกลัวว่าเมื่อออกจากสถานที่ควบคุม พวกเขาจะกลับไปมีพฤติกรรมที่ทำให้ถูกจับกุมอีกครั้ง อันนำไปสู่ตัวตนที่พวกเขาหวาดกลัว ตลอดจนทำให้ครอบครัวเสียใจจากการทำผิดซ้ำ

“กลัวดูแลพ่อแม่ไม่ได้ออกไปทำตัวเหมือนเดิม” (P10-Int)

“ดิวงัวลว่าจะกลับไปทำแบบเดิมอีกและก็จะโดนตำรวจจับอีกครั้งหนึ่ง และก็ต้องจากพ่อแม่และทำให้พ่อกับแม่ต้องเสียใจอีก” (P11-SC)

ความกลัวนี้เป็นผลมาจากประสบการณ์ในอดีตของผู้เข้าร่วมวิจัยที่เคยทำให้ครอบครัวเสียใจจากการกระทำผิดซ้ำ ตัวอย่างเช่น ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 1 ได้ระบุตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบคือความกลัวว่าจะทำให้ครอบครัวเสียใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความกลัวว่าจะกลับไปกระทำผิดซ้ำ เนื่องมาจากในช่วงแรกของการถูกคุมขัง เขาเคยทะเลาะวิวาทในสถานที่ควบคุมซึ่งส่งผลให้ถูกลงโทษ และเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ครอบครัวของเขา “ร้องไห้” และ “เสียใจมาก”

“เข้ามาในนี้ (ศูนย์ฝึกฯ) เราก็กเลิได้ทุกอย่างแล้ว ออกไปแม่ก็จะขอให้เราอย่ากลับไปใช้ของพวกนั้น (ยาเสพติด) อีก ไม่งั้นมันจะทำให้เราต้องพรากจากแม่ไปอีก” (P3-Int)

“มีบางสิ่งบางอย่างที่ผมอยากจะทำหลังจากที่ผมได้รับการปล่อยตัวออกไป นั่นคือการที่ผมได้กลับไปดูแลครอบครัว ได้อยู่กับครอบครัวและคนที่ผมรัก ถ้าผมได้รับการปล่อยตัวผมก็จะไม่ทำผิดอีก เพื่อจะได้ไม่ทำให้พ่อแม่และครอบครัวเสียใจอีก เพื่อที่จะไม่ให้คนอื่นมาดูถูกเราว่าเป็นคนไม่ดี ผมจะทำให้พ่อแม่ภูมิใจในตัวของผม และทำให้ใครหลาย ๆ คนเห็นว่าผมนั้นเลี้ยงดูครอบครัวได้ โดยที่ผมหาเงินมาจากงานที่สุจริต ไม่ได้ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก” (P12-SC)

จากทุกข้อความข้างต้น สะท้อนมุมมองความเชื่อของผู้เข้าร่วมวิจัยว่า การเลิกยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งเป็นสิ่งผิดกฎหมาย จะช่วยให้เป็นพวกเขาเป็นความภาคภูมิใจของครอบครัว เนื่องจากยาเสพติดไม่เพียงแต่ดับอนาคตของพวกเขา แต่ยัง “พราก” (P3) พวกเขาออกจากครอบครัวด้วย ผู้เข้าร่วมวิจัยจึงมีความปรารถนาที่จะไม่หวนกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก โดยความปรารถนาี้ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น ครอบครัวและสังคม ที่ได้หลอมรวมเป็นแรงจูงใจภายใน โดยในกรณีของผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 12 ได้สะท้อนความปรารถนาที่จะ “ไม่ทำให้ครอบครัวเสียใจอีก” ซึ่งเป็นความมุ่งหมายที่เกิดจากแรงจูงใจระดับแทรกตัว (Introjected Regulation) โดยความปรารถนานี้สะท้อนถึงความต้องการพิสูจน์ตัวเองและแก้ไขมุมมองของผู้อื่นที่มองว่าเขา “เป็นคนไม่ดี”

กล่าวโดยสรุป แก่นสาระนี้สะท้อนถึงแรงจูงใจภายในของผู้เข้าร่วมวิจัยที่ไม่ต้องการทำให้ครอบครัวเสียใจอีก พร้อมทั้งมุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้น เพื่อก้าวไปสู่การเป็นความภาคภูมิใจในของครอบครัว เป้าหมายดังกล่าวถือเป็นความปรารถนาที่เกิดจากแรงจูงใจภายใน ซึ่งตอบสนองความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ ด้านความสัมพันธ์เชื่อมโยง (Relatedness) โดยผู้เข้าร่วมวิจัยมีความปรารถนาที่จะได้รับการยอมรับและเห็นคุณค่าจากทั้งครอบครัวและสังคมรอบข้าง

จึงกล่าวได้ว่า แก่นสาระใหญ่ “การมีความสามารถในการดูแลครอบครัว” สะท้อนถึงความปรารถนาที่จะเติมเต็มความต้องการขั้นพื้นฐานทางจิตใจ โดยผู้เข้าร่วมวิจัยได้แสดงความปรารถนาที่จะมีการศึกษาที่สูงขึ้นและมีอาชีพที่มั่นคง ซึ่งถือเป็นการเลือกเส้นทางในชีวิตของตนเอง (Autonomy) โดยมีอิทธิพลจากปัจจัยภายนอก (ความคาดหวังจากครอบครัวหรือสังคม) เป็นแรงบันดาลใจและกำลังสำคัญที่ผลักดันให้ผู้เข้าร่วมวิจัยมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จเพื่อสร้างตัวตนที่น่าภาคภูมิใจของครอบครัว (Relatedness) และพัฒนาความสามารถในการดูแลตนเองและครอบครัว (Competence) ผ่านการประสบความสำเร็จในชีวิตและไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำ

2. ชีวิตที่เป็นอิสระจากการถูกจับกุมหรือคุมขัง

แก่นสาระใหญ่นี้อธิบายถึงตัวตนที่เป็นได้ของผู้เข้าร่วมวิจัยที่หวังจะมีชีวิตที่เป็นอิสระ ไม่กลับสู่วังวนของการถูกจับกุมหรือคุมขัง โดยผู้เข้าร่วมวิจัยระบุคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่จะช่วยหลีกเลี่ยงการถูกจับกุมหรือคุมขัง คือ ไม่หวนไปกระทำผิดซ้ำและการมีความสามารถในการกำหนดชีวิตตนเอง

2.1 การไม่หวนไปกระทำผิดซ้ำ

แก่นสาระนี้สะท้อนความปรารถนาของผู้เข้าร่วมวิจัยที่ไม่ต้องการกลับไปสู่วังวนของการกระทำผิดอีก ซึ่งเป็นความปรารถนาที่มากลอบคลุมกับความหวาดหวั่นใจว่าพวกเขาอาจจะพลั้งพลาดกลับไปกระทำผิดซ้ำ โดยผู้เข้าร่วมวิจัยหลายคนแสดงความกังวลว่าเมื่อออกจากสถานที่ควบคุมแล้ว พวกเขาอาจกลับไปมีพฤติกรรมที่นำไปสู่การกระทำผิด ซึ่งจะส่งผลให้ถูกจับกุมและสูญเสียอิสรภาพอีกครั้ง ตัวอย่างเช่น ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 5 ตระหนักรู้ว่าตนเองเป็นคนอารมณ์ร้อน จึงกังวลว่าหากเผชิญสถานการณ์ที่กระตุ้นอารมณ์ อาจเปลืองใช้ความรุนแรง หรือกลับไปทำกิจกรรมที่เคยนำไปสู่การกระทำผิด (การแต่งรถจักรยานยนต์) โดยผู้เข้าร่วมวิจัยบางส่วนได้สะท้อนความรู้สึกของตนเมื่อหวนกลับไปกระทำผิดซ้ำ นอกจากความรู้สึกผิดที่มีต่อครอบครัวแล้ว พวกเขายังรู้สึก “ผิดหวังในตัวเอง” และ “ท้อแท้” (P2) กับความล้มเหลวในการหลุดพ้นจากวังวนแห่งการกระทำผิดที่คอยฉุดรั้งชีวิตของพวกเขา

“ยิ่งเข้ามายังโดนจับมา 3 ครั้งแล้ว คิดดูแล้วเสียดายเหมือนกัน ไม่อยากโดนจับแล้ว ไม่มีความสุขเลย” (P4-Int)

แม้อยู่ในสถานที่ควบคุม ผู้เข้าร่วมวิจัยบางส่วนยังคงกังวลว่าความอารมณ์ร้อนของพวกเขาอาจนำไปสู่การทะเลาะวิวาท ซึ่งจะส่งผลให้พวกเขา “เกม” หรือถูกลงโทษด้วยกฎระเบียบของสถานที่ควบคุม ตามที่ผู้เข้าร่วมวิจัยได้สะท้อนพรรณนาไว้ในลำดับถัดไป

“ผมกลัวอย่างเดียว กลัวเกม ในนี้มันมีแต่ผู้ชายครับ มันต่างคนต่างมีอารมณ์ กลัวไปทะเลาะกับคนนั้น กลัว มันไม่อยากเกม” (P3-Int)

“เราถูกควบคุมตัวก็ต้องอยู่ในกฎเกณฑ์ของเขา เราทำอะไรเราก็ทำไม่ได้ กฎของเขาคือ ถ้าเราทะเลาะกับคนอื่นเราก็โดนลงโทษ เลยกลัวครับ” (P12-Int)

จากข้อความข้างต้น ผู้เข้าร่วมวิจัยได้ถ่ายทอดความกลัวต่อการละเมิดกฎระเบียบของสถานที่ควบคุม โดยเฉพาะในกรณีของการทะเลาะวิวาท ซึ่งสะท้อนถึงอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ได้หลอมรวมเป็นแรงจูงใจภายใน โดยผู้เข้าร่วมวิจัยบางส่วนได้สะท้อนแนวทางในการหลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาท เช่น การเลือกที่จะ “หลีกเลี่ยง” (P1) “เดินหนี” (P2,P3) และ “ปล่อย” (P3, P5) แนวทางเหล่านี้สะท้อนถึงแรงจูงใจในระดับการควบคุมจากภายนอก (External Regulation) โดยชี้ให้เห็นถึงความพยายามของผู้เข้าร่วมวิจัยในการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานที่ควบคุม เพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งและลดความเสี่ยงต่อการถูกลงโทษ

การไม่กระทำผิดซ้ำในสถานที่ควบคุมถือเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถพัฒนาความสามารถในการอยู่ในสังคมภายนอกสถานที่ควบคุม การปฏิบัติตามกฎระเบียบและหลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาทเป็นกุญแจสำคัญในการแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการปรับตัว ซึ่งเป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้พวกเขาสามารถออกจากสถานที่ควบคุมและสร้างชีวิตที่อิสระจากการถูกคุมขังในอนาคตได้

“กลัวกลับไปอยู่ในที่เดิม ๆ กลัวจะไม่เฝ้าหน้าขึ้นมาสักที ไปจมนอยู่กับที่เดิม ๆ ทำให้เรากลับไปใช้ยาเหมือนเดิม กลับไปเสเพล กลับไปใช้เงินแบบไม่คิดอะไร” (P3-Int)

ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 3 ได้สะท้อนถึงความกลัวเรื่องการกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งอาจทำให้ชีวิตต้อง “จมน” อยู่ในวังวนเดิมอย่างไร้ทางก้าวหน้า ความกลัวในลักษณะนี้ยังปรากฏในผู้เข้าร่วมวิจัยคนอื่น ๆ โดยเฉพาะผู้ที่เคยมีประวัติการใช้หรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ซึ่งพวกเขาต่างปรารถนาที่จะไม่กลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก โดยสะท้อนว่าการใช้ยาเสพติดจะทำให้พวกเขาสูญเสียสติสัมปชัญญะ อันส่งผลต่อการขาดความสามารถ (Competence) ในการควบคุมตนเอง โดยในกรณีของผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 6 ได้สะท้อนว่าการใช้ยาเสพติดอย่างต่อเนื่องทำให้เขา “สติหลุด” ในขณะที่ผู้เข้าร่วมวิจัยที่ 4 ที่ได้สะท้อนประสบการณ์ที่เขาเคยใช้ยาเสพติดในปริมาณมากจน “จำพ่อแม่ไม่ได้” ทั้งหมดนี้สะท้อนถึงผลกระทบของยาเสพติดที่ส่งผลต่อสภาพจิตใจและความสามารถในการควบคุมตนเองของผู้เข้าร่วมวิจัย

“ผมอยู่ข้างนอกดูดยาเยอะครับ ดูดไม่เอาอะไรเลย เพื่อนเอามาประเคนให้อย่างเดียว ผมใช้หมดทุกอย่างครับ ทั้งยาบ้า ยาไอซ์ ยาเค ขนม (ยาอี) กาว...จำพ่อแม่ไม่ได้มั้ง เผลอ ๆ ตีเขาบ้าง...คือผมอยากไปเที่ยว ไปเยี่ยมญาติแล้วไม่ได้ก็โมโห เลี้ยงงมีจะตีเขา แต่ว่าควบคุมตัวเองได้ อิกชนิดเดียวจะจ้างโดนแม่แล้วครับ” (P4-Int)

“เวลาผมเสพ (ยาเสพติด) ผมก็จะทำร้ายคนอื่นไปทั่วครับ เหมือนผมทำร้ายแฟนผมในบ้าน ผมทั้งกินเหล้าทั้งเสพ ก็มีจำหน่าย (ยาเสพติด) บ้าง” (P6-Int)

ผู้เข้าร่วมวิจัยบางส่วนได้สะท้อนว่ายาสเสพติดไม่เพียงแต่พรากดิสัมปัญญาและความสามารถในการควบคุมตัวเองไปเท่านั้น แต่ยังทำลายอิสระ (Autonomy) ในการดำเนินชีวิตตามตัวตนที่ปรารถนา (ชีวิตที่เป็นอิสระจากการถูกจับกุมหรือคุมขัง) หากพวกเขาหวนกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ก็จะต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่จะถูกจับกุมหรือคุมขังอีกครั้ง

“ถ้าเกิดออกไปแล้ว ถ้าเรายังห้ามใจไม่ได้อีก ใครดู (ยาเสพติด) แล้วเรายังไปทำ เราก็อาจจะทำผิดซ้ำก็ได้” (P2-Int)

“อะไรที่จะนำไปสู่การไม่ประสบความสำเร็จ...ก็เรื่องการใช้สารเสพติดนี่ครับ ถ้าเกิดว่าผมกลับไปใช้อีกก็คงจะไม่มีทุกอย่าง ไม่มีเงินเก็บ ไม่มีอะไรประมาณนี้” (P3-Int)

“ตอนเราอยู่ข้างนอกเราก็ไม่ได้สนใจพ่อแม่หรือว่าใครเลยครับ พอได้เข้ามาอยู่ข้างในนี้แล้วเราได้รู้อะไรหลาย ๆ อย่างที่ทำให้เราคิดได้ว่า สิ่งที่คุณแม่สอนมันคือเรื่องจริง คือไม่ให้เรายุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อที่จะไม่ให้ถูกจับหรือต้องใช้ชีวิตข้างในนี้ (สถานที่ควบคุม) ให้อยู่ข้างนอกกับเขาแบบสบาย ๆ อยู่กันเป็นครอบครัว” (P12-Int)

ข้อความข้างต้นสะท้อนถึงอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ได้หลอมรวมเป็นแรงจูงใจภายในของผู้เข้าร่วมวิจัย โดยในกรณีของผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 12 ที่มีความปรารถนาที่จะ “ไม่กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด” ซึ่งสะท้อนถึงแรงจูงใจในระดับหลอมรวม (Integrated Regulation) โดยเขาเชื่อว่าการทำตามคำสั่งสอนของครอบครัว (ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด) จะป้องกันไม่ให้เขาถูกจับกุมหรือคุมขัง อีกทั้งยังช่วยให้เขาสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับครอบครัวได้อย่างปกติสุข (Relatedness)

ผู้เข้าร่วมวิจัยหลายคนจึงยังคงมีความหวังว่า ในครั้งนี้พวกเขาจะสามารถเอาชนะใจตนเองและไม่กลับไปสู่เส้นทางแห่งการกระทำผิดอีก โดยเชื่อว่าการมุ่งมั่นทุ่มเทเวลาให้กับการทำงานหรือกิจกรรมที่สร้างสรรค์ จะช่วยให้พวกเขาห่างไกลจากยาเสพติดและชีวิตที่ไร้จุดหมายได้

“ออกไปทำงานและจะไม่กลับไปทำอย่างที่เคยทำมันอีก จะดูแลพ่อแม่ให้ดีกว่าเดิมและทำให้พ่อแม่สบาย แล้วจะทำให้ตัวเราอยู่อย่างมีความสุข” (P4-SC)

“ตอนที่แม่ก็ไม่ได้กลับไปเสพยาอีก ไม่ได้กลับไปยุ่งอีกครับ ก็ไปทำงานครับ” (P8-Int)

จากทุกข้อความข้างต้นสะท้อนถึงอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อความปรารถนาของผู้เข้าร่วมวิจัยในการพัฒนาตนเอง ผ่านการทำงานและไม่กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีครอบครัวหรือบุคคลอันเป็นที่รักเป็นแรงบันดาลใจ (Relatedness) ที่ช่วยเสริมสร้างกำลังใจให้พวกเขามุ่งสู่ตัวตนตามที่ปรารถนา

กล่าวโดยสรุป แก่นสาระนี้สะท้อนถึงแรงจูงใจภายในของผู้เข้าร่วมวิจัยที่ไม่ต้องการหวนกลับไปสู่วังวนเดิมหลังจากได้รับโอกาสในการเริ่มต้นชีวิตใหม่ โดยพวกเขามุ่งมั่นที่จะเลิกยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อก้าวไปสู่ตัวตนที่ไม่หวนไปกระทำผิด อันเป็นหนทางสู่ชีวิตที่เป็นอิสระจากการถูกจับกุมหรือคุมขัง โดยผู้เข้าร่วมวิจัยบางส่วนสะท้อนว่า แรงผลักดันสำคัญที่ทำให้พวกเขาตั้งใจเปลี่ยนแปลง

ตนเองให้ดีขึ้นมีรากฐานมาจากครอบครัวหรือสังคมที่คอยเป็นพลังใจและแรงสนับสนุนสำหรับเส้นทางชีวิตใหม่ของพวกเขา

2.2 การมีความสามารถในการกำหนดชีวิตตนเอง

แก่นสารนี้สะท้อนมุมมองของผู้เข้าร่วมวิจัยที่ปรารถนาจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและอารมณ์ของตนเองให้ดีขึ้น โดยเชื่อว่าการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเสริมสร้างความสามารถในการควบคุมอารมณ์คือกุญแจสำคัญที่จะช่วยให้พวกเขาหลุดพ้นจากวังวนแห่งการกระทำผิดได้สำเร็จ

“อยากกลับไปทำในสิ่งที่เราควรจะทำตั้งแต่แรก คือการดูแลครอบครัว เชื่อฟังพ่อแม่ ทำงานที่สุจริต ไม่ต้องไปทำอะไรที่ทำให้เราต้องเข้ามาอยู่ข้างในครับ” (P5-Int)

“ดีอยากทำหลายอย่าง ผมอยากทำงาน ผมอยากออกไปดูแลครอบครัวและคนที่ผมรัก อยากมีความสุขเหมือนที่เคยมีความสุขเวลาอยู่กับพ่อแม่ มีความสุขเวลาอยู่กับเพื่อนหรือแฟนของผม อยากทำกิจกรรมหลายอย่างกับพวกเขา อยากออกไปกินข้าวด้วยกันแบบพร้อมหน้าพร้อมตากัน อยากไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ อยากเห็นหน้าตัวเล็กเร็ว ๆ ผมสัญญาว่าออกไปจะดูแลเธอให้ดีที่สุด จะไม่จากไปไหนอีก จะทำหน้าที่ของผมให้ดีที่สุด การติดขัดในทำให้ผมคิดอะไรได้หลาย ๆ อย่างอยู่ข้างนอกไม่เคยคิดถึงบ้าน แต่ทำไมกันตอนนี้ถึงคิดถึงแต่บ้าน อยู่ข้างนอกพ่อแม่โทรมาแฟนโทรมาไม่อยากจะรับ แต่ทำไมตอนนี้อยากได้ยินเสียงประกาศญาติเยี่ยม แปลกดี ทำไมถึงต้องติดก่อนถึงจะคิดได้” (P5-SC)

จากการต่อเติมเรื่องราวของผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 5 สะท้อนถึงความปรารถนาที่จะใช้เวลาร่วมกับบุคคลอันเป็นที่รัก และความมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น ผ่านคำมั่นสัญญาของเขาคำที่ให้ไว้ในฐานะลูก คนรัก และพ่อของลูกที่กำลังจะลิ้มรสชาติโลก (Relatedness) การเปลี่ยนแปลงทางความคิดและทัศนคติของเขาหลังจากช่วงเวลาที่ถูกคุมขังซึ่งถึงแรงจูงใจในระดับตระหนักรู้และเห็นคุณค่า (Identified Regulation) ที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่หลอมรวมจนกลายเป็นแรงจูงใจภายใน ซึ่งสะท้อนถึงการให้ความหมายและคุณค่าของเขาต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อสร้างชีวิตที่ดีขึ้นทั้งต่อตนเองและคนรอบข้าง ข้อความในข้างต้นยังสอดคล้องกับเรื่องราวของผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 10 ซึ่งตระหนักถึงผลกระทบของการกลับไปมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เช่นเดิม เช่น การยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขหรือการหลงระเหิดในสิ่งล่อใจ อันอาจนำพวกเขากลับไปสู่วังวนของการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการจะหลีกเลี่ยงอย่างถึงที่สุด สะท้อนให้เห็นถึงแรงจูงใจในระดับการควบคุมจากภายนอก (External Regulation) ที่ขับเคลื่อนพฤติกรรมด้วยความต้องการหลีกเลี่ยงผลลัพธ์เชิงลบ

ผู้เข้าร่วมวิจัยบางส่วนสะท้อนผ่านการสัมภาษณ์และการต่อเติมเรื่องว่านอกจากการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ดีขึ้น ความสามารถในการควบคุมอารมณ์ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยลดความเสี่ยงในการใช้ความรุนแรงและป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ตัวอย่างเช่น ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 4 ซึ่งตระหนักถึงความยากลำบากในการควบคุมอารมณ์ของตนเอง โดยเขาแสดงความกังวลว่าความอารมณ์ร้อนอาจเป็นปัจจัยที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิด ซึ่งตอกย้ำถึงความสำคัญของการ

พัฒนาทักษะการจัดการอารมณ์ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างอิสระ (Autonomy) ตามตัวตนที่ปรารถนา

“กลัวเรื่องขายยากกับฆ่าคนตายครับ เพราะว่าอารมณ์ผมมันควบคุมยาก แต่พยายามกดมันไว้ครับ บางทีมันก็หลุดบ้างอะไรบ้าง แบบคิดเลยทำเลย” (P4-Int)

“เปลี่ยนนิสัยจากคนที่อารมณ์ร้อนให้กลายเป็นคนใจเย็นให้มากขึ้นแม้ว่าจะยากก็ตามแต่ จะทำเพื่อคนที่รอเราตอนเราอยู่ข้างใน (สถานที่ควบคุม)” (P3-SC)

จากข้อความข้างต้น ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 3 ซึ่งเผชิญกับความยากลำบากในการควบคุมอารมณ์เช่นเดียวกัน เขาได้แสดงถึงแรงจูงใจในระดับเห็นคุณค่า (Identified Regulation) ซึ่งสะท้อนถึงความปรารถนาที่จะปรับเปลี่ยนนิสัยของตนเองให้ “ใจเย็นให้มากขึ้น” แม้จะเป็นความท้าทาย แต่เขามุ่งมั่นที่จะทำสิ่งนี้เพื่อ “คนที่รอเราตอนเราอยู่ข้างใน” กล่าวได้ว่าความมุ่งมั่นนี้แสดงให้เห็นถึงบทบาทของสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจของเขา

แม้การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการควบคุมอารมณ์จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถมีชีวิตที่เป็นอิสระจากการถูกจับกุมหรือคุมขังได้ แต่ผู้เข้าร่วมวิจัยบางส่วนยังสะท้อนความปรารถนาที่จะ “พึ่งพาตนเอง” (P3 และ P4) อันเป็นคุณลักษณะสำคัญที่แสดงถึงการมีความสามารถ (Competence) ในการรับผิดชอบตนเอง ความปรารถนานี้มุ่งเน้นไปที่การสร้างอาชีพที่มั่นคงและสุจริต เพื่อหลุดพ้นจากความจำเป็นในการกระทำผิดเช่นในอดีต (การลักขโมยเพื่อให้ได้เงินมาใช้จ่าย) และเพื่อสร้างรายได้จากอาชีพสุจริต ที่ไม่เพียงแต่ช่วยสร้างความภาคภูมิใจในตนเอง แต่ยังลดความเสี่ยงจากการถูกจับกุมและสูญเสียอิสรภาพอีกครั้ง (Autonomy)

“อยากเป็นคนเก่งที่ดูแลพ่อแม่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาพ่อแม่” (P3-Int)

“อยากมีร้านเป็นของตัวเองครับ...ผมอยากทำ เพราะว่าเมื่อวันไหนเราไม่มีอะไรทำ ก็ยังมีร้านของตัวเอง เป็นนายตัวเองก็ได้” (P9-Int)

“การทำงานสุจริต เราไม่ต้องไปหลบหนีตำรวจหรือว่าซุกซ่อนครับ...เราทำเสร็จเราได้เงินที่สุจริต เราไม่ต้องไปอยู่หลบ ๆ ซ่อน ๆ เราไปไหนมาไหนเราก็ไม่กลัวครับ” (P12-Int)

กล่าวโดยสรุปได้ว่าแก่นสาระนี้สะท้อนถึงความต้องการพื้นฐานทางจิตใจของผู้เข้าร่วมวิจัยในเรื่อง “ความเป็นอิสระ” (Autonomy) ซึ่งเป็นความปรารถนาที่จะกำหนดทิศทางชีวิตและควบคุมการกระทำของตนเอง โดยปราศจากการบังคับหรือกดดันจากปัจจัยภายนอก แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าแรงจูงใจที่ผู้เข้าร่วมวิจัยสะท้อนออกมาในข้างต้น ต่างได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกทั้งในทางตรงและอ้อมที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนความปรารถนาของพวกเขา

จึงกล่าวได้ว่า แก่นสาระใหญ่ “ชีวิตที่เป็นอิสระจากการถูกจับกุมหรือคุมขัง” สะท้อนความปรารถนาของผู้เข้าร่วมวิจัยในการมีชีวิตที่เป็นอิสระ ปราศจากการถูกจับกุมหรือคุมขัง ซึ่งเป็นการ

เติมเต็มความต้องการขั้นพื้นฐานทางจิตใจด้านการมีอิสระในการกำหนดชีวิตตนเอง (Autonomy) โดยมีอิทธิพลจากปัจจัยภายนอก (การใช้ชีวิตร่วมกับครอบครัว) เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญที่กระตุ้นให้พวกเขาปรับเปลี่ยนตนเองและมุ่งสู่ตัวตนที่ปรารถนา

3. อิทธิพลทางสังคมนำไปสู่ตัวตนที่(ไม่)ต้องการ

แก่นสาระใหญ่นี้อธิบายถึงอิทธิพลทางสังคมที่มีผลกระทบต่อตัวตนที่เป็นไปได้ของผู้เข้าร่วมวิจัย ทั้งอิทธิพลทางสังคมที่ต้องการและอิทธิพลทางสังคมที่ไม่ต้องการ โดยผู้เข้าร่วมวิจัยระบุอิทธิพลไว้ 2 ด้าน คือ อิทธิพลทางสังคมต่อการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและอิทธิพลทางสังคมต่อการมีความมั่นคงในชีวิต

3.1 อิทธิพลทางสังคมต่อการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

แก่นสาระนี้สะท้อนมุมมองของผู้เข้าร่วมวิจัยที่เชื่อว่าสังคมนอกข้างที่ไม่ดี เช่น สภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยยาเสพติดหรือกลุ่มเพื่อนที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขัง เป็นปัจจัยทางสังคมสำคัญที่มีบทบาทในการชักนำให้พวกเขาหันกลับไปกระทำผิดอีกครั้ง จากการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้พวกเขาเข้าสู่วังวนของการกระทำผิด นอกจากการกล่าวถึงความคิดหรือพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนของตนแล้ว พวกเขายังเน้นถึงอิทธิพลทางสังคมที่ “ชักจูง” (P1, P3, P4, P5, P6, P7, P8, P9, P10 และ P11) และทำหน้าที่เป็นปัจจัยกระตุ้น (Precipitating Factor) ที่ผลักดันให้เกิดการกระทำผิดซ้ำ

“ถ้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ผมเคยอยู่มันมีแต่ยาครับ หันไปทางไหนก็ยา เพื่อนก็ชวนไปขายยา” (P5-Int)

“ก็กลับไปยุ่งกับพวกนี้ครับ กลัวไปยุ่งกับพวกเพื่อน กลับไปยุ่งกับยาเสพติด แล้วก็กลับไปทำเรื่องที่เราร้ายอีก คือการลักทรัพย์เนี่ย ซึ่งผมทำก็เพราะเพื่อน” (P6-Int)

“ออกไปก็เจอเพื่อนเดิม ๆ แบบเพื่อนก็ทักมาว่าออกมาแล้วหรือ ก็ไปเที่ยวกันครับ แล้วก็ไปเสพยา” (P7-Int)

“ก็กลัวจะทำผิดอีก ผมออกไปแล้วก็ต้องไปเจอกับเพื่อนเดิม ๆ เรากลับจะไปยุ่งแล้วก็โดนจับอีก ถ้าเราไม่ย้ายที่อยู่ครับ” (P12-Int)

จากข้อความข้างต้น ผู้เข้าร่วมวิจัยได้สะท้อนถึงความกังวลและความกลัวที่จะหันกลับไปกระทำผิด ซึ่งความกลัวนี้ได้รับอิทธิพลมาจาก “สังคมในอดีตที่พวกเขาเคยอาศัยอยู่ก่อนถูกคุมขัง” อันเป็นสภาพที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของพวกเขาเอง ความกลัวดังกล่าวทำให้ผู้เข้าร่วมวิจัยเกิดความรู้สึกไร้พลัง (Impersonal Orientation) และความไม่มั่นใจในความสามารถของตนเอง (Incompetence) ในการเอาชนะอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมเหล่านั้น และในที่สุดอาจนำไปสู่การขาดแรงจูงใจ (Amotivation)

เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของการกลับไปกระทำผิด ผู้เข้าร่วมวิจัยบางส่วนเชื่อว่าการแยกตัวออกจากสังคมเดิมที่เต็มไปด้วยสิ่งยั่วยุ และการไม่กลับไปคบหากับเพื่อนกลุ่มเสี่ยง อาจเป็นแนวทางที่สำคัญในการป้องกันการหวนกลับไปกระทำผิดได้ ความเชื่อนี้ผลักดันให้ผู้เข้าร่วมวิจัยต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของตนเองให้ดีขึ้นหลังจากได้รับการปล่อยตัวจากการคุมขัง โดยพวกเขามุ่งหมายที่จะตัดขาดจากสังคมเดิมที่เต็มไปด้วยสิ่งยั่วยุและมอมเมา ซึ่งถือเป็นปัจจัยคงอยู่ (Perpetuating Factor) ของผู้เข้าร่วมวิจัย ทั้งนี้ แนวทางดังกล่าวสะท้อนถึงอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ถูกหลอมรวมเป็นแรงจูงใจภายในด้วย “การตัดขาดจากสังคมเดิม” ของผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถอธิบายได้ว่าเป็นแรงจูงใจในระดับหลอมรวม (Integrated Regulation) ซึ่งสะท้อนถึงความมุ่งมั่นในการหลุดพ้นจากสังคมเดิม เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของการกลับสู่วังวนแห่งการกระทำผิด ความมุ่งมั่นนี้แสดงถึงการมุ่งไปสู่ตัวตนที่ “ไม่หวนไปกระทำผิดซ้ำ” ซึ่งถือเป็นค่านิยมที่ผู้เข้าร่วมวิจัยเชื่อว่าจะช่วยนำไปสู่ “การมีชีวิตที่เป็นอิสระ” (Autonomy)

“ถ้าเราอยู่สิ่งแวดล้อมเดิม ๆ มันก็คงเหมือนเดิม ถ้าไม่เป็นโจร ขาเยา ก็ติดคุก แต่ถ้าเราอยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ ก็เหมือนปลาครีบ เปลี่ยนบ่อมันก็ต้องดีกว่าเดิม” (P4-Int)

แม้ผู้เข้าร่วมวิจัยส่วนใหญ่จะรับรู้ว่าคุณภาพแวดล้อมรอบตัวเต็มไปด้วยสิ่ง “ยั่วยุ” (P3 และ P11) ที่อาจชักนำพวกเขาให้กลับสู่เส้นทางของการกระทำผิด แต่ก็มีผู้เข้าร่วมวิจัยบางส่วนที่รับรู้ถึงปัจจัยด้านบวก (Positive Factor) จากสังคมรอบข้างที่มีบทบาทช่วยสนับสนุนให้พวกเขาไม่กลับไปสู่วังวนเดิม โดยมาในรูปแบบของการตักเตือน สั่งสอน หรือการผลักดันจากคนรอบข้าง ซึ่งกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมวิจัยมุ่งพัฒนาตนเองเพื่อไปสู่ตัวตนที่เป็นไปได้ตามที่ปรารถนา

“พ่อแม่จะพูดกับเราว่า เราต้องดูแลครอบครัว ต้องดูแลน้องสาว เราต้องช่วยกัน สามัคคีกัน...อย่างพี่สาว พวกลูกพี่ลูกน้องเขาก็จะพูดว่าต้องดูแลแม่ เพราะว่าพ่อก็ไม่อยู่ พ่อก็ทิ้งแม่ไป เราก็ต้องดูแล” (P3-Int)

“คิดถึงพ่อแม่ครับ แต่ว่าน้ำและพี่เขาก็บอกตลอดว่าไม่เป็นไร ปู่ย่าเลี้ยงมา พ่อแม่ไม่เลี้ยงเราก็ไม่เป็น ดูแลปู่ย่าให้ดีก็พอ” (P9-Int)

“พี่ผมคอยห้ามครับ เวลาใครจะเอายามาให้ ใครจะทำไร เขาจะติดตามครับ คือเขาจะให้พี่ผมน้องผมแล้วก็พวกพี่ ๆ ให้เขาดูแล เขาจะให้ตามตลอด ไปไหนก็ต้องไปด้วยกัน เขาบอกไว้” (P6-Int)

“บุคคลรอบข้างก็ผลักดันเรา ให้เราไม่ไปยุ่งกับสิ่งเดิม ๆ บังคับให้เราไม่กลับไปยุ่งกับเพื่อนกลุ่มเดิม” (P12-Int)

จากทุกข้อความในข้างต้นสะท้อนอิทธิพลทางสังคมที่แสดงออกในรูปแบบของ “การจูงใจ” และ “การเชื่อฟัง” โดยที่ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 3 และผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 9 ได้ฟังคำสอนจากครอบครัว ซึ่งกระตุ้นให้เขาตระหนักถึง “ความรับผิดชอบในการดูแลครอบครัว” แสดงถึงการเกิดแรงจูงใจในระดับเห็นคุณค่า (Identified Regulation) ในขณะที่ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 6 และผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 12

เชื่อฟังคำสอนของครอบครัวและตั้งใจที่จะทำตามอย่างจริงจัง เพื่อพัฒนาตนเองและหลีกเลี่ยงการกลับไปสู่วังวนเดิม แสดงถึงการเกิดแรงจูงใจในระดับแทรกตัว (Introjected Regulation)

กล่าวโดยสรุป แก่นสาระนี้สะท้อนถึงการรับรู้ถึงอิทธิพลทางสังคมที่มีต่อแนวโน้มในการกระทำผิดของผู้เข้าร่วมวิจัย ซึ่งเป็นแรงผลักดันให้พวกเขาตัดสินใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง โดยแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการหลุดพ้นจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เคยชักจูงให้กระทำผิดในอดีต และยังสะท้อนถึงบทบาทสำคัญของบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะครอบครัว ซึ่งมีส่วนในการเสริมสร้างการตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเอง และเป็นกำลังสนับสนุนสำคัญที่ช่วยผลักดันให้พวกเขาออกห่างจากปัจจัยเดิมที่อาจนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ

3.2 อิทธิพลทางสังคมต่อการมีความมั่นคงในชีวิต

แก่นสาระนี้สะท้อนมุมมองของผู้เข้าร่วมวิจัยเกี่ยวกับการรับรู้อิทธิพลทางสังคมที่ส่งผลต่อความมั่นคงในชีวิตของพวกเขา โดยผู้เข้าร่วมวิจัยเชื่อว่าความสำเร็จทางการศึกษาและการมีอาชีพที่มั่นคงไม่ได้ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามเพียงลำพัง หากแต่ยังขึ้นอยู่กับอิทธิพลทางสังคมด้วย โดยผู้เข้าร่วมวิจัยได้สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการได้รับแรงผลักดันจากบุคคลรอบข้าง การคบหากับเพื่อนที่มีความประพฤติดี และการอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการทำงาน ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้พวกเขาสามารถพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจและนำไปสู่การมีชีวิตที่มั่นคง

“ผมอยากเรียนให้จบครับ อยากเรียนในนี้ (สถานที่ควบคุม) ให้จบ ได้สูงเท่าไรยิ่งดี ผมเป็นคนแบ่งเวลาไม่ถูก ผมเป็นคนขี้เกียจครับ อยากทำอะไรก็ทำอย่างเดียว ทำงานก็ทำแค้นงานเรียนก็เรียนอย่างเดียวครับ ให้ทำงานไปด้วยเรียนไปด้วยไม่ไหว ปวดหัว” (P5-Int)

“อยู่กับสิ่งแวดล้อมดี ๆ ก็จะพาให้เราเรียนจบ แต่ผมกลับไปอยู่กับแบบคนละชั่วเลยครับ มันจะมีแบบกลุ่มที่มีเด็กเรียนที่ตั้งใจเรียนกับรุ่นพี่ที่เป็นเด็กไม่ได้เรียน ผมก็ไปอยู่กับกลุ่มที่ไม่ได้ตั้งใจเรียน ตอนแรก ๆ ที่เรียนก็ตั้งใจเรียน พอเทอมสองมาก็ติงลงเลยครับ ติด 0 เพราะติดเพื่อน ติดรุ่นพี่” (P10-Int)

จากข้อความข้างต้น ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 5 รับรู้ข้อจำกัดด้านการเรียนที่เกิดจากความเกียจคร้าน แต่เขาก็ยังคงมีความปรารถนาที่จะเรียนจบ โดยเฉพาะการเรียนในสถานที่ควบคุม แม้สถานที่นั้นจะไม่ใช่ที่ที่เขาต้องการอยู่ แต่เขาก็กลับมองว่าสถานที่ดังกล่าวเป็นโอกาสสำคัญที่ช่วยสร้าง “ความมั่นคง” ให้กับชีวิตของเขาได้ แสดงถึงการมีแรงจูงใจในระดับเห็นคุณค่า (Identified Regulation) ในขณะที่ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 10 สะท้อนถึงอิทธิพลทางสังคมในรูปแบบของ “เพื่อน” (P1, P6, P10 และ P11) ที่มีอิทธิพลต่อการประสบความสำเร็จด้านการเรียนของผู้เข้าร่วมวิจัย โดยผู้เข้าร่วมวิจัยได้สะท้อนว่า “การเลือก” คบเพื่อนที่มีพฤติกรรมไม่ดี อาจทำให้ผู้เข้าร่วมวิจัยล้มเหลวด้านการเรียน

“ติดเพื่อน แล้วก็พวกผู้หญิงเนียครับ ก็เลยไม่อยากไปเป็นทหาร” (P11-Int)

“ไปติดเพื่อนจนไม่คิดถึงการเรียน...คบเพื่อนมากเกินไป เชื้อเพื่อนมากเกินไปครับ เลยไม่ได้เรียน...ติดเพื่อน เพื่อนพูดอะไรก็ฟังครับ” (P11-Int)

จากข้อความข้างต้น สะท้อนถึงความกังวลของผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 11 เกี่ยวกับอิทธิพลจากเพื่อน ซึ่งอาจทำให้เขาหันเหจากการเรียนและละเลยการแสวงหาอาชีพที่มั่นคง โดยใช้เวลาไปกับความสนุกสนานเพียงชั่วคราว ซึ่งบั่นทอนความก้าวหน้าในชีวิตของเขา สะท้อนถึงความรู้สึกไร้พลัง (Impersonal Orientation) และความไม่มั่นใจในความสามารถของตนเอง (Incompetence) ที่จะเอาชนะอิทธิพลทางสังคมในรูปแบบของการ “ติดเพื่อน” เพื่อหลีกเลี่ยงอิทธิพลทางลบจากสังคมเดิม ผู้เข้าร่วมวิจัยบางส่วนได้สะท้อนว่าการย้ายไปอยู่ใน “สภาพแวดล้อมใหม่ ๆ” เป็นหนทางที่จะช่วยลดผลกระทบจากสิ่งยั่วยุและเป็นแรงผลักดันให้พวกเขามุ่งมั่นพัฒนาตนเอง เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับชีวิต ตัวอย่างเช่น ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 1 สะท้อนว่า “การไม่เข้าไปอยู่กับพวกที่เสพยาเสพติด ไม่อยู่ในสภาพแบบเดิม ๆ” จะช่วยให้เขาสามารถมุ่งมั่นกับการเรียนจนสำเร็จตามเป้าหมายได้ ในขณะที่ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 8 สะท้อนว่า “ถ้าที่บ้านยาเสพติดเยอะ ก็อาจกลับไปได้ แต่ถ้าสิ่งแวดล้อมที่บ้านดี คนชวนทำงาน ก็จะได้ครับ” ข้อความนี้สะท้อนให้เห็นว่า นอกเหนือจากการอยู่ใน “สภาพแวดล้อมที่ดี” การได้รับแรงสนับสนุนจากบุคคลในสังคม เช่น การให้กำลังใจ การแนะนำให้เข้าทำงาน หรือการส่งเสริมทักษะอาชีพ ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้เข้าร่วมวิจัยประสบความสำเร็จทางการศึกษาและนำไปสู่การมีอาชีพที่มั่นคง ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างความมั่นคงในชีวิต ตัวอย่างดังกล่าวเห็นได้ชัดเจนจากคำพูดของผู้เข้าร่วมวิจัย เช่น ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 2 ที่กล่าวว่า “แม่เขาคอยส่งเรียน และคอยให้กำลังใจให้เรียนจบปริญญา” ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 7 ที่ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนของครอบครัวในการแนะนำงานว่า “เพื่อนที่ทำงานของหรือเพื่อนของพ่อก็ช่วยแนะนำงานให้ ว่าตรงนี้เขารับสมัครงานอยู่” หรือกรณีของผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 9 ซึ่งได้รับคำแนะนำและการฝึกฝนทักษะจากญาติของเพื่อน จนพัฒนาความสามารถในการทำงานได้ดี “ผมเรียกเขาน้าครับ เป็นน้ำของเพื่อนผม เขาบอกว่าผมดูขยันเหมาะทำงานพวกนี้เพราะเรียนรู้อะไรเร็วและหัวไว เขาก็เลยให้ผมทำหลายอย่าง ทั้งซ่อมรถ ขายของ เขาพาผมไปขายของทุกวัน ผมก็ทำตามทำตามเขา เขาเป็นคนแนะนำให้ผมครับ”

จากทุกข้อความข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งหมายในการพัฒนาตนเองสู่การมีความมั่นคงในชีวิต และยังสะท้อนถึงการมีบุคคลในครอบครัวและสังคมเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญ (Relatedness) ที่ช่วยสนับสนุนและผลักดันให้ผู้เข้าร่วมวิจัยบรรลุเป้าหมายได้ โดยในกรณีของผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 7 ได้สะท้อนถึงการสนับสนุนจากครอบครัวในการสร้างวินัยทางการเงิน ซึ่งครอบครัวไม่เพียงช่วยให้เขามีเป้าหมายที่ชัดเจนในการจัดการรายได้ แต่ยังเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินของพวกเขาอีกด้วย

“ถ้าเขารู้ว่าเราอยากทำอะไรแล้วเราเก็บเงินเพื่อซื้อ เขาก็จะช่วยเก็บออมด้วย” (P7-Int)

กล่าวโดยสรุปได้ว่าแก่นสาระนี้สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลทางสังคมที่ส่งผลต่อความมั่นคงในชีวิตของผู้เข้าร่วมวิจัย ทั้งในเชิงบวกที่ช่วยส่งเสริมและผลักดันให้ผู้เข้าร่วมวิจัยบรรลุเป้าหมาย และในเชิงลบที่อาจเป็นอุปสรรคขัดขวางการไปสู่ตัวตนที่ปรารถนา นอกจากนี้ ยังแสดงให้เห็นถึงความมุ่งหมายของผู้เข้าร่วมวิจัยในการพัฒนาตนเองทั้งด้านการเรียน การทำงาน และเศรษฐกิจ ซึ่งล้วนเป็นรากฐานในการสร้างความมั่นคงในชีวิตระยะยาว

จึงกล่าวได้ว่า แก่นสาระใหญ่ “อิทธิพลทางสังคมนำไปสู่ตัวตนที่(ไม่)ต้องการ” สะท้อนถึงการรับรู้ถึงอิทธิพลทางสังคมต่อการสร้างและรักษาตัวตนที่เป็นไปได้ของผู้เข้าร่วมวิจัย ทั้งในด้านการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตนเองเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำผิดซ้ำ และการสร้างความมั่นคงในชีวิต โดยผู้เข้าร่วมวิจัยสะท้อนถึงแรงผลักดันจากสิ่งแวดล้อมและบุคคลรอบข้างซึ่งมีบทบาทในการชักนำพวกเขาไปสู่ตัวตนที่เป็นไปได้ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ อีกทั้งยังสะท้อนว่า สังคมที่เกื้อหนุนมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมวิจัยตัดสินใจเปลี่ยนแปลงตนเองและสร้างความมั่นคงในชีวิต

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว เป็นการศึกษาด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยการวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน (Reflexive Thematic Analysis) เพื่อค้นหาแก่นสาระจากข้อมูลวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์หลักของการวิจัยคือ การทำความเข้าใจและระบุตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว โดยมีกลุ่มเป้าหมายของการวิจัยเป็นเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชลบุรี ซึ่งมีอายุระหว่าง 12-18 ปี โดยมีผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งหมด 12 คน

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการต่อเติมเรื่องราว (Story Completion) โดยให้ผู้เข้าร่วมวิจัยเขียนต่อเติมเรื่องราวจากต้นเรื่อง (Stem) ที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของ 'ดิ๋ว' ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เข้าร่วมวิจัย และใช้คำถามปลายเปิด (Open-Ended Questions) ให้ผู้เข้าร่วมวิจัยระบุตัวตนที่ปรารถนา (Hoped-for Selves) และตัวตนที่หวาดกลัว (Feared Possible Selves) ในอีก 1 ปีข้างหน้า ซึ่งข้อมูลดังกล่าวถูกนำมาใช้เป็นฐานสำหรับการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมวิจัยสามารถถ่ายทอดมุมมองและเรื่องราวได้อย่างอิสระ

หลังจากรวบรวมข้อมูลครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยกระบวนการวิเคราะห์แก่นสาระเชิงสะท้อน 6 ขั้นตอน คือ (1) ทำความคุ้นเคยและบันทึกข้อมูล (2) ระบุรหัส (3) พัฒนาแก่นสาระ (4) ทบทวนและปรับแก่นสาระ (5) นิยามและตั้งชื่อแก่นสาระ (6) เขียนรายงานผลการวิจัย โดยเน้นกระบวนการวิเคราะห์เชิงอุปนัย (Inductive Analysis) เพื่อให้เกิดความเข้าใจเชิงลึกต่อประสบการณ์ ความคิด และมุมมองของผู้เข้าร่วมวิจัยอย่างถ่องแท้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ตัวตนที่เป็นไปได้ตามการรับรู้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ

การศึกษานี้มุ่งตอบคำถามการวิจัยที่ว่า “ตัวตนที่เป็นไปได้ตามการรับรู้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัวเป็นอย่างไร” โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาเชิงลึกเพื่อทำความเข้าใจและระบุตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนกลุ่มดังกล่าว ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำไปสู่การสรุปแก่นสาระสำคัญออกเป็น 3 แก่นสาระใหญ่ ได้แก่ การมีความสามารถในการดูแลครอบครัว ชีวิตที่เป็นอิสระจากการถูกจับกุมหรือคุมขัง และอิทธิพลทางสังคมนำไปสู่ตัวตนที่(ไม่)ต้องการ โดยพบว่าเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมวิจัยสามารถระบุตัวตนที่เป็นไปได้

ได้ของตนเองได้ทั้ง 2 ประเภท คือ ตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวก (Positive Possible Selves) เช่น การเป็นลูกที่ดี การมีอาชีพที่มั่นคง และการไม่หวนกลับไปกระทำผิด และตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบ (Negative Possible Selves) เช่น การเรียนไม่จบ หหมดโอกาสเมื่อกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด และการถูกสังคมชักจูงให้หวนกลับไปกระทำผิด นอกจากนี้ ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่าตัวตนที่เป็นไปได้ของผู้เข้าร่วมวิจัยมีความเชื่อมโยงกับความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ (Basic Psychological Need) ตามทฤษฎีการกำหนดตนเอง (Self-Determination Theory) โดยครอบคลุม 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ความสามารถ (Competence) ความเป็นอิสระ (Autonomy) และความสัมพันธ์ (Relatedness)

อิทธิพลทางสังคมกับตัวตนที่เป็นไปได้ตามการรับรู้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ

การศึกษาพบว่าแก่นสาระ “การมีความสามารถในการดูแลครอบครัว” และแก่นสาระ “ชีวิตที่เป็นอิสระจากการถูกจับกุมหรือคุมขัง” ล้วนมีความเชื่อมโยงอย่างลึกซึ้งกับแก่นสาระ “อิทธิพลทางสังคมนำไปสู่ตัวตนที่ไม่ต้องการ” ซึ่งเป็นภาพสะท้อนของบทบาททางสังคมที่ส่งผลต่อตัวตนที่เป็นไปได้ของผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งในเชิงบวกและลบ ภายใต้บริบทของการมีปฏิสัมพันธ์และความเชื่อมโยงกับผู้อื่นในสังคม (Relatedness) อิทธิพลทางสังคมไม่เพียงแต่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดตัวตนที่เป็นไปได้ของผู้เข้าร่วมวิจัย แต่ยังเป็นแรงผลักดันให้พวกเขาแสดงพฤติกรรมเพื่อมุ่งไปสู่การบรรลุตัวตนที่พึงปรารถนา นอกจากนี้ยังพบว่า “การมีความสามารถในการดูแลครอบครัว” สะท้อนถึงความรู้สึกว่าตนเองมีความสามารถในการบรรลุเป้าหมาย (Competence) ขณะที่ “ชีวิตที่เป็นอิสระจากการถูกจับกุมหรือคุมขัง” สะท้อนถึงความรู้สึกอิสระในการเลือกและควบคุมชีวิตของตนเอง (Autonomy)

จึงกล่าวได้ว่า ตัวตนที่เป็นไปได้ตามการรับรู้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ เป็นภาพสะท้อนของความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตและการพัฒนาทางจิตใจ (Ryan & Deci, 2000; Petrich, 2020) เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของแนวคิดเหล่านี้ ผู้วิจัยจะอภิปรายรายละเอียดเพิ่มเติมในลำดับต่อไป

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้เข้าร่วมวิจัยส่วนใหญ่สะท้อนถึงความรู้สึกผิดที่มีต่อครอบครัว โดยอารมณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของ “อารมณ์ทางศีลธรรม” (Moral Emotions) (Tangney et al., 2011) ที่เกิดจากการตระหนักรู้ว่าการกระทำผิดของตนส่งผลกระทบต่อครอบครัว ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญในชีวิตของพวกเขา ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ferrer et al. (2010) ที่พบว่าเยาวชนผู้กระทำผิดมีระดับความรู้สึกผิดสูงกว่าเยาวชนทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญ กล่าวได้ว่า ความรู้สึกผิดสามารถกระตุ้นให้เกิดการไตร่ตรองตนเองและตระหนักถึงผลกระทบที่มีต่อบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อสมาชิกในครอบครัว ตัวอย่างเช่น ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 1 รู้สึกผิดที่เคยทำให้ครอบครัวเสียใจ และกลัวว่าการกระทำผิดซ้ำจะทำให้ครอบครัวเสียใจอีกครั้ง เนื่องจากในช่วงแรกของการถูกคุมขัง

เขาเคยมีพฤติกรรมทะเลาะวิวาทในสถานที่ควบคุม ทำให้ถูกลงโทษ ซึ่งสร้างความเสียใจอย่างมากให้กับครอบครัวของเขา

ความรู้สึกผิดยังสามารถกระตุ้นให้บุคคลเกิดพฤติกรรมที่ต้องการชดเชยหรือแก้ไข ด้วยการขอโทษและพยายามแก้ไขสถานการณ์ให้ดีขึ้น (Muris, 2015) ซึ่งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากภายในได้อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่อยู่ในช่วงวัยของการสร้างตัวตนและค้นหาคุณค่าให้กับตนเอง โดยผู้เข้าร่วมวิจัยจำนวนหนึ่งได้สะท้อนคุณค่าของการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นกับคนในครอบครัว (Relatedness) ตัวอย่างเช่น ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 2 ได้สะท้อนความปรารถนาที่จะขอโทษครอบครัวที่เคยทำให้ผิดหวังและความตั้งใจที่ปรับปรุงตนเองเพื่อให้ครอบครัวภูมิใจและไม่ต้องเหนื่อยใจกับเขาอีกต่อไป และผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 5 ที่ได้สะท้อนถึงความปรารถนาที่จะเป็นบุคคลที่สามารถดูแลครอบครัวได้ โดยมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงตัวเองและทำหน้าที่ของตนเองให้ดีขึ้น เพื่อที่จะสามารถกลับไปใช้ชีวิตร่วมกับครอบครัวได้ ความปรารถนาระยะสั้นถึงการให้ความหมายและคุณค่า (Identification) ต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อสร้างชีวิตที่ดีขึ้นทั้งต่อตนเองและคนรอบข้าง ตามแนวคิดของทฤษฎีการหลอมรวมแรงจูงใจ (Organismic Integration Theory) โดยเขาได้สะท้อนความมุ่งมั่นที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง ด้วยการประสบความสำเร็จทางการศึกษาและการมีอาชีพที่มั่นคง อันถือเป็นคุณลักษณะของการมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nagpal and Chen (2019) ที่ระบุว่า “ความสัมพันธ์” เป็นความต้องการพื้นฐานทางจิตใจที่สำคัญที่สุดของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีปฏิสัมพันธ์และได้รับความเอาใจใส่จากผู้ใหญ่ที่ห่วงใยพวกเขา การมีสัมพันธ์ที่ดีเป็นทรัพยากรทางจิตใจและแหล่งพลังใจให้เด็กและเยาวชนสามารถเผชิญโลกได้อย่างมั่นคง ในทางตรงกันข้าม การขาดความสัมพันธ์ที่มั่นคงอาจทำให้พวกเขาารู้สึกโดดเดี่ยวและสิ้นหวัง โดยงานวิจัยของ Campos and Raffaelli (1994) ระบุว่า หากบุคคลเติบโตขึ้นมาโดยขาดความสัมพันธ์ที่ดีจาก “ครอบครัว” พวกเขาจะมีแนวโน้มที่จะพยายามแสวงหาความสัมพันธ์จากแหล่งอื่น ซึ่งอาจเป็นความสัมพันธ์ในรูปแบบที่เป็นอันตรายต่อพวกเขา เช่น การเข้าร่วมแก๊งอาชญากรหรือการมีส่วนร่วมในการกระทำผิด

จากข้อความข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงความที่ปรารถนาที่จะรักษาความสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อเติมเต็มความต้องการทางจิตใจ ผ่านตัวตนที่ “มีความสามารถในการดูแลครอบครัว” ผู้เข้าร่วมวิจัยได้แสดงความตั้งใจที่จะมีคุณสมบัติที่สามารถเป็นที่พึ่งพาให้กับครอบครัว ซึ่งสะท้อนถึงแรงจูงใจภายในที่ต้องการได้รับการยอมรับ และถือเป็นเป้าหมายสำคัญที่ผลักดันให้พวกเขาพยายามเปลี่ยนแปลงชีวิตให้ดีขึ้นเพื่อเป็นความภาคภูมิใจของครอบครัว

อย่างไรก็ตาม ผู้เข้าร่วมวิจัยบางส่วนกลับสะท้อนความต้องการที่จะตัดขาดจากสังคมเดิมของพวกเขา โดยเฉพาะ “เพื่อนที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขัง” สิ่งนี้สะท้อนถึงความขัดแย้งภายในของ

ผู้เข้าร่วมวิจัย เพราะแม้พวกเขาจะต้องการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี แต่ขณะเดียวกันก็ต้องต่อสู้กับอิทธิพลทางสังคมที่อาจฉุดรั้งพวกเขากลับไปสู่เส้นทางเดิม โดยพวกเขาได้สะท้อนผ่านการสัมภาษณ์ว่า เพื่อนที่พวกเขาเคยคบหาก่อนถูกคุมขังเป็นอิทธิพลทางสังคมที่ขัดขวางการสร้าง ความมั่นคงในชีวิต และชักจูงพวกเขาไปสู่เส้นทางแห่งการกระทำผิด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Levey et al. (2019) ซึ่งพบว่า วัยรุ่นที่มีระดับความชัดเจนของมโนภาพแห่งตนต่ำ (Self-Concept Clarity) มีแนวโน้มของการกระทำผิดในระดับสูง เนื่องจากพวกเขามีแนวโน้มที่จะถูกชักจูงจากพฤติกรรมของกลุ่มเพื่อนมากกว่าผู้ที่มีมโนภาพแห่งตนที่ชัดเจน จึงกล่าวได้ว่า ผู้เข้าร่วมวิจัยบางส่วนได้ตระหนักว่าการแยกตัวออกจากสังคมเดิมซึ่งเต็มไปด้วยสิ่งชั่วร้าย อาจเป็นแนวทางสำคัญในการหลีกเลี่ยงการหวนกลับไปกระทำผิดซ้ำ แนวทางนี้สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมภายนอกที่หลอมรวมเป็นแรงจูงใจภายในด้วย “การตัดขาดจากสังคมเดิม” โดยสามารถอธิบายได้ว่าเป็นแรงจูงใจในระดับหลอมรวม (Integrated Regulation) ซึ่งผลักดันให้ผู้เข้าร่วมวิจัยมุ่งตัวตนที่ “ไม่หวนไปกระทำผิดซ้ำ” และเป็นหนทางไปสู่ “การมีชีวิตที่เป็นอิสระ” (Autonomy) ความปรารถนาที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองให้ดีขึ้นจึงกลายเป็นเป้าหมายที่ผู้เข้าร่วมวิจัยหลายคนตั้งใจจะบรรลุในช่วงเวลาหนึ่งปีข้างหน้า เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (Well-being) และมุ่งสู่ตัวตนที่เป็นอิสระจากการถูกจับกุมหรือคุมขัง

ผู้เข้าร่วมวิจัยทุกคนล้วนมีความกังวลว่า ในช่วงเวลาหนึ่งปีข้างหน้า พวกเขาอาจหวนกลับไปกระทำผิดอีก แม้ในบริบทที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะผู้ที่เคยมีประวัติการใช้หรือเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จะแสดงความกังวลเป็นพิเศษว่าพวกเขาอาจกลับไปยุ่งกับยาเสพติดและนำไปสู่การถูกจับกุมหรือคุมขังอีก ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำลายอิสระและขัดขวางการดำเนินชีวิตในแบบที่พวกเขาปรารถนา ด้วยเหตุนี้ การไม่หวนกลับไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดจึงกลายเป็นเป้าหมายสำคัญที่สะท้อนถึงแรงจูงใจในระดับหลอมรวม (Integrated Regulation) กล่าวคือ ผู้เข้าร่วมวิจัยตระหนักถึงผลกระทบด้านลบของการกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดและเลือกที่จะหลีกเลี่ยงเส้นทางดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การตระหนักนี้ อาจได้รับอิทธิพลจากแรงจูงใจภายนอก เช่น คำสั่งสอนของครอบครัวหรือบทลงโทษทางกฎหมาย ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้พวกเขาตัดสินใจเปลี่ยนแปลงตนเอง แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bahr et al. (2005) ซึ่งพบว่า การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและบุคคลสำคัญ (Social Support) เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยลดโอกาสในการกระทำผิดซ้ำ ผลการวิจัยนี้ตอกย้ำถึงความสำคัญของความผูกพันในฐานะปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเติบโตและฟื้นฟูของเด็กและเยาวชนในกลุ่มเปราะบาง

ความสมดุลระหว่างตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวก (Positive Possible Selves) และตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบ (Negative Possible Selves) มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นและควบคุมพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนเช่นกัน โดยตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวกช่วยเสริมสร้างแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่นในการบรรลุเป้าหมายที่พึงปรารถนา ขณะที่ตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบช่วยทำให้เกิดความตระหนักถึง

ผลลัพธ์ที่ไม่พึงประสงค์ หากยังยึดถือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม (Oyserman & Markus, 1990a) เมื่อตัวตนที่เป็นไปได้ทั้งสองอยู่ในภาวะสมดุลกัน จะช่วยส่งเสริมแรงจูงใจภายในและกระตุ้นให้บุคคลพัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Oyserman et al., 2006) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hoyle and Sherrill (2006) ที่ชี้ให้เห็นว่าแรงจูงใจที่เกิดจากตัวตนที่เป็นไปได้ซึ่งสมดุลกันนั้น เป็นผลรวมของแรงจูงใจจากทั้งตัวตนที่ปรารถนา (Hoped-for Selves) และตัวตนที่หวาดกลัว (Feared Possible Selves) ทำให้เกิดแรงผลักดันที่มากกว่าการมีเพียงด้านใดด้านหนึ่ง

การทำความเข้าใจเกี่ยวกับความสมดุลของตัวตนที่เป็นไปได้จึงมีความสำคัญในการพยากรณ์แนวโน้มพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน รวมถึงความเป็นไปได้ในการกระทำผิดซ้ำในอนาคต ซึ่งสามารถอธิบายได้จากสมมติฐานของ Oyserman and Markus (1990b) ที่ระบุว่าเด็กและเยาวชนที่มีตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวกในระดับต่ำจะมีแนวโน้มของการกระทำผิดสูง หรือแม้แต่ในกรณีที่มีตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวกเพียงอย่างเดียว แต่ขาดตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบในบริบทเดียวกัน จะมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดสูงเช่นกัน

การวิจัยในครั้งนี้พบว่า มีผู้เข้าร่วมวิจัยเพียง 1 คนจากผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งหมด ที่สามารถรักษาสมดุลระหว่างตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวกและตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบ ได้ครบทั้ง 3 บริบท ได้แก่ การมีอาชีพที่มั่นคงและปรารถนา การเป็นเจ้าของกิจการเพื่อความเป็นอิสระทางอาชีพ และการบวชเพื่อตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ ความสมดุลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการตระหนักรู้ในตนเอง (Self-Awareness) และความสามารถในการกำหนดเป้าหมายอนาคตอย่างเป็นระบบ โดยผู้เข้าร่วมวิจัยรายนี้มีความปรารถนาที่จะเป็นทหาร แต่ขณะเดียวกันก็มีความกังวลว่าอาชีพดังกล่าวอาจเกินกำลังของตนเอง เขาตั้งใจจะบวชเพื่อแสดงความกตัญญูต่อพ่อแม่ แต่ขณะเดียวกันก็กลัวว่าพ่อแม่อาจไม่สามารถมาร่วมงานบวชได้ นอกจากนี้ แม่เขาจะไฝฝืนที่จะเปิดร้านค้าและร้านซ่อมรถ แต่ก็ยังมีความกังวลว่าจะไม่สามารถดำเนินกิจการได้สำเร็จเนื่องจากขาดการสนับสนุน ในขณะที่ผู้เข้าร่วมวิจัยรายนี้สามารถรักษาสมดุลของตัวตนที่เป็นไปได้ในทุกบริบท ผู้เข้าร่วมวิจัยรายอื่นสามารถรักษาสมดุลได้เพียงบางบริบท และบางรายไม่สามารถรักษาสมดุลของตัวตนที่เป็นไปได้เลย ซึ่งสะท้อนถึงระดับการตระหนักรู้ในตนเองและความสามารถในการวางแผนอนาคตที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่สามารถรักษาสมดุลได้ในบางบริบทอาจมีความสามารถในการวางแผนอนาคตในบางด้าน เช่น ด้านการศึกษาหรือชีวิตครอบครัว แต่ยังคงมีความไม่แน่นอนในด้านอื่น ๆ ส่วนผู้ที่ไม่สามารถรักษาสมดุลได้เลย อาจสะท้อนถึงการขาดการตระหนักรู้ในตนเอง (Low Self-Awareness) หรือการขาดการสนับสนุนทางสังคม (Lack of Social Support) ซึ่งทำให้พวกเขาไม่สามารถมองเห็นอนาคตของตัวเองได้อย่างชัดเจน

จึงกล่าวได้ว่า ความสมดุลของตัวตนที่เป็นไปได้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดย Markus and Nurius (1986) อธิบายว่าตัวตนที่เป็นไปได้ทำหน้าที่เป็น

กรอบแนวคิดที่ช่วยให้บุคคลสามารถคาดการณ์และกำหนดเป้าหมายในอนาคต หากเด็กและเยาวชนสามารถมองเห็นอนาคตของตนเองได้อย่างสมดุล พวกเขาจะสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ดีขึ้นและเพิ่มโอกาสในการพัฒนาตนเองในระยะยาว ในทางตรงกันข้าม หากขาดสมดุลของตัวตนที่เป็นไปได้ อาจนำไปสู่ความรู้สึกสิ้นหวังหรือการขาดแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลง

ตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำจึงไม่ได้เป็นเพียงผลสะท้อนของพฤติกรรมในอดีตเท่านั้น แต่ยังแสดงให้เห็นถึงแรงจูงใจภายในและภายนอกที่มีบทบาทในการกำหนดเส้นทางชีวิตของพวกเขา การสนับสนุนจากบุคคลสำคัญในชีวิตของเด็กและเยาวชน รวมถึงการช่วยให้เด็กและเยาวชนเข้าใจและสร้างตัวตนที่มีความหมายและเหมาะสม จะช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และลดแนวโน้มการกระทำผิดซ้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยโดยภาพรวมชี้ให้เห็นถึงการผกผันระหว่างมุมมองเกี่ยวกับตนเองทั้งในเชิงบวกและเชิงลบของผู้เข้าร่วมวิจัย ซึ่งสะท้อนถึงความขัดแย้งระหว่างตัวตนที่ปรารถนา (Hoped-for Selves) และตัวตนที่หวาดกลัว (Feared Possible Selves) ในแก่นสาระแรก “การมีความสามารถในการดูแลครอบครัว” ผู้เข้าร่วมวิจัยระบุว่าต้องการเป็นบุคคลที่สามารถดูแลครอบครัวได้ ประสบความสำเร็จทางการศึกษา มีความมั่นคงทางการเงิน และเป็นที่ยอมรับของครอบครัว อย่างไรก็ตามพวกเขายังแสดงถึงความกังวลและความกลัวว่าจะไม่สามารถสำเร็จการศึกษา ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายในการดูแลครอบครัว หรืออาจล้มเหลวในการสร้างชีวิตที่มั่นคง ความกลัวเหล่านี้ดูจะเชื่อมโยงกับประสบการณ์ในอดีต โดยเฉพาะพฤติกรรมที่พวกเขาถือว่าเป็นข้อผิดพลาด ซึ่งส่งผลให้เกิดความไม่มั่นใจในศักยภาพของตนเองในการเปลี่ยนแปลงไปสู่บุคคลที่พวกเขาปรารถนา หรือในแก่นสาระที่สอง “ชีวิตที่เป็นอิสระจากการถูกจับกุมหรือคุมขัง” ผู้เข้าร่วมวิจัยสะท้อนถึงความปรารถนาที่จะไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำ แต่ขณะเดียวกันก็มีความวิตกกังวลว่าตนอาจไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ เสี่ยงต่อการเข้าไปพัวพันกับยาเสพติด หรือได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนที่อาจนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำอีกครั้ง และในแก่นสาระสุดท้าย “อิทธิพลทางสังคมนำไปสู่ตัวตนที่(ไม่)ต้องการ” ผู้เข้าร่วมวิจัยมองว่าการกลับไปคบเพื่อนกลุ่มเดิมก่อนถูกจับกุมอาจทำให้ตนเองมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดซ้ำอีก แต่ในขณะเดียวกัน พวกเขาก็มองเห็นถึงปัจจัยทางสังคมที่สำคัญ คือ คนในครอบครัว ซึ่งสามารถช่วยสนับสนุนและป้องกันไม่ให้ตนเองกระทำผิดซ้ำอีก ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงพื้นที่สำคัญสำหรับการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยา โดยเฉพาะการทำงานที่ช่วยให้เด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดสามารถเปลี่ยนแปลงมุมมองเกี่ยวกับตนเอง พัฒนาอัตลักษณ์เชิงบวก

และมีแนวทางที่ชัดเจนในการไปสู่ชีวิตที่พวกเขาปรารถนา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการลดโอกาสการกระทำผิดซ้ำและสนับสนุนให้พวกเขาสามารถสร้างเส้นทางชีวิตที่มั่นคงและยั่งยืนในสังคมต่อไป หนึ่งในแนวทางที่สามารถสนับสนุนกระบวนการนี้คือ การปรึกษาแบบเน้นจุดแข็ง (Strength-Based Counseling) ซึ่งเน้นการค้นหาและเสริมสร้างศักยภาพของผู้มาปรึกษา ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการแก้ไขข้อบกพร่องหรือความผิดพลาดในอดีต แต่ให้ความสำคัญกับการช่วยให้ผู้มาปรึกษามองเห็นคุณค่าของตนเอง เรียนรู้จากประสบการณ์ และใช้ศักยภาพที่มีอยู่เป็นเครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงตนเอง (Sapp, 2006; Smith, 2006) การประยุกต์ใช้แนวคิดการปรึกษาแบบเน้นจุดแข็งในการทำงานกับเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้มีศักยภาพในการช่วยส่งเสริมเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดซ้ำในการพัฒนาอัตลักษณ์เชิงบวก (Positive Identity Development) ผ่านการระบุจุดแข็งที่มีอยู่ (Strengths Identification) เพื่อช่วยให้พวกเขาเปลี่ยนมุมมองเกี่ยวกับตัวเองจาก “เด็กที่ทำผิด” ไปสู่ “บุคคลที่มีศักยภาพในการเติบโตและเปลี่ยนแปลง” (Reframing Negative Self-Perception) ส่งเสริมชุดความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) เกิดความเชื่อมั่นว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ และใช้การตั้งเป้าหมายและการวางแผนเพื่อไปสู่ตัวตนที่ต้องการ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงบทบาทที่สำคัญของครอบครัวต่อการพัฒนาตัวตนของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ ผู้เข้าร่วมวิจัยระบุถึงความปรารถนาอย่างลึกซึ้งในการใช้เวลาร่วมกับบุคคลอันเป็นที่รัก และมีความมุ่งมั่นในการปรับปรุงตนเองเพื่อเป็นบุคคลที่สามารถรับมือกับครอบครัวได้ ครอบครัวจึงเป็นทั้งแรงผลักดันให้พวกเขาไปสู่ตัวตนที่ปรารถนาและเป็นปัจจัยป้องกันไม่让他们กลับไปสู่พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ นักจิตวิทยาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ผลการวิจัยนี้เพื่อพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานที่คำนึงถึงบทบาทของครอบครัว โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถใช้ครอบครัวเป็นแหล่งพลังงานเชิงบวกในการพัฒนาตัวเอง อาทิ (ก) การจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความเข้าใจในครอบครัว เพื่อส่งเสริมการเปิดใจพูดคุยระหว่างเด็กและเยาวชนและครอบครัว (ข) การพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ในครอบครัว เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดคุยเชิงบวก การฟังอย่างเข้าใจ และการจัดการความขัดแย้งในครอบครัว (ข) การเขียนบันทึกของเด็กและเยาวชน เพื่อบอกเล่าความปรารถนา ความฝัน ความหวังของตนเองแก่ครอบครัว และ (ค) การให้ความรู้แก่ครอบครัวเกี่ยวกับวิธีสร้างแรงสนับสนุนเชิงบวกให้แก่เด็กและเยาวชนที่เคยกระทำผิด อีกทั้ง ผู้กำหนดนโยบายสามารถนำข้อมูลจากงานวิจัยไปใช้เพื่อสนับสนุนนโยบายที่เอื้อต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว โดยเฉพาะนโยบายที่ช่วยเสริมสร้างความผูกพันภายในครอบครัวของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดซ้ำ อาทิ (ก) การพัฒนาโปรแกรมการปรึกษาครอบครัวในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เพื่อช่วยให้ครอบครัวสามารถเป็นแหล่งพลังงานเชิงบวกในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน (ข) การให้ทุนสนับสนุนโครงการที่เน้นการสร้างสาย

สัมพันธ์ภายในครอบครัว ผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมการใช้เวลาร่วมกันและการพัฒนาทักษะการสื่อสารภายในครอบครัว และ (ค) นโยบายส่งเสริมกิจกรรมครอบครัวในชุมชน โดยสนับสนุนให้ชุมชนจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างเด็ก เยาวชน และครอบครัว เช่น กิจกรรมสร้างสรรค์ กิจกรรมอาสา หรือการฝึกอบรมพัฒนาทักษะชีวิต

เมื่อเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดได้รับการปล่อยตัวและกลับคืนสู่สังคม เพื่อให้พวกเขาสามารถกลับไปดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข ควรมีการสนับสนุนระบบพี่เลี้ยงในชุมชน เพื่อช่วยให้เด็กและเยาวชนกลุ่มดังกล่าวได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด ได้รับแรงสนับสนุนเชิงบวก และมีแบบอย่างที่ดีในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการดูแลเด็กและเยาวชนกลุ่มดังกล่าวในขณะการควบคุมหรือผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟู เด็กและเยาวชนผู้กระทำผิด ควรมีการติดตามผลเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่องหลังปล่อยตัว โดยการติดตามผลนี้จะช่วยในการสังเกตพฤติกรรมและตรวจสอบแนวโน้มของการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสม ในกรณีที่เด็กและเยาวชนไม่สามารถปรับตัวได้ หลังจากได้รับการปล่อยตัว การจัดตั้งกลุ่มช่วยเหลือ (Support Group) เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการช่วยให้พวกเขาสามารถพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์ และได้รับการสนับสนุนจากผู้ที่มีประสบการณ์คล้ายคลึงกัน การมีพื้นที่ปลอดภัยสำหรับการแสดงความรู้สึก จะช่วยลดความรู้สึกโดดเดี่ยว และเสริมสร้างความมั่นใจในการเผชิญกับปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การมีการสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนที่มีสถานการณ์เดียวกันสามารถช่วยกระตุ้นให้พวกเขามีความหวังและแรงบันดาลใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในอนาคต

1. การวิจัยครั้งนี้ ผู้เข้าร่วมวิจัยส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 18 ปี โดยมีผู้เข้าร่วมวิจัยเพียงคนเดียวที่มีอายุ 15 ปี ซึ่งอาจไม่ครอบคลุมถึงความหลากหลายของกลุ่มประชากรในด้านอายุ ดังนั้น การศึกษาในอนาคตควรขยายขอบเขตให้ครอบคลุมเด็กและเยาวชนในช่วงอายุต่าง ๆ เพื่อให้ผลการวิจัยมีความครอบคลุมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในวงกว้าง

2. การวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งหมดเป็นเพศชาย ซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถสะท้อนถึงมุมมองของเด็กและเยาวชนเพศหญิงได้ ดังนั้น ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในกลุ่มเด็กและเยาวชนเพศหญิง เพื่อทำความเข้าใจในมิติของตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนเพศหญิงที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งเพื่อทำความเข้าใจปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม การพัฒนาอัตลักษณ์และความสัมพันธ์ด้านสังคม ที่อาจแตกต่างจากเด็กและเยาวชนเพศชาย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนารูปแบบการให้คำปรึกษาที่สามารถช่วยสนับสนุนให้กลุ่มดังกล่าวมีความตระหนักถึงตัวตนที่เป็นไปได้ของตนเอง และช่วยให้พวกเขามุ่งมั่นพัฒนาตนเองตามอุดมคติที่ตั้งไว้ และหลีกเลี่ยงการกลับไปสู่เส้นทางแห่งการกระทำผิดได้

3. ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางสังคม เช่น ครอบครัว เพื่อน และสภาพแวดล้อมรอบข้าง โดยเฉพาะความสัมพันธ์ในครอบครัวมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวก ขณะที่อิทธิพลจากเพื่อนและสภาพแวดล้อมรอบข้างอาจส่งผลให้เกิดตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบ ดังนั้น ควรมีการศึกษาโดยเน้นไปที่ปัจจัยทางสังคม เช่น การสนับสนุนจากครอบครัวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงตัวตนที่เป็นไปได้ได้อย่างไร

4. ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงของเด็กและเยาวชนเกิดจากความต้องการพื้นฐานทางจิตใจ ได้แก่ ความสามารถ (Competence) ความเป็นอิสระ (Autonomy) และความสัมพันธ์ (Relatedness) ซึ่งแรงจูงใจที่เกิดขึ้นสามารถแบ่งเป็นแรงจูงใจเชิงบวก (การมุ่งสู่ตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวก) และแรงจูงใจเชิงลบ (การหลีกเลี่ยงตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบ) ดังนั้น ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ช่วยให้เยาวชนสามารถเปลี่ยนแรงจูงใจจากภายนอก เช่น การลงโทษทางกฎหมายหรือการถูกจับกุมคุมขัง ไปสู่แรงจูงใจภายในที่ยั่งยืน

5. ผลการวิจัยพบว่า ผู้เข้าร่วมวิจัยบางรายสามารถรักษาสมดุลของตัวตนที่เป็นไปได้ในบางบริบท แต่มีเพียง 1 คน ที่สามารถรักษาสมดุลในทุกบริบทได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น ควรมีการศึกษาต่อว่า ปัจจัยใดที่ช่วยให้บุคคลสามารถรักษาสมดุลระหว่างตัวตนที่เป็นไปได้เชิงบวกและตัวตนที่เป็นไปได้เชิงลบได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น บทบาทของการสนับสนุนทางสังคม (Social Support) และระดับของการตระหนักรู้ในตนเอง (Self-Awareness)

6. งานวิจัยนี้ใช้การต่อเติมเรื่องราว (Story Completion) ร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก ซึ่งพบว่าการใช้วิธีการเก็บข้อมูลดังกล่าวร่วมกันช่วยให้ผู้เข้าร่วมวิจัยมีอิสระในการสร้างสรรค์เรื่องราวและสะท้อนตัวตนที่เป็นไปได้ในรูปแบบที่ไม่ถูกจำกัดโดยโครงสร้างของการสัมภาษณ์เชิงลึก อีกทั้งยังช่วยลดอิทธิพลของความคาดหวังทางสังคมที่อาจส่งผลต่อการตอบคำถาม ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลที่เปิดเผยและมีความลึกซึ้งมากขึ้น ในการวิจัยต่อไป สามารถพิจารณาใช้วิธีการนี้กับกลุ่มผู้เข้าร่วมวิจัยและประเด็นอื่นที่หลากหลายขึ้น

บทสรุป

การวิจัยนี้เริ่มต้นขึ้นจากความสงสัยส่วนตัวของผู้วิจัยว่า อะไรที่ทำให้เด็กและเยาวชนบางคนเลือกที่จะกระทำผิดซ้ำ ๆ ทั้งที่มีโอกาสในการเปลี่ยนแปลง เพื่อทำความเข้าใจประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ยกแนวคิดตัวตนที่เป็นไปได้ (Possible Selves) มาศึกษา โดยมุ่งเน้นไปที่เด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดซ้ำในบริบทของกระบวนการยุติธรรมในศาลเยาวชนและครอบครัว ผู้วิจัยมีสมมติฐานเบื้องต้นว่า การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนเหล่านี้ เกิดจากความหุนหันพลันแล่น ขาดความสำนึกผิดในสิ่งที่เคยกระทำผิด หรือขาดการควบคุมดูแลที่เหมาะสมจากครอบครัว

อย่างไรก็ตาม เมื่อได้สัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัย รวมถึงในระหว่างของขั้นตอนการวิเคราะห์และเขียนรายงานผล ผู้วิจัยกลับพบว่า ภาพที่ปรากฏไม่ได้เป็นไปอย่างที่เคียดการณไว้ เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ไม่ได้ไร้สำนึกเสียทีเดียว ตรงกันข้าม พวกเขาต่างรู้สึกเสียใจกับสิ่งที่เคยกระทำ ทั้งเสียใจต่อตนเองและต่อครอบครัว และแม้ว่าจะอยู่ภายใต้การควบคุมในสถานพินิจฯ หรือศูนย์ฝึกฯ พวกเขาก็ยังมีความหวังและความตั้งใจที่จะเริ่มต้นใหม่เมื่อได้รับอิสรภาพ ไม่ว่าจะเป็นการกลับไปทำหน้าที่ลูกหรือหลานที่ดี การเป็นคนรักที่ดี หรือการพิสูจน์ตัวเองเพื่อเป็นคนดีในสายตาสังคม แม้ว่าเส้นทางที่จะไปสู่เป้าหมายเหล่านั้นจะเต็มไปด้วยข้อจำกัดและอุปสรรค ผู้เข้าร่วมวิจัยก็ยังคงสะท้อนถึงความพยายามในการเอาชนะอุปสรรค แม้บางแง่มุมอาจยังคลุมเครือหรือไม่ชัดเจนก็ตาม

ข้อค้นพบสำคัญจากการวิจัยในครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดซ้ำต่างมีภาพตัวตนที่ปรารถนาอย่างเรียบง่าย ไม่ได้ฟุ้งเฟ้อหรือเกินตัวแต่อย่างใด สิ่งที่พวกเขาใฝ่ฝันกลับเป็นเพียงการได้ดูแลครอบครัว และมีชีวิตที่เป็นอิสระจากการถูกจับกุมหรือคุมขัง ทว่าหนทางไปสู่ตัวตนดังกล่าวกลับไม่ย่ายนั้ เพราะเต็มไปด้วยข้อจำกัดทางเศรษฐกิจ อิทธิพลทางสังคมเชิงลบ และการตีตราจากสังคมที่ยังคงวนเวียนอยู่ในชีวิตของพวกเขาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

กระบวนการทำวิจัยนี้จึงไม่เพียงแต่ทำให้ผู้วิจัยเข้าใจโลกของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดซ้ำมากขึ้นเท่านั้น แต่ยังนำไปสู่การทบทวนและสะท้อนบทบาทของผู้วิจัยในฐานะนักจิตวิทยาของศาลเยาวชนและครอบครัว แม้ว่าในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยจะไม่ได้เปิดเผยสถานะดังกล่าว เพื่อหลีกเลี่ยงบทบาทที่ซับซ้อนและลดอิทธิพลจากความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่อาจมีผลต่อการเปิดเผยประสบการณ์ของผู้เข้าร่วมวิจัย แต่ประสบการณ์เดิมในการทำงานกับเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดซ้ำ ทำให้ผู้วิจัยตระหนักว่าสมมติฐานหรือมุมมองในช่วงเริ่มต้นการวิจัย ที่ตั้งอยู่บนกรอบคิดแบบ “มุ่งเปลี่ยนแปลงความคิดและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนเพื่อลดแนวโน้มของการกระทำผิด” แต่การได้รับฟังเรื่องเล่า ความคิด ความหวัง และความกลัวของผู้เข้าร่วมวิจัยแต่ละคนอย่างลึกซึ้ง ทำให้ผู้วิจัยตระหนักว่า การเปลี่ยนแปลงไม่มีสูตรสำเร็จ ตัวตนที่เป็นไปได้ของแต่ละคนมีเงื่อนไขเฉพาะตัวแตกต่างกันออกไป การจะช่วยเหลือเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้อย่างแท้จริง จำเป็นต้องเริ่มจากการเข้าใจโลกของเขา มากกว่าการวิเคราะห์หรือจัดหมวดหมู่พวกเขาภายใต้กรอบคิดของผู้ใหญ่

การวิจัยในครั้งนี้จึงนำมาสู่การทบทวนวิธีคิดและวิธีทำงานของตนเอง การช่วยเหลือเด็กและเยาวชนในกระบวนการยุติธรรมไม่อาจตั้งอยู่บนความคาดหวังว่าพวกเขาจะต้องเปลี่ยนแปลงเพียงเพราะคำแนะนำหรือมาตรการควบคุมทางกฎหมาย หากแต่จำเป็นต้องสร้างพื้นที่และเงื่อนไขที่เอื้อต่อการเติบโตของตัวตนใหม่ที่พวกเขาปรารถนาที่จะเป็น ผ่านความสัมพันธ์ที่มีความหมาย การยอมรับและการสนับสนุนที่เหมาะสมกับบริบทชีวิตเฉพาะตัวของแต่ละคน

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยชิ้นนี้จะไม่เพียงแต่มีคุณค่าในแง่ของการเพิ่มองค์ความรู้เกี่ยวกับตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดซ้ำ หากแต่ยังสามารถทำ

หน้าที่เป็นกระจกสะท้อนให้ผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรม ครอบครัว ชุมชน หรือแม้แต่เด็ก และเยาวชนเอง ได้มองเห็นความหวังและศักยภาพบางอย่างในชีวิต แม้แต่ในช่วงเวลาที่เปราะบาง ที่สุดก็ตาม

บรรณานุกรม

- กองยุทธศาสตร์และแผนงาน. (2563). รายงานสถิติคดี ประจำปี 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.djop.go.th/storage/files/2/%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B8%88%E0%B8%B3%E0%B8%9B%E0%B8%B5/year63-2.pdf>
- ชานนท์ คันธฤทธิ. (2564). แนวทางการลดพฤติกรรมกระทำความผิดคดีอาชญากรรมของเด็กและเยาวชนไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 7(1), 1-12.
- ดรรชนี ร่องเมือง, ยศพล เหลืองโมนภา, สุกัญญา ชันวิเศษ, & ศิรดา วงษ์ระกา. (2562). อิทธิพลของการมองตนเองในอนาคตและระยะการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพต่อพฤติกรรมการจัดการตนเองและน้ำตาลสะสมในเลือดภายใต้การควบคุมอิทธิพลของความรู้เรื่อง โรคเบาหวาน ในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2. วารสารการพยาบาลและการศึกษา, 12(2), 34-51.
- ตะวันฉาย มิตรประชา. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกระทำความผิดซ้ำของเยาวชน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาเยาวชนภายหลังการปล่อยตัว. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 10(2), 34-46.
- ธนวัต ปุณยกนก. (2550). เปรียบเทียบอัตราโทษคดีของเยาวชนชายที่กระทำความผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และที่ไม่ได้กระทำความผิด. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- น้ำเพชร ศรีกุลยันทน์. (2567). มาตรการป้องกันการกระทำความผิดคดีอาญาของเด็กและเยาวชน ในศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดสุพรรณบุรี. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 9(3), 2385-2398.
- ปาริชาติ รังคกุลนุวัฒน์. (2549). การพัฒนาแบบวัดแบบแผนภาพลักษณะปัจจุบันและแบบแผนภาพลักษณะอนาคตสำหรับหญิงไทยวัยกลางคน. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปิยะณัฐ แยมสรवल. (2553). ประสบการณ์การกระทำผิดซ้ำของเยาวชนชายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน: การศึกษารายกรณี. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนม เกตุมาน. (2550). ปัญหาพฤติกรรมวัยรุ่น. เข้าถึงได้จาก https://www.psychclin.co.th/new_page_57.htm
- พัชรินทร์ ชำศิริพงษ์. (2561). การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีอาชญากรรม. วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 5(3), 23-30.

เพ็ญภา กุลนภาดล. (2562). *การให้การปรึกษาวัยรุ่น*. บริษัท เก็ทกู๊ดครีเอชั่น จำกัด.

ภัทร์ชมน ซีนสำนวน. (2561). *แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน: กรณีศึกษาในพื้นที่ ตำบลเพชรละคร อำเภอนหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์*. มหาวิทยาลัยรังสิต.

วรารุส หิรัญศิริ. (2548). *การเปรียบเทียบอัตมโนทัศน์ของเยาวชนชายที่กระทำความผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วาชิณี ยศปัญญา. (2567). *การพัฒนากฎหมายและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดซ้ำ ของเด็กและเยาวชนในคดียาเสพติด*. *วารสารวิชาการอาชญาวิทยาและนิติวิทยาศาสตร์*, 9(2), 78–99.

ศศิวิมล ทองกลม. (2553). *ดัชนีชี้วัดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน*. มหาวิทยาลัยมหิดล.

ศิริวรรณ กมลสุขสถิต. (2563). *แนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดโดยอาศัยปัจจัยที่เป็นตัวทำนายทางด้านอาชญาวิทยา*. *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*, 7(1), 1–19.

ศูนย์ข้อมูลและสถิติกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (ม.ป.ป.). *สถิติคดีปีปฏิทินทั่วประเทศ*. เข้าถึงได้จาก https://doc.djop.go.th/public/cms_all_stat_cmsfccc.php

สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ. (2564). *แนวทางจริยธรรมการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2*. สำนักงานการวิจัยแห่งชาติ.

อิสริยา สันติธรรม. (2564). *แนวทางการควบคุมตนเองของเด็กและเยาวชนที่ไม่กลับไปกระทำผิดซ้ำ ในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ กรณีศึกษา ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนพระนครศรีอยุธยา*. มหาวิทยาลัยรังสิต.

เอมอร จังศิริพรภรณ์. (ม.ป.ป.). *บทที่ 6 การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง*. เข้าถึงได้จาก <http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~jaimorn/re6.htm>

Bahr, S. J., Hoffmann, J. P., & Yang, X. (2005). Parental and peer influences on the risk of adolescent drug use. *The Journal of Primary Prevention*, 26(6), 529–551. <https://doi.org/10.1007/s10935-005-0014-8> 2017301127

- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77–101. <https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Braun, V., & Clarke, V. (2013). *Successful qualitative research: A practical guide for beginners*. SAGE Publications Ltd.
- Braun, V., & Clarke, V. (2019). Reflecting on reflexive thematic analysis. *Qualitative Research in Sport, Exercise and Health*, 11(4), 589–597. <https://doi.org/10.1080/2159676X>
- Braun, V., & Clarke, V. (2022). *Thematic analysis: A practical guide* (A. Maher, Ed.). SAGE Publications Ltd.
- Braun, V., Clarke, V., & Rance, N. (2015). How to use thematic analysis with interview data. In *The Counselling and Psychotherapy Research Handbook* (pp. 183–197). SAGE Publications Ltd. <https://doi.org/10.4135/9781473909847.n13>
- Campos, R., Raffaelli, M., Ude, W., Greco, M., Ruff, A., Rolf, J., Antunes, C. M., Halsey, N., Greco, D., & Group, S. Y. S. (1994). Social networks and daily activities of street youth in Belo Horizonte, Brazil. *Child Development*, 65(2), 319. <https://doi.org/10.2307/1131386>
- Clarke, V., Hayfield, N., Moller, N., & Tischner, I. (2017). Once upon a time In *Collecting Qualitative Data* (pp. 15–44). Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/9781107295094.004>
- Cross, S., & Markus, H. (1991). Possible selves across the life span. *Human Development*, 34(4), 230–255. <https://doi.org/10.1159/000277058>
- Ferrer, M., Carbonell, X., Sarrado, J. J., Cebrià, J., Virgili, C., & Castellana, M. (2010). Distinguishing Male Juvenile Offenders through Personality Traits, Coping Strategies, Feelings of Guilt and Level of Anger. *The Spanish Journal of Psychology*, 13(2), 751–764. <https://doi.org/10.1017/S1138741600002419>
- Gravett, K. (2019). Story completion: Storying as a method of meaning-making and discursive discovery. *International Journal of Qualitative Methods*, 18, 1–8. <https://doi.org/10.1177/1609406919893155> 2017301127

- Greene, A. L. (1986). Future-time perspective in adolescence: The present of things future revisited. *Journal of Youth and Adolescence*, 15(2), 99–113. <https://doi.org/10.1007/BF02141732>
- Hawkins, S., & Novy, F. (2011). Self-determination theory and juvenile delinquency: A validation of a combined theory for understanding youth in conflict with the law. *Journal of Knowledge and Best Practices in Juvenile Justice and Psychology*, 5, 21–30. <https://digitalcommons.pvamu.edu/cojjp-contemporaryissues/vol5/iss1/3/>
- Henry, A. (2014). The dynamics of possible selves. In *Motivational Dynamics in Language Learning* (pp. 83–94). Multilingual Matters. <https://doi.org/10.21832/9781783092574-011>
- Holland, J. L., & Christian, L. M. (2009). The influence of topic interest and interactive probing on responses to open-ended questions in web surveys. *Social Science Computer Review*, 27(2), 196–212. <https://doi.org/10.1177/0894439308327481>
- Hoyle, R. H., & Sherrill, M. R. (2006). Future orientation in the self-system: Possible selves, self-regulation, and behavior. *Journal of Personality*, 74(6), 1673–1696. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.2006.00424.x>
- Hubner, J. (2005). *Last chance in Texas: The redemption of criminal youth*. Random House Trade Paperbacks.
- King, R., & Elderbroom, B. (2014, October). *Improving recidivism as a performance measure*. Urban Institute. <https://bja.ojp.gov/sites/g/files/xyckuh186/files/media/document/UI-ImprovingRecidivism.pdf>
- Klinger, E. (1975). Consequences of commitment to and disengagement from incentives. *Psychological Review*, 82(1), 1–25. <https://doi.org/10.1037/h0076171>
- Lee, S., & Oyserman, D. (2008). Possible selves theory: Key terms and processes. In *Psychology of Classroom Learning*. Gale Cengage Learning. https://www.researchgate.net/publication/315794489_Possible_selves_theory

_Key_terms_and_processes/citations

- Levey, E. K. V., Garandeau, C. F., Meeus, W., & Branje, S. (2019). The longitudinal role of self-concept clarity and best friend delinquency in adolescent delinquent behavior. *Journal of Youth and Adolescence*, 48(6), 1068–1081. <https://doi.org/10.1007/s10964-019-00997-1>
- Little, B. R. (1983). Personal projects: A rationale and method for investigation. *Environment and Behavior*, 15(3), 273–309. <https://doi.org/10.1177/0013916583153002>
- Maltz, M. (2001). *Recidivism*. Academic Press. <http://www.uic.edu/depts/lib/forr/pdf/crimjust/recidivism.pdf>
- Markus, H., & Nurius, P. (1986). Possible selves. *American Psychologist*, 41(9), 954–969. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.41.9.954>
- Muris, P. (2015). Guilt, shame, and psychopathology in children and adolescents. *Child Psychiatry & Human Development*, 46(2), 177–179. <https://doi.org/10.1007/s10578-014-0488-9>
- Nagpaul, T., & Chen, J. (2019). Self-determination theory as a framework for understanding needs of youth at-risk: Perspectives of social service professionals and the youth themselves. *Children and Youth Services Review*, 99, 328–342. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2019.02.015>
- Newberry, A. L., & Duncan, R. D. (2001). Roles of boredom and life goals in juvenile delinquency. *Journal of Applied Social Psychology*, 31(3), 527–541. <https://doi.org/10.1111/j.1559-1816.2001.tb02054.x>
- Oyserman, D., Bybee, D., & Terry, K. (2006). Possible selves and academic outcomes: How and when possible selves impel action. *Journal of Personality and Social Psychology*, 91(1), 188–204. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.91.1.188>
- Oyserman, D., & Markus, H. (1990a). Possible selves in balance: Implications for delinquency. *Journal of Social Issues*, 46(2), 141–157. <https://doi.org/10.1111/j.1540-4560.1990.tb01927.x>

- Oyserman, D., & Markus, H. R. (1990b). Possible selves and delinquency. *Journal of Personality and Social Psychology*, 59(1), 112–125. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.59.1.112>
- Petrich, D. M. (2020). A self-determination theory perspective on human agency, desistance from crime, and correctional rehabilitation. *Journal of Developmental and Life-Course Criminology*, 6(3), 353–379. <https://doi.org/10.1007/s40865-020-00141-9>
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2000). The Darker and Brighter Sides of Human Existence: Basic Psychological Needs as a Unifying Concept. *Psychological Inquiry*, 11(4), 319–338. https://doi.org/10.1207/S15327965PLI1104_03
- Ryan, R. M., & Deci, E. L. (2022). Self-determination theory. In *Encyclopedia of Quality of Life and Well-Being Research* (pp. 1–7). Springer International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-319-69909-7_2630-2
- Sapp, M. (2006). The strength-based model for counseling at-risk youths. *The Counseling Psychologist*, 34(1), 108–117. <https://doi.org/10.1177/0011000005282370>
- Smith, E. J. (2006). The strength-based counseling model. *The Counseling Psychologist*, 34(1), 13–79. <https://doi.org/10.1177/0011000005277018>
- Tangney, J. P., Stuewig, J., & Hafez, L. (2011). Shame, guilt, and remorse: implications for offender populations. *Journal of Forensic Psychiatry & Psychology*, 22(5), 706–723. <https://doi.org/10.1080/14789949.2011.617541>
- Terry, G., Hayfield, N., Clarke, V., & Braun, V. (2017). Thematic analysis. In *The SAGE Handbook of Qualitative Research in Psychology* (pp. 17–36). SAGE Publications Ltd. <https://doi.org/10.4135/9781526405555.n2>
- Vasilevskaya, E., & Molchanova, O. (2021). Possible selves and academic motivation in russian and american college students. *Journal of the Higher School of Economics*, 18(2), 352–365. <https://doi.org/10.17323/1813-8918-2021-2-352-365>
- Zeigler-Hill, V., Shackelford, T. K., Hangen, E. J., & Elliot, A. J. (2020). *Encyclopedia of*

personality and individual differences (V. Zeigler-Hill & T. K. Shackelford, Eds.).
Springer International Publishing. <https://doi.org/10.1007/978-3-319-24612-3>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
 - 2.1 สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
 - 2.2 สำหรับผู้แทนโดยชอบธรรม
3. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนา

ที่ IRB4-258/2565

เอกสารรับรองผลการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาโครงการวิจัย

รหัสโครงการวิจัย : G-HU206/2565

โครงการวิจัยเรื่อง : ตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว

หัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวพิมพ์ชนก ศรีสุดโต

หน่วยงานที่สังกัด : คณะศึกษาศาสตร์

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามหลักการของจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ โดยที่ผู้วิจัยเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีในความเป็นมนุษย์ไม่มีการล่วงละเมิดสิทธิ สวัสดิภาพ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ตัวอย่างการวิจัยและผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของโครงการวิจัยที่เสนอได้ (ดูตามเอกสารตรวจสอบ)

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ฉบับที่ 2 วันที่ 17 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2565
2. เอกสารโครงการวิจัยฉบับภาษาไทย ฉบับที่ 1 วันที่ 25 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2565
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 2 วันที่ 17 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2565
4. เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 25 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2565
5. เอกสารแสดงรายละเอียดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ฉบับที่ 1 วันที่ 25 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2565
6. เอกสารอื่นๆ ฉบับที่ - วันที่ - เดือน - พ.ศ. -

วันที่รับรอง : วันที่ 27 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2565

วันที่หมดอายุ : วันที่ 27 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566

ลงนาม นางสาวพิมพ์พรหม เลิศล้ำ

(นางสาวพิมพ์พรหม เลิศล้ำ)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ชุดที่ 4 (กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย: สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

AF 06-02

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Participant Information Sheet) (สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย)

รหัสโครงการวิจัย : G-HU 206/2565

โครงการวิจัยเรื่อง : ตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว

เรียน ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

ข้าพเจ้า นางสาวพิมพ์ชนก ศรีสุดโต นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมโครงการวิจัย ตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว ก่อนที่ท่านจะตอบรับ ขอเรียนให้ท่านทราบรายละเอียดของโครงการวิจัย ดังนี้

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจและระบุตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว ท่านมีอิสระในการตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการวิจัย รวมทั้งสามารถถอนตัวจากการเข้าโครงการวิจัยได้ตลอดเวลาโดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่านทั้งสิ้น โครงการวิจัยในครั้งนี้จะมีผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย 6-15 คน

หากท่านตกลงที่จะเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอความร่วมมือท่านในการสัมภาษณ์แบบพบหน้าในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี/ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ในห้องที่มีความเป็นส่วนตัวและสามารถรักษาความลับได้ โดยจะมีเจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี/เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึงควบคุมดูแลการสัมภาษณ์อยู่ด้านนอกสถานที่ดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลวิจัยด้วยการให้ท่านเขียนต่อเติมเรื่องราวจากประเด็นเรื่องให้สมบูรณ์และสัมภาษณ์พูดคุยกับท่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องราวที่ต่อเติม ในลำดับต่อไปผู้วิจัยจะให้ท่านเขียนระบุตัวตนที่หวังว่าจะเป็นและตัวตนที่กลัวว่าจะเป็น ใน 1 ปีข้างหน้า และสัมภาษณ์ท่านต่อตามโครงการร่างการสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ โดยจะใช้เวลาในการสัมภาษณ์ 60-90 นาที และจะมีการขออนุญาตท่านในการบันทึกเสียงสัมภาษณ์

การเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้สามารถเกิดประโยชน์โดยตรงต่อท่านในแง่ที่ทำให้ท่านได้สำรวจตัวตนที่เป็นไปได้ของตนเอง ซึ่งอาจนำไปสู่การพัฒนาตัวเองตามอุดมคติที่ตั้งไว้ ก่อให้เกิดเป้าหมายในการดำเนินชีวิตและไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำอีก และมีประโยชน์ต่อวิชาชีพจิตวิทยาการปรึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการปรึกษาที่ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนในกระบวนการยุติธรรมมีความตระหนักถึงตัวตนที่เป็นไปได้ของตัวเอง และมุ่งไปสู่การมีตัวตนตามอุดมคติ

การเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ไม่มีความเสี่ยง ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลที่ได้รับจากท่านไว้ในคอมพิวเตอร์ที่มีรหัสผ่าน และเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้ในตู้ที่มีกุญแจล็อกที่สามารถเข้าถึงได้เฉพาะผู้วิจัยเท่านั้น ในการบันทึกข้อมูลผู้วิจัยจะใช้รหัสแทนชื่อบุคคลและนามสกุลผลการวิจัยโดยจะไม่มีภาระระบุข้อมูลที่ทำให้สามารถระบุถึง

Version 1.2/ July 1, 2021

BUURB Approved
27 Dec 2022

- 3 -

Version 2.0/ December 17, 2022

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย: สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (ต่อ)

AF 06-02

การเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้สามารถเกิดประโยชน์โดยตรงต่อผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยในแง่ที่ทำให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยได้สำรวจตัวตนที่เป็นไปได้ของตนเอง ซึ่งอาจนำไปสู่การพัฒนาตัวเองตามอุดมคติที่ตั้งไว้ ก่อให้เกิดเป้าหมายในการดำเนินชีวิต และไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำอีก และมีประโยชน์ต่อวิชาชีพจิตวิทยาการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการปรึกษาที่ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนในกระบวนการยุติธรรมมีความตระหนักถึงตัวตนที่เป็นไปได้ของตนเอง และมุ่งไปสู่การมีตัวตนตามอุดมคติ

การเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ไม่มีความเสี่ยงต่อผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลที่ได้รับจากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยไว้ในคอมพิวเตอร์พกพาที่มีรหัสผ่าน และเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้ในตู้ที่มีกุญแจล็อคที่สามารถเข้าถึงได้เฉพาะผู้วิจัยเท่านั้น ในการบันทึกข้อมูลผู้วิจัยจะใช้รหัสแทนชื่อบุคคล และนำเสนอผลการวิจัยโดยจะไม่มีการระบุข้อมูลที่ทำให้สามารถระบุถึงตัวตนของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยได้ ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลที่ได้รับจากผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยเป็นระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่เผยแพร่ผลการวิจัยเสร็จสิ้นสมบูรณ์ เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าวผู้วิจัยจะทำลายข้อมูลที่เป็นเอกสารด้วยเครื่องย่อยเอกสาร และลบไฟล์ในคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรม Eraser ใน Windows

หากท่านมีคำถามหรือข้อสงสัยประการใดสามารถติดต่อข้าพเจ้า นางสาวพิมพ์ชนก ศรีสุดโต นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทรศัพท์มือถือหมายเลข 080-602-6073 หรืออีเมล 63920101@so.buu.ac.th ผู้วิจัยยินดีตอบคำถามและข้อสงสัยของท่านทุกเมื่อ และหากผู้วิจัยไม่ปฏิบัติตามที่ได้ชี้แจงไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย สามารถแจ้งมายังคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา กองบริหารการวิจัยและนวัตกรรม หมายเลขโทรศัพท์ 038-102-620 หรืออีเมล buuethics@buu.ac.th

เมื่อท่านพิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุญาตให้เด็กและเยาวชนในความดูแลของท่านเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ขอความกรุณาลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมที่แนบมาด้วย และขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

BUU-IRB Approved

27 Dec 2022

- 2 -

Version 2.0/ December 17, 2022

Version 1.2/ July 1, 2021

เอกสารจากระบบการขอรับการพิจารณาจริยธรรมวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย: สำหรับผู้แทนโดยชอบธรรม

AF 06-02

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Participant Information Sheet) (สำหรับผู้แทนโดยชอบธรรม)

รหัสโครงการวิจัย : G-HU 206/2565

โครงการวิจัยเรื่อง : ตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว

เรียน ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี/ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง

ข้าพเจ้า นางสาวพิมพ์ชนก ศรีสุดโต นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ขออนุญาตให้เด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของท่านเข้าร่วมโครงการวิจัย ตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว ก่อนที่ท่านจะให้การอนุญาต ขอเรียนให้ท่านทราบรายละเอียดของโครงการวิจัย ดังนี้

โครงการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจและระบุตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของศาลเยาวชนและครอบครัว ซึ่งอยู่ภายในความดูแลของท่านในปัจจุบัน หากท่านอนุญาตให้เด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลของท่านเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ลำดับต่อไปผู้วิจัยจะขอความยินยอมในการเข้าร่วมโครงการวิจัยจากเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นเป้าหมายในโครงการวิจัย โดยเป้าหมายในโครงการวิจัยมีอิสระในการตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมโครงการวิจัย รวมทั้งสามารถถอนตัวจากการเข้าร่วมโครงการวิจัยได้ตลอดเวลาโดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อเด็กและเยาวชนทั้งสิ้น โครงการวิจัยในครั้งนี้จะมีผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย 6-15 คน

โครงการวิจัยนี้จะเก็บข้อมูลวิจัยด้วยการสัมภาษณ์แบบพบหน้า (Face to face interview) ภายในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี/ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ในห้องที่มีความเป็นส่วนตัวและสามารถรักษาความลับได้ โดยขอให้มีเจ้าหน้าที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี/เจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึงควบคุมดูแลการสัมภาษณ์อยู่ด้านนอกสถานที่ดังกล่าว ซึ่งจะใช้เวลาในการสัมภาษณ์ 60-90 นาที ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะใช้การต่อเติมเรื่องราว (Story completion) และคำถามปลายเปิด (Open-ended questions) เป็นฐานในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) สำหรับการเก็บข้อมูลวิจัย ลำดับแรกผู้วิจัยจะให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยเขียนต่อเติมเรื่องราวจากต้นเรื่อง (Stem) ให้สมบูรณ์ และสัมภาษณ์พูดคุยกับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องราวที่ต่อเติม ในลำดับต่อไปผู้วิจัยจะใช้คำถามปลายเปิด (Open-ended questions) โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยระบุตัวตนที่หวังว่าจะเป็น (Hoped-for selves) และตัวตนที่กลัวว่าจะเป็น (Feared selves) ใน 1 ปีข้างหน้า และสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยต่อตามโครงร่างการสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ โดยจะใช้เวลาในการสัมภาษณ์ 60-90 นาที และจะส่งการอนุญาตผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยบันทึกเสียงสัมภาษณ์

Version 1.2/ July 1, 2021

BUIIRB Approved
27 Dec 2022

- 1 -

Version 2.0/ December 17, 2022

เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย: สำหรับผู้แทนโดยชอบธรรม (ต่อ)

AF 06-02

ตัวตนของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยได้ ผู้วิจัยจะเก็บรักษาข้อมูลที่ได้รับจากท่านเป็นระยะเวลา 1 ปีนับจากวันที่เผยแพร่ผลการวิจัยเสร็จสิ้นสมบูรณ์ เมื่อพ้นระยะเวลาดังกล่าวผู้วิจัยจะทำลายข้อมูลที่เป็นเอกสารด้วยเครื่องย่อยเอกสาร และลบไฟล์ในคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรม Eraser ใน Windows

หากท่านมีคำถามหรือข้อสงสัยประการใดสามารถติดต่อข้าพเจ้า นางสาวพิมพ์ชนก ศรีสุตโต นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทรศัพท์มือถือหมายเลข 080-602-6073 หรืออีเมล 63920101@sgo.buu.ac.th ผู้วิจัยยินดีตอบคำถามและข้อสงสัยของท่านทุกเมื่อ และหากผู้วิจัยไม่ปฏิบัติตามที่ได้ชี้แจงไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย สามารถแจ้งมายังคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยบูรพา กองบริหารการวิจัยและนวัตกรรม หมายเลขโทรศัพท์ 038-102-620 หรืออีเมล buuethics@buu.ac.th

เมื่อท่านพิจารณาแล้วเห็นสมควรเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ขอความกรุณาลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมที่แนบมาด้วย และขอขอบพระคุณในความร่วมมือของท่านมา ณ ที่นี้

BUU-IRB Approved

27 Dec 2022

- 4 -

Version 2.0/ December 17, 2022

Version 1.2/ July 1, 2021

เอกสารจากระบบการขอรับการพิจารณาจริยธรรมวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา

เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย

AF 06-03

เอกสารแสดงความยินยอม
ของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (Consent Form)
(สำหรับผู้ที่มียุติตั้งแต่ 12 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปี)

รหัสโครงการวิจัย :

โครงการวิจัยเรื่อง : ตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรมของ
ศาลเยาวชนและครอบครัว

ให้คำยินยอม วันที่ เดือน พ.ศ.

ก่อนที่จะลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย วิธีการวิจัย และรายละเอียดต่าง ๆ ตามที่ระบุในเอกสารข้อมูลสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้ให้ไว้แก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าเข้าใจคำอธิบายดังกล่าวครบถ้วนเป็นอย่างดีแล้ว และผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยเกี่ยวกับการวิจัยนี้ด้วยความเต็มใจ และไม่ปิดบังซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ

ข้าพเจ้าเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และมีสิทธิที่จะบอกเลิกการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ การบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนั้นไม่มีผลกระทบต่อใด ๆ ต่อตัวข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ จะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปที่เป็นสรุปผลการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลของข้าพเจ้าต่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต้องได้รับอนุญาตจากข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้วมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในเอกสารแสดงความยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนามผู้ยินยอม
(.....)

ข้าพเจ้า.....ผู้แทนโดยชอบธรรม ยินยอมให้
.....เข้าร่วมโครงการวิจัยนี้

กรณีที่ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านหรือเขียนหนังสือได้ ผู้วิจัยได้อ่านข้อความในเอกสารแสดงความยินยอมให้แก่ข้าพเจ้าฟังจนเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงนามหรือประทับลายนิ้วหัวแม่มือของข้าพเจ้าในเอกสารแสดงความยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

BUU-IRB Approved
27 Dec 2022

เอกสารแสดงความยินยอมของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย (ต่อ)

AF 06-03

ลงนาม

(.....)

ผู้แทนโดยชอบธรรม

ลงนามพยาน

(.....)

หมายเหตุ กรณีที่บิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้ความยินยอมด้วยการประทับลายนิ้วหัวแม่มือ ขอให้พยานลงลายมือชื่อรับรองด้วย

BUU-IRB Approved
27 Dec 2022

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

โครงการวิจัยนี้จะเก็บข้อมูลวิจัยด้วยการสัมภาษณ์แบบพบหน้า (Face to face interview) โดยผู้วิจัยจะใช้การต่อเติมเรื่องราว (Story completion) และคำถามปลายเปิด (Open-ended questions) เป็นฐานในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) สำหรับการเก็บข้อมูลวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

การต่อเติมเรื่องราว (Story completion) ผู้วิจัยจะให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยเขียนต่อเติมเรื่องราวจากต้นเรื่อง (Stem) ให้สมบูรณ์ ซึ่งเป็นประสบการณ์ของ 'ติว' โดยก่อนที่จะให้ต้นเรื่อง ผู้วิจัยจะให้คำสั่งว่า "ฉันจะให้คุณอ่านประโยคเริ่มต้นของเรื่องราวแล้วเขียนว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิดในการทำเรื่องราวให้สมบูรณ์ โดยให้เขียนเรื่องราวที่มีความยาวอย่างน้อย 10 บรรทัด" โดยมีตัวอย่างของต้นเรื่องดังนี้

"อีกไม่นาน ติวก็จะได้รับการปล่อยตัวจากการถูกคุมประพฤติ มีหลายสิ่งที่ติวกังวล และมีหลายอย่างที่ติวต้องการจะทำหลังจากที่ได้ออกไปจากที่แห่งนี้"

หลังจากที่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยบรรยายเรื่องราวสมบูรณ์แล้ว ผู้วิจัยจะใช้เรื่องราวที่ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยบรรยายเป็นฐานในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) โดยมีโครงสร้างการสัมภาษณ์ดังนี้

1. คุณเล่าเรื่องราวของติวต่ออย่างไร?
2. คุณคิดว่าติวรู้สึกอย่างไร?
3. อะไรที่ทำให้ติวคิดหรือรู้สึกเช่นนั้น?
4. คุณเคยมีประสบการณ์คล้ายกับติวไหม?
 - 4.1 เรื่องราวของคุณเหมือนกับติวอย่างไร?
 - 4.2 เรื่องราวของคุณต่างจากติวอย่างไร?

ลำดับต่อไปผู้วิจัยจะใช้คำถามปลายเปิด (Open-ended questions) โดยให้ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยเขียนระบุตัวตนที่หวังว่าจะเป็น (Hoped-for selves) และตัวตนที่กลัวว่าจะเป็น (Feared selves) โดยมีคำสั่งว่า "โปรดระบุสิ่งที่คุณอยากที่จะเป็นหรืออยากที่จะทำในอีก 1 ปีข้างหน้า 3 ข้อ โดยไม่ต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้" และ "โปรดระบุสิ่งที่คุณกลัวหรือกังวลว่าจะเป็นในอีก 1 ปีข้างหน้า 3 ข้อ" หลังจากผู้เข้าร่วมการวิจัยเขียนคำตอบครบแล้ว ผู้วิจัยจะใช้สิ่งที่ผู้เข้าร่วมวิจัยระบุเป็นฐานในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured interview) โดยมีโครงสร้างการสัมภาษณ์ดังนี้

1. เพราะอะไรคุณถึงอยากเป็นแบบนั้น?
 - 1.1 อะไรที่จะช่วยให้คุณเป็นแบบนั้น?
 - 1.2 อะไรที่ขัดขวางคุณในการเป็นเช่นนั้น?
 - 1.3 คุณเคยเป็นแบบนั้นหรือไม่าอย่างไร?
 - 1.4 บุคคลรอบข้างมีส่วนช่วยให้คุณเป็นสิ่งที่อยากเป็นอย่างไร?

BUU-IRB Approved
27 Dec 2022

- 1 -

การเก็บรวบรวมข้อมูล (ต่อ)

- 1.5 สิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้คุณเป็นแบบนั้นไหม?
- 1.6 บุคคลรอบข้างมีอิทธิพลต่อสิ่งที่คุณอยากเป็นหรือไม่? อย่างไร?
2. เพราะอะไรคุณถึงไม่อยากเป็นแบบนั้น?
 - 2.1 อะไรที่นำคุณไปสู่สิ่งที่ไม่อยากเป็น?
 - 2.2 อะไรที่จะช่วยให้คุณรอดพ้นจากสิ่งที่ไม่อยากเป็น?
 - 2.3 คุณเคยเป็นแบบนั้นหรือไม่? อย่างไร?
 - 2.4 บุคคลรอบข้างมีส่วนช่วยให้คุณรอดพ้นจากสิ่งที่ไม่อยากเป็นอย่างไร?
 - 2.5 สิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้คุณเป็นแบบนั้นไหม?
 - 2.6 บุคคลรอบข้างมีอิทธิพลต่อสิ่งที่คุณไม่อยากเป็นหรือไม่? อย่างไร?

BUU-IRB Approved

27 Dec 2022

- 2 -

ภาคผนวก ข

หนังสืออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม

หนังสืออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม

ด่วนที่สุด

ที่ ยธ ๐๖๑๐๙/๓๑

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
อาคารกระทรวงยุติธรรม (แห่งใหม่)
ชั้น ๖-๗ เลขที่ ๔๐๔ ถนนแจ้งวัฒนะ
แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่
กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๑๐

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง อนุญาตเข้าเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

อ้างถึง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ อว ๘๑๓๗/๐๗๔ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๖

ตามหนังสือที่อ้างถึงบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา โดยนางสาวพิมพ์ชนก ศรีสุดโต
นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ได้รับอนุมัติเค้าโครง
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ตัวตนที่เป็นไปได้ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในกระบวนการยุติธรรม
ของศาลเยาวชนและครอบครัว” โดยขอเก็บข้อมูลกับเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมากกว่า ๑ ครั้ง
อายุระหว่าง ๑๒ - ๑๘ ปี จำนวน ๖ - ๑๕ คน ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง และ
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดชลบุรี นั้น

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พิจารณาอนุญาตให้นางสาวพิมพ์ชนก ศรีสุดโต ผู้วิจัย
ดำเนินการเข้าเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดมากกว่า ๑ ครั้ง อายุระหว่าง
๑๒ - ๑๘ ปี จำนวน ๖ - ๑๕ คน และทำการบันทึกเสียงสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมการวิจัยระหว่าง
การสัมภาษณ์ได้ โดยจะต้องได้รับความยินยอมและความสมัครใจจากผู้เข้าร่วมการวิจัยและผู้แทน
โดยชอบธรรม ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
จังหวัดชลบุรี และเนื่องจากขณะนี้มิมีสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙
หน่วยงานในสังกัดกรมพินิจฯ ทุกแห่งจะกำหนดแนวทางการเข้าเก็บข้อมูลตามแนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกัน
และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ อย่างเคร่งครัด โดยขอให้ผู้วิจัยประสาน
ไปยังหน่วยงานในการเข้าเก็บข้อมูลโดยตรงอีกครั้ง ทั้งนี้ หากดำเนินการวิจัยเสร็จสิ้น ขอให้ส่งผลงานวิจัย
ฉบับสมบูรณ์ให้กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน ๑ เล่ม พร้อมไฟล์ข้อมูล ภายใน ๑๕ วัน
หลังการวิจัยแล้วเสร็จ เพื่อนำข้อมูลไปประกอบการพัฒนาการดำเนินงานของกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก
และเยาวชนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

หนังสืออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม (ต่อ)

- ๒ -

ขอแสดงความนับถือ

(นายโกล พรมเพ็ง)

รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

สถาบันวิจัยและพัฒนา
โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๖๕๑๙ (นาคยา)
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : djopthailand@gmail.com

ภาคผนวก ค

การระบุรหัสการสัมภาษณ์และการต่อเติมเรื่องราว

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 1

Line	Data	Code
1	แล้ว P1 เล่าเรื่องราวของตัวยังใจอะครับ	
2	ผม ออกไปทำงานหาเงินช่วยพ่อช่วยแม่ และออกไปเรียนต่อ ปวส. และสมัครเข้าทำงานในโรงงานตุ๊ก อะครับ	2 ต้องการทำงานหารายได้ช่วยพ่อแม่ 2 ต้องการมีการศึกษาที่สูงขึ้น 2 ต้องการมีอาชีพที่มั่นคง
3	อิม หมายถึงว่าหลังจากที่ P1 อ่านเรื่องราวของตัวแล้ว P1 เชื่อมโยงกับตัวเองนะ แล้ว P1 คิดว่าตัวเขารู้สึกยังใจอะครับ	
4	จากเรื่องราวที่ P1 เขียน	
5	ก็ มีความหวังบ้างครับ หลายอย่าง	5 มีความหวังในการเริ่มต้นใหม่
6	หลายอย่าง เรื่องอะไรบ้าง	
7	ก็ กลัวไม่ไปทามเข้าทามครับ	7 กลัวจะไม่เป็นตามที่หวังไว้
8	อิม ก็คือเขามีความหวังแต่เขายังกลัวอยู่เนอะว่าอาจจะไม่เป็นตามเป้าหมาย	
9	แต่ว่าเป็น อาจเป็นเรื่องที่ว่า ถ้าเรียนไม่จบอย่างจริงจัง แต่มีเงินเรื่องที่ว่าจะกลับไปอยู่กับยาเสพติดอีก	9 กลัวเรียนไม่จบ 9 กลัวกลับไปอยู่กับยาเสพติด
10	อิม แล้วอะไรที่ทำให้ตัวเขารู้สึกอย่างนั้นอะครับ	
11	เพราะว่าผมรู้สึกแล้วว่าผมทำอะไรครับ	
12	ยังใจนะ	
13	เพราะผมรู้สึกแล้วว่าผมทำอะไร และผมจะไม่กลับไปทำอีก	13 มีเป้าหมายในอนาคต 13 มีความมั่นใจในการออกจากวังวนเดิม
14	อิม แล้ว P1 เคยมีประสบการณ์คล้ายกับตัวไหน หมายถึงประสบการณ์ที่ P1 เล่า	
15	ประสบการณ์ยังใจอะ	
16	หมายถึงเคยมีประสบการณ์หรือเหตุการณ์ที่เกิดคล้ายๆ กับตัววิมานะ จากที่ P1 เล่าเลย จากที่เขียนเลย	
17	ก็มีเป็นบางเรื่องครับ	
18	เรื่องไหนครับที่เหมือนกัน	
19	ทำงานหาเงินช่วยพ่อช่วยแม่	19 เคยมีประสบการณ์ในการทำงานเพื่อหารายได้ช่วยเหลือพ่อแม่
20	อิม แล้วเรื่องไหนที่เรารู้สึกว่าตอนนี้เรายังต่างจากตัวอยู่ครับ	
21	(ทำเสียงจับปาก) ก็เรื่องออกไปเนี่ย	
22	อิม หมายถึงว่าเรื่องออกไป ถ้า พันคุมประพฤติอย่างนั้นใช่ปะ	
23	ครับ	
24	ถ้า ครับ (อธิบายเรื่องการระบุตัวตนที่เป็นไปได้)	
25	เพราะอะไร P1 ถึงอยากเรียนจบ ม.ปลายครับ	
26	เพราะอยากจะได้เรียนสูงๆ ได้วุฒิการศึกษาและเอาไปสมัครใช้ต่อได้ครับ	26 อยากเรียนจบสูงๆ 26 วุฒิการศึกษาทำไปมีงานทำ
27	สมัครอะไรครับ	
28	เช่น พวกช่างกลโรงงานอย่างนี้ครับ	28 ช่างกลโรงงานคืออาชีพที่ปรารถนา
29	อ้อ คือทำงานในโรงงานเนาะ	
30	ครับ	
31	อ่า แล้วเรียนจบสูงๆ นี่ตั้งใจว่าจะเรียนจนถึงชั้นไหนครับ	
32	แล้วแต่ แล้วแต่ อิม จะไปเรื่อยๆ ครับ จะเรียนเรื่อยๆ	32 อยากเรียนจบสูงๆ
33	อ่า แล้วที่เราตั้งใจตอนนี้มีบ้างนะ หรือที่เราคิดไว้	
34	เริ่มแล้วครับ เริ่มทำแล้ว	
35	เริ่มทำแล้วหมายถึงเริ่มตั้งใจ	
36	เริ่มเรียนต่อ ม.ปลาย แล้วครับ	36 กำลังเรียนต่อ ม.ปลาย
37	อ้อ	
38	กำลังจะหาวิชาเรียนต่อ ปวส.	38 วางแผนจะเรียนต่อ ปวส.
39	อ้อ หมายถึงตอนนี้กำลังเรียน ม.ปลาย อยู่ใช่ปะ	
40	ครับ	
41	เรียนผ่านอะไรครับ	
42	เรียนเป็นศูนย์ ศูนย์ กศน. CUIF	
43	อะไรอะครับ	
44	CUIF ครับ เซนคีย์อ้น	
45	อ้อ เซนคีย์อ้นเนาะ แล้วอะไรที่มันจะขัดขวางเราอยู่อะครับให้เราเรียนจบ ม.ปลาย	
46	กลัวติดเพื่อนแล้วเกรเหมือนเดิมครับ	46 การติดเพื่อนทำให้เรียนไม่จบ 46 การกลับไปมีพฤติกรรมเก่าทำให้เรียนไม่จบ
47	อิม เราหมายถึงว่าในอดีตเราติดเพื่อนและเกรเนอะ มีอย่างอื่นอีกมะ	
48	ไม่ครับ	
49	ไม่มีนะ	
50	มีเรื่องเดียวครับ	
51	แล้วบุคคลรอบข้างอะครับเขามีส่วนช่วยให้เราเรียนจบ ม.ปลาย มะ	
52	มีครับ	
53	ยังใจครับ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 1 (ต่อ)

Line	Data	Code
54	ก็ อย่างเช่นพ่อแม่เป็นกำลังใจให้	54 ครอบครัวยุคใหม่กำลังใจ
55	อ้อ คุณพ่อคุณแม่เป็นกำลังใจให้เรานู่นนะ	
56	ครับ	
57	แล้วสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้เราเรียนจบ ม.ปลาย มะครับ	
58	ก็มีครับ	
59	อะไรบ้างอะ	
60	เช่น ไม่เข้าไปอยู่กับพวกที่เสพยา	60 สิ่งแวดล้อมที่ไม่มียาเสพติดช่วยให้เรียนจบได้
61	อ่า ไม่เข้าไปอยู่กับคนที่มีเสพยาเสพติดน่ะ	
62	ครับ ไม่อยู่ในสภาพแบบเดิมๆ	62 สิ่งแวดล้อมใหม่ๆ ช่วยให้เรียนจบได้
63	อ้อ แล้วบุคคลรอบข้างมีอิทธิพลต่อการเรียนจบ ม.ปลาย เรามะ	
64	ไม่มีครับ	
65	ไม่มีน่ะ คือบุคคลรอบข้างเขาไม่มีผลต่อความอยากจบ ม.ปลาย เราใช้มะ	
66	ใช่ครับ	
67	ข้อต่อมาะ เรบอกว่ามีได้ทำงานในโรงงานน่ะ คือ ด้วยน่ะ แล้วเพราะอะไรถึงอยากทำงานในโรงงานนี้ๆ ครับ	
68	อยาก มีเงินเยอะๆ ครับ เอาไปให้ยายใช้	68 ต้องการมีรายได้เพื่อดูแลครอบครัว
69	อิม มีเงินเยอะๆ เพื่อเอาไปให้คุณยายใช้ แล้วอะไรที่จะช่วยให้เราทำงานในโรงงานนี้ๆ ได้ครับ	
70	ต้องตั้งใจเรียนครับ แล้วก็ตั้งใจฝึกวิชาชีพครับ	70 ตั้งใจเรียนช่วยให้มีโอกาสที่มั่นคงและสร้างรายได้ 70 ตั้งใจฝึกวิชาชีพช่วยให้มีโอกาสที่มั่นคงสร้างรายได้
71	ฝึกวิชาชีพอะไรครับ	
72	เช่น ช่างกลโรงงานครับ	72 ช่างกลโรงงานคืออาชีพที่ปรารถนา
73	อ่า แล้วมีอย่างอื่นอีกนะที่จะช่วยให้เราทำงานในโรงงานนี้ๆ ครับ	
74	(โหยบ) ยังไม่ครับ	
75	ยังไม่รู้ในะตอนนี้ แล้วอะไรที่จะขัดขวางเราในการเข้าทำงานโรงงานนี้ๆ อะ	
76	ไม่มี	
77	ไม่มีน่ะ ไม่มีอุปสรรคขัดขวางเลยหรอ แล้วบุคคลรอบข้างครับมีส่วนช่วยให้เราทำงานในโรงงานนี้ๆ มะ	
78	อาจจะช่วย	
79	ยังไม่	
80	อาจจะช่วยได้	
81	ยังไม่	
82	อย่างเช่นเมื่อรู้จักกับเขาที่ทำงานในโรงงาน ให้เขาติดต่อก็ได้	82 บุคคลรอบข้างช่วยติดต่องานให้
83	อ้อ ก็คือหมายถึงว่าเป็นเครือข่ายให้เขาช่วยติดต่อให้เรานะ	
84	ครับ	
85	แล้วสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้เราทำงานในโรงงานนี้ๆ มะ	
86	น่าจะช่วยน่ะครับ	
87	ยังไม่ครับ	
88	เป็น ยังไม่ สิ่งแวดล้อมมันคืออะไรอะ	
89	สิ่งแวดล้อมภายนอกอะ มีส่วนช่วยให้เราทำงานในโรงงานนี้ๆ มะ หมายถึงสิ่งที่อยู่ภายนอกเราอะ สิ่งที่อยู่รอบตัวเราครับ	
90	อ้อ ช่วย	
91	ยังไม่ครับ	
92	ทำให้เราไม่เครียดในการทำงาน	92 สิ่งแวดล้อมที่ลดความเครียดจากการทำงาน
93	อิม หมายถึงว่า ถ้าเรา หมายถึงว่าถ้าเราไปทำงานโรงงานนี้ๆ เราจะไม่เครียดในการทำงานอย่างนั้นน่ะ	
94	ครับ	
95	แล้วบุคคลรอบข้างครับเขามีอิทธิพลต่อสิ่งที่เราอยากเป็นอะ สิ่งที่เราอยาก อยากรทำงาน มีผลต่อการอยากทำงานในโรงงานนี้ๆ	
96	ของเราไหมครับ	
97	ไม่มีครับ	
98	ไม่มีน่ะ	
99	ครับ	
100	อะ ข้อสุดท้ายคือ บอกว่า จะกลับไปดูแลครอบครัว	
101	ครับ	
102	อะไรที่ทำให้ P1 อยากรกลับไปดูแลครอบครัวครับ	
103	เพราะ ผมอยากกลับไปเพราะว่า มันก็หลายเรื่อง แะทำงาน ผมก็อยากกลับไปใช้ชีวิตบ้าง	103 ต้องการกลับไปใช้ชีวิตครอบครัว
104	อิม ใครครับ หมายถึงใคร	
105	ทั้งคุณยายทั้งคุณแม่	
106	พูดถึงคุณยายกับคุณแม่อยู่น่ะ แล้วอะไรจะช่วยให้เรากลับไปดูแลครอบครัวได้อะ	
107	ผมจะตั้งใจเรียนสูงๆ ครับ จะหาเงินเยอะๆเพื่อดูแล	107 การศึกษาทำให้มีโอกาสที่สร้างรายได้ 107 ต้องการหารายได้เพื่อดูแลครอบครัว
108	P1 เชื่อว่าการที่เราตั้งใจเรียน มีเงินจะสามารถช่วยให้เราดูแลครอบครัวได้น่ะ	
109	ครับ	
110	แล้วอะไรที่ขัดขวาง P1 อยู่	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 1 (ต่อ)

Line	Data	Code
111	ก็คือเป็นข้างในนี่ครับ	
112	อึ้งโงะ	
113	ก็เรื่องการติดอยู่ในนี้	107-113 การถูกคุมขังทำให้ไม่สามารถกลับไปดูแลครอบครัวได้
114	การติดอยู่ในนี้คือขวางเราอยู่นะ	
115	ครับ	
116	แล้วเรา ก่อนหน้านั้นอะครับเราเคยได้ดูแลครอบครัวนะ	
117	ก็ดูแลข้างครับ ก็หาเงินบ้าง แต่ก็ไม่ได้เท่าที่ควร	117 เคยมีประสบการณ์ในการหารายได้เพื่อดูแลครอบครัว
118	ดูแลอึ้งโงะ	
119	ก็หาเงินอย่างครับ	
120	หาเงินดูแลครอบครัว แต่เหมือนเมื่อ P1 บอกว่าไม่ได้เท่าที่ควรคืออึ้งโงะ	
121	มันก็ ให้อ้างไม่ได้บ้าง มันคิดว่า คิดเพื่อน ส่วนมากคิดเพื่อน เอาไปใช้ในส่วนใหญ่เพื่อนมากกว่า ไม่ได้เอาใช้ในครอบครัว	121 การคิดว่าเสกติดขวางการนำรายได้ไปดูแลครอบครัว 121 การคิดเพื่อนขัดขวางการนำรายได้ไปดูแลครอบครัว
122	ก็คือมีส่วนหนึ่งให้ครอบครัว แต่ส่วนมากก็จะเอาเรื่องยกกับเรื่องเพื่อนอะ	
123	ใช่	
124	อ่า แล้วบุคคลรอบข้างครับเขามีส่วนให้เราได้กลับไปดูแลครอบครัวนะ	
125	(เงียบ)	
126	มีส่วนช่วยสนับสนุนเราในเรื่องนี้ไหมครับ	
127	หมายถึงในนี้หรือครับ	
128	อ่ะใช่	
129	ก็มีแต่พวกครูแหละครับ เพื่อนก็บางคนเท่านั้นแหละครับ	
130	อึ้งโง พวกครูช่วยอึ้งโงะครับ	
131	เขาก็แนะนำในทางที่ดีครับ	129-131 ครูช่วยแนะนำแนวทางที่ดี
132	เขาแนะนำเรื่องแนวทางอะ แล้วเพื่อนๆ เขาแนะนำว่าไง	
133	ก็ เขาไม่บอกกันครับ เพื่อนเขาไม่ค่อยบอกกัน เขาไม่ค่อยพูดกัน	
134	แล้วเขาค่าอึ้งโง ที่ทำให้ P1 รู้สึกแบบนั้น	
135	ก็ผมเป็นอะอย่างนั้นผมไม่ค่อยพูดกับใคร	
136	อ้อไม่ค่อยพูดอยู่แล้ว	
137	ครับ	
138	แต่หมายถึงว่าเพื่อนเขาสันับสนุนเราเรื่องนี้นะ	
139	ก็มีแค่บางคนครับ	
140	แล้วเขาสันสนับสนุนเราอึ้งโงะครับ	
141	ก็อยากให้อ้างไปครับ ไม่อยากให้มีปัญหาเหมือนเดิม อย่างที่ผ่านมา	141 เพื่อนช่วยเตือนสติไม่ให้วนกลับไปสู่วุ่นเดิม
142	อ้อ ก็คือเหมือนเขาอยากให้เรา P1 กลับไปแล้วไม่กลับไปมีปัญหามันเหมือนเดิมนะ เอ แล้วสิ่งแวดล้อมมันจะมีส่วนช่วยให้เราได้กลับไป	
143	ดูแลครอบครัวนะ	
144	ในนี้หรือครับ	
145	ครับ หรือว่า หมายถึงว่า 1 ปีข้างหน้านะครับ	
146	มีครับ	
147	อึ้งโงะ	
148	ก็เป็นแรงผลักดันให้เราอยากออกไปครับ ไม่อยากให้อึ้งโงะครับ	148 สิ่งแวดล้อมผลักดันให้ออกไปดูแลครอบครัว
149	เหมือนสิ่งแวดล้อมตรงนั้นเป็นแรงผลักดันให้เรานะ อ่า แล้วบุคคลรอบข้างครับเขามีอิทธิพลต่อการกลับไปดูแลครอบครัวนะ	
150	ก็มีครับ แต่มันก็ขึ้นอยู่กับตัวเราด้วย	
151	ขึ้นอยู่กับตัวเราด้วย อึ้งโงะ	
152	ก็ อย่างเช่น ไม่ทำคามผิดอย่างนี้ครับ น่าจะไม่มีอะไร	150-152 ไม่ต้องการกลับไปสู่วุ่นของการถูกจับกุมคุมขัง
153	P1 เพื่อว่าการที่ P1 จะได้กลับไปดูแลครอบครัวเราจะต้องไม่ทำคามผิดเลยนะ	
154	ครับ	
155	อ่า แล้วกลับมาดูเรื่องของสิ่งที่เราก็คงจะว่าเป็นใน 1 ปีข้างหน้าจะครับ กลับมีอุปสรรคเข้ามาที่ขวาง เพราะอะไรถึงไม่อยากเป็น	
156	แบบนั้นครับ	
157	เพราะเคยทำพลาดแล้วครับ	157 ความผิดพลาดในอดีตส่งผลต่อความกลัว
158	ทำพลาดอึ้งโงะ	
159	ที่เมื่อยามนี้ครับ	
160	ย้ายมาอึ้งโงะครับ	
161	ผมก็รักเพื่อน เพื่อนโดนแทง เราก็แทง	161 การรักเพื่อนนำสู่การกระทำผิดซ้ำ
162	หมายถึงเราไปโดนแทงเพื่อนหรือ	
163	เพื่อนโดนแทงครับ	
164	อ้อ แล้วอะไรจะนำไปสู่สิ่งที่เราไม่อยากเป็นอะ การมีอุปสรรคที่ขวางอะครับ	
165	ขึ้นอยู่กับตัวผมเองครับ	
166	มันขึ้นอยู่กับตัวเราเองนะ อึ้งโงะครับ	
167	ถ้าหลีกเลี่ยงได้ ต้องหลีกเลี่ยงครับ	165-167 การกระทำผิดซ้ำขึ้นอยู่กับตัวเอง
168	หลีกเลี่ยงจะไรอะ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 1 (ต่อ)

Line	Data	Code
169	จากปัญหาข้างใน	
170	ปัญหาเซน	
171	การทะเลาะกัน	171 พยายามหลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาทในสถานที่คุมขัง
172	ทะเลาะแล้วใจต่อ	
173	ส่วนมากก็มีแต่เรื่องนี้ครับ มีปัญหา	
174	ทะเลาะในที่นี้หรือ ทะเลาะกันบ้างไหม หมายถึงที่ผ่านมาเคยมีการทะเลาะกันไหมครับ	
175	ที่ผมย้ายมาที่นี่ครับ	173-175 การทะเลาะวิวาททำให้ถูกย้ายสถานที่คุมขัง
176	ที่ย้ายมาก็คือเมื่อก่อน ย้ายมาจากไหนะ จากสถานพินิจมาศูนย์ฝึกหรือ	
177	อุบลครับ	
178	อ้อ ย้ายมาจากอุบลสมานีนะ	
179	จากศูนย์ จากสถานพินิจอุบลย้ายมาศูนย์ฝึกอุบล แล้วก็ย้ายมาบ้านบัง	
180	โอเค เข้าใจละ อ่า แล้วอะไรที่จะช่วยให้เราอดพ้นสิ่งที่ไม่อยากเป็นอะ	
181	ตัวเราเอง	
182	ตัวเราเองนะ ตัวเองยังครับ	
183	เลือกที่จะไม่ทำตัวเอง	181-183 ไม่ต้องการสู้ชีวิตของการถูกจับกุมคุมขัง
184	แล้วที่ผ่านมาเคยมีอุปสรรคเข้ามาที่ตัวขวางบ้างไหม	
185	ก็เรื่องนี้เรื่องเดียว จะได้ออกแล้วตอนแรก	185 การทะเลาะวิวาททำให้ไม่ได้ออกจากสถานที่คุมขัง
186	อ้อ หมายถึงว่าตอนแรกจะได้ออกจาก	
187	อุบลครับ	
188	อ่า แล้วบุคคลรอบข้างมีส่วนช่วยให้เราอดพ้นจากการมีอุปสรรคเข้ามาที่ตัวขวางไหม	
189	ก็มีแค่พ่อแม่ครับ	
190	ยังใจรับ	
191	เขาก็ช่วยบอกช่วยอะไรอย่างนี้ครับ ช่วยแนะนำ	191 ครอบครัวช่วยแนะนำแนวทางที่ดี
192	คุณพ่อคุณแม่ช่วยแนะนำเราอะ แล้ว P1 คิดว่าส่วนแวดล้อมมีส่วนช่วยให้เราเป็นแบบนี้	
193	ช่วยครับ	
194	ยังใจรับ	
195	ช่วยหลายอย่างครับ มันจะมี จัดการได้หลายอย่าง	
196	ยังใจจะ	
197	บางทีมันก็บอกไม่ถูกครับ แล้วแต่เหตุการณ์	
198	แล้วบุคคลรอบข้างครับเขามือถือผลต่อสิ่งที่ ต่อการที่มีอุปสรรคเข้ามาที่ตัวขวางเรา	
199	(เงียบค่อนข้างนาน)	
200	ต่อความกลัวตรงนี้มีครับ	
201	มีครับ	
202	ยังใจจะ	
203	บางทีถ้าพลาดไปคนรอบข้างเขาเข้าเต็ม	203 สังคมข้างเดิมเมื่อผิดพลาด
204	เขาเข้าเต็มยังใจจะ	
205	อย่างเช่น หลายอย่าง ทั้งไปให้รับผิดแทน	205 บุคคลอื่นที่ไปให้รับผิดแทน
206	แล้วมันเคยมีเหตุการณ์แบบนี้มันเกิดขึ้น	
207	มี	
208	แล้วตอนนั้นพอเกิดเหตุการณ์แบบนี้ P1 รู้สึกยังใจรับ	
209	ก็ไม่เป็นไรครับ ไม่ได้เสียใจเท่าไร	
210	ไม่ได้เสียใจเท่าไร แล้วมันมีความเสียใจเกิดขึ้นใหม่	
211	มันก็เสียแต่ความไว้ใจครับ	205-211 หมดความไว้ใจเพื่อนฝูง
212	เรารู้สึกหมดความไว้ใจคนๆ นั้นไปเลยอะ ข้อต่อไปนะ บอกว่ากลัว เหมือนน่าจะเขียนว่ากลัวตัวเองทำไม่สำเร็จอะ	
213	ใช่ครับ	
214	กลัวตัวเองทำไม่สำเร็จ เพราะอะไรถึงไม่อยากเป็นแบบนี้	
215	มัน ก็ไม่รู้ครับว่าจะไรจะเป็นอุปสรรคข้างหน้ากับแม่	215 ไม่แน่นอนเกี่ยวกับอนาคต
216	แล้วกลัวตัวเองทำไม่สำเร็จเรื่องอะไรครับ	
217	เรื่องการเรียน	217 กลัวไม่ประสบความสำเร็จด้านการเรียน
218	หมายถึงยังใจจะ เที่ยงไม่จบหรือยังใจ	
219	ใช่ครับ กลัว	219 กลัวเรียนไม่จบ
220	กลัวเรียนไม่จบอะ แล้วอะไรที่จะนำเราไปสู่การที่ตัวเองทำไม่สำเร็จ	
221	คือผมจะต้องพยายามให้มากกว่านี้	
222	P1 เชื่อว่า P1 ต้องพยายามให้มากกว่านี้แล้วอะไรที่จะช่วยให้เราอดพ้นจากการที่เราทำไม่สำเร็จครับ	
223	คือความตั้งใจและความมุ่งมั่น	
224	ยังใจจะ	
225	มุ่งมั่นในสิ่งที่เขาให้ครับ และไม่กลับไปทำในสิ่งที่ตัวเองคิดว่าทำไม่ได้ครับ	221-225 ความมุ่งมั่นทำให้เรียนจบได้
226	แล้วตอนนี้ P1 เชื่อ ถ้าเต็ม 10 อะครับ P1 มีความมุ่งมั่นหรือความเชื่อมั่นอยู่ที่เท่าไรอะ	
227	9 ครับ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 1 (ต่อ)

Line	Data	Code
228	เพราะอะไรถึงให้ 9 อะ	
229	เพราะ ผมมุ่งมั่นในสิ่งที่ทำต่อไปนี้ได้	229 ความมุ่งมั่นทำให้เรียนจบได้
230	แล้วบุคคลรอบข้างเขามีส่วนช่วยให้เรารอดพ้นจากการทำไม่สำเร็จอะ	
231	มีครับ พ่อกับแม่ครับ	
232	ยังใจอะ	
233	ช่วย แบบเป็นกำลังใจและผลักดันให้ ทำให้สำเร็จครับ	231-233 มีครอบครัวเป็นแรงผลักดัน
234	แล้วสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยเราในเรื่องนี้ไหมครับ	
235	มันก็มีครับ มี	
236	ยังใจครับ	
237	ไม่ต้องแบบ อยู่เหนือใครแต่เขาตายตัวจริงครับ สร้างความรำคาญ	
238	อ้อ หมายถึงว่าสิ่งแวดล้อม ที่บอกว่าการสร้างความสำเร็จหมายถึงอะไรอะ	
239	หมายถึงสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เราไม่อยู่ในวังวนแบบเดิมๆ อะครับ ไม่ต้องว่าผมแบบเดิม	
240	แล้วหมายถึงแบบไหนครับ สิ่งแวดล้อมต้องเป็นแบบไหน	
241	(ทำเสียงจิ๋ปาก) ก็ประมาณนี้ครับ แบบไม่ต้องมีความกดดันไม่ต้องมีอะไรเลย	235-241 สิ่งแวดล้อมที่ดีช่วยให้ไม่รู้สึกกดดัน
242	หมายถึงสิ่งแวดล้อมที่ดีคือแบบ สิ่งแวดล้อมที่สับสนวุ่นวาย จะทำให้เรา อ่า ไม่ได้อยู่ในวังวนเดิมๆ อย่างนั้นใช่ปะ	
243	ใช่ครับ	
244	แล้วบุคคลรอบข้างครับเขามีอิทธิพลต่อการ ต่อการ ความกลัวที่จะทำไม่สำเร็จไหม	
245	ยังใจครับ	
246	บุคคลรอบข้างครับ รอบๆ ตัว P1 เนอะ เขามีอิทธิพลต่อสิ่งที่เราไม่อยากเป็นสิ่งใหม่ ความกลัวทำไม่สำเร็จเนี่ย	
247	ไม่ครับ ไม่มี	
248	ไม่มีอิทธิพลต่อเราในเรื่องนี้เนอะ	
249	ครับ	
250	ข้อสุดท้ายนะ กลัวทำให้ครอบครัวเสียใจ เพราะอะไรถึงกลัวครับ	
251	กลัวหลายอย่างครับ กลัวตัวเองทำไม่สำเร็จบ้าง ทุกเรื่องที่ผ่านมาเนี่ยครับ กลัวตัวเองทำไม่สำเร็จ ไม่ค่อยมั่นใจในตัวเอง	251 กลัวไม่ประสบความสำเร็จตามที่หวังไว้
252	ก็ยังมีความเชื่อมั่น แต่บางครั้งก็ยังไม่มั่นใจอยู่เนอะ	
253	ใช่ครับ	
254	แล้วอะไรที่จะนำไปสู่การทำให้ครอบครัวเสียใจอะ	
255	ตัวเองเนอะครับ กลัวตัวเองไม่ทำความสำเร็จ	255 การกระทำผิดซ้ำขึ้นอยู่กับตัวเอง 255 กลัวกระทำผิดซ้ำ
256	แล้วความผิดอะไรที่เรากลัวครับ	
257	ยังใจครับ	
258	หมายถึงว่า P1 คิดว่าความผิดที่อาจจะเกิดขึ้นเกี่ยวกับอะไรอะ	
259	อ้อ อย่างเช่น การทะเลาะกันครับ	259 การทะเลาะวิวาทนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
260	การทะเลาะวิวาทพวกนั้นเนอะ แล้วอะไรที่จะช่วยให้เรารอดพ้นจากการทำให้ครอบครัวเสียใจครับ	
261	คือกลับไปหาเขา	
262	อะไรนะ	
263	คือกลับไปหาเขา	
264	อ่า กลับไปหาครอบครัวเนอะ ถ้าเราได้กลับไปหาครอบครัวเราจะรู้สึกยังใจครับ	
265	(ตอบทันที) ติงมากเลยครับ	261-265 ต้องกลับไปอยู่กับครอบครัว
266	รู้สึกดีใจเนอะ แล้วบุคคลรอบข้าง อ่า พ่อครับ แล้วเราเคยเป็นแบบนี้มา เคยทำให้ครอบครัวเสียใจไหมอะ	
267	เคยครับ	
268	ยังใจอะครับ	
269	ก็ที่โดนจับและทะเลาะกันเนี่ยครับ	269 การทะเลาะวิวาทนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
270	การที่โดนจับและทะเลาะกันทำให้ถูกย้ายเนอะ เขามีทำที่ยังใจครับ	
271	(ตอบทันที) เสียใจมาก	271 รู้สึกผิดต่อครอบครัว
272	เขาเสียใจมาก ดูยังใจครับ	
273	ก็เขาร้องไห้	271-273 การกระทำผิดซ้ำทำให้ครอบครัวเสียใจ
274	เขาร้องไห้ อ่า แล้วบุคคลรอบข้างครับเขามีส่วนช่วยให้เรารอดพ้นจากการทำให้ครอบครัวเสียใจไหม	
275	ไม่ครับ	
276	ไม่มีนะ แล้วสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยไหมครับ	
277	ไม่ได้ช่วยอะไรครับ	
278	แล้ว P1 คิดว่าอะไรที่จะมีส่วนช่วย	
279	คือตัวเองครับที่ไม่ทำให้เขาเสียใจ	279 การกระทำผิดซ้ำขึ้นอยู่กับตัวเอง
280	ตัวเอง P1 เองเนอะ แล้วบุคคลรอบข้างครับเขามีอิทธิพลต่อการทำให้ครอบครัวเสียใจไหม	
281	ไม่มีครับ	
282	ไม่มีเนอะ เหมือนหลักๆ P1 ก็คิดว่าสิ่งนี้ครับมันเกิดขึ้นจากตัว P1 เองเนอะ	
283	ครับ	

การระบุรหัสการต่อเติมเรื่องราวผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 1

Line	Data	Code
1	ผมอยากออกไปทำงานหาเงินช่วยพ่อช่วยแม่ และออกไปเรียนต่อ ปวส. และสมัครเข้า	1 ต้องการทำงานหารายได้ช่วยพ่อแม่ 1 ต้องการมีการศึกษาที่สูงขึ้น
2	ทำงานในโรงงานดีๆ มีเงินเดือนเยอะและจะกลับไปดูแลยายที่บ้านหาเงินส่ง	2 ต้องการมีอาชีพที่มั่นคง
3	ไปให้สูงใช้ และสิ่งหลักๆ ที่ผมอยากทำคือเรียนจบสูงๆ มีอาชีพเก่งๆ ในด้านไหน	2-3 ต้องการหารายได้เพื่อดูแลครอบครัว 3 อยากเรียนจบสูงๆ
4	ก็ตามผมจะตั้งใจเรียนจะไม่กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก และผมอยากออกไป	4 ไม่ต้องการกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด 4 ต้องการใช้ชีวิตนอกสถานที่คุมขัง
5	ดูแลยายตามที่ผมสัญญาไว้กับลุงและผมอยากขอโทษยายและแม่ที่ผมกระทำผิดใน	5 ต้องการดูแลครอบครัว
6	ครั้งนี้ ขอขอบคุณครับ	5-6 รู้สึกดีต่อครอบครัว

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 2

Line	Data	Code
1	P2 เขียนเรื่องราวของตัวเองใจครับ	
2	เขียน ตัวแบบว่า ขอโทษแม่ที่ ที่ทำให้อึดหัวรั้ง ขอโทษครอบครัว	2 รู้สึกผิดต่อครอบครัว
3	เป็นเรื่องราวต่อจากนั้นน่าจะว่าตัวไปขอโทษคุณพ่อคุณแม่ที่ ทำให้ผิดหัวรั้ง ขอโทษครอบครัวเนอะ	
4	ครับ	
5	แล้ว P2 คิดว่าตัวเขา รู้สึกยังไงอะ	
6	รู้สึก อยากแก้ อยากแก้ไข	6 อยากแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาด
7	เขาอยากแก้ไขเนอะ แล้วเขา รู้สึกอะไรอีก	
8	รู้สึก สงสารพ่อแม่	
9	เพราะอะไรเขาถึงสงสารคุณพ่อคุณแม่ครับ	
10	เพราะว่าตั้งแต่ตัว ตั้งแต่ตัวเด็ก ก็ไม่เคยทำให้พ่อแม่สบายใจ	7-10 สงสารครอบครัวที่ทำให้ลำบาก 10 รู้สึกผิดต่อครอบครัว
11	เหมือนตัวเขาไม่เคยทำให้คุณพ่อคุณแม่สบายใจเลยเนอะเลยรู้สึกสงสาร	
12	(เงียบ)	
13	แล้ว P2 เคยมีประสบการณ์คล้ายกับตัวนะ	
14	มี	
15	ยังไงครับ	
16	ตั้งแต่เด็กก็ มีแต่เรื่องเข้ามาเรื่อยๆ ครับ	
17	แล้วเข้ามาเรื่อยๆ ยังไงอะ	
18	แบบ อยู่กับเพื่อน ไม่เข้าบ้าน ทะเลาะวิวาท ยาเสพติด มีแต่โรงพัก	18 ครอบครัวเป็นทุกข์จากพฤติกรรมแรก
19	มีแต่เข้าโรงพักเนอะ	
20	ครับ	
21	แล้วเรื่องราวของ P2 มีส่วนที่ต่างจากตัวนะ	
22	ไม่มี	
23	ไม่มีเนอะ เป็นเรื่องราวที่คล้ายกันนะคะ (อธิบายเรื่องการระบุตัวตนที่เป็นไปได้)	
24	อยากจบปริญญาตรีปริญญาโทครับ	
25	สูงสุดเลยครับ	25 อยากเรียนจบสูงๆ
26	สูงสุดคืออะไร ของ P2 ที่คิดไว้	
27	ตอนนั้นผมเรียนสายอาชีพอยู่ครับ	
28	สายอาชีพ เป็น เป็นขั้นอะไรครับ	
29	ปวช. ปวช. 2 ครับ ปวช. 3 ครับตอนนี้	27-29 กำลังเรียนต่อ ปวช. 3
30	ปวช. 3 แล้วเนอะ หมายถึงเรียนข้างในหรือว่าเรียนข้างนอก	
31	เรียน ใอ วิทยาลัยข้างนอกให้การอนุเคราะห์เรียน	
32	อ้อ แล้วเรียนสาขาอะไรครับ	
33	ช่างไฟฟ้า	
34	ช่างไฟฟ้าเนอะ แล้วเพราะอะไรเราถึงอยากเรียนจบปริญญาตรี	
35	ก็ถ้า ถ้าเกิดเราเรียนสูงๆ ก็ก็มีงานที่จะได้มันคง	35 วุฒิการศึกษาทำให้มีอาชีพที่มั่นคง
36	อ่า เพื่อให้มีงานที่มั่นคง แล้วการที่มีงาน ถ้าเรียนจบปริญญาตรีเราจะรู้สึกยังไง	
37	ภูมิใจ	37 รู้สึกภูมิใจเมื่อเรียนจบ
38	รู้สึกภูมิใจเนอะ มีอย่างอื่นอีกมะ	
39	ก็ แม่ก็มาจะภูมิใจ ได้ทำให้แม่ภูมิใจได้ครับ	35-39 การเรียนจบจะทำให้ครอบครัวภูมิใจ
40	ทำให้แม่ภูมิใจได้ใน แล้วอะไรที่จะทำให้เราเรียนจบปริญญาตรีครับ	
41	ความอดทนครับ	41 ความอดทนช่วยให้เรียนจบได้
42	ความอดทนยังไง	
43	อดทนต่อการเรียน แล้วก็ความตรงต่อเวลา	43 ความอดทนและความตรงต่อเวลาช่วยให้เรียนจบได้
44	อืม ความอดทนและความตรงต่อเวลาเนอะ แล้วอะไรที่ขัดขวางเราอยู่ตอนนี้	
45	(เงียบ)	
46	มีมะ	
47	ไม่มีครับ	
48	ไม่มีเนอะ ก็คือหมายถึงว่าไม่ได้มีอุปสรรคขัดขวางการเรียนจบปริญญาของเราเนอะ อ่า แล้วบุคคลรอบข้างครับเขามีส่วนช่วยให้	
49	เราเรียนจบปริญญาไหม	
50	มีครับ	
51	ยังไงครับ	
52	ก็ แม่เขาก็คอยส่ง คอยให้กำลังใจ	52 ครอบครัวส่งให้เรียนจบ 52 ครอบครัวคอยเป็นกำลังใจ
53	ก็คือมีคุณแม่คอยส่ง หมายถึงส่งเราเรียนไหมะ	
54	ใช่ครับ	
55	เขาก็ให้กำลังใจเราเนอะ แล้วสิ่งแนวค้อมมีมีส่วนช่วยให้เราเรียนจบปริญญาไหมครับ	
56	ไม่มี	
57	แล้วบุคคลรอบข้างมีอิทธิพลต่อการอยากเรียนจบปริญญาของเราไหม	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 2 (ต่อ)

Line	Data	Code
58	มี	
59	ยังโง่ครับ	
60	เขาคอยดูถูกครับ	
61	เขาคอยดูถูกเรายังไง	
62	ก็ เด็ดดีดิดยา	60-62 ถูกสังคมตีตราว่าเป็นเด็กดีดิดยา
63	เขาดูถูกเราอย่างนั้นแหละ แล้วมันทำให้เรารู้สึกยังโง่ครับ	
64	อยากเรียนให้จบ อยากทำให้ได้	
65	อยากทำให้ได้เพื่อ	
66	เพื่อลบคำดูถูกครับ	64-66 ต้องการประสบความสำเร็จเพื่อลบคำดูถูก
67	เพื่อลบคำดูถูกของเขานะ ข้อต่อมาก็คือ อันที่สองมีบ้านมีรถใช้ไหมครับ	
68	ครับ	
69	แล้วเพราะอะไรถึงอยากมีบ้านมีรถครับ	
70	ก็จะทำให้แม่สบาย หยุดทำงานไปเลย	70 ต้องการเลี้ยงดูครอบครัวไว้ได้
71	แล้วอะไรที่จะช่วยให้เรามีบ้านมีรถได้ละ	
72	การเรียนจบครับ เวียนจบแล้วก็ตั้งใจทำงาน	72 การเรียนจบและมีอาชีพทำให้มีรายได้ในการซื้อบ้านและรถ
73	การเรียนจบแล้วก็ตั้งใจทำงานจะทำให้เรามีสิ่งนั้นแหละ แล้วอะไรที่ขัดขวางเราอยู่ครับ	
74	ไม่มี	
75	ไม่มีนะ ไม่มีอุปสรรคขัดขวางเราอยู่ละ แล้วบุคคลรอบข้างเขามาช่วยช่วยให้เรามีบ้านมีรถไหม	
76	ไม่มี	
77	ไม่มีนะ แล้วสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยเราในเรื่องนี้ไหมครับ	
78	ไม่มีครับ	
79	ไม่มีเหมือนกันนะ แล้วบุคคลรอบข้างเขามีอิทธิพลต่อการมีสิ่งนี้ละ	
80	ไม่มีครับ	
81	หมายถึงว่าบุคคลรอบข้างก็ไม่มีอิทธิพลต่อสิ่งที่เราอยากจะมีเลยใช่ไหม	
82	ใช่	
83	ข้อต่อมาพี่บอกว่าอยากมีเงินเก็บด้วย เพราะอะไรถึงอยากมีเงินเก็บอะครับ	
84	ก็ มีไว้เผื่อคนในบ้านเจ็บไข้ครับ ไม่สบาย	84 ต้องการมีเงินเก็บเพื่อดูแลครอบครัว
85	แล้วการมีเงินเก็บจะทำให้เรารู้สึกยังโง่	
86	เอ่อ สบาย ดีใจ	
87	รู้สึกอะไรนะ	
88	รู้สึกดีใจครับ มีเงินเก็บ	86-88 รู้สึกดีใจเมื่อมีเงินเก็บ
89	ทำให้เรารู้สึกดีใจและสบายนะ แล้วอะไรที่จะช่วยให้เรามีเงินเก็บครับ	
90	การตั้งใจทำงาน	89 ตั้งใจทำงานช่วยให้มีเงินเก็บ
91	การตั้งใจทำงานจะทำให้เรามีเงินเก็บนะ แล้วอะไรที่ขัดขวางเราอยู่ ให้เราไม่มีเงินเก็บ	
92	ไม่มี	
93	ไม่มีนะ แล้วเราเคยมีเงินเก็บมะ	
94	เคยมีครับ	
95	ตอนนั้นเราทำยังโง่ครับ	
96	ขายรองเท้า	94-96 เคยมีเงินเก็บจากการทำงานขายของ
97	ก็คือเคยขายของเหมือนกันใช้ไหมครับ แล้วเราเก็บเงินยังโง่	
98	ก็ มีพี่สาวคอยช่วย	
99	ก็คือ หมายถึงพี่สาวแท้ๆ ไหม	
100	ใช่	
101	มีพี่สาวแท้ๆ คอยช่วยเหลือเรื่องนี้ด้วยนะ อ่า แล้วนอกจากพี่สาวแท้ๆ ครับ มีคนรอบข้างคนอื่นไหนที่เขามีส่วนช่วยให้เรามีเงินเก็บ	
102	ไม่ มีแต่คนโง่ครอบครัว	98-102 ครอบครัวทำให้เก็บเงินได้
103	มีแต่คนโง่ครอบครัวที่เขาสนับสนุนเรื่องนี้นะ	
104	ครับ	
105	แล้วสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยมะ แบบ สิ่งแวดล้อมรอบข้างเราเนี่ย	
106	ไม่มี	
107	แล้วบุคคลอื่นอะเขามีอิทธิพลต่อสิ่งที่ อยากให้เรามีเงินเก็บมะ	
108	ไม่มี	
109	ไม่มีนะ อะ ต่อมานะ เพราะอะไรเราถึงกลัวการทำผิดซ้ำอะ	
110	เพราะ เรายัง คนรอบตัว เรายังควบคุมอารมณ์ตัวเองได้น้อย	110 การไม่สามารถควบคุมอารมณ์นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
111	ยังโง่ครับ	
112	อยู่ในนี้มันก็พยายามทำตัวไม่ทะเลาะกับคนอื่น แต่เวลาเพื่อนทะเลาะกับ มันก็หยุดไม่ได้ทุกที	112 สภาพแวดล้อมในที่คุมขังเสี่ยงต่อการทะเลาะวิวาท
113	แล้วเวลาที่เห็นเพื่อนทะเลาะกันใช่่มะ เรารู้สึกยังโง่ครับ	
114	มัน มัน รู้สึกแบบ อยากเข้าไปช่วยครับ มันเหมือนขึ้นกับความรู้สึกนี่แล้ว แต่ผมก็ ช่วงนี้ก็พยายามทำ เปลี่ยนตัว เดี๋ยวนี้	114 ไม่สามารถหลีกเลี่ยงต่อการทะเลาะวิวาทในที่คุมขังได้ 114 พยายามหลีกเลี่ยงสถานการณ์เสี่ยงที่นำไปสู่การทะเลาะวิวาทในที่คุมขัง

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 2 (ต่อ)

Line	Data	Code
115	อยากเข้าไปช่วยทำอะไร บอกทีหน่อย	
116	ก็ภาษาวิเศษอะไรครับ ใช้คำสั่งอย่างไร	116 การใช้ความรุนแรงนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
117	อ้อ เข้าไปใช้คำสั่งช่วยห้ามว่าจั้น	
118	ใช่	
119	หรือว่าช่วยคุมอีกฝ่าย	
120	ช่วยครับ (หัวเราะเล็กน้อย)	
121	ก็คือเหมือนไปช่วยเพื่อนว่าจั้น	
122	ครับ	
123	แต่เหมือนตอนที่ P2 บอกว่า P2 ก็พยายามหลีกเลี่ยงด้วยการเดินหนีซะนะ	
124	ครับ	
125	แล้วทีม 10 เราหลีกเลี่ยงได้สักทีเปอร์เซ็นต์	
126	8	
127	อีก 2 เปอร์เซ็นต์ไปไหนอะ	
128	อารมณ์ มันเหมือนมันชินแล้วครับ เพราะว่าแม่บอกเขาหนีอยู่แล้ว เขารออยู่	128 มีครอบครัวเป็นแรงผลักดัน 128 ครอบครัวช่วยเตือนสติให้ไม่หวนกลับไปกระทำผิด
129	ก็คือคุณแม่ก็ขอรออยู่ที่บ้านนะ	
130	ใช่	
131	แล้วอะไรที่จะนำเราไปสู่การกระทำผิดซ้ำได้ละ	
132	การใช้ยาเสพติดครับ	
133	ยังใจครับ	
134	ถ้าหนีออกไปแล้ว ถ้าเรายังห้ามใจไม่ได้อีก ใครดูคนแล้วเรายังไปทำ ก็เราอาจจะทำผิดซ้ำก็ได้	132-134 การใช้ยาเสพติดนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ 134 การกระทำผิดซ้ำขึ้นอยู่กับตัวเอง
135	อีน แล้วเคยใช้ตัวไหนมา	
136	ก็ดูซาครับ	
137	เคยใช้ก็ดูซาอะ อ่า แล้วอะไรที่จะช่วยให้รอดพ้นจากการทำผิดซ้ำอะ	
138	(เงิบ)	
139	มีโพ	
140	เล่นกีฬา	
141	อ่า การเล่นกีฬา เล่นกีฬามันช่วยยังไง	
142	มันก็ช่วยให้เราไม่ว่าง ไม่กลับไปคิดถึงมัน	142 การเล่นกีฬาช่วยให้ไม่กลับไปใช้ยาเสพติด
143	เหมือนช่วยเบี่ยงเบนความคิดได้แหละ แล้วมีอย่างอื่นไหมครับ	
144	ก็น่าจะพ่อแม่ครับ	
145	ยังใจครับ	
146	ก็คิดถึงเขาเยอะๆ ครับ เพราะเขาก็บ่นว่าเขาหนีอยู่	144-146 มีครอบครัวเป็นแรงผลักดัน 146 รู้สึกผิดต่อครอบครัว
147	คิดถึงคุณพ่อคุณแม่ไหมเนอะ อ่า แล้วตอนที่เรา เราก็เคยทำผิดซ้ำมาอยู่นะ	
148	ครับ	
149	แล้วตอนนี้เรารู้สึกยังไงอะ ตอนที่เรามาผิดซ้ำขึ้นมาเนี่ย	
150	(ตะขะที่น้) ผิดหวังกับตัวเองครับ อ้อ	150 ผิดหวังในตัวเองเมื่อกระทำผิดซ้ำ 150 เกิดความพ้อแพ้เมื่อกลับสู่วังวนเดิม
151	มีความรู้สึกผิดหวังกับที่ที่เกิดขึ้นนะ แล้วบุคคลรอบข้างครับ เขามาร่วมช่วยให้เรารอดพ้นการทำผิดซ้ำนะ	
152	มี	
153	ยังใจครับ	
154	เขาก็ที่ให้อภัยแล้วอะครับ แล้วเขาก็บอกอย่าไปทำอีก	154 ครอบครัวให้อภัยเมื่อผิดพลาด
155	หมายถึงครอบครัวหรือยังใจ	
156	ครับ	
157	ครอบครัวก็ให้อภัยเราแล้วก็มี การที่คนเตือนเราอะ แล้วสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยในการไม่ให้เราทำผิดซ้ำนะ	
158	ไม่มี	
159	แล้วสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วย มีส่วนที่จะทำให้เราไปทำผิดซ้ำไหม	
160	ไม่มี	
161	สิ่งแวดล้อมก็ไม่ได้มีผลต่อเราอะ	
162	ครับ	
163	แล้วบุคคลรอบข้างเขามีอิทธิพลต่อการทำผิดซ้ำของเราไหม	
164	ไม่มีครับ	
165	ไม่มีเหมือนกันนะ อ่า ต่อมาบอกว่าเขียนไม่จบ เพราะอะไรถึงกลัวเขียนไม่จบครับ	
166	เพราะว่าผมไม่ได้ออกไปเขียนครับ ก็ตอนนี้ ผมก็กลัวเรื่องเขียน	
167	อีน	
168	กลัวถ้าไม่ได้ออกไปเขียน เขาให้ผมเขียนมาแล้วป็นี่ครับ แล้วก็นำถ้าเกิดไม่ได้เขียน แล้วเขา วิทลี่ยเขาบอกว่านานเกินไป	
169	ผมกลัวว่าเขาจะให้มาป็นี่แล้วก็มาขออีกทีป็นี่ ผมกลัวว่าเขาจะไม่ให้	166-169 ถูกคุมขังทำให้ไม่สามารถออกไปเขียนข้างนอกได้

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 2 (ต่อ)

Line	Data	Code
170	อ้อ หมายถึงว่าตอนนี้เราครอบเรียนอยู่ที่ไหน	
171	ผ.เจบ ปวช. 3 ครับ	171 เจบปวช. 3
172	อ้อ หมายถึงเจบ ปวช. 3 แล้ว	
173	ใช่	
174	แต่หมายถึงผอนผันจะขึ้น ปวส. หรือหรือยัง	
175	ใช่ครับ	
176	อ่า	
177	กล่าวไว้หรือบอกว่าให้มาแล้ว 1 ปีแล้วทำไม ครูเขาเคยบอกแบบ วิทย์ว่าน่าจะออกไปทัน ปวส. ครับ ที่นี้ผมกระทำความคิด	
178	ในนี้อีก	
179	อิม	
180	ผ.ทะเลาะกับเพื่อน แล้วเขาก็ไม่โทรถามครับ ความดีผมจะออกไปไม่ได้	180 ทะเลาะวิวาทในสถานที่คุมซึ่งทำให้ไม่สามารถออกไปเรียนข้างนอกได้
181	อิม	
182	กล่าวไว้หรือเขาจะไม่ให้เรียนต่อ	182 กล่าวไม่ได้เรียนต่อ
183	อ้อ หมายถึงว่า เวลา คือนีบบางครั้งที่เราต้องออกไปข้างนอก ไปเรียนไหมะ	
184	ครับ	
185	แต่พอเหมือนเราทำความคิด ทะเลาะวิวาทกับเพื่อน	
186	ใช่	
187	เลยถูกตัดสิทธิ์เลย ว่าอย่างงั้นใช่ไหม	
188	ใช่	
189	อิม แล้วอะไรที่จะช่วยให้เราอดพ้นจากการเรียนไม่จบครับ	
190	ก็ กคน. เรียน ที่เรียนในนี้ได้ครับ ที่ไม่ต้องออกไปเรียนข้างนอก	190 การเรียน กคน. ในสถานที่คุมซึ่งช่วยให้เรียนจบได้
191	ก็คือเรียน กคน. ไปก่อนนะ แล้วบุคลากรรอบข้างมีส่วนช่วยให้เราอดพ้นจากสิ่งที่เราไม่อยากเป็นนะ การเรียนไม่จบเนี่ย	
192	มีครับ	
193	ยังไม่ครับ	
194	เขาก็คอยหาที่เรียนให้ แม่ก็คอยหาที่เรียนให้ เขาก็หาหลักสูตรที่มันจบเร็วๆ ให้ มันมีหลักสูตรเรียนหย่อนหนึ่งบอสโกที่เรียนแค่ สม.ติ.ม	194 ครอบครัวยุติหาที่เรียนให้
195	ผ.อายุ 18 ปี	
196	ครับ	
197	แล้วผมเรียนจบมาแค่ ม.3 ผมก็เรียนอีกแค่ 6 เดือน ก็จบ ม.6 เลย มันเป็นหลักสูตรลด	
198	อิม เหมือนเป็นการสอบเทียบชั้นว่าจั้น	
199	ครับ	
200	แล้วสิ่งแวดล้อมมันมีส่วนช่วยให้เรา มีสิ่ง มีผลที่จะทำให้เราเรียนไม่จบนะ	
201	ไม่มี	
202	ไม่มีนะ แล้วบุคลากรรอบข้างมีอิทธิพลต่อสิ่ง ต่อการเรียนไม่จบเรามา	
203	ไม่มี	
204	ไม่มีเหมือนกันนะ อะ ต่อมากลัวทำไม่ได้ กลัวทำอะไรไม่ได้ครับ	
205	ที่ ที่พูดไปหมดเนี่ยครับ กลัวที่สัญญาไปจะทำไม่ได้	205 กลัวจะไม่บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้
206	อะไรบ้าง	
207	ก็สัญญาไว้ว่าจะเรียนให้จบ แล้วก็รับออกไป ไม่ทะเลาะวิวาทไป	207 กลัวเรียนไม่จบ
207	ก็สัญญาไว้ว่าจะเรียนให้จบ แล้วก็รับออกไป ไม่ทะเลาะวิวาทไป	207 กลัวได้ออกจากสถานที่คุมซึ่งดีกว่าที่หนต
208	หมายถึงที่เคยสัญญากับแม่ไว้แล้วอะไรทำให้เรากลัวสิ่งนั้นอะ	
209	ก็ไม่มันใจตัวเอง	209 ขาดความมั่นใจที่จะทำตามเป้าหมาย
210	มันก็ยังมีความไม่มั่นใจตัวเองอยู่อะ	
211	ใช่	
212	ไม่มั่นใจเรื่องอะไรครับ	
213	อารมณ์ตัวเอง	
214	ยังงั้น	
215	กลัวว่าจะควบคุมมันไม่ได้	213-215 กลัวว่าจะไม่สามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้
216	กลัวจะควบคุมอารมณ์ตัวเองไม่ได้อีกนะ แล้วอะไรที่จะช่วยให้เราอดพ้นจากการที่เราทำสิ่งนั้นพวกนั้นไม่ได้	
217	(เรียนนาน) การ เข้าหน่วยเรียนครับ	
218	ยังไม่ครับ	
219	ถ้า ผมอยู่ที่นี่ผมเรียนหน่วยเรียนครับ ถ้าคิดว่าผมเข้าหน่วยเรียนทุกวัน เขาจะปล่อยเรดอนเที่ยงกับตอนสี่โมง ถ้าผมเข้าหน่วยเรียน	
220	ผมก็จะไม่มีเวลาว่างไปทะเลาะกับใคร	219-220 การฝึกวิชาชีพช่วยลดความเสี่ยงของการทะเลาะวิวาทในสถานที่คุมซึ่ง
221	อ้อ หมายถึงว่าก็ได้ใช้เวลาไปกับการเรียนอย่างเดียวอะ	
222	ใช่	
223	แล้วตอนนี้ทำอยู่ไหน	
224	ทำอยู่ครับ	
225	ก็คือทำอยู่ ก็คือเลย ช่วงนี้เลยไม่ได้อยู่กับเพื่อนทำไร่	
226	ใช่ครับ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 2 (ต่อ)

Line	Data	Code
227	แล้วที่ผ่านมารับเคยมีช่วงเวลาที่เราทำไม่ได้ไหม	
228	ทำพวกนี้หรือครับ	
229	ใช่ ทำเหมือนแบบ มีช่วงเวลาที่เรทำตามสัญญาที่คุณแม่ไว้ไม่ได้ไหม	
230	ตอนนี้อยู่ครับ	
231	แล้วหมายถึงก่อนหน้านี้อย่างไร ที่เราทำตามแม่บอก ที่บอกแม่ไว้ไม่ได้	
232	ยังครับ	
233	ยังไม่เคยมีเนอะ แล้วบุคคลรอบข้างเขามีส่วนช่วยให้เรา ถ้าทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับแม่ได้สำเร็จจะ	
234	(เรียบนาม) ไม่มีครับ	
235	บุคคลรอบข้างไม่มีผลเนอะ แล้วถึงแนวคิดอื่นไหม	
236	ไม่มีครับ	
237	ไม่มีเหมือนกัน แล้วบุคคลรอบข้างเขามีอิทธิพลคือ ถ้า ความกลัวตรงนั้นะ กลัวว่าเราจะทำไม่ได้	
238	ไม่มี	
239	ไม่มีเหมือนกันเนอะ	

การระบุรหัสการต่อเติมเรื่องราวผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 2

Line	Data	Code
1	อีกไม่นานดิวงก็จะได้รับการปล่อยตัวจากการอุทธรณ์ประหตุคดีหลายสิ่งทีดิวงกังวล	
2	และมีหลายอย่างทีดิวงต้องการจะทำหลังจากทีได้ออกไปจากทีแห่งนี้ ดิวงคิดว่าถ้า	
3	เขาได้รับการปล่อยตัวเขาจะไม่กระทำความคิดซ้ำและจะตั้งใจเรียนให้	3 ไม่ต้องการกลับไปสู่วิเวณของการถูกจับกุมคุมขัง
4	จบจะเสร็จพืงพ่อแม่ให้มากขึ้นและอยากขอโทษพ่อกับแม่ทีทำให้อึดอง	3-4 อยากเรียนจบ
5	ผิดหวังในตัวเขาและอยากทำให้อ้อมแอ่งเขาภูมิใจ ทำให้อ่าน	4-5 รู้สึกผิดต่อครอบครัว 5 อยากทำให้อ้อมแอ่งภูมิใจ
6	ทั้งสองสบาย และจะไม่เร่งให้ต้องเป็นท่งจะไม่ทำให้อ่านเหนื่อย	5-6 ต้องการดูแลครอบครัวได้
7	ปวดหัว ร้องไห้ ให้อ้อมแอ่งดิวงอีก และอยากขอบคุณทีอ่านดูแล	7 มีความตั้งใจที่จะไม่ทำให้อ้อมแอ่งเหนื่อยและเสียใจอีก
8	ดิวงไม่ว่าดิวงจะทำตัวเขาแค่ไหนทีอ่านทีสองก็ยังไม่ให้อ้อมแอ่ง	7-8 รู้สึกดีทีได้รับโอกาสจากครอบครัว
9	ดิวงเสมอ ดิวงเชื่อแล้วว่ไม่มีใครรักดิวงทีอ่านทีสองดิวง	8-9 รับผิดชอบความรักของครอบครัว
10	สัญญาว่ดิวงจะไม่ทำให้อ่านผิดหวังและลำบากกับดิวง	
11	อีกแล้วดิวงจะตั้งใจเรียนให้จบดิวงจะไม่ทำอ่านเหนื่อยดิวงจะ	11 อยากเรียนจบ
12	พยายามทำให้อ่านสบายเหมือนทีอ่านทำกับดิวงทีอ่าน	
13	เล็ก	11-13 ต้องการดูแลครอบครัวได้

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 3

Line	Data	Code
1	P3 เล่าเรื่องราวของชีวิตที่ยังไม่เ็นอะ	
2	(กตปាកการณะเล่าเรื่อง) ก็ (เงียบนาน) ก็แบบ ยกให้ ตัวเองออกไปแล้ว ไม่กลับไปทำความผิดไม่กลับไปใช้ยาเสพติด อะไรประมาณ	2 ไม่ต้องการกลับสู่รั้วของการถูกจับกุมคุมขัง 2 ไม่ต้องการกลับไปใช้ยาเสพติด
3	นี่ครับ แล้วก็อยาก ให้ตีแบบมีงานทำและดูแลครอบครัวได้โดยไม่ต้องพึ่งครอบครัวอีก	3 ต้องการมีงานทำ 3 ต้องการดูแลครอบครัวได้ 3 อยากพึ่งพาตนเองได้
4	อืม	
5	แล้วก็ สิ่งสุดท้ายที่คิดว่าอยากได้คือ การที่ทุกคนมีโอกาสดี	4 ยกได้รับโอกาสจากผู้อื่น
6	อืม แล้วถ้าตัวเขาได้รับโอกาสตัวเขาจะรู้สึกยังไง	
7	เขาก็คงจะรู้สึกดีครับ เมื่อแบบ ครั้งหนึ่งตัวทำผิด แต่สุดท้ายแล้วตัวก็ยังได้โอกาสจากทุกคน เพื่อปรับตัว	7 รู้สึกดีที่ได้รับโอกาสในการเริ่มต้นใหม่
8	อ่า แล้วจากที่เล่าเมื่อก่อนตัวเขาจะรู้สึกยังไงอะ ตอนนั้นเขารู้สึกยังไงครับ	
9	รู้สึกดีครับ ใน แบบที่ว่าทุกคนไม่รังเกียจ ทุกคนให้โอกาส ทุกคนพร้อมอำนวยความสะดวก	9 รู้สึกดีที่ได้รับโอกาสจากผู้อื่น
10	เหมือนตัวรู้สึกดีที่ทุกคนให้ พร้อมให้โอกาสดีนะอะ	
11	ครับ	
12	อืม แล้วถ้าสมมติตัวเขาไม่ได้รับโอกาสอะ ทุกคนเขามีท่าทางที่ อ่า ไม่ให้โอกาสตัวอะ คิดว่าตัวเขาจะรู้สึกยังไงอะ	
13	เขาคงจะ รู้สึกแย่มากกับการที่ซึ่งใช้ทุกสิ่งทุกอย่างแล้วแต่กลับไม่ได้โอกาสคืนมา ประมาณนี้ครับ	13 ผิดหวังที่ไม่ได้รับโอกาส
14	โอกาสในที่นี่คืออะไรครับ	
15	ก็ อยากให้ทุกคนมอง มองแบบว่า คนมีอะ ตัวนี้ไม่เคย ไม่เคยทำผิด ไม่เคยแบบ (กตปាកกา) ไม่เคย อ่า แบบว่า เขาไม่เคยทำผิด	
16	เขาไม่เคยแบบ ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน อะไรประมาณนี้ครับ	15-16 ไม่ต้องการถูกสังคมตราว่าเคยกระทำผิด
17	อืม อยากให้เขามองไปอีกด้านนึงนะ	
18	ใช่	
19	แล้วอะไรที่ทำให้ตัวเขา รู้สึกอย่างนั้นอะครับ อะไรที่ทำให้ตัวเขา รู้สึกว่า เอ เขารู้สึกดีจังเลยที่เขาได้รับโอกาส	
20	ก็ มองว่า เขาอาจจะแบบไม่ได้ตั้งใจโอกาสจากทุกคน แต่เขาอาจจะตั้งใจแบบ โอกาสของพ่อแม่	
21	ยังเ็นอะ	
22	ก็ ถึงตัวจะทำผิดแค่ไหนพ่อแม่ก็ยังให้โอกาส	20-22 ยกได้รับโอกาสจากพ่อแม่
23	อืม แล้วประสบการณ์ของตัวครับมันคล้ายกับ P3 อะ	
24	P3 ก็เหมือนเล่าเรื่องของตัวเองลงไป	
25	ยังเ็นครับ	
26	ก็แบบว่า ออกออกไปแล้วจะอยากทำอะไร อยากทำตามความฝันแบบไหน อยากดูแลใคร อยากมีอะไรที่เป็นของตัวเอง ประมาณ	26 มีเป้าหมายในอนาคต
27	เนี่ยครับ	
28	อืม แล้วรวมถึงการได้รับโอกาสในตอนท้ายด้วยไหม	
29	ครับ	
30	แล้วโอกาสมันสำคัญกับ P3 ยังเ็นครับ	
31	ก็ มันก็สำคัญตรงที่ว่า การที่เราได้รับโอกาสจากผู้คน มันก็อาจจะเป็นเรื่องดีสำหรับตัวเรา แต่ถ้าคิดว่าทุกคนไม่ให้โอกาสเรา	
32	เราก็คงจะรู้สึกแยอะ ประมาณนี้	31-32 ยกได้รับโอกาส
33	P3 ก็รู้สึกแยอะถ้าไม่ได้รับโอกาสนะ (อธิบายเรื่องการระบุตัวตนที่เป็นไปได้)	
34	อันแรกนะ P3 เขียนว่าอยากเป็นคนเก่งและช่วยเหลือครอบครัวนะอะ	
35	ครับ	
36	ครอบครัวได้ดี	
37	(หัวเราะ) อืมเขียนครับ	
38	เ็นเ็นไรครับ เพราะอะไรถึงอยากเ็นแบบนั้นครับ	
39	ก็ ออก ออกเ็นคนเก่งที่ดูแลพ่อแม่ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาพ่อแม่	39 ต้องการดูแลครอบครัวได้ 39 อยากพึ่งพาตนเองได้
40	อืม แล้วถ้าเราเป็นอย่างนั้นได้ครับเราจะรู้สึกยังไง	
41	ก็รู้สึกดีแล้วที่คิดว่าพ่อแม่รู้สึกดีกับเราด้วย	39-41 รู้สึกดีที่ดูแลครอบครัวได้
42	อะไรที่ทำให้คิดแบบนั้นอะครับ	
43	ก็ การที่ไม่ทำให้พ่อแม่เดือดร้อน การที่ตั้งใจที่จะดูแลพ่อแม่ ก็คง ก็คงแบบ พ่อแม่ก็คงจะดีใจกับสิ่งที่เราตั้งใจทำมาไว้ อะไรประมาณนี้	43 ยกทำให้ครอบครัวภูมิใจ
44	แล้วอะไรที่ช่วยให้ P3 เ็นคนเก่งและช่วยเหลือครอบครัวได้ครับ	
45	ก็ตัวของ P3 เ็นเ็นแหละ	
46	ยังเ็นอะ	
47	ก็ ทำตัวเองให้ดีแล้วก็ แบบ ใช้เวลาให้ถูก แล้วก็กลับไปอยู่กับสิ่งที่มันพริกเราออกจากพ่อแม่	47 ไม่ต้องการกลับสู่รั้วของการถูกจับกุมคุมขัง
48	อะไรครับที่พริก P3	
49	ก็สารเสพติดครับ	47-49 ยาเสพติดขัดขวางการอยู่กับครอบครัว
50	เ็นเ็นเรื่องของการเสพติดนะอะ	
51	ครับ	
52	แล้วอะไรที่ นอกจากสารเสพติดครับที่ขัดขวางเราไม่ให้เ็นคนเก่งและช่วยเหลือครอบครัวได้เนี่ย	
53	ก็ แบบ เหมือนแบบว่า (เงียบ)	
54	มืออย่างอื่นอีกนะ	
55	ก็ ถ้าเราจะแบบ กลัวตัวเองจะเ็นติดเพื่อน อะไรอย่างนี้ครับ แบบ จนเ็นเ็นไปว่าถ้าเราต้องดูแลพ่อแม่ ต้องเ็นเ็นเ็นเ็น	55 กลัวติดเพื่อนจนหลงลืมครอบครัว

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 3 (ต่อ)

Line	Data	Code
56	แล้วที่ผ่านมารับ P3 เคยทำได้ะ เคยเป็นคนเก่งและช่วยเหลือครอบครัวได้ไหมครับ	
57	ก็ทำได้บ้างครับ แต่ส่วนมากก็ จะทำ จะแบบคิดเพื่อนอะไรประมาณนี้ครับ	57 การคิดเพื่อนช่วยการดูแลครอบครัว
58	แล้วตอนนั้นอะไรที่ช่วยทำให้ P3 ทำได้ละ	
59	ก็ การที่ช่วยเหลือพ่อแม่ครับ ก็คิดว่าเราต้องช่วยพ่อแม่ ไม่เงินพ่อแม่เยอะ พ่อแม่จะลำบาก ประมาณนี้ครับ	59 มีครอบครัวเป็นแรงผลักดัน
60	ก็เลยเหมือนเป็นแรงผลักดันให้เราทำเนอะ	
61	ครับ	
62	แล้วบุคคลรอบข้างเขามีส่วนช่วยให้เราเป็นคนเก่งและช่วยเหลือครอบครัวได้มะ	
63	ก็ เหมือนกับพ่อแม่ก็ จะพูดเหมือนกัน พูดว่า เราต้องดูแลครอบครัวนะ เราต้องดูแลน้องสาวนะ เราต้องช่วย ช่วยกัน เราต้องสามัคคีกัน อะประมาณนี้	63 ครอบครัวช่วยเหลือสติให้เป็นคนเก่งและช่วยเหลือครอบครัวได้
64	อะประมาณนี้	
65	เป็นการยื่นเตือนจากครอบครัวเนอะ แล้วครอบครัวเขาบอกอย่างนั้นเรารู้สึกยังไงครับ	
66	เรารู้สึกดีที่ว่า แม่อยากให้เรา ออกกำลังกาย มีความสามัคคี ให้ ให้เรามีความเป็นผู้ดูแล ก็ (เขียนนาม)	
67	ก็จะไรครับ	
68	ก็	
69	เมื่อที่ P3 บอกว่าเหมือนเรารู้สึกดีที่แม่อยากให้เราเหมือนเป็นคนช่วยดูแลเนอะ	
70	ครับ	
71	แล้วก็จะไรครับ มีอีกมะ	
72	ก็ เขาก็ แม่เขาก็แบบอยากให้เรา เป็น คนที่ดูแลเขาเหมือนตอนที่เขาดูแลเรา อะประมาณนี้ครับ	67-72 ถูกครอบครัวคาดหวังให้ดูแลครอบครัวได้
73	อิม แล้วสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้ P3 เป็นคนเก่งและดูแลครอบครัวได้ไหมครับ	
74	สิ่งแวดล้อม	
75	สิ่งแวดล้อมภายนอกครอบครัว P3 มีมะ	
76	ก็ ก็มีครับ	
77	ยังไงอะ	
78	แบบ สิ่งแวดล้อมที่ช่วยเหมือนกันครับ ช่วยผลักดัน อย่าง ที่สวนเนี่ยครับ พากย์ที่ลูกน้องเขาจะแบบ ว่า พูดว่าต้องดูแล เพราะว่า	
79	พ่อก็ไม่อยู่ อะอะไรประมาณนี้ครับ พ่อที่ทั้งแม่ก็ ก็ต้องดูแล อะประมาณนี้	78-79 ครอบครัวช่วยเหลือสติให้ดูแลครอบครัวได้ 78-79 ถูกครอบครัวคาดหวังให้ดูแลครอบครัวได้
80	แล้ว บุคคลรอบข้างอะครับเขามีอิทธิพลต่อความรู้สึกอยากเป็นคนเก่งและช่วยเหลือครอบครัวได้มะ	
81	(เขียนนาม)	
82	บุคคลรอบข้างมีอิทธิพลต่อสิ่งที่อยากเป็นอันนี้ไหมครับ	
83	ถามว่ามีไหมหรือครับ	
84	อิม	
85	เขาก็ มี เพราะว่าเราเห็นถึงเขาคือ	
86	ยังไงอะ	
87	แบบ ว่า เหมือนกับเราเจอเขาอะครับ เขามีมันในสิ่งที่เขาพูด	
88	เขื่อนคนที่เขาบอก	
89	ครับ ว่าเราทำไปแล้วมันก็จะเห็นผลที่ตัวเรา แม่เรา ครอบครัวเราด้วย	87-89 อยากทำตามความคาดหวังของครอบครัว
90	อิม ข้อความนะ P3 บอกว่าอยากเป็นคนธรรมดาที่มีหน้าที่การงานดี หมายความว่ายังไงครับ	
91	ก็ อยากมีหน้าที่การที่ดี แล้วแบบ ช่วยแบบ ดูแลครอบครัวได้ หาเลี้ยงครอบครัวได้ ประมาณนี้ครับ	91 ต้องการมีอาชีพที่มั่นคง 91 ต้องการหารายได้เพื่อดูแลครอบครัว
92	แล้วการเป็นคนธรรมดาที่คือยังไงอะ	
93	ก็ เป็นคนที่ไม่ต้องมี ความแบบ มี ไม่ต้องมีฐานะ มี เป็นคนที่ เป็นคนธรรมดาที่หาเลี้ยงครอบครัวไปวันๆ อะไรอย่างนี้ครับ	93 ต้องการดูแลครอบครัวได้
94	เป็นคนทั่วไปอย่างนั้นเนอะ	
95	ครับ	
96	แล้วเพราะอะไรถึงอยากเป็นอย่างนั้นอะครับ	
97	ก็ ไม่อยากหรืออะไรอะแบบว่าเราต้อง เราต้องแบบมีทุกอย่าง เราต้องรวย เราต้องมีเงิน เราต้องมีทอง อะประมาณนี้ ไม่อยาก	
98	หรืออะไรแบบนั้น	
99	เพราะอะไรอะ	
100	เพราะว่าการหรั้มาก ถ้าเราหรั้มากเราก็จะดีหรั้มาก	100 กลัวผิดหวังหากไม่เป็นตามที่หวังไว้
101	แล้วอะไรที่จะช่วยให้ P3 เป็นแบบนี้ได้ครับ	
102	ก็ ความ ที่เรารู้สึกใจ	93-102 ความตั้งใจช่วยให้ดูแลครอบครัวได้
103	ความตั้งใจของเราเอง	
104	ความตั้งใจของเราเอง แล้วก็ เอะ แล้วก็คิดว่าคิดถึงคนที่เขาอยู่ข้างหลังเรา อะประมาณนี้	
105	ใครมีครับที่อยู่ข้างหลังเรา	
106	ก็ แม่ พ่อ น้อง แล้วก็แฟน อะประมาณนี้ครับ	104-106 มีครอบครัวเป็นแรงผลักดัน
107	แล้วที่ผ่านมารับ P3 เคยทำแบบนี้ได้มะ	
108	ก็ P3 ก็ทำได้ครับ แต่ว่าเขาไม่เคยแบบ มา มาขอให้ P3 เลื่อนอะไรอย่างเงี้ย แม่ แม่ไม่เคยมา เออแบบ P3 ทำอะไรก็ทำ ทำ	
109	ทำงานได้ก็เก็บเงินไปใช้เอง ไม่ต้องมาให้แม่อะ อะประมาณนี้ครับ	108-109 ครอบครัวคาดหวังให้ดูแลตัวเองได้
110	แล้วบุคคลรอบข้างเขามีส่วนช่วยให้เราเป็นคนธรรมดาที่มีหน้าที่การงานดีมะ	
111	ก็ เหมือนกับ มันก็ มันก็ มันก็มีนะครับ อย่างที่ P3 ทำงานที่ทำงานอยู่กับลุง	
112	ครับ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 3 (ต่อ)

Line	Data	Code
113	ลูกก็หาอย่างที่เราทำให้เราทำหน้าที่การทำงานที่ดี อะไปประมาณนี้	113 บุคคลรอบข้างช่วยให้มีอาชีพที่ดี
114	อิม	
115	ผลที่มันทำให้ทำขึ้นทำนี่เป็น เมื่อเขาไม่อยู่แล้วเราจะทำในสิ่งที่เราทำกันและเอาไปใช้เป็น แบบ ใช้เป็นความสามารถของเรา	
116	ต่อๆ ไป อะประมาณเนี่ย	
117	แล้วงานอะไรครับ ของคุณลุงเนี่ย	
118	ก็ทำงานแบบ พวก ทำพนักงานช่างอะประมาณเนี่ย	115-118 บุคคลรอบข้างช่วยผลักดันให้ฝึกอาชีพ
119	งานช่างเนอะ	
120	ครับ	
121	แล้วสิ่งที่คุณมีส่วนช่วยให้ P3 เป็นแบบนี้ละ	
122	สิ่งแวดล้อมที่มีส่วนช่วยเพราะว่า P3 อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีคนงานครับ มองไปทางไหนก็มีงาน	
123	หมายถึงตอนไหน ตอนไหนหรือหมายถึงอีก 1 ปีข้างหน้า	
124	ตอนอยู่ข้างนอก	122-124 สิ่งแวดล้อมที่เต็มไปด้วยงานช่วยให้มีงานทำ
125	ตอนอยู่ข้างนอกเนอะ	
126	ครับ	
127	แล้วบุคคลรอบข้างเขามีอิทธิพลต่อสิ่งนี้ละ ต่อสิ่งที่ P3 เป็นละ เรื่องหน้าที่การงานอะครับ	
128	สิ่งที่มีอิทธิพล	
129	อิม คนรอบข้างอะ	
130	คนรอบข้าง	
131	ใช่ เขามีผลต่อสิ่งที่ P3 อยากรับเนอะ	
132	ก็ P3 ก็ไม่เหมือนกับคนอื่น	
133	อิม หมายถึงเขามันหรือไม่มี ที่ตามเท่านั้นก่อน	
134	P3 ว่าก็มาจะมีนะ	
135	มียังโงะ	
136	แบบ เขาช่วยสั่งสอนเรา ให้เรา ทำนั่นทำนี่เป็น อะโงะอย่างนี้	136 บุคคลรอบข้างช่วยแนะนำแนวทางที่ดี
137	เขาก็มีช่วยสั่งสอนเราได้อยู่เนอะ	
138	ครับ	
139	ต่อมา P3 พูดถึงความกลัวเนอะที่เป็นก็คือ กลัวว่าคนที่เรารักจะรอไม่ได้	
140	ครับ	
141	ยังโงะครับ	
142	ก็ เหมือนกับกลัวว่าเขาจะเหนื่อยแล้วเขาจะหิว แล้วเขาจะรอเราไม่ได้อะประมาณเนี่ย	142 กลัวคนรักรอไม่ได้
143	P3 หมายถึงใครครับ	
144	หมายถึงรุ่นครับ	
145	รุ่น แฟนเราใช่ปะ	
146	ครับ	142-146 กลัวสูญเสียคนรัก
147	แล้วเพราะอะไรถึงไม่ยอมทำให้เป็นแบบนี้ครับ	
148	ก็ ออก เขา ก็ ทุกวันนี้ P3 ก็ สิ่งจะไม่ได้อยู่คนเดียวคนเดียวทุกวันเลย	
149	อิม	
150	แต่ก็แบบว่ากลัวเขาจะเหนื่อย อะไปประมาณเนี่ยครับ เพราะว่าแบบ อยู่ด้วยกันแบบ เขาเหนื่อย ทำอะไรก็ยาก อะไปประมาณเนี่ย	150 กลัวคนรักที่ตัวเอง
151	ครับ เหมือนกับอยากไปไหนก็ได้ไป ทำนั่นทำนี่ก็ได้ทำ เพราะปกติอยากไปไหนไปนี่ก็ต้องไปกับ P3 P3 พาไป อะไร	
152	ประมาณเนี่ยครับ	151-152 การถูกคุมขังทำให้ไม่สามารถใช้เวลาอยู่กับคนรักได้
153	อิม แล้วอะไรที่จะนำไปสู่สิ่งนี้เนอะ การที่เขารอเราไม่ได้อะ	
154	การที่ P3 P3 กลัวว่า P3 จะ ทำผิดอีก อะไปประมาณเนี่ยครับ	
155	อิม	
156	ทำผิดอีกในสถานที่เนี่ยครับ เพราะทุกอย่างที่มันบีบทุกอย่างเลย	154-156 กลัวกระทำผิดซ้ำขณะถูกคุมขัง
157	อะไรข้างครับที่มันบีบอะ P3	
158	ก็ แบบ เราอยู่คู่กันที่รวมกันอะเนอะครับ มันก็ เหมือนกับคนนั้น เอะ คนนั้นเข้าใจ คนนี้ไม่เข้าใจ คนนี้แบบกดดัน คนนี้ไม่กดดัน	
159	เวลาพูดอะไรไม่เข้าหูกัน เอะ ก็แบบ มัน มันก็ไม่พอใจกัน อะโงะโงะครับ แต่ส่วนมาก P3 ก็ชอบ ตั้งแต่ทำผิดมาก็ แบบ เหมือน	156-159 สภาพแวดล้อมภายในที่คุมขังมีความกดดัน
160	ปรับตัวเลย ไม่ยุ่ง ใครจะพูดอะไรข้าง ปล่อย เหมือน P3 ก็แบบ ใครจะอะไรก็ปล่อย เดี๋ยวนี้	159-160 พยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของทะเลาะวิวาทในสถานที่คุมขัง
161	อิม	
162	ก็รู้สึกว่าการที่ถ้าเราแบบควบคุมตัวเองไม่ได้แล้วทำผิดครั้งที่สอง กลัวว่ารุ่นกับแม่จะต้องรอนานกว่าเดิม	162 การกระทำผิดซ้ำทำให้ถูกคุมขังนานกว่าเดิม
163	อิม กลัวเขารอนานกว่าเดิมเนอะ	
164	ครับ	
165	อ่า ซึ่งที่ผ่านมาเหมือน P3 ก็เคยทำตรงนี้เป็นแล้วเนอะ	
166	ครับ	
167	แล้วบุคคลรอบข้างจะมีส่วนช่วยในเรื่องนี้ละ	
168	บุคคลรอบข้าง หมายถึงบุคคลรอบข้างในนี้ใช่ไหมครับ	
169	อ่า ใช่ บุคคลรอบข้างจะเป็นในชีวิตจริงเราก็ได้ หรือว่าในสถานที่แห่งนี้ก็ได้ เขามีส่วนช่วยเราในเรื่องนี้ละ ให้ความกลัวของเรา	
170	ไม่เกิดขึ้นอะครับ	
171	มีครับ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 3 (ต่อ)

Line	Data	Code
172	ยังไป	
173	ก็ อย่าง P3 มีครูที่ปรึกษาอย่างครั้นรับ แต่ P3 ก็ไม่กล้าคุยกับเขา ไม่กล้าให้เขาส่งจดหมายให้ ไม่กล้าให้อะไรแบบนี้ แต่มันก็มีครูที่	
174	เป็นนักจิต 2 คนที่ช่วยในการส่งจดหมาย ช่วยในการติดต่อญาติ อะไรประมาณเนี่ยครับ ช่วยทำให้เขา ให้เรารู้ว่าเราอยู่เราสบายดี	
175	เราได้รู้มันได้เนี่ย เราโอเคอยู่ อะไรประมาณเนี่ย เขาก็ช่วยเรา	
176	ช่วยในการติดต่อแม่แล้วก็นุ่นด้วยนะ	
177	ใช่ครับ	
178	แล้วสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยเราในเรื่องนี้	
179	สิ่งแวดล้อม	
180	สิ่งแวดล้อมอื่นๆ มีส่วนช่วยนะ	
181	ก็ มีครับ	
182	ยังไม่ครับ	
183	อย่าง เพื่อนเรา อะไรประมาณเนี่ยครับ ก็ แบบ เขาก็แบบ บางคนก็มีพูดว่า อังโง เขาเราอยู่นะ อะไรประมาณเนี่ย อย่างทำผิด	
184	อย่างเพื่อนอย่างนี้ อะไรประมาณเนี่ย	183-184 เพื่อนช่วยเตือนสติให้ไม่ทรนกลับไปกระทำผิด
185	เป็นการได้รับกำลังใจจากเพื่อนนะ	
186	ครับ แล้วก็มีคุณครู คุณครูที่พูดว่าแบบ อย่างทำผิด เราจะได้ไม่ต้องแบบ ไม่ต้องพูดถึงต่อญาติ ไม่ต้องเหนื่อย อะไรแบบนี้ เขาก็	
187	การที่เราถูกกตเริยมเราก็จะทำให้คนที่บ้านเขาอึด ครับ	186-187 ครูช่วยเตือนสติให้ไม่ทรนกลับไปกระทำผิด
188	ก็เหมือนได้รับการกตเริยมจากคุณครูด้วยนะ	
189	ครับ	
190	แล้วบุคคลรอบข้างจะมีอิทธิพลต่อเรื่องนี้หรือว่าเขามีผลต่อความกลัวเราเรื่องนี้ใหม่ครับ	
191	P3 ว่าก็ไม่มีครับ	
192	ไม่มีเนอะ	
193	ครับ	
194	ชื่อคณานะ P3 บอกว่ากลัวไปใช้สารเสพติดเพราะอยู่ในสังคมเดิมๆ	
195	ครับ...	
196	อ้างถึง... อะไรนะ เมื่อที่ว่าไป	
197	ใน 1 ปีที่ขงบ้านอาจจะได้ออกไปแล้วกลับไปอยู่ตรงที่เดิมๆ อย่าง การไปเที่ยวต่างจังหวัด การกลับบ้าน ออกไปสูดหายใจแล้วก็ต้องไป	
198	ไปต่างจังหวัดก่อน อะไรประมาณเนี่ย	
199	ครับ	
200	กลัวจะไปอยู่ในที่สังคมเดิม เขาจะแบบ เพื่อนจะช่วย อะไรประมาณเนี่ยครับ จะต้องกลับไปอยู่ เพราะว่าเพื่อน พี่น้อง แบบทุกคนครับ	200 กลัวกลับไปอยู่ในสังคมที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขัง
201	ใช้สารเสพติด แล้วว่ามีกับแบบ P3 ก็มี มีสิ่งที่เป็น แบบก็คิดกันอย่าง ไม่ต้องไปยุ่งอย่างนี้ไม่ต้องกับเขาไม่ต้องไป ไม่ต้องยุ่ง อะไร	200-201 เพื่อนนำสู่การกระทำผิดซ้ำ
202	ประมาณเนี่ยครับ	
203	อะไรที่มันจะช่วยให้เราไม่ไปอยู่ในสังคมเดิมๆ หรือไม่ไปใช้สารเสพติดอะครับ	
204	ก็ แม่ครับ	
205	ยังไปอะ	
206	แม่ก็จะแบบ แม่เขาก็ขอไว้ อะไรประมาณเนี่ยครับ แบบว่าเข้ามาในนี้แล้วก็ เราเลิกได้ทุกอย่างแล้ว ออกไปแม่ก็จะขอว่าให้เราอย่า	
207	กลับไปใช้ชีวิตของพวกนั้นอีก อะไรประมาณเนี่ยครับ ไม่มีมันจะทำให้เราต้องห่างจากแม่ไปอีก ครับ	201-207 ครอบครัวช่วยเตือนสติไม่ให้กลับไปสู่วิถีเดิม 206-207 มีครอบครัวเป็นแรงผลักดัน
208	แล้วถ้าสมมติคนนั้น เราได้กลับไปใช้และอยู่ในสังคมเดิมๆ ถ้า เราต้องกลับไปอยู่ในสังคมเดิมๆ นะแล้วมันมีการกลับไปใช้ P3 ก็จะ	
209	รู้สึกยังไป	
210	ก็ มันก็มี มันก็ต้องแบบเสียใจครับ แต่มันก็คงไม่เท่ากับแม่ ที่ว่าแม่เสียใจมากกว่าครับ ว่าเราหลุดออกมาจากตรงนั้นแล้วเราจะทำอะไร	210 รู้สึกเสียใจหากทรนกลับไปกระทำผิด
211	ไม่ได้แล้ว กลับไปอีก อะไรประมาณเนี่ยครับ	210-211 รู้สึกผิดต่อครอบครัว
212	ก็ยังดี หมายถึงว่า P3 คิดว่าคุณแม่จะเสียใจกว่าที่ P3 รู้สึกเนอะ	
213	ครับ	
214	อ่า แล้วที่ผ่านมา P3 เคยเป็นแบบนี้มา ที่เราหยุดได้แต่เราก็กลับไปใช้อีกอะครับ	
215	ก็ เคยครับ แต่มันไม่ได้หยุดได้แค่ไม่นานครับ ไม่เหมือนที่นี้ครับ	
216	ตอนนี้หยุดได้เท่าไร	
217	ก็หยุดได้แค่หนึ่งครั้ง อย่าง 2-3 เดือนอะไรประมาณเนี่ย	
218	ตัวอะไรนะ ยาวอะไรนะครับ	
219	ก็ ขานี้แหละครับ	
220	ก็ ขานี้แหละครับ แล้วตอนนี้อะไรที่ทำให้เราหยุดได้ 2-3 เดือนครับ	
221	ก็ เหมือนไม่อยากจะออกไป อยู่กับแม่ อยากอยู่กับแม่ อยากช่วยแม่ทำงาน ประมาณเนี่ยครับ	221 มีครอบครัวเป็นแรงผลักดัน
222	อ้อ ก็เลยทำให้เราหยุดได้ในช่วงนั้นเนอะ	
223	ครับ	
224	แล้วอะไรที่ทำให้เรากลับมาใช้อีกคนนั้น	
225	ก็ สิ่งแวดล้อม เพื่อน อะไรประมาณเนี่ยครับ	225 สิ่งแวดล้อมนำไปสู่การกลับไปใช้ชีวิต 225 เพื่อนนำไปสู่การกลับไปใช้ชีวิต
226	แล้วเหมือนข้อสุดท้าย P3 บอกว่ากลัวจะไม่ประสบความสำเร็จ เรื่องอะไรครับ	
227	เรื่องการที่เราจะมีเงิน ของทุกอย่างที่เป็นของตัวเอง อย่างเช่น บ้าน รถ อะไรประมาณเนี่ยครับ กลัวจะไม่ประสบความสำเร็จ	
228	กลัวเราจะไม่มีเงินเนอะ	

การระบุทัศนคติสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 3 (ต่อ)

Line	Data	Code
229	กลัวว่าจะแบบ ออกไปแล้วเราจะกลับไปเป็นเหมือนเดิมอีก อะไรอะไรครับ กลัวว่าเราจะทำสิ่งที่เราฝัน สิ่งที่เราอยากจะทำไม่ได้	227-229 กลัวจะไม่เป็นตามที่หวังไว้ 229 กลัวกลับสู่วังวนเดิม
230	อิม แล้ว P3 เคยเป็น อ่า อะไรที่จะนำเราไปสู่การไม่ประสบความสำเร็จครับ	
231	อะไรที่จะนำไปสู่การไม่ประสบความสำเร็จ ก็ เรื่อง ก็เรื่องใช้สารเสพติดอะไรครับ ถ้าเกิดว่า P3 กลับไปใช้อีกก็คงจะไม่ดีทุกอย่าง ไม่มี	
232	เงินเก็บ ไม่มีอะไรประมาณเนี่ย	231-232 การใช้ยาเสพติดทำสูญเสียทุกอย่างในชีวิต
233	อิม	
234	ไม่มี เงินเก็บไว้เพื่อซื้อของที่เราอยากได้ ไม่มีหุ้นไม่มีอะไรประมาณเนี่ย	
235	แล้วอะไรที่จะช่วยให้เราอดพ้นจากสิ่งนี้ อะไรที่จะทำให้เราประสบความสำเร็จได้ครับ	
236	ความสำเร็จครับ	
237	ยังใจ	
238	ก็ เป็นแบบ เหมือนกับเป็นความสำเร็จของตัวเอง อะไรประมาณเนี่ย แล้วก็ประสบความสำเร็จของหมู่ ของพ่อ ของน้อง ว่าเรากลับไปแล้ว	
239	เราขุดตัวเองได้ เราจะมีหุ้นมีเงินของตัวเอง	238-239 ครอบครัวคาดหวังให้ดูแลตัวเองได้
240	P3 กำลังบอกว่าความสำเร็จของคนอื่นจะมีผลต่อตัว P3 เนอะ	
241	ใช่ครับ	
242	แล้วสิ่งแวดล้อมอะไรมีส่วนช่วยให้เราประสบความสำเร็จได้	
243	สิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยประสบความสำเร็จได้หรือครับ สิ่งแวดล้อม ก็ สิ่งแวดล้อมก็ ก็มีอะไรวะ	
244	ยังใจ	
245	ก็มี เหมือนว่าก็มีแม่ที่และน้องช่วยเตือนเรามาเราจะต้องเป็นด้วยตัวเอง เราจะต้องไม่ติดใครคนอื่น เราจะต้องไม่เบียดเบียน	
246	คนอื่น อะไรประมาณเนี่ย	245-246 ครอบครัวคาดหวังให้ดูแลตัวเองได้
247	แล้วบุคคลรอบข้างอะไรมีอิทธิพลต่อการไม่ประสบความสำเร็จของเรา	
248	ก็ เพื่อน ก็กลับกลับไปอยู่ในที่เดิมๆ อะไรจะแบบไม่ ไม่จบ ไม่จบหน้าขึ้นมาสักที อะไรประมาณเนี่ย	248 กลัวกลับสู่วังวนเดิม 248 เพื่อนนำไปสู่วังวนเดิม
249	ไม่จบหน้าขึ้นมาสักทียังใจครับ	
250	แบบ ปอมอยู่ที่นี่เดิมๆ อะไรประมาณเนี่ย ทำให้เรากลับไปใช้เงินใช้เงินเหมือนเดิม กลับไปเสเพล กลับไปใช้เงินแบบไม่คิด อะไร	250 กลัวกลับไปที่ชีวิตเสเพล
251	ประมาณเนี่ยครับ	
252	อ่า เดียวที่ขอกลับไปถามครั้งนี้มันจะ P3 บอกว่า 1 ปีข้างหน้าเนี่ย P3 อยากทำตามความฝัน	
253	ครับ	
254	ความฝันคืออะไรครับ	
255	1 ปีข้างหน้า P3 อยากมีเงินเก็บที่พอที่จะไปเที่ยว ไปเที่ยวแบบ ไปเที่ยวในที่ๆ P3 ต้องการไป	255 อยากมีเงินเก็บสำหรับใช้ในการท่องเที่ยว
256	อิม แล้วเพราะอะไรถึงเราอยากทำแบบนี้หรือครับ อยากเป็นแบบนี้	
257	อยาก อยากมีความสุขครับ อยากไปเรื่อยๆ ไปที่ๆ มันมีเกี่ยวกับพวกเรื่องธรรมชาติ พวกอะไรประมาณเนี่ยครับ	257 อยากมีความสุข 257 อยากท่องเที่ยวตามสถานที่ธรรมชาติ
258	เหมือนมันเป็นความฝันของเราตัวเนอะ	
259	ครับ	
260	แล้วตอนนี้ P3 มีความสุข	
261	ถามว่ามีความสุขไหม ก็ มันก็มีในระดับนึง แต่มันก็ไม่มีความสุขเท่ากับการได้อยู่ข้างนอก ได้อยู่กับครอบครัว	261 การถูกคุมขังขัดขวางการอยู่กับครอบครัว
262	P3 เชื่อว่าการอยู่กับครอบครัวจะทำให้ P3 มีความสุขมากกว่าเนอะ แล้วอะไรที่จะช่วยให้ P3 ทำตามความฝันได้ครับ	
263	ก็ ความตั้งใจของ P3 เอง	263 ความตั้งใจช่วยให้ทำตามความฝันได้
264	ยังใจ ความตั้งใจยังใจ	
265	P3 มีความตั้งใจที่จะไปเที่ยวในแต่ละที่ แล้วก็ P3 จะ P3 ต้องแบบมีเงินทำ มีเงินเก็บถึงจะไปได้ ถ้าเกิดว่าไม่มีสิ่งพวกนั้น P3 ก็	
266	จะไปไม่ได้ อะไรประมาณเนี่ยครับ	265-266 เงินช่วยให้ท่องเที่ยวอย่างอิสระได้
267	แล้วอะไรที่มันขัดขวางเราอยู่หรือครับ อะไรที่ขัดขวางให้เราไม่สามารถทำตามความฝันได้	
268	มันก็มีอะไรวะครับ	
269	ไม่มีเนอะ	
270	ครับ	
271	แล้วที่ผ่านมาระดับ P3 เคยทำตามความฝันของตัวเองได้ไหม	
272	ก็ ทำได้ แต่ว่ามันก็ยังไม่ดีที่ๆ อยากจะไปจริงๆ	
273	ก็คือทำได้บ้างเนอะ แล้วบุคคลรอบข้างมีส่วนช่วยให้เราทำตามความฝันได้ครับ	
274	ก็ มีครับ	
275	ยังใจ	
276	อย่างการที่เข้ามาอยู่ข้างในนี้ พอออกไปก็มันก็จะช่วยในสิ่งที่อยาก ออกจะพาไปกับในสิ่ง P3 อยากจะไป ที่ๆ P3 อยากจะไป	276 คนรักสนับสนุนความฝัน
277	อิม แสดงว่าบุคคลรอบข้างที่มีอิทธิพลต่อการมีความฝันอันนี้เหมือนกันเนอะ	
278	ครับ	

การระบุรหัสการต่อเติมเรื่องราวผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 3

Line	Data	Code
1	สิ่งที่อยากทำคือการได้ออกไปดูแลครอบครัวกับคนที่เรารักออกไปทำงานเก็บเงินตามความฝัน	1 ต้องการดูแลครอบครัวได้ 1 ต้องการหารายได้เพื่อทำตามฝัน
2	และเปลี่ยนนิสัยจากคนที่อารมณ์ร้ายกลายเป็นคนใจเย็นให้มากขึ้นแม้ว่าจะยากก็ตามแต่จะทำ	2 อยากปรับเปลี่ยนนิสัยให้ใจเย็นขึ้น
3	เพื่อคนที่รอเราตอนเราอยู่ข้างในข้างในนี้ได้สอนอะไรหลายสิ่งหลายอย่างแม้เรื่องการใช้	
4	ชีวิตและเรื่องวิชาชีพส่วนสิ่งที่อยากให้เป็นคือการที่มีงานทำโดยไม่ได้รอครอบครัวอีก	3-4 ได้รับบทเรียนจากสถานที่คุมขัง 4 ต้องการมีอาชีพที่ดูแลตนเองได้
5	จะไม่กลับไปใช้สารเสพติดอีกเพื่อแม่ไม่ยอมให้พ่อแม่เสียใจอีกอีกอย่างการที่ฝึกงาน	4-5 มีความตั้งใจที่จะไม่ทำให้ครอบครัวเสียใจอีก 5 ไม่ต้องการกลับไปใช้ยาเสพติด
6	จุดๆ นั้นมาได้มีมากกว่าในการที่ต้องทำตัวให้ดีเพื่อจะได้ออกมาอยู่ข้างนอกเหมือนผู้	
7	คนปกติจากเมื่อก่อนที่ทำความดีกับทุกคนแม้กระทั่งแม่จนวันนี้ศูนย์ฝึกได้สอนอะไรหลายอย่าง	7 รู้สึกดีต่อครอบครัว
8	การมีระเบียบวินัยในการที่มีความรับผิดชอบสูงออกไปก็อยากเอาไปใช้ในชีวิตประจำวัน	7-8 ได้รับบทเรียนจากสถานที่คุมขัง
9	อีก 1 ปี อยากมีการงานที่ดีเลี้ยงดูครอบครัวได้อย่างมีรอยยิ้มมีบ้านอยากตั้งหลักได้	9 อยากดูแลครอบครัวได้ 9 อยากมีรถ 9 อยากมีบ้าน
10	ในน้ำพักน้ำแรงของตัวเองถึงจะมีค่าดีมาสิ่งเดียวที่อยากได้คือการที่ทุกคนให้ออกหา	10 อยากพึ่งพาตนเอง 10 อยากได้รับโอกาสจากผู้อื่น

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 4

Line	Data	Code
1	เดี๋ยวเล่าให้พี่ฟังหน่อยสิว่าเขียนเรื่องราวของตัวเองยังไง	
2	เออ ถ้าออกไปเลยจะหางานหาการท่า ไม่กลับไปเป็นเหมือนเดิม จะทำมันให้ดีกว่าเมื่อก่อนอะครับ (กตปกาภณะเล่าเรื่อง)	2 ต้องการมีงานทำ 2 ต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น
3	กลับไปเป็นเหมือนเดิมคือยังไรครับ	
4	(ตอบทันที) ก็กลับไปเป็นเหมือนเดิม ก็จะไม่กลับไปแบบ ถ้าสมมติขายอะไรอย่างเงี้ย ทำแบบเดิมอะไรอย่างเงี้ย ให้โดนจับอย่างเงี้ย	
5	จะไม่ทำเหมือนเดิม (กตปกาภณะเล่าเรื่อง)	4-5 ไม่ต้องการกลับสู่รั้วของกรกฎจับกุมคุมขัง
6	ก็ไม่ทำตัวให้มันโดนจับอย่างนั้นอะ แล้วตัว P4 คิดว่าตัวเขารู้สึกยังไงในเรื่อง จากในเรื่องอะครับ	
7	ในเรื่องที่หม่ายหรือที่หม่าเขียนอะครับ	
8	ที่เราเขียน	
9	ผมว่า ถ้าเป็นความคิดผม เขาก็ลังคิดได้ครับ	
10	อืม	
11	แต่แล้วว่าเขาไม่รู้จะเอาใจต่อคนอื่นเอง	
12	เขาคิดอะไรได้	
13	ก็คิดว่าแบบว่าถ้าปล่อยไปต้องทำอะไรอะครับ แต่ว่าความเป็นจริงแล้วเขาไม่รู้หรอกว่าปล่อยไปแล้วเขา มันไม่มันเป็นอย่างที่เรารู้	
14	คิดอยู่แล้วครับ แต่แล้วมันก็เป็นแค่ความคิดเฉยๆ	
15	อืม แล้วอะไรที่ทำให้คิดว่ามันจะไม่เป็นตามความคิดของเขา	
16	อ่า เราก็ไม่รู้หรอกครับข้างหน้าเราจะมีอะไรบ้าง แลออก เราปล่อยไปเราจะไม่ทำอะไรเลยก็ มันเลยเป็นได้แต่ความคิด	11-16 ไม่สนใจเกี่ยวกับอนาคต
17	แล้วถ้ามันปล่อยไปแล้วข้างหน้านั้นไม่มีอะไรเลย คิดว่าตัวเขารู้สึกยังไงอยู่	
18	ก็ เสียดายหน่อยครับ แต่ก็ต้องสร้าง	18 มีความตั้งใจในการเริ่มต้นใหม่
19	ก็คิดว่าคงเสียใจนะ	
20	ใช่	
21	อ่า แล้ว P4 เคยมีประสบการณ์คล้ายกับตัวผม	
22	ของผมนี่ ของผมมันเป็น เป็นเด็กก็กตครับ	
23	ยังอะ	
24	ก็คือว่าพ่อแม่ พ่อแม่ก็รักครับไม่ค่อยสนใจ ก็คือว่าผมอยู่คนเดียวครับ แต่ก็ไปมาหาพ่อแม่ก็รักครับ ผมชอบอยู่กับเพื่อนมากกว่า เพราะว่า	24 เคยชอบอยู่กับเพื่อนมากกว่าครอบครัว
25	เขาไม่ค่อยให้ความสำคัญกับผม	24 25 ครอบครัวไม่ใส่ใจ
26	แล้วเราคิดว่าเรื่องราวของเรามันค้างหรือคล้ายกับตัวอะ จากความคิดเราอะครับ	
27	ก็ต่างอะครับ	
28	ต่างองังครับ	
29	ก็คิดว่ามันก็เป็นแค่ความคิด แต่เป็นเรื่องจริง มันเยอะแยะมากมายครับผม แต่ว่าพูด มันพูดไม่หมดอยู่แล้ว	
30	มีเรื่องอะไรบ้าง ยกตัวอย่างให้พี่ฟังได้นะ เมื่อก็เหมือนบอกว่ามีเรื่องของครอบครัวไม่ชนะ มีเรื่องอีกอีกนะ	
31	เรื่องแบบไหนครับ	
32	หมายถึงว่าเมื่อที่ P4 กำลังบอกพี่ว่าในชีวิตจริงของ P4 อะครับมีเรื่องครอบครัว	
33	ใช่	
34	ทำให้ P4 พ้นไปหาเพื่อนนะ แล้วมีเรื่องอื่นอีกไหมครับ	
35	ก็เรื่องงานด้วยครับ	
36	ยังังครับ	
37	ก็เรื่องงาน ก็ว่า ผมอะ ตอนนั้นอะ ก่อนโดนจับผมยังอายุไม่ถึงจะครบ จะหางานหาการทำนั่นก็ยาก ก็ได้แล้วไปหาเพื่อนไปรับๆ เวลา	37 อายุไม่ถึงเกณฑ์ทำให้ไม่สามารถหางานได้ 37 ใช้เวลาอยู่กับเพื่อนเพื่อฆ่าเวลา
38	เราใช้เงินใช้อะไรกับแม่ ประมานนี้ครับ	
39	อืม แล้วถ้าสมมติที่เราแต่งเรื่องราวอะ โดยที่ตรงนี้เป็นเรื่องของ P4 P4 จะแต่งว่ายังังครับ	
40	อืม ก็จริง จะแต่ง มันไม่ต้องแต่งครับ มันเป็นเรื่องจริงอยู่แล้ว แต่แล้วจะเขียนเยอะเขียนน้อยแค่นั้นเอง	
41	P4 อยากเขียนมันยังังอะ	
42	ผมไม่อยากจะเขียนมากกว่า ผมอยากเก็บไว้มากกว่า	
43	หมายถึงอยากเก็บไว้กับตัวเอง	
44	ใช่ครับ	
45	พอจะเล่าให้พี่ฟังได้ไหม	
46	เล่าได้ครับ	
47	อะเล่าให้พี่ฟังนิดนึง	
48	พี่ต้องถามว่าพี่จะเล่าเรื่องไรครับ ถ้าให้ผมเล่าเล่าปากและเลยพี่	
49	อะแล้วอยากเล่าเรื่องอะไรให้พี่ฟัง ตามก่อน	
50	เล่าได้ทุกเรื่องอะพี่ แต่พี่อยากฟังเรื่องอะไร แค่นั้นเอง	
51	แล้วถ้าผมตอบะ วันนี้ P4 กำลังจะได้ออกไป P4 อยากทำอะไร คิดว่ากำลังจะเกิดเรื่องอะไรต่อไป	
52	ถ้าผมได้ออกไป อย่างแรกเลยผมจะกราบพ่อแม่ ทำให้เขาเสียใจมาเยอะแล้ว	52 รู้สึกดีต่อครอบครัว
53	อะไรที่ทำให้อยากกราบเขาอะ	
54	ผมอยู่เอกมย์ไม่เคยสนใจเลย	54 เคยทะเลาะครอบครัว
55	อืม	
56	ผมตีหมาผมไม่รู้แม่อยู่ไหน ผมไม่รู้แม่หาเพื่อนอย่างตีหมา แต่ผมมาอยู่ข้างในผมเลยคิดได้	56 ความคิดเปลี่ยนไปหลังจากถูกคุมขัง
57	แล้วอย่างที่สองอะ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 4 (ต่อ)

Line	Data	Code
58	อย่างที่ส่งก็ต้องไปฝึกทหารนี่ครับ ให้จบ	
59	อยากไปฝึกทหารให้จบ แล้วอยากเป็นทหารไร	
60	ของมันเป็นทหารบกครับ	60 ทหารบกคืออาชีพที่ปรารถนา
61	แล้วอะไรทำให้เรายากฝึกให้จบอะ	
62	ก็คือว่า ผมจะติดนานแล้ว ติดตั้งแต่เด็กแล้ว หมดวัยรุ่นแล้ว ผมก็เลยคิดว่าเอาให้จบๆ ไปเลยชีวิต แล้ววันข้างหน้าจะสบายก็ได้	62 ต้องการมีอาชีพที่มั่นคง
63	ก็คือคิดว่าถ้าไปเป็นทหารจะช่วยให้เราสบาย	
64	ใช่	
65	อ่า มีอย่างอื่นอีกนะ ข้อสามมีปะ	
66	ก็ออกมาจากทหารก็ทหารบกครับ ครั้น นามือเรือครับ นามือ หาสักคน	66 ต้องการมีครอบครัวของตัวเอง
67	ก็คือเหมือนสร้างครอบครัวว่าจิ้น	
68	ใช่ เพราะเราโตแล้วครับ	
69	มีอีกปะข้อสี่	
70	ไม่มี	
71	หมดและ 3 ข้อ (อธิบายเรื่องการระบุตัวตนที่เป็นไปได้)	
72	อันแรก P4 เขียนว่าผมอยากเป็นช่างยนต์นะ เพราะอะไรถึงอยากเป็นช่างยนต์ครับ	
73	ก็ผมทำรถทำอะไรเป็นอยู่แล้ว	
74	แล้วเคยทำมาก่อนไหม	
75	เคยครับ ผมอยู่ตั้งแต่ตั้งแต่ตอนเด็กๆ อะ	73-75 มีความสามารถในการซ่อมรถ
76	ตั้งแต่ตอนอายุเท่าไร	
77	ก็ตั้งแต่ 9 ขวบ 10 ขวบ เนี่ยครับ ผมไม่ค่อยได้ไปโรงเรียนเลย อยู่แต่อยู่เนี่ยครับ	
78	แล้วตอนที่ได้ทำรถอะครับมันรู้สึกยังไง	
79	รู้สึกดีใจครับ อายก ความรู้สึกของผมมันไม่เจตใจครับ มันอยากเรียนรู้นมากกว่า ชอบ	79 รู้สึกสนุกที่ได้ฝึกฝนเรียนรู้
80	ชอบที่ได้เรียนรู้ตรงนั้นอะ แล้วอะไรที่จะช่วยให้เราเป็นช่างยนต์ได้อะ	
81	ฝึกฝนอะครับ ไปหา...	
82	ไปหาอะไรนะ	
83	ไปฝึกฝนแล้วก็ไปหาดูเขาอย่างเงี้ยครับ	81-83 การฝึกฝนช่วยให้เป็นช่างยนต์ได้
84	อิม แล้วอยู่ในนี้ได้ฝึกอะ	
85	อยู่ในนี้มันไม่มีครับ แต่ก่อนมันมีครับ แต่เขายกเลิกไปแล้ว	
86	อ้อ P4 ก็เชื่อว่าถ้าเราได้ฝึกฝนได้ไปดูเขาทำเนี่ย มันจะช่วยให้เราทำได้เนอะ	
87	ใช่ครับ	
88	แล้วอะไรที่มันขัดขวาง P4 อยู่ อะไรที่มันขัดขวางจะไม่ได้เราเป็นช่างยนต์อะครับ	
89	คือตอนไหนครับ	
90	หมายถึง P4 คิดว่ามันจะมีอะไรที่สามารถจะขัดขวางตัวเราจะเป็นช่างยนต์	
91	ไม่ครับ ถ้าเราจะทำ	
92	หมายถึงถ้าเราตั้งใจและที่ทำเนอะ	
93	ใช่ครับ	91-93 ความมุ่งมั่นช่วยให้เป็นช่างยนต์ได้
94	อ่า แล้วก็บุคคลรอบข้างเขามีส่วนช่วยให้ P4 เป็นช่างยนต์อะ	
95	ไม่มีครับ	
96	ยังไรครับ	
97	อยู่ที่ ถ้าเรา เราพูดกับใครครับ คนใดเขาจะถามว่าเราอยากเป็นอะไร แต่ส่วนมากเราไม่บอก เราหาด้วยตัวเอง ถ้าเราบอกเขาไปเรื่องเกิดเรา	
98	ไปทำๆ เขาเสียใจเลย ที่เราทำไม่ได้ เราต้องหาด้วยตัวเองครับ	
99	เพราะอะไรถึงไม่ค่อยอยากบอกเขาอะครับ	
100	ก็คือถ้าบอกไปเลย เราอยากไปทำก็จริงแต่มันทำไม่จริงเงี้ยครับ กลัวเขาเสียใจเงี้ย ก็เลยถ้าเราลอง ลองหาทำๆ ดู ถ้าเราชอบจริงๆ	97-100 กลัวผู้อื่นผิดหวังหากล้มเลิกการเป็นช่างยนต์
101	มันก็คือบอกกันได้	
102	แล้วคนที่ว่านี้หมายถึงใครครับ	
103	ก็เหมือนกับพ่อแม่ครับ บางทีก็อยากให้เราเป็นเลย เราไปทำ บางทีก็เงี้ยแล้ว แล้วไม่บอกทำอย่างเงี้ยครับ แต่ถ้าเรา อย่างช่างยนต์	103 ถูกครอบครัวคาดหวังให้เป็นตามครอบครัวต้องการ
104	ผมลองไปทำตั้งแต่เด็กๆ ผมชอบ แต่มีโอกาสหลายรอบแต่ยังไม่บอก	
105	อิม แล้วมีอะไรที่เราเคยบอกเขาไปแล้วเราทำไม่สำเร็จแล้วเรารู้สึกเสียใจ เคยมีไหม	
106	คือยังไรครับ	
107	เคยมีเหตุการณ์แบบที่ P4 ก็กังวลไหม ที่บอกว่าพอเราบอกไปแล้วเราทำไม่ได้เนอะ มีบ้างอะ	
108	(จาม)	
109	นอกจากช่างยนต์อะ	
110	ก็ไม่มีครับ	
111	ไม่มีเนอะ แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมมันจะมีส่วนช่วยให้เราเป็นช่างยนต์อะ	
112	มีครับ	
113	ยังไร	
114	ก็เพื่อนครับ เพื่อนเราชอบทำรถอยู่แล้ว ก็มาหาเราฟัง ไปดูบ้างเงี้ย ก็วันหนึ่งแหละ	114 การฝึกฝนช่วยให้เป็นช่างยนต์ได้
115	ก็เหมือนเป็นการฝึกประสบการณ์กับเพื่อนอะ	
116	ใช่ครับ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 4 (ต่อ)

Line	Data	Code
117	อ่า แล้วบุคลรอบข้างเขามีผลต่อเราในเรื่องนี้มะ	
118	คือแบบยังไม่ครับ	
119	บุคลรอบข้างมีอิทธิพลต่อการอยากเป็นช่างยนต์มะ	
120	ไม่ครับ	
121	ไม่มีผลนะ	
122	ใช่	
123	แล้วอะไรที่มีอิทธิพลมากที่สุดอะ อะไรที่มีผล มีอิทธิพลต่อความอยากเป็นช่างยนต์ที่สุดอะครับ	
124	ความคิดมากกว่ามังครับ	
125	อึ้ง	
126	ก็อย่างความคิด ไปเพื่อนังครับ เพื่อนคิดนี่มีอะไรเลย ก็เลยไม่ค่อยได้จริงจังสักเท่าไร แต่มันก็เป็นอยู่แล้วครับช่างยนต์	126 มีความสามารถในการซ่อมรถ
127	แล้วเหมือนต่อมาบอกว่าอยากเป็นช่างไฟด้วยใช่ปะ	
128	ใช่	
129	เพราะอะไรถึงอยากเป็นช่างไฟอะ	
130	ทำไปอยู่ ทำแอร์ที่บ้านเนี่ยครับ ต่อสายไฟมีอะไรมัง	130 มีความสามารถในการซ่อมไฟ
131	แล้วทำเป็น คือทำเป็นอยู่แล้วใช่ไหมครับ	
132	แต่ไม่ได้เป็นอยู่แล้ว ต้องเรียกว่ามีพื้นฐานอยู่แล้ว	
133	จากอะไรครับ	
134	ก็ดูเอาเลยครับ ดูเอาเหมือนกัน ลุงลุงเขาเป็นช่างไฟ ต่อไฟบ้านต่ออะไรครับ ไปดูเขา	134 การดูตัวแบบช่วยให้สามารถซ่อมไฟได้
135	แล้วคิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เราเป็นช่างไฟได้บ้าง	
136	เหมือนกันแหละครับ	
137	อึ้ง	
138	เหมือนกับรถเมื่อที่ผมบอก	
139	อึ้ง อธิบายอีกรอบให้ฟังหน่อย	
140	ก็ ถ้าเราไม่ศึกษาไม่อะไรเราเป็นอยู่แล้วครับ แต่ถ้าเราศึกษามัน ศึกษามันทุกวันนี้ เราก็ต้องเป็นอยู่แล้วครับ	140 การศึกษาหาความรู้ช่วยให้เป็นช่างไฟได้
141	อิม แล้วอะไรที่ P4 คิดว่ามันมีสิ่งที่ยึดขวางให้เราเป็นช่างไฟนะ มีอะไรที่จะเป็นอุปสรรคของเรามะ	
142	มีครับ ความกลัว	
143	อึ้งอะ	
144	กลัวไฟช็อต	
145	อ้อ	
146	ใช่	
147	แล้วเคยโดนตะครอนทำ	
148	เคยครับ	
149	เคยอยู่เนอะ	
150	ใช่	
151	แล้วตอนนั้นคือแบบ พอโดนตรงนั้นอะครับทำต่อมะ	
152	ก็โดนตอนนั้นที่ห่างไปพักนึง มันกลัวแล้ว แต่ว่าถามว่าทำไมมันถึงมีเส็กๆ น้อยๆ ครับ ไม่ได้ทำเหมือนเดิมเท่าไร	144-152 ความผิดพลาดในอดีตส่งผลต่อความกลัว
153	ก็คือทำบ้างแต่ไม่ได้เท่าเดิมเนอะ	
154	ใช่	
155	แล้วบุคลรอบข้างเขามีส่วนช่วยในการให้เราเป็นช่างไฟมะ	
156	ก็ช่วยครับ ช่วยผลักดันจนเป็นเนี่ยครับ อย่างไฟไฟ ไฟมันเขาครับให้ต่อเนี่ย บางทีก็พาไปเข้าห้อง	156 บุคลรอบข้างช่วยผลักดันให้เป็นช่างไฟ 156 การฝึกฝนช่วยให้เป็นช่างไฟได้
157	ก็คือเขาให้เราไปลอง	
158	ใช่	
159	แล้วคิดว่าถึงแนวต่อมรอบข้างเรามีส่วนช่วยมะ	
160	มัน ไม่มีอยู่แล้วครับ มันอยู่ที่ตัวเราว่าเราจะทำได้แค่ไหน	160 ความสำเร็จขึ้นอยู่กับตัวเอง
161	ก็คือ P4 คิดว่ามันขึ้นอยู่กับตัวเราเนอะ แล้วคิดว่าบุคลคนอื่นเขามีอิทธิพลต่อการอยากเป็นช่างไฟเรามะ	
162	มีครับ	
163	อึ้งอะ	
164	พ่อแม่ครับ ก็กลัวเราตายเนี่ยครับ โดนไฟดูดไฟอะไร เขาไม่ยอมให้เราทำ	164 ความกลัวของครอบครัวขัดขวางการเป็นช่างไฟ
165	อ้อ	
166	ผมก็ไม่ค่อยทำครับ ส่วนมากก็ทำแต่ช่างยนต์	
167	ก็คือหมายถึงว่าคุณพ่อคุณแม่เขาจริงๆ ไม่ค่อยสนับสนุนเราเรื่องนี้เท่าไร	
168	ใช่	
169	แต่หมายถึงว่าเราก็เห็นห้องต้องกับเขาหรืออึ้ง	
170	ก็มีบ้างครับ เพราะเราก็โดนดูมา เขาก็กลัวไปแล้วครับ ก็เลยไม่ค่อยอยากทำเลยครับ ไม่สนใจ	170 ความผิดพลาดในอดีตส่งผลต่อความกลัว
171	แล้วอะไรที่เขี่ยออกมาอะ	
172	ก็คือว่าที่เขี่ยออกมาเนี่ยมันเป็นตัวเลือกครับ เพราะถ้าผมมันเลือกช่างยนต์ไม่ได้ผมก็จะสืบทอดเป็นช่างไฟ แต่ถ้าสืบทอดเป็นช่างไฟไม่ได้ก็	
173	อย่างที่ผมเขียนข้อที่ 3 ครับ	172-173 มีแผนสำรองสำหรับอนาคต
174	อ่า ที่บอกว่าอยากเป็นคนขายของ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 4 (ต่อ)

Line	Data	Code
175	ใช่	
176	เพราะอะไรอะ	
177	ผมไปอยู่กับเพื่อน อยู่กับเพื่อนที่ตลาด เพื่อนชายปลา ชายโกนี่ครับ ผมก็ไปอยู่ทุกวันๆ เขาซื้อไก่ซื้ออะไร ผมก็เห็นทุกวัน ผมเลยว่า	
178	ผมอยากขาย ผมก็เคยไปช่วยยกขึ้นชั้นอะไรอะไร ก็เลยว่ามันน่ามันส์ครับ	177-178 ประสบการณ์ในตลาดที่สร้างความเพลิดเพลิน
179	ตอนนั้นคือไปช่วยขายปลาชายโกนี่อะ	
180	ใช่ครับ	
181	แล้วถ้าเราอยากขายเราอยากขายอะไร	
182	ผมอยากขาย ผมอยากขายพวกหม่าล่า พวกอะไรที่มากกว่า	
183	เป็นพวกหม่าล่าเสียไม้พวกนั้นใช่ปะ	
184	ใช่	
185	เคยทำอะตอนอยู่ในนี้	
186	อยู่ในนี้ มี มีรอบนี้ครับ ผมทำไม่ได้หม่าล่ามันแพงเกิน ของผมมันแพงไปเขา	
187	แล้วอะไรที่จะช่วยให้เราทำไปขายของได้อะ P4 คิดว่าอะไรครับ	
188	อันนั้นยังไม่คิดถึงเลยครับ	
189	อะ ให้คิดตอนเนี่ยคิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เราทำอย่างนี้ได้	
190	เงินครับ หาเงินสักก้อน เปิดร้านเปิดอะไรเลยครับ	190 มีเงินทุนช่วยให้เปิดร้านขายของได้
191	เงินเปิดร้าน แล้วมีอะไรอีกอะ	
192	ก็ศึกษา ศึกษา	
193	ศึกษาขังใจครับ	
194	ศึกษาก็ถามคนที่เก่งกว่าเราครับ หรือเน็ตในอะไรเนี่ย	
195	ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องอะไร	
196	เรื่องเนี่ยครับ ถ้าสมมติผมทำหม่าล่าครับ ก็ศึกษาว่าต้องทำยังไง ทำไปถึงจะได้ทุนคืน อะไรอย่างเนี่ยครับ	192-196 การศึกษาหาความรู้ช่วยให้เปิดร้านขายของได้
197	อ้อ ทั้งวิธีการทำด้วยและวิธีการทำธุรกิจด้วยนะ	
198	ครับ	
199	แล้วคุณรอบข้างเขามีส่วนช่วยในสิ่งนี้ปะ ช่วยให้เราไปขายของได้ปะ	
200	ผมว่าไม่น่ามีนะ น่าจะเป็นตัวเราที่คอยดันตัวเอง บุคคลรอบข้างเขาไม่เหมือนเรา ฐานะนะ อะไรเนี่ย	200 ความสำนึกขึ้นอยู่กับตัวเอง
201	ยังใจอะ	
202	ก็คิดว่า เราไม่ค่อยมีฐานะ คนรอบข้างก็เหมือนกับในนี้ครับ อย่างบ้านเราเลี้ยงครับ บ้านเรามีแต่เราเองไงเลย ไม่อยากไปปรกวนเขา	202 อยากให้ตนเองได้
203	P4 เลยคิดว่าถ้ามันเริ่มด้วยตัวเองมันน่าจะดีกว่า	
204	ใช่ครับ	
205	แล้วคุณรอบข้างอะครับ อื่นๆ นะ มีอิทธิพลต่อการที่เราอยากเป็นคนขายของนะ	
206	ไม่มีครับ	
207	ไม่มีนะ อะ ต่อมา เห็นบอกว่าสิ่งที่กลัวว่าจะเป็นอะคือการเป็นโจร	
208	ใช่	
209	เพราะอะไรถึงไม่อยากเป็นโจรอะครับ	
210	ถ้าผมกลับไปเหมือนเดิมคืออยู่ที่บ้านครับ ถ้าผมไม่ได้เป็นทหารผมก็ไม่มีอะไรทำ อืออย่างมติดมามาขนาดเนี่ย ผมไม่รู้ว่าจะทำอะไรเป็นมัน	210 กลัวไม่ได้เป็นทหารเรือ
211	เสาหลักผมเป็นแม่ ถ้าผมกลับไปไปเจอเพื่อนเดิมๆ กลุ่มเดิมๆ ผมก็ต้องคงต้องเหมือน ใช่	210-211 ไม่แน่ใจเกี่ยวกับอนาคต
212	ก็เหมือน P4 ถ้าสังเกตว่าสังคมอาจจะให้ P4 พวกกลับไปทางเดิมอะ	
213	ใช่	211-213 การกลับไปคบหาเพื่อนกลุ่มเดียวกับที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขังนำไปสู่การกลับไปกระทำผิด
214	แล้วนอกจากเพื่อนครับมีอย่างอื่นอีกะที่ทำให้เราเลิกสูการเป็นโจรอะ	
215	คือหนึ่งเลย ผู้หญิงมากกว่าครับ	
216	ยังใจอะ	
217	ถ้าผมไปอยู่กับเพื่อนเนี่ยผมต้องเจอผู้หญิงอยู่แล้ว แล้วอีกอย่างผมอะไม่มีเสาหลักไม่มีอะไรถืออยู่แล้ว ผมก็ต้องไปหาสักสักน้อย	217 การขาดที่พึ่งนำไปสู่การหวนกลับไปกระทำผิด
218	เพื่อเอามาให้มันกิน อะไรเลยครับ ประมาณเนี่ยครับ	217 ผู้หญิงนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
219	หมายถึงให้สาวอะนะ	
220	ใช่ ถ้าอยู่ในกลุ่มเดียวกันครับ	
221	อิม อ้าวแล้วเสาหลักที่ว่าคือใคร ในความหมายของ P4	
222	ไม่ๆ ในความหมายของผมเนี่ยมันคือว่า ผมว่าเสาหลักเนี่ยคือว่า ผมจะออกไปผมมีงานมีการทำใหม่ อะไรเลยครับ	222 กลัวไม่มีงานทำ
223	อ้อ เสาหลักของ P4 ไม่ได้หมายถึงว่าคุณแต่หมายถึงหน้าที่การงาน	
224	ใช่ครับ	
225	ที่ผ่านมานั้นเคยมีเหตุการณ์แบบเนี่ยะ การทำให้เราเข้าเส้นทางนั้นอะครับ ที่เหมือน P4 บอกว่าต้องไปสักสักน้อยใช่ปะ	
226	ก็มีครับ อย่างผมไม่ได้อยู่บ้านเพื่อนเนี่ยครับ บางทีดูเขาดูอะไรเนี่ยมันไม่มีเงินไม่มีอะไร ก็ต้องไปแล้วครับ อืออย่างเรามีผู้หญิงด้วย	226 ลักขโมยเพื่อนำเงินไปซื้อยาเสพติด
227	ไม่รู้ว่าจะทำอะไรอะไรเลย คิดถึงเขาก็เลยไปเรื่อย	226-227 ไปลักขโมยเพื่อนำเงินไปดูแลผู้หญิง
228	อิม ก็คือมีที่เพื่อนและผู้หญิงในกลุ่มด้วยอะ แล้วคุณรอบข้างอะมีส่วน P4 คิดว่าคุณรอบข้างเขามีส่วนช่วยที่จะให้เรา	
229	รอดพ้นจากการเป็นโจรอะ	
230	อยู่ที่ เราอยู่แล้วอะมากกว่าครับ	
231	ยังใจอะ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 4 (ต่อ)

Line	Data	Code
232	อย่างถ้าเราไปอยู่แคว้นเดิมๆ มันก็คงเหมือนเดิมครับ ถ้าไม่เป็นใจ ขายาก็ติดคุก แต่ถ้าเราอยู่แคว้นใหม่ๆ เนี่ย ก็เหมือนปลา	232 การอยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกับที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขังนำไปสู่วิงวอนของการถูกจับกุมซ้ำ
233	ครับ เปลี่ยนบ่อมันก็ดีกว่าเดิมครับ แค่นั้น	232-233 การอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ต่างจากที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขังช่วยให้แยกจากวิงวอนของการถูกจับกุมซ้ำ
234	แล้วคิดว่าแบบไหนที่เหมาะสมกับปลาครับ	
235	ผมว่าน้ำใส	
236	น้ำใสมันเป็นอย่างงี้จะ	
237	น้ำใสไม่ใช่ น้ำจืดครับ ใสก็เลย	
238	แล้วหมายถึงสภาพแวดล้อมต้องเป็นอย่างงี้ครับ	
239	สภาพแวดล้อมต้องมีแต่พวกยี่เข่งยี่หนิง สองนี้ต้องไม่มีเรื่องพวดยาเรื่องอะไร มันก็จะอาจจะมึนๆที่แต่แค่นั้นไม่เยอะเหมือนแถวเรา	239 สิ่งแวดล้อมที่ไม่มียาเสพติดช่วยให้ไม่หวนกลับไปกระทำผิด
240	แค่นั้นเอง อ้ออย่างเราไปขึ้นเนี่ยเราไม่รู้รักใคร่อยู่แล้ว เราที่ไปหาเพื่อนหาอะไรใหม่	
241	อืม	
242	แล้วคนที่หาเพื่อนรักก็คืออยู่แล้วว่ามันมันเป็นอย่างงี้ ก็ไม่ยากกลับไปเป็นเหมือนเดิมไม่ว่าอยู่ที่ไหนก็แล้วแต่ ถ้าเราไปหาเพื่อน	
243	เดิมๆ เราก็เป็นเหมือนเดิม	242-243 การคบเพื่อนกลุ่มเดียวกับที่เคยคบก่อนถูกคุมขังนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
244	อืม แล้วเห็นบอกว่าข้อสองคือกลัวการเป็นน้ำ	
245	ใช่	
246	เป็นใจจะ	
247	ก็เลยอยู่ข้างนอกดูดยาอะไรครับ ดูดไม่เอาอะไรเลย เพื่อนเอามาประเคนให้อย่างเดียว ไซ้	247 เคยใช้ยาเสพติดจำนวนมาก
248	ไซ้อะไรไปมั้งครับตอนนั้น	
249	ผมก็ซั่มทุกอย่างครับ ทั้งยาบ้า ไซ้ เค หมม อะไรหมดกำหนด กะลิลลอลงหมด	
250	แล้วถ้าสมมติเราเป็นแบบนี้มันจะส่งผลยังไงต่อตัวเราบ้าง การเป็นบ๊องครับ	
251	หลายอย่างครับ	
252	ยังมั้ง	
253	จำพอแต่ไม่ได้มีอะไรมั้ง ผลออก ที่เขาบ้าง	253 การเข้าเฝ้าพบแพทย์ทำให้ทำร้ายครอบครัว
254	เคยเคยมีเหตุการณ์แบบนั้นเกิดขึ้นนะ	
255	(ตอบทันที) ผมไม่เคยมี ก็อาจจะมึ แต่ผมเขียนไว้เลยๆ	
256	ยังจะตอนนั้น	
257	ก็คือไม่เจ็ย ผมอยากไปเที่ยวเจ็ย ไปเยี่ยมญาติแรงขึ้นมา อะไรเจ็ย บางทีก็ไม่ไหวครับแต่ควบคุมได้เลยๆ	
258	อันที่ก็เป็นความรุนแรงที่เกิดขึ้นอะไร ยังใจ แคลงออกยังใจครับ	
259	อีกนิดเดียวครับ ก็คือว่าจ้างอีกนิดเดียว อะไรเจ็ย	
260	หมายถึงว่าอีกนิดเดียวจะอาวาทหรือยังใจ	
261	อีกนิดเดียวจะโดนแม่แล้วครับ	
262	อืม	
263	ก็คือจ้างจะทำแม่อะไรเจ็ย มันก็เจ็ยเจ็ย	
264	แล้วตอนนั้นรู้สึกยังใจครับ	
265	ผมตกใจครับ ว่ามันไปแบบกะทันหันครับ แต่ถ้ามันโดนไม่ทำไรๆ แต่มีผมมันตกใจอยู่ ก็ห่างไปสักพัก ก็กลับมา	257-265 การเข้าเฝ้าพบแพทย์ทำให้ขาดการสัมผัสยังใจ 265 ผู้ที่ผิดต่อครอบครัว
266	อืม แล้วบุคคลรอบข้างมีส่วนช่วยให้เราไม่เป็นแบบนี้	
267	มีส่วนครับ	
268	ยังใจ	
269	ครอบครัวข้างแล้วทำเองๆ แต่ว่าข้างข้างใจอะไรๆ ถ้าเราไม่เอาเราเหมือนเดิมมันก็เท่ากันแหละครับ	269 บุคคลรอบข้างช่วยเตือนสติให้ไม่กระทำผิด 269 การกระทำผิดซ้ำขึ้นอยู่กับตัวเอง
270	แล้วที่ผ่านมาเขาช่วยข้างข้าง	
271	ก็ชื้อออกครับ แต่ผมไม่เอาเลย ผมยังสนุกอยู่ด้วยตอนนั้น	271 ละเลยคำแนะนำจากผู้อื่นเพราะยังรู้สึกสนุก
272	แล้วตอนนั้นไม่สนุกแล้วหรือ	
273	ถ้าถามว่าสนุกไหมมันก็สนุก แต่เรามีเพื่อน มีสาว มีอะไรเจ็ย มันสนุกธรรมดา แต่ว่าเรา ผมว่ามันติดได้ครับ เพราะถ้าอยู่ข้างในมันสนุก	
274	ก็มันดีนะ สุดท้ายก็ลงเอยเหมือนเดิม ไม่สนุกก็ตายแค่นั้น	273-274 ความผิดพลาดในอดีตส่งผลต่อความกลัว 273-274 ความคิดเปรียบไปหลังจากถูกคุมขัง
275	แล้วเห็นบอกว่าข้อสามก็คือเป็นคนที่จะไม่มีโอกาสอีก หมายความว่ายังใจ	
276	ก็มันดีนะ ไม่มีโอกาส คือว่า สมมติผมไปขายยา ผมไปเจอเพื่อนอื่นๆ ผมดูดยา แล้วผมทำหนักกว่าเดิม ผมโดนจับไปผมคงไม่มีโอกาสออกมาแล้ว ไซ้ ประมาณนี้	276-277 กลัวกลับสู่วิงวอนของการถูกจับกุมซ้ำ 276-277 กลัวไม่ได้รับโอกาส
277		
278	แล้วคิดว่าอะไรที่จะนำเราไปสู่ตรงนั้นบ้าง อะ ผมคิดว่ามีเรื่องขายยาเนอะ น้อยอย่างอื่นอีกนะ	
279	ขายยา และฆ่าขายยา รุมตีขายยาเนี่ย ประมาณนี้	279 การค้าขายเสพติดทำให้หมดโอกาส 279 การใช้ความรุนแรงทำให้หมดโอกาส
280	แล้วอะไรที่เราคิดว่ามากที่สุดที่อาจจะเกิดขึ้นได้ มีนะ	
281	กลัว กลัวเรื่องขายยากับฆ่าคนตายครับ	281 กลัวเป็นผู้ค้าขายเสพติด 281 กลัวฆ่าคนตาย

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 4 (ต่อ)

Line	Data	Code
282	เพราะอะไรครับ	
283	เพราะว่าอารมณ์ อารมณ์ผมมันอ้างจริงๆ ควบคุมยาก ใจ แต่พยายามควบคุมไว้ครับ บางทีมันก็หลุดบ้างอะไรบ้าง	
284	แล้วเคยมี พอลุดออกมาแสดงออกยังใจอะ	
285	ก็ทำแบบคิดเลยครับ ทำเลย	
286	ทำตามคิดที่เลยทำอะไรครับ	
287	ก็คือที่ผมคิดในหัว เหมือนผมจะต่ออะไรๆ ผมคิดไปผมทำเลย อะไรเงี้ยครับ	283-287 มีความยากลำบากในการควบคุมอารมณ์
288	แล้วตอนอยู่ที่นี้เคยมีบ้างอะเหตุการณ์แบบนั้น	
289	มีครับ	
290	อ้าวแล้วโดนอะไรอะ	
291	ก็มีบ้าง	
292	อิม ต่อมาอะ บุคคลรอบข้างเนี่ยเขามีส่วนช่วยให้เรารอดพ้นจากครั้งนั้นอะ P4 คิดว่าไง	
293	มีครับ	
294	ยังใจ	
295	ช่วยดึงเราเงี้ย ช่วยแยก การควบคุมว่าเปลี่ยนความคิดเราได้	295 บุคคลรอบข้างช่วยเตือนสติให้ไม่หวนกลับไปกระทำผิด
296	ยังใจ	
297	ก็เหมือนคุยตั้งแต่ว่าคิดเรื่อง เรื่องแบบแยก อยู่เงี้ยครับ เขามาคุยให้รู้สึกดีอะไรเงี้ย ก็เหมือนผู้หญิงครับคุณมา ผมก็คุยทุกวันๆ แล้วอีก	
298	อย่างเขาทำดีกับเรา ผมว่ามันก็ช่วยได้	295-298 เกิดเป้าหมายจากการได้พูดคุยกับผู้อื่น
299	อ่า เหมือนเป็นการเบี่ยงเบนความสนใจไปด้วยอะ	
300	ครับ	
301	แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมมีผลเรื่องนั้นะ มีส่วนช่วยอะ	
302	มีๆ ครับ	
303	ยังใจครับ	
304	ก็ถ้าเรามองเข้าสิ่งอะไรเงี้ย มันก็อาจจะเหมือนเดิมได้ แต่ถ้าไม่มีสิ่งเรา มีแค่คนเป็นมิตร มันไม่มีอยู่แล้วครับ	304 สิ่งแวดล้อมที่ดีทำให้ไม่หวนกลับไปกระทำผิด
305	ก็คิดว่านอกจากตัวเราเอง ก็มีสิ่งแวดล้อม ผู้คนที่มันมีอิทธิพลต่อเราเหมือนกันอะ	
306	ใช่ครับ	

การระบุรหัสการต่อเติมเรื่องราวผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 4

Line	Data	Code
1	ออกไปทำงาน และจะไม่ กลับไปทำยังที่เคยทำ มันอีกและจะดูแลพ่อแม่	1 ต้องการมีงานทำ 1 ไม่ต้องการกลับไปสู่วิชาเดิม
2	ให้ดีกว่าเดิม และทำให้พ่อแม่สบาย แล้วจะทำตัวเราอยู่ยังมีความสุข	1-2 ต้องการดูแลครอบครัวได้
3	ผมอยากมี บ้านอยาก มีรถเป็นของตัวเอง จะได้ไม่ต้องคอย	3 ต้องการมีบ้านของตัวเอง 3 ต้องการมีรถของตัวเอง
4	ชอบช้อปปิ้ง และจะหาแฟนสักคน มีลูกสัก 2 คน	4 ต้องการมีครอบครัวของตัวเอง

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 5

Line	Data	Code
1	แล้ว P5 เล่าเรื่องราวของตัวเองคือยังไรครับ	
2	ให้ผมอ่านเลยไหม	
3	เอาแบบคร่าวๆ ก็ได้ เล่าต่อว่ายังไม่ถึง	
4	ก็ ถ้าออกไปเจออากาศออกไปดูแล้วครอบครัว แต่ว่า อยากไปมีความสุขเหมือนที่เคยมี เคยมีความสุขกับพ่อแม่ เพื่อน แฟน แบบกินข้าว	4 ต้องการดูแลครอบครัว
5	พร้อมหน้าพร้อมตากันอีกครั้ง แล้วก็อยากออกไปเที่ยวกับเพื่อนๆ แฟน ครอบครัว อยากเห็นหน้า แฟนผม พอดีอยู่ครับ อยากเห็นหน้า	4-5 อยากมีความสุขเหมือนในอดีต 5 ต้องการออกไปเที่ยวกับเพื่อน
6	ตัวเล็กไปๆ	5-6 ต้องการพบครอบครัว
7	แฟนห้องที่เดือนและ	
8	ตอนนี้กินจะสัก 4 5 เดือนแล้ว	
9	อิม 4 5 เดือนแล้ว	
10	ครับ ผมก็ ผมสัญญา (หัวเราะเล็กน้อย) ว่าออกไปจะไม่จาก ไม่จากเขาไปไหนแล้ว จะอยู่ดูแลเขา ผมจะ แล้ว ดีอยู่ข้างในทำให้ผมคิด	10 ต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น
11	อะไรได้หลายอย่างครับ อยู่ข้างนอกไม่เคยคิดถึงบ้านเลย แต่พออยู่ข้างในคิดถึงบ้าน	10-11 ความคิดเปลี่ยนไปหลังจากถูกคุมขัง
12	คิดถึงบ้านมากกว่าดินเนอร์	
13	ครับ	
14	อ่า ก็คือว่าหลังจากที่อ่านเรื่องราวของคิวเนี่ย P5 ก็เชื่อมโยงกับตัวเองนะ แล้วตอนที่เขียน P5 รู้สึกยังไม่ถึง	
15	ก็ ผมก็คิดตามคร่าวๆว่ามีก็แปลก แปลกจริงๆ ว่าอยู่ข้างนอกไม่ไป พ่อแม่โทรมาไม่คุยรับ แต่พออยู่ข้างในผมมันร้องนึ่งฟังเสียง	
16	ประกาศญาติเยี่ยมอยากให้มีชื่อเรา อายากคุยกับพ่อแม่	15-16 ความคิดเปลี่ยนไปหลังจากถูกคุมขัง 15-16 ต้องการพบครอบครัว
17	ก็รู้สึกแปลกใจตัวเองในเรื่องนี้แหละ	
18	ครับ แล้วก็อยู่ข้างนอก แฟนโทรมาทักมาไม่เคยตอบ ไม่อ่าน แต่พออยู่ข้างในก็ ตามครูที่ปรึกษาว่าแฟนผมส่งรูปมาให้ ส่งจดหมายมา	
19	รียัง มันก็ทำให้ผมคิด ว่าอยู่ข้างนอกไม่เคยสนใจเขา มีเขาเหมือนไม่มี ชีวิตคิดเที่ยวไปวันๆ ไม่มีอะไรเป็นหลักเป็นแหล่ง พอดีอยู่	
20	ข้างในก็คิดว่าใครที่เป็นคนรอเรา ไม่ใช่เพื่อน ไม่ใช่ใครที่เห็นที่เราไปหา แต่เป็นครอบครัว เป็นแฟนเรา เป็นคนที่รัก ที่รักเรา	18 20 ความคิดเปลี่ยนไปหลังจากถูกคุมขัง 20 รับรู้ถึงความรักของครอบครัว
21	อิม แล้วอะไรที่ทำให้ตัวเรา รู้สึกยังไม่ถึงนะ จากเรื่องราวที่เราเล่าที่เราเขียนเนี่ย	
22	คือ ผม เป็นคนที่ อิม พ่อแม่ตามใจครับ	
23	ครับ	
24	พอเข้ามาอยู่ในนี้แล้วครับ มันไม่เหมือนข้างนอกเพราะว่าสิ่งนี้เราไม่เคยทำเราต้องทำ มันจะ เราจะใช้ชีวิตเหมือนข้างนอกไม่ได้ มันทำให้	24 ได้ทำสิ่งใหม่ๆ ในสถานที่คุมขัง
25	แบบ เราคิดว่าอยู่ข้างในเราทำได้ ทำไม่อยู่ข้างนอกไม่เคยทำ ทำในเราต้อง พ่อแม่สั่ง เป็นพ่อแม่เราทั้งคู่ ไม่ทำ แต่เป็นคนอื่นเราถึงทำ	24-25 ได้รับพรหมจากที่คุมขัง
26	ครับ ประมวลนี้	
27	อิม โอเค (อธิบายเรื่องการระบุตัวตนที่เป็นไปได้)	
28	สิ่งที่อยากทำหรืออยากเป็นใน 1 ปีข้างหน้า คืออยากออกไปจากที่นี่ เพราะอะไรถึงอยากออกไปจากที่นี่ครับ	
29	อยาก ออกจากกลับบ้านไปครับ คิดถึงพ่อแม่ ออกจากกลับไปทำในสิ่งที่เราควรจะทำตั้งแต่แรก	29 ต้องการกลับบ้านไปอยู่กับครอบครัว
30	อะไรที่ควรจะทำอะ	
31	ดูแลครอบครัว เชื้อพี่พ่อแม่ครอบครัว ทำงานที่สุจริต ไม่ต้องไปทำอะไรที่เราต้องเข้ามาอยู่ข้างในครับ	31 ต้องการดูแลครอบครัว 31 ต้องการทำงานที่สุจริต 31 ไม่ต้องการกลับสู่รั้วของการถูกจับกุมคุมขัง
32	แล้ว P5 คิดว่าอะไรที่จะช่วยให้ P5 ทำแบบนั้นได้อะ	
33	ครอบครัวครับ เป็นกำลังใจ ครอบ เหมือนผมคิดเข้ามาแล้ว ความคิดมันก็เปลี่ยนแบบครูสอน เราได้เรียน ได้เรียนอะไรหลายๆ อย่าง	33 มีครอบครัวเป็นแรงผลักดัน 33 ครูช่วยแนะนำแนวทางที่ดี
34	อยู่ในนี้เขาก็ให้เรียนพวกบอลได้ จะจบแล้วครับ มีวุฒิในการทำงานได้ ตอนอยู่ข้างนอกไม่ มัน มันทั้งดีและไม่ดี เราอยู่ข้างในนี้เราเรียนจบ	34 วุฒิการศึกษาทำให้มีงานทำ 34 การอยู่ในสถานที่คุมขังทำให้เรียนจบ
35	เปลี่ยนความคิด มันแค่ มันแค่ที่น่าเชื่อครับ ไม่มีอิสระ	
36	แต่มันก็ช่วยให้เราเรียนจบได้ เรียนจบอะไรอะ	
37	จบพวก ม.ต้น ม.ปลาย	
38	อิม	
39	เพราะอยู่ข้างนอกไม่ ไม่เรียน	39 ไม่ได้เรียนหนังสือเมื่ออยู่นอกสถานที่คุมขัง
40	แล้วตอนนี้เรียนอะไรอยู่ครับ	
41	ตอนนี้ผมจะจบ ม.3 แล้วครับ	41 กำลังจะเรียนจบ ม.3
42	อ้อ จะจบ ม.3 แล้วนะอะ จบของ ม.ต้น เรียนเป็นอะไรครับ	
43	จบสอบโอเคครับ	
44	อะไรนะ	
45	จบสอบโอเคครับ	
46	อ้อ ของโครงการให้มะ	
47	ครับ เพราะตอนอยู่ข้างนอกผมเรียนไม่ได้ เป็น เหมือนเป็นใบแดงครับ ผมทะเลาะกับครูที่โรงเรียน เขาก็เลย พอเขาปล่อยมันก็เลยไป	
48	สมัครเรียนไม่ได้	47-48 ถูกไล่ออกทำให้ไม่สามารถสมัครเรียนที่อื่นได้
49	อิม แล้วอะไรที่ขัดขวางเรา ขัดขวางเราจะให้เรา เขาเรียกอะไรอะ อะไรที่ขัดขวางเราอยู่ในการออกจากที่นี่ มีบ้านจะอุปสรรค	
50	ก็ ผมกลัว กลัวอย่างเดียว กลัวผม กลัวแบบว่า ในนี้มีคนมีแต่ผู้ชายครับ มันต่างคนต่างมีอารมณ์ มัน กลัวไปทะเลาะกับคนอื่นแล้ว กลัว	50 กลัวกระทำผิดซ้ำ
51	ถ้าอยู่ข้างนอกมัน มันอารมณ์ร้อน มันไม่ยอมยกาม	50-51 สภาพแวดล้อมภายในที่คุมขังเสี่ยงต่อการทะเลาะวิวาท
52	หมายถึงว่าเรา เราอารมณ์ร้อนอยู่แล้วอะ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 5 (ต่อ)

Line	Data	Code
53	ครับ ผมไม่อยากให้ใครมา มาจับจุด มาจับประสาท	53 เป็นคนเจ้าอารมณ์
54	อืม แล้วเคยเกมไหน	
55	ไม่ครับ	
56	ยังไม่เคยนะ แล้วบุคคลรอบข้างจะมีส่วนช่วยให้เราออกจากที่นี้บ้างนะ เหมือนเมื่อที่บอกว่าพออยู่ในนี้เราก็ได้เรียนรู้อะไรหลาย	
57	อย่าง มีอย่างอื่นอีกนะ	
58	ก็มีครับ ครูคอยช่วยครับ คอยช่วยหลายๆ อย่าง แบบครูออฟเป็นครูที่ปรึกษา คอยให้คำปรึกษา คอยบอกนุ่นบอกนี่ ห้ามทำอย่างนี้	
59	ห้ามทำอะไรที่มันไม่ดี	58-59 ครูช่วยแนะนำแนวทางที่ดี
60	อ้อ ก็คือคอยเตือนเราอยู่นะ	
61	ครับ แล้วก็ ถ้าใครมาอย่างนี้มาจับประสาทอย่างนี้กับเรา เราแค่ใจไป ถ้าเขาทำเรา ถ้ามันแบบไม่รุนแรงมันไปก็ปล่อย ดีกว่าเขาก็	
62	เกมเองครับ	61-62 พยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของการทะเลาะวิวาทในสถานที่คุมขัง
63	เขาเป็นประสาทยังไม่ครบ	
64	ก็แบบมาเข้า มาคา แบบว่า ผมเป็นคนตัวเล็กครับแล้วก็ป็นโรคหอบด้วย แล้วเขาก็มาแบบว่าไอหอนนี่ ไอเดี๋ยง อะไรแบบเนี่ย	64 ถูกอื้อเลียนภายในสถานที่คุมขัง
65	ก็คือมาว่าเรา	
66	ครับ มันก็มีแต่คำ คำ ผมก็สวนไป พูดไปแบบ มีแต่คำพูดผมไม่คุยด้วย	
67	แล้วสิ่งแวตลอมอะมันมีส่วนช่วยให้เราได้ออกจากที่นี้ละ	
68	ก็มีครับ	
69	ยังไม่วะ	
70	มัน สิ่งแวดล้อมผม มีเพื่อนที่คือะ อยู่ในนี้คอยช่วยกัน มัน มันเหมือนเขา พวกที่คอยว่าก็จะดีแบบ ไม่รู้เขาแบ่งกันยังดีอ้อ เขาจะแบ่ง	70 เพื่อนช่วยแนะนำแนวทางที่ดี
71	ก็อยู่เป็นบ้าน อย่างบ้านอีสาน บ้านคอนยก บ้านชลบุรี อะไรพวกนี้ครับ	
72	แล้วเราอยู่บ้านอะไร	
73	บ้านคอนยกครับ	
74	อ่าแล้วยังไปต่อ	
75	เวลา คนอื่นมาว่าแบบนี้ พี่เองก็คอยห้ามเราบ้าง คอยตักเตือน เพราะเพื่อนก็รู้สีหน้า แต่ผม ผม ผมอยู่มาประมาณจะ 4 เดือน	75 เพื่อนช่วยเตือนสติไม่ให้กระทำผิดซ้ำ
76	แล้ว ผมก็ตั้งใจมากตลอด ไม่อยากมาว่าใคร ไม่อยากมีปัญหากับใคร	76 พยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของการทะเลาะวิวาทในสถานที่คุมขัง
77	แล้วส่วนมากบ้านที่มีปัญหาด้วยจะเป็นบ้านไหนอะ	
78	อีสานครับ	
79	ส่วนมากจะเป็นบ้านอีสานที่เรามีปัญหาด้วยนะ	
80	ครับ มันก็ เหมือนมันมีปัญหาที่มากตั้งนานแล้วครับ เรา ก็ อยู่กัน มันแบบว่าชอบกลั่น ชอบกลั่นแกล้งกันมากกว่า บ้านนี้เป็นคนตรวจ	
81	เราก็ดูเรื่องฝั่งผมไม่สะอาด อะไรไร มันก็เกิดทำให้ทะเลาะกัน มันมีหลายอย่าง	80-81 มีการกลั่นแกล้งกันในสถานที่คุมขัง
82	ก็มีหลายเรื่องทำให้มันปลายไปนะ	
83	ครับ ผมก็เคยกลัวไม่ได้บอก กลัวเกม กลัวหลายอย่าง กลัว เพราะบางคนแบบว่า น้องผมที่มาเมื่อกี้นี้ จะเคย เคยจะโดนเขาดูด้วย มัน	83 กลัวไม่ได้บอกจากการถูกคุมขัง
84	เราจะไม่ช่วยก็ไม่ได้ ถ้าช่วยเราก็เกม ถ้าไม่ช่วยน้องมันก็โดนก็เจ็บ มันหลายๆ อย่าง รุมล้อมมา	
85	แต่ที่ส่วนมากยังไม่เคยมีเหตุการณ์แบบนี้	
86	มีแต่ มันก็มีรอบนี้ครับ แต่ผม ผมไม่ได้มี ยุ่ง คอยห้ามแค่นั้นเอง	
87	ยังไป รอบนั้นเป็นยังไปครับ	
88	ก็ คนที่เข้าสัมภาษณ์ที่ครั้งแรกที่ชื่อป้าสมเีย เคย เหมือน ผมไม่ได้ว่า เหมือนแบบจิตไม่เย็นนี่ยครับ เขาก็ทะเลาะในบ้าน ทะแะเข้าหน้า	
89	หลังไปเลย (หัวเราะเล็กน้อย) ที่นี้พวกเพื่อนผมก็ไปค่อยน้อง น้องป้าสมเียครับ ก็พามาตอนบ่าย เหมือนบ้าน บ้าน บ้านของป้าสมเียเขาก็	
90	ไม่ยอม	
91	อ่า เหมือนน้องเขาโดน	
92	เขาก็มาแบบว่ามว่า ผมก็ไม่ยอมครับ ก็ร้องตามไปเลย ที่นี้ที่ปะกันที่ โรงเรือน แล้วก็ มันก็เข้าไปอยู่ครับ แต่จิตใจก็ ไม่ ไม่	
93	อยากออก ออกออกจากที่นี้แล้ว ถึงแบบว่า เขาจะว่าผมเพื่อนโดนขนาดนี้ไม่เห็นช่วย แต่ผมไม่สนใจครับ อย่างน้อยผมก็ช่วยไปห้าม	93 ต้องการออกจากกรกฎคุมขัง
94	แค่นั้นก็พอ	92-94 พยายามหลีกเลี่ยงการทะเลาะวิวาทในสถานที่คุมขัง
95	ก็คือเอาตัวเองให้ก่อนอะ	
96	ครับ	
97	แล้วอันที่บอกว่าอยากได้ลูกชาย ยังไป	
98	ผม ผมคุยกับแค้นแล้วครับ แฟนผม เหมือนหายกัน แรงกันถ้าออกเป็นลูกชายผมชนะ อะไรอย่างนี้ ถ้าเป็นลูกสาวเขาชนะ	98 อยากได้ลูกชาย
99	อ้อ แสดงว่าเขาอยากมีลูกสาวหรือ	
100	ครับ	
101	แต่ 4 เดือนแล้วใช่ปะ	
102	ครับ	
103	แล้วถ้าสมมติได้ลูกชายเนี่ยจะรู้สึกยังไป	
104	ก็ตีครับ แบบ เพราะผมอยากคิดซื้อก็ไม่มี	
105	ทำไมถึงอยากได้ลูกชายอะ	
106	ผมอยากได้ลูกชายเพราะดูแลตัวเองได้ ไม่ เป็นผู้หญิงมันต้องกลัวอะไรหลายๆ อย่าง	106 อยากได้ลูกชาย
107	อืม	
108	ผมกลัวแบบว่า มันก็มีเรื่อง ผมก็มีเรื่องผู้หญิงครับ กลัว ถ้าเป็นลูกสาวกลัวจะมัน โดนเหมือนที่ผมเคยไปทำลูกเขา (หัวเราะเล็กน้อย)	108 ความผิดพลาดในอดีตส่งผลต่อความกลัว
109	อ้อ เออ แล้วถ้าได้ลูกสาวเราจะรู้สึกยังไป	
110	มันก็รู้สึกตีครับเพราะยังไปลูกผม แต่ก็ ผมก็จะดูแล อาจจะมีดูแลแบบที่ให้ดีที่สุด	
111	อ่า เข็มจวตหน่อย	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 5 (ต่อ)

Line	Data	Code
112	ครับ เป็นก็คิดว่าผู้ชายคือ	
113	อ้อ ความเห็นต่างกันเรื่องนี้	
114	ครับ	
115	มันก็ดูอย่างเสียอย่างนะของแบบนี้	
116	ครับ	
117	แล้วบุคคลรอบข้างคนอื่นเขาอยากได้ยังไง	
118	แม่ผมเขา เขาบอกว่าลูกสาวลูกชายก็ได้ แต่เขาอยากได้หลาน	
119	อ้อ ก็คือโอเคหมด ขอให้มันพอ	
120	เพราะ เพราะครอบครัวผมมีพี่ชาย 6 คน ผมเป็นคนพี่ 7 พี่ พวกพี่ผมยังไม่มีการมีลูก มีผม (หัวเราะเล็กน้อย) ผมเป็นคน	
121	สุดท้ายแต่มีก่อนพี่ชายเลย	
122	อย่างน้อยก็สมหวังคุณแม่นะ	
123	ครับ เพราะเขาอายุเริ่มเยอะแล้วครับ	
124	คุณแม่อายุเท่าไรนะ	
125	แม่ผมอายุ 57 เอ้อ 50 พอดีอายุ 57	
126	อืม แล้วพี่บอกว่าอยากมีงานทำที่เป็นหลักเป็นแหล่งนี่ยังไปครับ	
127	ก็ อย่างมีงานทำที่สามารถเลี้ยงตัวลงได้ ไม่ต้องเปลี่ยนงานบ่อย แบบว่า อยู่ที่นั่นมัน ให้นับอยู่ตัวครับ ให้นับแบบว่า ดูแลครอบครัว	127 ต้องการมีอาชีพที่มั่นคง
128	แบบได้แบบมีไปทุกเดือนๆ ตลอด	127 อาชีพที่มีเงินคงช่วยให้ดูแลครอบครัวได้
129	แล้ว เป็นหลักนี่เป็นยังไง	
130	เป็นหลักแหล่งนี่ก็คือ เราอยู่ที่นั่นแบบว่าได้ที่นี้ เราเป็นคนที่มีอายุให้ลูกได้ที่นี้แบบไม่ต้องเปลี่ยนไปไหน อยู่ อยู่ที่นั่นที่นี้	130 ต้องการมีที่อยู่ที่มีน้คง
131	ที่ไหนอะ	
132	ศรีราชาครับ อยู่ชลบุรี	
133	ก็คืออยากอยู่ศรีราชาเลยตอนนี้ ไม่กลับนครนายกแล้วหรือ	
134	ไม่ครับ ผม ถ้ากลับไปก็มันเจอแคว้งงงเดิมๆ พวกคิดอยากย้าย ไม่อยากอยู่	134 ต้องการออกจากสิ่งแวดล้อมที่มีสภาพตึงเครียด
135	ก็เลยคิดว่าอยู่ศรีราชาดีกว่านะ	
136	ครับ ก็มี อย่างมากก็น้ำท่วม	
137	แล้วอย่างงี้เราทีมบ้างไหม	
138	ทีม แบบ มีกิน	
139	อ่า แล้วอะไรที่จะช่วยให้เรามีงานทำที่เป็นหลักเป็นแหล่ง P5 คิดว่าจะไร	
140	วุฒิครับ	
141	ยังไงครับ	
142	วุฒิการเรียนสำคัญครับ แต่ว่า ผมวุฒิ ตอนนี้มีวุฒิแค่ ป.6 มันก็ทำงานอะไรก็ได้ไม่หลายอย่าง เราไม่มีสิทธิเลือกเลยครับ อย่างมากก็	
143	ปี่ม อะไรพวกนี้ครับ เซวน อะไรพวกนี้ครับ แต่พอเรามีวุฒิ ม.3 เราสามารถทำงานโรงงานได้ มี มีอยู่ที่ไหน อะไรประมาณนี้	140-143 วุฒิก่อนศึกษาทำให้มีอาชีพที่มั่นคง
144	ก็คือเหมือนจะมีค่าตอบแทนเพิ่มนะ	
145	ครับ	
146	แล้วอะไรที่จะช่วยไม่ให้เรามีงานทำที่เป็นหลักเป็นแหล่งอะ P5 คิดว่าเรื่องอะไร	
147	การเรียนครับ	
148	ยังไงครับ	
149	ผมอยากเรียนให้จบครับ อยากเรียนให้จบแบบ อยู่มีเงินได้สูงเท่าที่หวังดี อยู่ข้างนอกมัน มันแพงเวลา ผมเป็นคนแบ่งเวลาไม่ถูก	149 อยากเรียนจบสูงๆ ในสถานที่คุมเข้ม
150	ไม่รู้ๆ ถ้าเราไป เรายังๆ ครับ ผมเป็นคนขี้เกียจครับ อยากทำอะไรทำอย่างเดียว ทำงานก็ทำคนเดียว เรียนก็เรียนอย่างเดียวครับ	
151	ให้ทำงานไปด้วยเรียนไปด้วยไม่ไหว ปวดหัว	149-151 การอยู่ในสถานที่คุมเข้มทำให้เรียนจบ
152	ก็เลยคิดว่าถ้าเรียนในนี้จบสูงน่าจะโอเคกว่านะ	
153	ครับ	
154	แล้วคิดว่าบุคคลรอบข้างเขามีส่วนช่วยให้เรามีงานทำที่เป็นหลักเป็นแหล่งอะ	
155	ช่วยครับ ครู ครูก็มีส่วนช่วยนะครับ	
156	ยังไงอะ	
157	เพื่อนก็สนิทหน่อย อย่างครูก็เขาจะคอยบอกอะไรที่เราทำไม่ได้ เรานึกไม่ออก เขาก็จะคอย เพราะผมเงิ่น เขาบอกผมว่าผมไม่ใจคนใจ	157 ครูช่วยแนะนำแนวทางที่ดี
158	ครับ แต่ผมเป็นคนขี้เกียจ ผมแค่ขี้เกียจคิดครับ ผมต้องสุดสุดไม่ได้ แต่ถ้ามีเวลาให้ผมแบบ ผมก็ไปเรื่อยๆ ครับ ผมก็ใช้แคบวค	
159	บวกลบไปเรื่อยๆ เต็มมันก็ได้เอง	
160	ก็คือเรามีความพยายามในเรื่องอื่นนะ	
161	ผมคิดไปๆ แบบเขาไม่ได้ แต่ ให้คิดไปเรื่อยๆ ผมทำไม่ได้	161 ความตั้งใจทำให้มีอาชีพที่มั่นคง
162	แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้เรามีงานทำที่เป็นหลักเป็นแหล่งอะ	
163	มีครับ	
164	ยังไง	
165	ถ้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีคนคอยช่วย อย่าง มีแม่มีพี่ชาย มีคนไปทางไหนก็ถาม มีแต่แบบว่า เพื่อนก็ชวนไปขายยา ว่างๆ ส่งยา	165 สิ่งแวดล้อมที่มีสภาพดีทำให้กลับไปที่บ้านสภาพดี
166	แต่ผมชอบอยู่กับครูครับ เพื่อนผมทำงานทุกคน ถึงจะมีกินน้ำท่วมสุดๆ แต่ก็มี มัน ผมว่ามันไม่ได้เดือดร้อนคนอื่น เขาก็หาด้วย	
167	ตัวเอง เราซื้อกินเอง เราไม่ได้ไปขอใครมาซื้อ	
168	แล้วคิดว่าบุคคลรอบข้างเขามีอิทธิพลต่อการมีงานทำที่เป็นหลักเป็นแหล่งอะ หรือเขามีผลต่อสิ่งนี้	
169	ผมว่ามีผลอะเขาบางคน	
170	ยังไง	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 5 (ต่อ)

Line	Data	Code
171	แบบว่าป้าผม ตอนผมอยู่ข้างนอกอะแหละ มันจะมีแบบว่า เขาไปใช้บ้านเค้า ครั้น แต่เป็นแบบว่า เหมือน เหมือน เป็นนายจ้างแม่ผม	
172	ใช่ครับ เขาก็จะฝากงานให้ครับ เพราะเขาก็รู้จักคนเยอะ เขาก็เหมือนเป็นคนใหญ่คนโตแถวนี้ เขาก็คอยฝากให้แบบว่า ให้ฝากทำที่	
173	บ้านที่ครับ	171-173 บุคคลรอบข้างช่วยฝากเข้าทำงาน
174	ก็คือเขามีส่วนช่วยในเรื่องนี้อยู่อะ	
175	ครับ	
176	มาเรื่องต่อมาเรื่องความกลัวอะ กลัวว่าต้องเข้ามาข้างในอีก เพราะอะไรถึงกลัวการเข้ามาข้างใน	
177	เรื่องอ่าเขี่ยผมไม่กลัว แต่ผมกลัวเรื่องอารมณ์ร้อน	177 เป็นคนเจ้าอารมณ์
178	ยังโงะ	
179	เพราะ อยู่ข้างนอกมันมีหลายอย่างครับ แต่ว่า แค่นั้นมา คนเดินมาขอเห็นผม ผมก็ มันก็เอาแล้วครับ	
180	แล้วรู้สึกยังไง	
181	มันไม่รู้สึกครับ มันทำเลย	
182	ทำเลย ยังไม่รู้สึกเลยหรือ	
183	ครับ	179-183 ใช้ความรุนแรงเมื่อมีผู้ขึ้นมาจับคนรัก
184	ทำอะไร เคยทำอะ	
185	เคย	
186	ทำอะไร	
187	เห็นเวีย ที่โดนคดีนี้ก็เพราะเห็นแล้วผมก็	
188	หมายถึงคดีแรกใช้ไหม	
189	ครับ เอาลงน้ำต่อไปเลย บางทีก็ เห็นผมมีเพื่อนมาสะกิดผม ผมก็เอาเลย มันอารมณ์ร้อน มัน (ส่งเสียงจ๊าก) มันบอกไม่ถูกครับ	
190	เหมือนมัน มันขัดใจ	187-190 การใช้ความรุนแรงนำไปสู่การกระทำผิด 189-190 ใช้ความรุนแรงเมื่อมีผู้ขึ้นมาจับคนรัก
191	แล้วคิดว่าอะไรที่มันจะ อะ เหมือนเมื่อที่บอกทีนั้นอะว่าเรื่องอารมณ์เนี่ยมันอาจนำไปสู่การเข้ามาข้างในอีก แล้วมีเรื่องอื่นอีกไหมนอก	
192	จากเรื่องอารมณ์ เรื่องอารมณ์ไม่มีอะไร	
193	เรื่อง อ่าจะเป็น แบบว่าเรื่องรถอะไรพวกนี้	
194	ยังโงะ	
195	เพราะอยู่ข้างนอกผมเป็นวัยรุ่น มันไม่แต่งรถ แต่งอะไรประมาณนี้ กลัวแบบว่า เพราะวันนั้นครู ครูพี่ที่หัดขับรถเข้ามาอบรมที่อาคารกลาง	
196	เข้ามาสอน เขาก็สอนเรื่องคิดว่าคิดที่เราสามารถโดนคดีอะไรได้บ้าง เพศ อารมณ์ ทำร้ายร่างกาย การพนัน อะไรพวกนี้ เขาก็สอนให้เรา	
197	ระวังผมก็เลยกลัวเรื่องรถอีก	197 กลัวรถทำผิดซ้ำ
198	แล้วคิดว่าอะไรที่มันจะช่วยให้เราอดพ้นจากการเข้ามาข้างในได้ มีไหม	
199	มีครับ ผมออกไปครั้งนี้ ผมก็ ผมก็จะเลิกทุกอย่าง เพราะเขาก็ ผมว่าแฟนผมมีผลต่อชีวิตผมมาก ขอให้ผมเลิกบุหรี่ ผมจะสูบบุหรี่ผมไม่สูบ	199 มีคนรักเป็นแรงผลักดันให้ไม่หวนกลับไปสู่วิถีวนของการถูกจับกุมคุมขัง
200	ผมอยู่ได้ ผมอยู่ข้างนอกผมไม่คิดผมก็ต้องอยู่ได้	199-200 ต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น
201	ก็เหมือนว่าคราวนี้แฟนผมเหมือนเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวของเราอะ	
202	ครับ แต่ก่อนตอนที่เขาไม่ท้อง ผมไม่เคยคิดถึง แต่พอเขาท้อง เหมือน เหมือนเราต้องคิดได้แล้วครับ ผมก็ไม่ไปเติบอายุ 13-14 จะ 20	202 ความคิดเปลี่ยนไปหลังจากมีลูก
203	อยู่แล้วครับ ควรที่จะ... (เงิบ)	
204	คิดว่ามันถึงเวลาแล้วนะ	
205	ครับ	
206	อ้าวแล้วก่อนหน้านั้นอะครับ ที่เรา เราเคยเป็นแบบนี้ที่จะต้องกลับเข้ามาอีกอะ เคยเป็นข้าง	
207	แบบว่าทำร้ายคนอื่นหรือครับ	
208	ใช่ ทำร้ายคนอื่นแล้วเหมือนว่าตอนนั้น อ่า ปกติตัวไปไหนหรือว่ายัง อยู่ข้างนอกมาหรืออยู่ข้างใน	
209	ครับ อยู่ข้างนอก ผม มัน 132 วรรค 1 ครับ	
210	อ่า วรรค 1 โอด	
211	ไปรายงานตัวครับ	
212	อ่า รายงานตัว แล้วหมายถึงครบรายงานตัวยังตอนนั้น	
213	ครบแล้วครับ	
214	ครบแล้ว แล้วก็หมายถึงมีเรื่องเข้ามาอีกใช้ไหมครับ	
215	ใช่ครับ	
216	แล้วเหมือนตอนที่เรามี อ่า เขาเรียกว่ายังโงะ มีคดีที่ 2 ตอนนั้นเรารู้สึกยังโง่ง	
217	คดีที่ 2 ก็ โอดที่ 2 อี ผมบอกคนอื่นเขาไม่เชื่อครับ พอผมโดนคดีแรกไป 2 เดือนผมก็มัน แต่ ผมอยู่แค่ 2 เดือนผมรู้สึกได้ ผมก็เลิก	
218	ยาเลิกอะไร แต่ผมยังอยู่ที่วัน P5 อยู่นิดเดียว ผมยังอยู่คนเดียวอยู่	217-218 สิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีทำให้หวนกลับไปกระทำผิด
219	อ้อ หมายถึงคดีแรกเมื่อเรายู่ข้างในสถานพินิจหรือยังในตอนนั้น	
220	ใช่ครับ	
221	ก่อนตัดสินใจไหม	
222	ใช่ครับ	
223	ตอนอยู่แรกกับอยู่สถานพินิจ	
224	ครับ	
225	อ่า แล้วยังไงต่อ	
226	พอ ผมได้ออกไปครับ มันก็กลับไปอยู่ ผมกลับไปอยู่ที่คนรายเหมือนเดิม ที่ผมเขาก็ขายเสฟพัน พอตำรวจขึ้น วันนั้นตำรวจลง	
227	บ้านครับ มันไม่มีใครอยู่เลย มี มีแต่เขาอยู่ส่งนั่น ผมบอกยังมี พอดีมาพวกนั้นวิ่งจนตเลย ผมไม่ได้วิ่งเพราะไม่ใช่นาย ผมไม่วิ่ง	
228	แต่มันอยู่ใกล้ตัวเราที่สุด แล้วเขาไม่เห็นใคร ผมก็เลยเดินเป็นคดีอีก	226-228 สิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีเสี่ยงต่อการกระทำผิดซ้ำ

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 5 (ต่อ)

Line	Data	Code
229	แต่หมายถึงว่าตอนนี้เราได้ทำใหม่	
230	ไม่ครับ แต่ผมเสทครับ ผมเสทไอ เอโรอันครับ	230 สิ่งแวดล้อมที่มีรายละเอียดทำให้กลับไปใช้ยาเสพติด
231	อ้อ ก็คือมีการเสทยา แต่ไม่ได้ หมายถึงว่าไม่ได้ทำตามคตินั้นนะ	
232	ใช่ครับ แต่มันเป็นแบบว่า มันอยู่ในบ้านเราด้วยครับ แล้วมันเป็นของรุ่นพี่ผม เหมือนพอเขา พอ ตอน ตอนอยู่ข้างนอกนี่ยี ผมก็อยาก	
233	จะแบบว่าไม่ใช่ยาผม แต่รุ่นพี่เขาเป็นคนที่ถือทิพอยู่แถวบ้านอะครับ เขามึงมีเงิน เขาชอบปล่อยเงินกู้อะไรประมาณนี้ ส่งยาทีละ	
234	ล้านๆ นิดี้ เขาก็เหมือนมาขู่ว่า ว่า มึงรับไป เดี๋ยวกูช่วยมึงเอง ถ้ามึงไม่รับนะมึงกูฟ้องมึงไว้เลย อยู่ข้างนอกใครจะช่วยพ้อแมมึง	
235	อะไรประมาณนี้ ผมก็เลย ตอนนั้นมันก็คิดอะไรไม่ออก แต่ก็บอกแป้วว่า พ้อแม่มผมจะไม่มาอยู่กับตำรวจทั้งนั้นอะไรอย่างนี้ ผมก็เลย	
236	รับครับ	232-236 ถูกผู้มีอิทธิพลข่มขู่ให้รับผิดแทนเพื่อปกป้องครอบครัว
237	อิม ตอนนั้นก็เหมือนกำลังจะบอกพี่ว่ามันเป็นการจำใจรับนะ	
238	พอไปศาล ตอนนั้นคือพวกพี่ผม ผมโดนจับมาที่อยู่ อยู่ อังโศกรับ ผมโดนจับมาที่ สก. มาที่นครนายกครับ ผมก็บอกพวกศาลครับ	
239	แล้วอีกไม่ก็รับครับ ตอนผมติดเมย์ครับ เขาก็ส่งตำรวจไปจับพวกนั้นหมดเลย แต่ผมรับไปแล้วเป็นคดีไปแล้ว เขาก็เลยไม่ให้ไม่ได้	
240	เขาก็เลยตัดให้ผมอยู่ปีนึง	
241	แล้วคิดว่าอะไรที่จะทำให้เรา เมื่อก่อนที่ตามไปแล้วนะ แล้วบุคคลรอบข้างอะเขายี่ส่วนให้เรารอดพ้นจากการเข้ามาอยู่	
242	ข้างในนะ	
243	มีครับ	
244	อังโศกรับ	
245	อย่าง พ้อแม่มก็จะคอยห้ามครับ อย่างแบบ ถ้า ก่อนก่อนจะไม่ฟัง แต่ถ้าผมออกไปครั้งนั้นผมก็ ผมจะเชื่อฟังพ้อแม่มให้เยอะที่สุดให้ดีที่สุด	
246	ไมสิพี่เขาบอกแล้วมันไม่จริงจก มันก็ ผมก็จะไม่ทำ แต่สิ่งใหม่ที่เราคิดว่ามันอาจจะไม่ได้ทำให้เรามาอยู่ในนี้ ผมคิดว่าผมก็อาจจะ	245-246 ครอบครัวช่วยเหลือไม่ได้ให้กระทำผิด
247	ตัดสินใจเป็นในบางเรื่อง แบบ อาจจะตัดสินใจเองได้ในบางเรื่อง แต่ในบางเรื่องก็ให้พ้อแม่มตัดสินใจแทนครับ	247 ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ
248	แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมมีส่วนที่จะทำให้เราเข้ามาข้างในนี้	
249	อาจจะมันะ เพราะ จอบุรีมันวัยรุ่นอะครับ แล้ว ผม ผมพูดได้ไหมครับ	
250	พูดได้	
251	แล้วแฟนผมเขาก็หน้าตาดีพอสมควรครับ ผมก็กลัว กลัว	
252	ก็หมายถึงถึงกลัวเหตุการณ์ใหม่ๆ เกิดขึ้นแล้วเราอะอารมณ์นะ	
253	เพราะมันมีหลายรอบครับ ฟักแฟงมัน มีเงินมาจอบ้าง อะไรแบบนี้ ผม ผมเดินอยู่ด้วยกัน แต่เหมือนมันยังกล้าเดินมาจอบ้าง มันมี	
254	อารมณ์บ้าง	253-254 รู้สึกหงุดหงิดเมื่อผู้อื่นมาจับครับ
255	โอด แล้วข้อต่อมาเห็นบอกว่ากล่าวการจากลาไม่ว่าใครก็ตามที่รู้จัก คือยังงั้น	
256	ผม ผมชอบ บางทีผมเคยเซด บางทีก็กลัวอยู่ครับ ผม อยู่ดี ๆ มันก็แวบขึ้นมาในหัว มันก็ขึ้นชื่อไปเลย ถ้าคิดว่าเพื่อนเรากาย	
257	ครับ มันจะ เราจะทำยังไง ครอบครัวเราเสียเราจะทำยังไง แทนเราเสียเราจะทำยังไง ผมเป็นบ่อยครับ แบบว่า กวาดๆ อยู่เอือครับ	
258	มันแบบเข้ามาในหัว ผมเป็นอะไรไม่รู้มันชอบคิด เหมือนมันคิดไปเอง ผมไม่อยากจะคิดแต่มันแวบเข้ามาตลอดเลย	256-258 กล่าวถึงบุคคลอื่นเป็นที่รัก
259	แล้วตอนที่มันมีความรู้สึกหรือความคิดนั้นแบบขึ้นมา เรา รู้สึกยังงั้นบ้าง	
260	มันก็รู้สึกไม่ได้ครับ มันจะเหมือนร่างกายมันไหวๆ มันยังไม่ได้รู้	
261	รู้สึกไหวๆ เหมือนใจหายนะ	
262	ใช่ครับ ประมาณนั้น	
263	แล้วอะไรที่ คิดว่าอะไรที่มันจะนำกลับไปเรื่องนั้นได้ครับ นำไปกล่าวจากลาที่รู้จัก	
264	ก่อนผม ก่อนผมจะมาเพื่อนผมก็ มัน ชอบจิบรอกกลางคืน ตอนนั้นมัน ผมอยู่ในเหตุการณ์ด้วยครับ เพื่อนผมเขาชี้แบบว่าจะแฉอะ	
265	ครับ แล้วผมมันอยู่ 2 คืนเป็นรถสับล้อ มันมีช่องกลาง แต่มันเป็นช่องเล็กๆ เอง แล้วมันชี้ว่ากลางเลยครับ แล้วเหมือนเขาแบบว่า	
266	รถสับล้อมันมีรถจอด มันก็ดูเข้าไปได้ทั้งรถเลย อันนั้นก็เขียนหัวรถเลย	264-266 อุบัติเหตุทำให้สูญเสียเพื่อน 264-266 ประสบการณ์ในอดีตที่ไม่ดีส่งผลต่อความกลัว
267	แล้วตอนนั้นรู้สึกยังไม่	
268	มันก็คืนไปเลยครับ หลังจากนั้นที่ผมเคยเซ่อแรกๆ ก็ไม่แล้วครับ แต่มันก็มีอยู่จังหวะที่เราไม่ได้คิดถึงเหตุการณ์นั้น มันก็ เขาก็	268 ความผิดพลาดในอดีตของเพื่อนมีผลต่อพฤติกรรมตัวเองในปัจจุบัน
269	เหมือนเดิม	
270	ก็ลืมตัวบ้าง	
271	มันมีอะ แบบว่า แต่พอเราชี้ไปแล้ว รู้ว่าผมคิดไปเองหรือปล่ารอบ มันมีรอบมีผมคิดขึ้นสะพาน สะพานจุดเดิมที่เพื่อนผมชน ซิปไปแล้ว	
272	มีรถสวนเข้ามา แล้วผมก็แรง เหมือนมันได้ขึ้นเสียงแว่วๆ มา เบาๆ เพื่อน แบบว่า ช่าง อะไรอย่างเงี้ย ผมชี้ไป ตอนนั้นชี้ไปคนเดียว	
273	ตอนนั้นมันกลัวมา พ้อแม่มจะลอบผมที่หลังหัน เพราะมันเจ็บรถไอเซ็น มันแบบมาอย่างนี้ ผมมองไม่เห็น	271-273 ประสบการณ์ในอดีตที่ไม่ดีส่งผลต่อความกลัว
274	อ้อ เหมือนขึ้นทางลาด ทางบนสะพานโซ่มะ	
275	ใช่ครับ	
276	มันจมองไม่เห็นอีกฝั่ง	
277	ใช่ครับ ผมมองไม่เห็นครับ มันสวนมา เหมือนเขาแฉ แฉกันข้างหน้า เขาก็มองไม่เห็นฝั่งนี้	
278	เขาก็เลยมาอยู่เลนเดียวกับเรา	
279	ใช่ครับ ผมก็ถามว่า มันก็เลยชนแค่ฟุตบาท แต่ใหญ่ ก็เลย แต่ผมก็ ผมไม่น่าคิดไปเอง มันน่าจะ เหตุการณ์อย่างนี้ น่าจะมีบ้าง	
280	ก็คิดว่าเหตุการณ์นั้นเป็นเหตุการณ์เตือนใจเราด้วยนะ	
281	ครับ	
282	แล้วอะไรที่จะช่วยให้ออกพ้นจากเหตุการณ์นั้นได้ จากเหตุการณ์จากลาคครับ	
283	ก็ ผมชอบที่เพื่อนครับ แบบว่า เพื่อนผมชอบชวนไปซื้อรถตอนกลางคืน ผมก็จะห้ามบ้าง หรือถ้าห้ามไม่ได้ผมก็แค่ บางทีมันก็ได้แค่	
284	เตือนชวนไป ขับเขาอยากไป มัน เราห้ามสิ่งที่สุดแล้ว ถ้าเขาจะไปมันก็ต้องอยู่ที่เรา แต่แค่การมาอย่างเดียว อย่าให้มันเกิด อย่างครอบครัว	
285	ผมก็ อย่างก่อนผมก็เป็นโรคอะ เป็นเบาหวานความดัน อย่างแม่มก็ เขาก็ เขาใจหัวเข่าครับ เดินไม่ค่อยไหว เดินไม่ค่อยได้ ผมก็กลัว	283-285 กล่าวถึงบุคคลอื่นเป็นที่รัก
286	แล้วคิดว่าบุคคลรอบข้างมีส่วนที่จะช่วยให้เรารอดพ้นจากการจากลาคนะ หรือมีอิทธิพลอะไรไหมครับ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 5 (ต่อ)

Line	Data	Code
287	อาจจะเป็นที่สามมั้งครับ	
288	ยังง	
289	เพราะพี่สาวผมเขาจะมากดูแลแม่ เหมือนเดิมจะมาครึ่งสองครึ่ง พี่สาวผมเขาเหมือน เขาก็มีแฟนมีตั้งวัย เขาก็คอยมาดูแลแม่ บางทีเขา	
290	ก็เอาแม่ไปอยู่ด้วยสักเดือนสองเดือน บางทีก็พาพ่อไปหาหมอพาแม่ไปตรวจร่างกาย	289-290 บุคคลรอบข้างช่วยดูแลครอบครัวได้
291	ก็คือมีคนช่วยในเรื่องนี้อยู่เนอะ	
292	ครับ	
293	แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้ อ่า ช่วยให้เราหลีกเลี่ยงสถานการณ์นี้ได้มะ การจากลาเนี่ย	
294	มีส่วน	
295	ก็มีส่วนเนอะ แล้วสิ่งแวดล้อมที่ส่วนที่จะทำให้เกิดการจากลาไหม	
296	มีส่วน	
297	มีเหมือนกันเนอะ ยังงอะ	
298	อย่าง อย่างพี่ผมเนี่ยครับเขาเป็นผู้รับหม่าครับ เขาต้องแบบ รับหม่าสร้างตึกสร้างอาคาร มันก็ มันอาจจะแบบอาจจะพลาดตกได้	
299	อะไรอย่างงี้	298-299 บุคคลรอบข้างช่วยเหลือครอบครัว
300	ก็คิดว่าจากการทำงานเนอะ	
301	ครับ	
302	แล้วบอกพี่ว่าผมกลัวเสียเปรียบนี้หมายถึงใครครับ	
303	แฟนครับ	303 กลัวสูญเสียคนรัก
304	แฟนเราเนอะ อะไรพี่ทำให้กลัวเสียเปรียบไป	
305	ก็ ผมกลัวแบบ กลัวเขาจะไม่ได้ ก็รับแบบว่า กลัวเขาจะหือก่อน	305 กลัวคนรักรอไม่ได้
306	กลัวเขาหือ รอไม่ได้เนอะ	
307	ครับ	
308	แล้วอะไร คิดว่าอะไรที่จะนำไปสู่เหตุการณ์นั้นได้อะ	
309	เพราะผมเชื่อว่า ผู้หญิงกับถ้ามีคนมาทำดีด้วยซุกดีด้วย แบบว่า ทำดีด้วยครับมันก็ง่ายจะมี มันอาจจะมึงเงแปงๆ ไปบ้าง ก็เลยกลัว	
310	ขนาดผมมีแฟนอยู่แล้วอยู่ข้างนอกก็มีคนมาทำดีด้วย จะผู้หญิงสวยๆ ใจมันก็ไปแล้วครับ	309-310 กลัวคนรักเปลี่ยนใจ
311	ก็คิดว่าอาจจะคล้ายกัน แล้วคิดว่าอะไรที่จะทำให้เรารอดพ้นจากสถานการณ์นี้ในอะครับ การที่จะเสียเปรียบไปเนี่ย	
312	ถูกครับ (ตอบทันที)	
313	ยังงอะ	
314	เพราะผมก็ ผมคิดว่าผมคิดได้ครับ คือแบบ แบบว่า เขาคงจะไม่คิดที่จะทำอย่างนั้นเพราะ ใน เขาไม่น่าจะคิดที่จะทำอย่างนั้น	
315	แบบว่าช่วงเวลาที่เขายืนท้องลูกเขาอยู่ ลูกของเขา	312-315 ถูกเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวกับคนรัก
316	ก็คิดว่าถูกเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวได้เนอะ	
317	ครับ	
318	แล้วมันเคยมีเหตุการณ์แบบนั้นบ้างมะที่เราเสียแฟนไป	
319	ไม่ครับ	
320	ไม่เคย ยังไม่เคยเกิดขึ้นเนอะ	
321	ครับ	
322	แล้วคิดว่าบุคคลรอบข้างมีส่วนที่จะได้เรารอดพ้นจากการเสียแฟนมะ	
323	มีครับ อย่างแม่ แม่แฟนผม	
324	ยังง	
325	เขา เขาก็มาครับ พี่พี่พี่ให้เรา อยู่ข้างนอกผม ผมว่าผมก็ดูแลน้องได้ดี แบบว่า ตอนแฟนผมต้องไปทำงาน เขาต้องตื่นตีสาม	
326	ครับ ไปทำงานตอนตีสี่ครึ่ง ผมก็ต้องตื่นตีสี่ครึ่งแล้วก็กลับ แล้วตอนแปดโมงผมก็ต้องไปทำงาน เหมือนผมแบบว่าต้องตื่นตีสี่	
327	แล้วแปดโมงผมก็ต้องไปทำงาน เหมือนเขาก็คิดว่า แม่แฟนผมก็คิดว่าผมก็น่าจะดูแลน้องได้	325-327 ครอบครัวของคนรักให้ความไว้วางใจ
328	ดูแลลูกสาวเขาได้เนอะ	
329	แล้ว แม่แฟนผมเขาอายุไม่เยอะ เขาเพิ่งอายุ 35 36 แต่เขาก็ เหมือนเขา เขาก็ยังเหมือนเป็นวัยรุ่นอยู่ครับ เข้าใจพวกผมครับ ผมก็	
330	เหมือนแบบว่า เขาไม่ถือเนื้อถือตัวครับ เขาก็เล่นกับผมได้ แต่ชอบเขว่า เหมือนกับว่าผมเหมือนพ่อเน้อ แล้วเหมือนแหม เหมือนโอ	
331	เนี่ยมเหมือนเขา ก็มีลูกพี่แต่อยู่เท่าเขาเลย ประมาณนั้น	329-331 ครอบครัวของคนรักเข้าอกเข้าใจ
332	แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้เรา อ่า มีส่วนช่วย มีส่วนหรือมีผลที่จะทำให้เราเสียแฟนเรา	
333	สิ่งแวดล้อม	
334	สิ่งแวดล้อมรอบข้างภายนอกอะไรเลยครับ	
335	อาจจะเพราะ	
336	ยังง	
337	อย่างว่า วัยรุ่นอะครับ แล้ว ผมไม่ค่อยกลัว กลัวเพื่อนตัวแถมมากกว่า	
338	ยังงอะ	
339	ผมมีเพื่อนอยู่คนนึงครับ ชื่อโจครับ ผมอยู่ข้างนอก เวลาผมพาแฟนมาบ้านโจครับ เพื่อนผมก็จะมาบ๊องเล่นด้วย พอแฟนผมจะกลับบ้าน	
340	ครับ ผมไป ผมชอบมาเล่นกับแม่ครับที่บ้าน เวลาที่จะกลับห้องผมชอบกลับก่อน แต่ผมก็อยุ่ข้างข้างกับเพื่อนอยู่ เพื่อนผมก็จะ	
341	เอ่ยมมาว่าโดยที่เราไม่ค่อยถาม ให้ ไม้พี่ไปส่งเปล่า อะอะไรประมาณนี้ครับ มีชอบเล่นตัว ชอบเล่นตัว ชอบหัวกวน ชอบแบบคุย	
342	ชอบขมก้อย่างงี้ครับ	
343	ชอบมาทักแฟนเรา เขาก็เลยกลัวเรื่องนั้นเนอะ	
344	ครับ แต่ แต่พอเพื่อนทำ ผมไม่อารมณ์ร้อน ทั้งชีวิตผมไม่เคยคิดจะทำเพื่อน ผมเคยโดนเพื่อนรุม รุมไปเรื่อยผู้หญิงก็ครั้งนึง ก็เลยกลัว	
345	ครับ	

การระบุรหัสการต่อเติมเรื่องราวผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 5

Line	Data	Code
1	ดีวยากทำหลายอย่างเหมือนทำงานเหมือนอยากออกไปดูและครอบครัวคนที่น่ารัก	1 ต้องการดูแลครอบครัว 1 ต้องการมีงานทำ
2	อยากมีความสุขเหมือนที่เคยมีความสุขเวลาอยู่กับพ่อแม่มีความสุขเวลาอยู่กับ	2 อยากมีความสุขเหมือนในอดีต
3	เพื่อนหรือแฟนของเหมือนอยากทำกิจกรรมหลายอย่างกับพวกเค้าอยากออกไปกินข้าว	
4	ตัวกันแบบพร้อมหน้าพร้อมตากันอยากไปเที่ยวกับเพื่อนๆ อยากเห็นหน้าตัวเล็กเร็วๆ	2-4 อยากอยู่กับครอบครัว 4 อยากใช้เวลากับเพื่อน 4 อยากพบหน้าลูก
5	ผมคนสัญญาว่าจะดูแลเธอให้ดีที่สุดจะไม่จากไปไหนอีกจะทำหน้าที่ของ	5 ต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น
6	ผมให้ดีที่สุดการดีดข้างในทำให้ผมคิดอะไรได้หลายๆอย่างอยู่ข้างนอกไม่เคยคิดถึงบ้าน	
7	555 แต่ทำไมกันตอนนีถึงคิดถึงถึงบ้าน อยู่ข้างนอกพ่อแม่โทรมาโทรมาไม่	
8	อยากจะทำแต่ทำอะไรก็ตามอยากได้เงินเสียประกาศญาติเยี่ยมแปลกดีทำไม่ดังต้อง	
9	ติดจนถึงจะคิดได้ อีกอย่างก็ไม่ตอนอยู่ข้างนอกไม่เคยคิดถึงหน้าเธอแต่กับตอนนี้	6-9 ความคิดเปลี่ยนไปหลังจากถูกคุมขัง
10	อยากได้รูปเธอติดอยู่ที่โต๊ะนี้ อยากได้รับจดหมายจากเธออยากอ่านอยากรู้ความเป็นอยู่	
11	จนวันนี้ผมคิดว่าใครคือคนที่ห่วงเราที่สุดรักเราที่สุดไม่ใช่เพื่อนหรือใครๆ	
12	มันคือครอบครัวคนที่เรารักนะพวก วันนั้นผมได้รับประสบการณ์หลายอย่าง	11-12 รับรู้ถึงความรักของครอบครัว
13	เปลี่ยนความคิดได้เปลี่ยนนิสัยได้ ตัวผมคิดว่าผมไม่ใช่คนเลวผมเพียงเป็นเยาวชน	
14	คนหนึ่งที่ร้ายลาค ขอขอบคุณครับ สวัสดีครับ	8-14 ได้รับบทเรียนจากที่คุมขัง 13-14 ไม่ต้องการถูกสังเผล็ดตราว่าเป็นคนเลว

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 6

Line	Data	Code
1	เราเล่าเรื่องของตัวออกใจครับ	
2	อ่านหรือครับ	
3	เอา ให้เราสรุปจากที่เราเล่า เขียนไว้หรือครับ	
4	ก็ชีวิตแล้วกับการออก จาก การที่คุมประพฤติกรม แล้วก็ออกไปทำงานแล้วเรียนต่อ พอเรียนต่อแล้วมีครอบครัวจะได้สอนลูกได้	4 ต้องการมีงานทำ 4 ต้องการมีการศึกษาที่สูงขึ้น 4 การศึกษาทำให้สั่งสอนลูกได้
5	อืม ก็คือเล่าเรื่องของตัวออกใจทำงาน ไปเรียน ไปทำงาน แล้วก็มีชีวิตครอบครัวนะ แล้ว P6 คิดว่าตัวเขารู้สึกอย่างไรครับ	
6	รู้สึกมีความสุขแล้ว ก็ใจรับที่ได้ออก แล้วก็ได้มีครอบครัว แล้วก็เรียนต่อ ไปทำงานแล้วมีลูก	6 ต้องการออกจากสถานที่คุมขัง 6 ต้องการมีครอบครัวของตัวเอง 6 ต้องการมีการศึกษาที่สูงขึ้น 6 ต้องการมีงานทำ
7	แล้ว P6 มีประสบการณ์ เคยมีประสบการณ์คล้ายๆ กับตัวนะ	
8	อยากครับ	
9	อยากมี อืม อยากมียังงั้นครับ	
10	ออกไปทำงานแล้วก็ พอเรียนจบแล้วที่ทำงาน แล้วก็จะได้มีครอบครัว	10 ต้องการมีงานทำ 10 การศึกษาทำให้มีอาชีพที่สร้างรายได้ 10 การมีอาชีพทำให้สามารถมีครอบครัวได้
11	มีครอบครัวที่คือมียังงั้น	
12	มีครอบครัวคือ มีแบบว่า มีเมียมีลูก และสอนลูกได้เวลามีลูก	12 ต้องการมีครอบครัวของตัวเอง
13	สอนว่าไง	
14	สอนว่าให้เป็นคนดี อย่าไปทำสิ่งที่เลวร้าย แล้วก็อย่ายุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	
15	แล้วที่ผ่านมามีประสบการณ์ที่พวกนั้นบ้างไหม	
16	มีครับ (ตอบทันที)	
17	อะไรอะ	
18	คือ ยาเสพติดครับ แต่ไม่เคยโดนจับได้ เคยแค่แอบพอดูดเฉยๆ ครับ สูดกับเพื่อน	18 เคยมีประสบการณ์ใช้ยาเสพติด
19	ตอนนั้นใช้อะไร	
20	ใช้ ยาเสพติดครับ	
21	ใช้ตัวไหน	
22	เป็นไอซ์กัมม่า แล้วพวก	
23	แต่ก็ไม่เคยโดนจับได้เนอะ แล้วตอนเนี่ยครับ เมื่อที่เหมือนว่า P6 บอกว่า P6 อยากมีชีวิตคล้ายๆ กับตัวเนอะ แล้วชีวิตตอนนั้นมันต่างกับ	
24	ตัวตอนไหนบ้าง	
25	ชีวิตตอนเนี่ยก็ ตอนอยู่ข้างในก็ยังไม่ ยังไม่ตื่นทำโทษครับ ถ้าออกไปก็จะไม่มีชีวิตดีกว่านี้ครับ ที่ตั้งใจ	25 มีความหวังในการเริ่มต้นใหม่
26	อยู่ข้างในยังไม่ตื่นทำโทษ เป็นยังไงอะครับ	
27	อยู่ข้างในมันมีความสุขครับ แต่ถึงเราจะอยู่ข้างในแล้วจะมีความสุขแค่ไหนก็ไม่ ไม่มี เพราะว่าเราทำตัวเองครับ เราเข้าข้างในเรากี่	
28	ยอมรับตัวเองได้ แต่ไม่ค่อยมีความสุข	27-28 การถูกคุมขังทำให้ไม่มีความสุข 27-28 ยอมรับความผิดพลาดของตนเอง
29	ทำตัวเองหมายถึงยังงั้นอ้อ	
30	ทำตัวเองแบบว่าความเพื่อน ตามเพื่อน ตามเพื่อนแล้วเข้ามาที่ ทำตัวเอง เข้ามาข้างในก็ไม่อยากจะคุยกับเพื่อนเท่าไรครับ ไม่ค่อยคิด	
31	เพื่อนอยู่ข้างใน	30-31 การทำพหุเพื่อนนำสู่การกระทำผิด 30-31 ไม่ต้องการกลับไปติดเพื่อน
32	หมายถึงว่าเหมือนการเข้ามาข้างในมีสาเหตุมาจากการติดเพื่อน พอ P6 มาอยู่ข้างใน P6 เลยไม่ค่อยอยากคุยกับเพื่อนเท่าไรเนอะ	
33	โอเค มีอะไรอยากจะเล่าเกี่ยวกับเรื่องตัวอีกอะ	
34	ไม่มีครับ	
35	หรือถ้าอยากจะเพิ่มเติมตอนจบเพิ่มไปอีกอยากเติมอะไรไปอีกไหม	
36	ไม่มีแล้วครับ ผมเขียนสุดแล้ว	
37	โอเคเนอะ (อธิบายเรื่องการระบุตัวคนที่จบไปได้)	
38	ข้อแรก P6 เขียนว่าอยากเรียนจบ ม.3 เพราะอะไรถึงอยากเป็นแบบนี้ครับ	
39	เพราะเรียนจบ ม.3 ได้ทำงาน ทำงานเลี้ยงครอบครัวได้ครับ	39 การศึกษาทำให้มีอาชีพที่สร้างรายได้ 39 การมีอาชีพทำให้สามารถเลี้ยงดูครอบครัวได้
40	ทำงานอะไรอะ	
41	พอเรียนจบ ม.3 ผมก็จะทำงานแบบจบปริญญาตรี ถ้าเรียน ม.3 ก็จะเรียนต่อปริญญาตรี แล้วค่อยไปทำงาน	41 ต้องการเรียนต่อระดับปริญญาตรี
42	ก็คือตั้งใจอยากเรียนจบปริญญาเนอะ	
43	ครับ	
44	แล้วเคยมองงานด้านไหนไว้ไหมครับ หรืออยากต่อบริญาสาขาไหน	
45	ยังไม่ได้มองครับ แต่พอเราจะหาให้อยู่ครับ พอเขามองงานคืออยู่	45 ครอบครัวช่วยหางานให้
46	ก็คืออยากเรียนจบแล้วเพื่อเอางาน ถ้า ทำงานไปเลี้ยงดูครอบครัวเนอะ ครอบครัวของ P6 มีใครบ้างครับ	
47	ผมมีพี่กับน้อง พ่อ แม่ แล้วก็พี่ๆ ครับ	
48	มีพี่หลายคนนะ แล้วอะไรที่จะช่วยให้ P6 เรียนจบ ม.3 ได้อะ	
49	แรงบันดาลใจครับ พ่อแม่	49 แรงบันดาลใจช่วยให้เรียนจบได้

การระบุทัศนคติสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 6 (ต่อ)

Line	Data	Code
50	มีแรงบันดาลใจกับพ่อแม่	
51	ครับ	
52	P6 ให้น้ำหนักกับอะไรมากกว่ากันครับ	
53	พ่อแม่ (ตอบทันที)	
54	พ่อแม่ เพราะอะไร	
55	เพราะว่า เรา คือว่าพ่อแม่เป็นความภูมิใจที่เราแบบ มุ่ง มุ่งหน้าไปสู่ความฝันเพื่อกายจะเป็นได้ครับ	55 มีครอบครัวเป็นแรงผลักดัน
56	คุณพ่อคุณแม่เป็นความภูมิใจในอะ แล้วก่อนหน้านั้นมีเรื่องราวที่เราเคยใช้คุณพ่อคุณแม่เป็นความภูมิใจของเรา	
57	ก่อนหน้า ก่อนหน้าที่ผมเข้ามา	
58	ใช่	
59	ไม่มีครับ ผมคือว่าผมพูดได้ ผมไม่เคยมองพ่อแม่ดีเลยครับ ตอนผมมาเข้ามา แล้วที่พ่อแม่เข้ามาผมมองพ่อแม่เป็นคน พ่อแม่ดี	
60	พ่อแม่ช่วยเรา ผมไม่เคยมองพ่อแม่เลยตอนอยู่ข้างนอก ผมมีแต่จะเอาตัวแล้วไปเล่นเกมแล้วก็ ไปเที่ยวร่อนอยู่ในเมือง ไม่เคยมองเลย	59-60 ครอบครัวช่วยเหลือเมื่อลำบาก 59-60 เคยละเลยครอบครัว 59-60 ความคิดเปลี่ยนไปหลังจากถูกคุมขัง
61	ครับ	
62	แล้วอะไรที่มันทำให้ความคิดตรงนั้นเปลี่ยนไปอะครับ	
63	คือการที่ผมโดนจับฝากขัง เขาให้ประกันแล้วก็ เขาก็จะประกันครับแต่ผมไม่พอครับ เขาจะให้ประกันอีกรอบคือแสนกว่า แต่ที่นี้เขา	
64	ไม่มีตั้งเขาก็บอกผมว่า พยายาม ให้เวลาเยอะหลาย วันหลาย เดือนครับ แล้วเวลาเขาก็ให้ คือเขาให้ออกเพื่ออยู่บ้าน แล้วก็	
65	ปรับตัวเข้ากับใหม่ แล้วก็ไปอยู่ข้างนอก แล้วก็จะเป็นเด็กดีของแม่ได้ เขาบอกแบบนี้	63-65 ครอบครัวให้อุปสรรคที่คุมขังเพื่อปรับตัว
66	เขาบอก P6 แบบนั้นอะ แล้วอะไร P6 คิดว่าอะไรที่ขัดขวาง P6 ในการเรียนจบ ม.3 ครับ	
67	ผมว่าเพื่อนเนี่ยแหละครับ	67 เพื่อนขัดขวางการเรียนจบ
68	ยังงั้นอะ	
69	คือจะขัด ผมอยู่กับเพื่อนครับ เวลาเพื่อนชวนไปก็ต้องไปครับ เวลาไม่ไปก็จะแบบว่าคือขี้ขี้ แบบว่าจะทำร้ายพ่อแม่ครับ	69 ถูกเพื่อนชวนหากไม่ทำตาม
70	แล้วมันเคยเกิดเหตุการณ์แบบนั้นจริงๆ อะ	
71	มีครับ	
72	ยังงั้นอะ	
73	รุ่นพี่ครับ เถอ คือคือใจ เขาจะมาทำร้ายย่า แล้วก็พอโดนจับ เขาไปค่ายแม่ที่หน้าโรงพัก แล้วเกิด ผมก็เกิดทะเลาะวิวาทในหน้าโรงพัก	
74	แล้วพอทะเลาะวิวาทกันผมกับพี่อีกคนต่อกัน แล้วย่าผมเข้าไปห้ามก็อย่าผมก็ถูกทำร้ายร่างกายเหมือนกัน	
75	แล้วพอมันปิดเหตุการณ์แบบนั้นมันทำให้ P6 รู้สึกอย่างไร	
76	ก็ รู้สึกแบบว่า ไม่พอใจที่ทำ แล้วก็รู้สึกเศร้าเหมือนกับครอบครัวย่าพอรู้สึกเขาไปช่วยแล้วตัวผมเนี่ยพอเขาไปช่วยเขาก็ต้องยอมจับ	
77	เพราะเรา ยอมจับเพราะช่วยเหลือคนอื่น ผมเลยคิดว่าผมกลับเข้ามาในนี้ผมจะกลับออกไป ผมจะเป็นคนดีแล้วผมไม่ทำอีก	73-77 รู้สึกผิดต่อครอบครัว 77 ต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น
78	แล้วบุคคลรอบข้างจะมีส่วนช่วยให้เราเรียนจบ ม.3 อะ	
79	มีครับ สูงกับน้ำ	
80	ยังงั้นอะ	
81	ช่วยกันผลักดัน ช่วยส่งเงินให้พ่อแม่แล้วก็ให้พ่อแม่ผลักดันเรียนจบได้อยู่ครับ	81 ครอบครัวสนับสนุนเงินด้านการศึกษา
82	แล้วสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วย P6 อะ	
83	สิ่งแวดล้อมเนี่ยไม่แน่ใจครับ มีแต่สูงกับน้ำครับที่ท่า	
84	แล้ว P6 คิดว่าบุคคลรอบข้างเขามีอิทธิพลต่อสิ่งนี้ P6 ว่า ต้องการความอยากเรียนจบ ม.3 ของ P6 อะ	
85	ไม่แน่ใจเหมือนกันครับ แต่ครูในโรงเรียน คืออาจารย์ที่เป็นท่านรอง อาจารย์ในโรงเรียนก็ช่วยเหลือเงินทุน ช่วยส่งเสริมให้เรียนครับ เพราะ	
86	ว่าผมก็ไม่ค่อยมีตัวทำใครครับ บ้าน เลี้ยงเยอะครับทั้งพี่น้องน้อง ทั้งครอบครัวครับ มีอยู่ 4.5 คนครับ ไม่พอ	85-86 บุคคลรอบข้างสนับสนุนเงินด้านการศึกษา
87	อ่า ก็คือได้รับแรงสนับสนุนจากอาจารย์ที่โรงเรียนอยู่นะ	
88	ครับ	
89	แล้วต่อมา P6 บอกว่าอยากทำงานหาเงิน เพราะอะไรอะ	
90	ก็ ผมเห็นพี่ผมทำงานยากลำบากครับ ทำงาน เขาเรียนไม่จบครับ คือ เขาจบ ม.2 แต่เขาไม่จบจบ เขาเรียนครับ	90 ต้องการหารายได้เพื่อดูแลครอบครัว
91	ครับ	
92	เขาก็เลยไปทำงานแก๊งค์สารที่ อ่า เขาจ้าง แบกข้าวสาร	
93	ที่ไหนอะ	
94	ที่นครนายกครับ วัตถุประสงค์ครับ เขาก็เลย ผมก็เลยคิดว่าพี่ผมเขาทำงาน หา หาครอบครัวด้วยตัวเองแต่ยังตัวเองยังไม่ค่อยได้ น้อง	
95	ป.5 เอง น้องทำงานไม่ได้อีก เขาก็ใช้ส่งเงินให้พี่น้องให้น้องไปกินขนมโรงเรียน ส่งเงินให้พ่อ แล้วก็ให้พ่อเขาไป เขาไปจ่ายค่าพ้อมให้น้อง	
96	ครับ แล้วคิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เราทำงานหาเงินได้	
97	ก็ คือ แล้วพ่อแม่ก็ มีพ่อแม่ครับที่มีเมตตาแล้วก็เรื่องเรียนครับ พ่อเรียนจบ ถ้าเรียนจบปริญญาตรีผมก็จะไปทำงานที่สูงอะครับ สูง	97 ครอบครัวช่วยแนะนำเรื่องการทำงาน
98	ประมาณ เดือนเดือนก็ผมจะไว้ 2 หมื่นเจ็ดครับ ผมก็เก็บไว้	97-98 การศึกษาทำให้มีโอกาสที่สร้างรายได้
99	ก็เราก็มียุทธศาสตร์กันอยู่นะ	
100	ครับ	
101	แล้วคิดว่าอะไรที่มันขัดขวางเราในการทำงานหาเงินอะ	
102	อันนี้ไม่มีครับ ใครขัดขวางครับ	
103	ไม่มีอุปสรรคขัดขวางอะ	
104	ครับ	
105	แล้วบุคคลรอบข้างมีส่วนช่วยเราในเรื่องการ ความอยาก อ่า การทำงานหาเงินได้	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 6 (ต่อ)

Line	Data	Code
106	มีครบ ก็บุคคลรอบข้างที่ช่วยทำงานดีๆ ให้ครับ งานที่ว่าสูงๆ งานที่จับ เรียนจบด้านปริญญาตรี ด้านเกษตร ด้านการเงินนี่ครับ เขาจะ	
107	หาให้	
108	ใครอะ	
109	คนที่หาให้เป็นอาจารย์ที่โรงเรียนแล้วก็ลุงครับ แต่ลุงเขาทำงานสูงครับ งานบริษัท	106-109 บุคคลรอบข้างช่วยทำงานให้
110	อ้อ แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วย P6 ในเรื่องนี้ละ	
111	อันนี้ไม่แน่ใจครับสิ่งแวดล้อม	
112	แล้วบุคคลรอบข้างจะเขามีอิทธิพลต่อการทำงานหาเงินของเรามา	
113	ไม่มีครับ	
114	ไม่มีนะ อ่า แล้วเห็นบอกข้อสุดท้ายนะ P6 อยากดูแลครอบครัวนะครับ เพราะอะไรอะ	
115	ที่ดูแลครอบครัวคือ ถ้าผมคิดว่าผม คือพ่อกับแม่แล้วครับ แล้วมีพี่ที่มทำงานอยู่คนเดียว แล้วน้องก็พึ่งจะเลื่อนชั้น ป.6 ต้องใช้ค่า	
116	เหลมนะ ผมก็ต้องออกไปแล้วช่วยเขาต่อ ช่วยพี่ทำงานครับ แต่ก็จะไปเรียนต่อก่อน ให้พี่เขาทำงานก่อนแล้วค่อยมีเงินพี่แล้วก็ไป	
117	จ่ายค่าเทอม ผมเรียนจนหมดก็มาทำงานช่วยแล้วก็หาตั้ง แล้วก็มีเลี้ยงครอบครัวต่อ	115-117 การศึกษาทำให้มีอาชีพที่สร้างรายได้ 115-117 ต้องการหารายได้เพื่อดูแลครอบครัว
118	แล้ว ก็คือ P6 มองว่าการดูแลครอบครัวได้จะต้องมีเงินมีเงินนะ อ่า แล้วคิดว่าอะไรที่จะขัดขวางในการดูแลครอบครัวได้ครับ	
119	คือเพื่อนครับ	
120	ยังไม่ครับ	
121	ที่เวลาเราอยู่บ้านดูแลพ่อแม่ เพื่อนก็จะมาบ้านมาชวนเล่นมาชวนกินหลังจ้ดครับ จวนสิบป่วรี ผมก็ไม่ค่อยอยากให้เป็นเพื่อนเข้าบ้านเท่าไร	
122	เพราะว่าที่บ้านไม่มีใครชอบเพื่อนแบบที่ผมเคย	119-122 เพื่อนขัดขวางการดูแลครอบครัว 121-122 ถูกเพื่อนชักจูงให้กลับสู่วิถีเดิม
123	ครับ แล้วถ้าเกิดเหตุการณ์นั้นขึ้นอะครับ P6 จะทำยังไงต่อ	
124	ก็ผมก็ต้องพยายามหลีกเลี่ยงไปจากชีวิตผมได้ หรือผมก็ต้องเอาแรงเงินของพ่อแม่ที่ดูแลดูพ่อกับแม่ไว้เป็นตัวอย่าง	124 ไม่ต้องการกลับไปคบหาเพื่อน
125	พ่อกับแม่เป็นสิ่งที่กับเรา คือทำงานให้เรากินหาเงินให้เรากินจ้ดครับ ทุกวันๆ จนเขามันป่วยลง เราก็ต้อง เรามันดูแลที่ดูแลเขา ถึง	124-125 มีครอบครัวเป็นแรงผลักดัน
126	ชาติก็จะใช้ ชดใช้ไม่หมดก็ถึงชาติหน้าใหม่ ผมก็จะไว้อย่างนี้	125-126 ต้องการดูแลครอบครัว
127	แล้วที่ผ่านมารับ P6 เคยได้ดูแลครอบครัวนะ	
128	ที่ผ่านมามีเคยครับ ไม่เคยดูแลเลย เคยแต่ทำเรื่องให้เขาประกัน ทำเรื่องให้เขาโอนหนี้หมดครับ ร้ายแรงอยู่ครับ ไม่มีแรงบันดาลใจ คิด	128 รู้สึกผิดต่อครอบครัว 128 ไม่เคยดูแลครอบครัวเมื่ออยู่นอกสถานที่คุมขัง
129	เพื่อนตลอด	128-129 การคิดเพื่อนขัดขวางการดูแลครอบครัว
130	แล้วตอนนั้นเรารู้สึกยังไงอะครับ	
131	ถ้าผมย้อนกลับไปได้ผมก็จะกลับไปดีๆ มั่ง กลับไปเป็นคนดีของชาติ ผมไม่เคยเผลอกันเลย พี่ก็ไม่เผลอ น้องก็ไม่เผลอเวลาจะดู	131 ต้องการเป็นคนดีของครอบครัว 131 รู้สึกผิดต่อครอบครัว
132	แล้ว P6 คิดว่าบุคคลรอบข้างเนี่ยเขาจะมีส่วนช่วยให้เราดูแลครอบครัวได้มะ	
133	มีครับ คือจะช่วยออกช่วยสอนครับเวลา ช่วยออกแล้วช่วยหาเงินช่วยอะไรให้ครับ เวลาเราไม่มี พ่อเรา พ่อของเขาเจ็บป่วยมาเราก็เข้า	133 บุคคลรอบข้างช่วยแนะนำแนวทางที่ดี
134	ไปช่วยเขา คือข้ามถิ่นไปช่วยเขาหน่อย เพราะเขาก็ช่วยเราบ้าง	133-134 ต้องการดูแลครอบครัว
135	แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้ P6 สามารถดูแลครอบครัวได้ไหม	
136	สิ่งแวดล้อม P6 ไม่แน่ใจครับ ผมไม่แน่ใจเท่าไร	
138	อันนี้ไม่แน่ใจนะ	
139	ครับ	
140	แล้วบุคคลรอบข้างล่ะเขาจะมีอิทธิพลต่อการยากดูแลครอบครัวของเรา	
141	มีครับ ท่านรอง มีท่านรอง ท่านรองช่วยอยู่	
142	เขาก็ช่วยเราเรื่องนี้ละ อ่า แล้วเห็นบอกว่าสิ่งที่กังวลหรือกลัวคือกลัวกลับเข้ามาอีก ยังไงอะ	
144	กลัวกลับไปอยู่กับพวกนี้ครับ กลัวกลับไปอยู่กับพวกเพื่อน กลับไปยุ่งแบบยาเสพติด แล้วก็กลัวกลับไปทำเรื่องที่เราว่าอีกครับ คือ	
145	กลัวพวนี้เนี่ย ผมก็ทำเพราะเพื่อนนี่	144-145 กลัวกลับสู่วิถีเดิมของการถูกจับกุมคุมขัง 144-145 เพื่อนนำสู่การกระทำผิด
146	แล้วเพราะอะไรถึงไม่อยากให้เป็นแบบนี้ครับ	
147	ก็ ผมไม่แน่ใจ	
148	เพราะอะไรถึงไม่อยากกลับเข้ามาอีกอะ	
149	ไม่อยากกลับเข้า ก็ เราที่พูดตัวเองไว้ไม่ต้องเข้ามาอีก	149 ไม่ต้องการกลับสู่วิถีเดิมของการถูกจับกุมคุมขัง
150	แล้วเพราะอะไรอะครับ	
151	ถ้าเราคิดเพื่อนเรากลับเข้ามาอีก แต่ถ้าเราไม่ยุ่งกับเพื่อนเลยเราก็จะอยู่ในบ้าน อยู่ทำงานแล้วก็เรียนครับ	151 เพื่อนนำไปสู่วิถีเดิมของการถูกจับกุมคุมขัง
152	แล้วที่ผ่านมารับ P6 เคย อ่า กลับเข้ามา ต้องกลับเข้ามาอะ	
153	ที่ผ่านมาร	
154	ที่ผ่านมาระครับเคยอยู่สถานพินิจหรือศูนย์ฝึกมาก่อนนะ	
155	เคยอยู่สถานพินิจครับ สบายครับ	
156	แล้วตอนที่เรากลับเข้ามาอะครับเรารู้สึกยังไงอะ	
157	ผมรู้สึกเสียใจมาก เพราะที่เราไม่เคยอยู่ที่นี้ เราไม่เคยทำไร เราไม่เคยคิดว่าเราจะได้อยู่ที่นี่ครับ แต่เราก็ต้องมาอยู่	
158	ในปี เหมื่อนบรเลยครับ	157-158 เป็นทุกข์เมื่อถูกคุมขัง
159	เหมือนบรยังใจอะ	
160	เหมือน เมาชีวิตเราเหมือนคนฝึก เมาเรียนอยู่ในศูนย์ฝึก ตอนเข้ามาวันแรกๆ ก็โดนเพื่อนบ้างมีโดนอะไรบ้าง	160 การถูกคุมขังทำให้รู้สึกหดหู่
161	โดนอะไรครับ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 6 (ต่อ)

Line	Data	Code
162	โดยแก๊งค์ตอนย บางทีก็ทะเลาะวิวาทกัน ทะเลาะวิวาทกันเยอะมาก พอเป็นเด็กใหม่ พออยู่นานๆ แล้วก็เป็นเด็กเก่า เขาก็ปล่อย	
163	แล้วครับ คนแก๊งค์ปล่อยไปแล้ว ก็ขึ้นมาเป็นคนเก่า ขึ้นมาเป็นมีดี	160-163 ลูกแก๊งค์แก๊งค์ภายในสถานที่คุมขัง
164	แล้วคิดว่าบุคคลรอบข้างอะครับเขาจะมีส่วนช่วยให้เราไม่กลับเข้ามาอยู่ข้างในอีกมะ	
165	อันนี้ไม่แน่ใจเลยครับ เพราะว่าไม่มีใครช่วย มีแต่ลูกหวั่นที่ช่วย	
166	แล้วสิ่งแวดล้อมอะมันจะมีส่วนช่วย อ่า มีส่วนที่ทำให้เรากลับมาข้างในไหมครับ	
167	ถ้าสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมอันนี้ไม่มันใจครับ ผมก็ตอบไม่ได้	
168	แบบสิ่งแวดล้อมหรือบุคคลรอบข้างอะ เขจะมีผลที่ทำให้เราเข้ามาข้างในอีกมะ	
169	ไม่มีครับ	
170	ไม่มีเนอะ เอ แล้วต่อมาบอกว่าคุณกลับไปคบเพื่อนอีก ก็ยังเอย	
171	ก็กลับเพราะว่า ก็กลัวว่าเพื่อนมาพูดแบบดีๆ ใส่ว่าก็จะหายไปจากที่กลับไปคบใหม่	171 กลับกลับไปคบเพื่อน
172	แล้วเพราะอะไรถึงไม่ยอมกลับไปคบเพื่อนนะ	
173	เพราะเพื่อนไม่เข็ดคนเก่าให้ครับ เพื่อนที่ผมคบเพื่อนที่เลวเขาเลวดีแล้วก็กินเหล้าเมาอยู่ข้างนอก เป็นพวกยาจกผมแะจครับ	173 เพื่อนกลุ่มเดิมมีพฤติกรรมมกเ
174	แล้วถ้า แล้ว P6 คิดว่าอะไรที่จะนำไปสู่เหตุการณ์นั้นอะนอกจากที่บอกว่าถ้าเพื่อนมาพูดจาดีๆ ใสใจนะ มีอย่างอื่นอีกมะ	
175	อันนี้ไม่มีครับ นอกจากที่ว่าพูดดีๆ ใสครับ เขาพูดดีๆ ขึ้นมาก็ไปแล้วครับ	175 กลับถูกเพื่อนชักจูง
176	แล้ว P6 คิดว่าอะไรที่เราจะ จะช่วยให้เรารอคั้นจากการกลับไปคบเพื่อน	
177	อยู่บ้าน แล้วอยู่บ้านไปครับ เพราะถ้า ถ้าเพื่อนมาจะได้คิดว่าเราไม่ได้กลับบ้านครับ เราออกไปข้างนอก แล้วก็จะปิดเฟสแล้วก็จะ	
178	เปลี่ยนเฟสใหม่ เพื่อเพื่อนจะได้ไม่หึงมา ไม่ดูชีวิต	177-178 ไม่ต้องการกลับไปคบเพื่อน
179	แล้วที่ผ่านมาระยะห่างจากเพื่อนไปแล้วกลับไปคบเขาใหม่	
180	ไม่เคยครับ คงตลอด	
181	คนมาตลอดเนอะ แล้วคิดว่าบุคคลรอบข้างอะครับในชีวิตประจำวันของ P6 เนอะจะมีส่วนช่วยให้ P6 ไม่กลับไปคบเพื่อนไหมครับ	
182	มีครับตัวเราบ่ข้าง แฟนผมครับ อยู่กับแฟนแล้วคุยกับแฟนด้วยครับ เราคิดแฟนอะเราจะได้ไม่คิดถึงกลับไปคบกับเพื่อน เคยมีคนพูด	
183	ว่าผม เหมือนกับผมดีมีนะ คิดแฟนดีมีครับ คือพูดง่าย เหมือนมันมันขึ้นคำหยาบของเพื่อน แต่ผมมีคำหยาบหนึ่งที่เราชอบพูดครับ	
184	เวลาดีดูผู้หญิง เดีไม่พูดดีกว่า (หัวเราะเล็กน้อย)	182-183 อยู่กับคนรักทำให้ไม่คิดถึงเพื่อน
185	อ่า เชนเซอร์ไว้เนอะ	
186	ครับ	
187	แล้วเวลาโดนพูดแบบนั้น หมายถึงว่าเคยมีเหตุการณ์แบบนั้นใช้ไหมครับ	
188	อะไรนะครับ เคยคบเพื่อน เคยคบผู้หญิงครับ เป็นแฟนคนคิดครับ คิดตลอดไม่ไปไหน ดูแต่เขาตลอด ดูแล ทำงาน ผมอายุแค่เนี่ย	
189	ทำงานให้เขาเงินไม่ให้เขา แต่เราขังไม่คิด ทำงานดีๆ ไม่ได้ ก็คิดผู้หญิง	188-189 อยู่กับคนรักทำให้ไม่คิดถึงเพื่อน 189 อายุที่น้อยทำให้ไม่สามารถมีอาชีพที่มั่นคงได้
190	แล้วตอนนี้รู้สึกยังเอยอะครับ	
191	ตอนนี้รู้สึกอยู่กับแฟนก็มีความสุขครับ แต่เพื่อนก็มาล้าให้เรารอคั้นกันไป แยกกัน 2 ปี 2 ปีกว่า ผมก็เข้ามา 2 ปีก็ตั้งแต่	191 เพื่อนทำให้ต้องแยกจากคนรัก
192	นั้นผมก็อายุ 12 ตอนนั้นอายุ 15 ครับ	
193	เอ แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมอะจะมีส่วนให้เรากลับไปคบเพื่อนอีกมะ	
194	สิ่งแวดล้อมอันนี้ไม่มันใจครับ แต่ถ้าคบกับเพื่อนที่ครับแบบว่า คบแบบ เป็นอยู่กันที่ครับ พวกพี่ผมเนี่ยครับ เขาก็ เป็นคนดีได้ครับ	
195	เพราะว่าที่ผมทุกคนเขียนหนังสือทุกคนทำงาน เราที่อยู่บ้านเขาได้	194-195 การคบหาที่บุคคลที่มีพฤติกรรมดีช่วยให้ไม่กลับไปคบเพื่อนที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขัง
196	อิม แล้วบุคคลรอบข้างครับเขามีอิทธิพลต่อการล้ากลับ การ ความล้ากลับไปคบเพื่อนไหมครับ	
197	อิทธิพล การไม่กลับไปคบเพื่อน	
198	เหมือนบุคคลรอบข้างเขามีผลต่อความล้าครั้งนั้นะ	
199	ไม่มีครับ	
200	ไม่มีเนอะ ต่อมา เห็นบอกว่าล้ากลับไปอยู่เกี่ยวกับยาเสพติดอีก เพราะอะไรถึงไม่ยอมกลับไปอยู่	
201	เพราะ คือ เวลาผมเสพยาผมก็จะไม่มีจิตในตัว ผมก็จะทำร้ายคนอื่นไปทั่วครับ เหมือนผมทำร้ายแฟนผมเองตอนผมอายุ 14 ทำร้าย	
202	อยู่ในบ้าน เพราะพอเสพยาผมก็แล้วแล้วใส่ศพ ทั้งในเหล่าทั้งเสพยา ก็มีจำหน่ายบ้าง จำหน่าย จำหน่ายแค่ครั้งเดียวครับ ได้เงินมา	201-202 การใช้ยาเสพติดทำให้ใช้ความรุนแรง
203	หมิ่นกว่า แต่ก็ไม่โดนจับ แล้วก็หมิ่นกว่าผมไปทำนั่นทำนี่กัน ชีวิตผมผ่านมายะเยอะมาก	201-203 ความผิดพลาดในอดีตส่งผลต่อความล้า
204	แล้วคิดว่าอะไรที่มันจะนำเรากลับไปเสพยาอีก	
205	ไม่น่ามีครับ เพราะว่า คืออยู่ที่ที่เราเองครับว่าเราเองเลือกทางไหน ถ้าเราเลือกทางที่เลว แล้วร้ายมากกว่าเราก็จะกลับไปทางนี้ ถ้าเรา	
206	เลือกทางสว่างเรากลับไปทางสว่างครับ คือถ้าทางสว่างมีคือส่วนพ่อแม่ ส่วนที่ ครอบครั ส่วนทางมืดคือยาเสพติด.เพื่อนนี่ครับ	205-206 ไม่ต้องการกลับไปผู้ร่วมของการถูกจับกุมคุมขัง 206 มีครอบครัวเป็นแรงผลักดัน
207	P6 ก็บอกว่ามันขึ้นอยู่กับตัว P6 เองด้วยเนอะ	
208	ครับ	
209	แล้วคิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เรารอคั้นจากสิ่งๆ จากการกลับไปอยู่กับการเสพยาเสพติดอะครับนอกจากทางเลือก	
210	ไม่แน่ใจเลยครับ ผมก็ไม่เคยจะคิดถึงตรงนี้ แต่ผมก็จะพยายามที่จะพูดดี และ ก็ พยายามที่จะคิดให้เหมือนกับว่าเพื่อนไม่เสพยาเสพติด	
211	ไม่ที่ คืออยู่ตลอดครับ	210-211 มีเป้าหมายในอนาคต
212	แล้วที่ผ่านมาระยะมันเคยมีช่วงที่ P6 พยายามได้แต่กลับไปใช้หรือกลับไปอยู่เกี่ยวกับอะไร	
213	ไม่เคยครับ	
214	ไม่เคย หมายถึงว่าเราใช้มาตลอดหรือ	
215	ใช้ครับ ใช้มาตลอด แต่ มันก็ ใช้ ใช้จนพูดง่าย ใช้จนแบบสติไม่คืนครับ คือเข้ามาในนี้สติหลุด	215 การติดยาเสพติดทำให้ไม่มีสติสัมปชัญญะ
216	ยังงั้นสติหลุด	
217	คือผมเล่น เวลาผมเล่นผมก็จะ เหมือนกับว่า ผมเคยบอลเล่นคนเดียวครับ เขาจะพูดกับผมว่าผมบ้า ผมไม่รู้ว่าจะตัวเองเป็นไรเหมือนกัน	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 6 (ต่อ)

Line	Data	Code
218	ครับ เบบอลก็เคยคนเดียว เขาก็คิดว่าผมบ้า ก็เลยไม่มีใครคบ ส่วน แต่ส่วนที่จริงแล้วผมไม่ได้เป็นโรสครับ แต่ผมแค่ไม่มีใครเล่นด้วย	
219	เท่านั้น ก็พวกคุณเขาเข้าใจอยู่ครับ เขาก็คิดว่าผมไม่ได้เป็นโรส ไม่ได้เป็นอะไรหรอก ก็หาไปตรวจก็ไม่มีโรสครับ	
220	แล้วการที่คนรอบข้างจะครับ เพื่อนๆ เขาก็บอกว่าเราเป็นบ้า เราสู้ก็ยังไม่อะ	
221	ก็ แรกๆ อยู่ผม ไม่มีใครพูดเลยครับ พอหลังจากๆ มามีคนทำร้ายผม ผมไม่สู้ใครครับ เขาก็เลยเริ่มตำหนิอะไรกับ คิดว่า ผมเข้ามามีคนกลัว	
222	ผม เพราะว่าผมสูงใหญ่ครับ ผมอายุเท่านี้ผมสูงใหญ่ แล้วไม่มีใครรู้ว่าผมเคยครับตอนแรก เขาก็แต่แกล้ง พอเขารู้ พออยู่บ้านๆ	
223	เขารู้เขาก็เลยแกล้ง เตะผมอะไรผม ผมก็สู้เขาก็ไม่มีใครว่าผม เขาก็กลัว ผมก็สู้ ผมเอาไม้ตีเขา เขาก็ว่าผมบ้าใช้อาวุธ บ้าอาวุธ	221-223 ถูกเล่นแกล้งภายในสถานที่คุมขัง
224	เอ คิดว่าสิ่งแวตล้อมรอบข้างจะครับจะมีส่วนให้เรากลับไปใช้ยามะ	
225	สิ่งรอบข้าง ไม่มีครับ	
226	สิ่งแวตล้อมไม่มีผลนะ	
227	ครับ	
228	แล้วบุคคลรอบข้าง บุคคลรอบข้างเขามีอิทธิพลที่จะให้เรา ถ้า รอดพ้นจากการใช้ยาเสพติดนะ	
229	มีครับ	
230	ยังใจครับ	
231	คือ หันครับ เวลาใครจะเอายามาให้ใครจะทำไร เขาจะติดตามครับ มีการติดตามครับ คือ เขาจะให้ผมบ่นผมแล้วก็พวกพี่ๆ ที่ว่าดูแล	
232	ที่ผมให้เพื่อนเขาดูแล เขาจะให้ตามตลอด ไปไหนก็ต้องไปด้วยกัน เขาก็เอาไว้	231 232 บุคคลรอบข้างช่วยควบคุมพฤติกรรม
233	หมายถึงใครเป็นคนบอกไปไหนต้องไปด้วยกัน	
234	พี่ผมครับ ตอนที่ผมเผลอครับ เขาก็ออกมาจะติดตาม ถ้าไปยุ่งเกี่ยวกับใครก็จะกระหึบผมเมย์ครับพี่ผม แต่พี่ผมห่างจากผมไม่กี่ปีครับ	234 ถูกครอบครัวชูก่กลับไปยังเกี่ยวกับยาเสพติด
235	3 ปี	
236	พี่ผู้หญิงผู้ชายจะครับ	
237	พี่ผมเป็นผู้หญิงครับ	
238	พี่ผู้หญิงนะ แล้วน้องเป็นน้องผู้หญิงหรือผู้ชายครับ	
239	ผู้ชายครับ	

การระบุรหัสการต่อเติมเรื่องราวผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 6

Line	Data	Code
1	อีกไม่นานดิฉันก็จะได้รับการปล่อยตัวจากการถูกคุมประพฤติ มีหลายสิ่งทีดิฉันกังวล และมีหลายอย่างที่ดิฉันต้องการ	
2	จะทำหลังจากที่ ได้ออกไปจากที่นี่ และออกไปทำงานที่สุจริตด้วยตัวเอง เลิกทำสิ่งเลวร้าย	
3	สิ่งที่ไม่ดี ออกหาเรียนหนังสือเพื่อให้จบ ม.ปลาย และหางานดีที่ทำ เพื่อชีวิตตัวเองและวันข้างหน้า	2-3 ต้องการเรียนจบ ม.ปลาย 3 ต้องการมีอาชีพที่มีมั่นคง
4	เพื่อมีครอบครัวมีลูกจะได้สอนลูกให้เป็นคนดีโดยไม่ต้องเข้มจี้อี้อแม่และเพื่อให้ครอบครัวมีชีวิตที่	
5	ดี ต้องสอนลูกให้เป็นแบบอย่าง เช่น สอนลูกทำงานบ้าน สอนลูกทำกับข้าว สอนลูกประดิษฐ์ของเล่น	
6	ต่อจากนี้ลูกก็จะโตขึ้นไปมีอนาคตที่ดีโดยไม่ต้องพึ่งใคร ลูกก็จะได้หาเงินเลี้ยงตัวเองได้อีก	
7	การมีครอบครัวคือสิ่งสำคัญที่จะทำให้ชีวิตเราดีขึ้นได้ การมีเมียคือการที่ทำให้เรามีความสุขได้	4-7 ต้องการมีครอบครัวของตัวเอง
8	การมีลูกก็ทำให้เรามีความตั้งใจทำอะไรก็ได้ง่ายขึ้น ทุกอย่างจะดีได้ก็ต่อเมื่อทำอะไรดีๆ	7-8 มีครอบครัวเป็นแรงผลักดัน
9	ให้เป็นดีได้โดยง่ายจากตัวเราเองไม่ใช่ใครหรอกครอบครัวก็บังคับเราไม่ได้หรอกนอกจากตัวเราเอง	
10	คนอื่นจะว่ายังไงก็ฟังไม่ต้องไปสนใจอะไรเราทำสิ่งที่ถูกต้องก็พอคือเราทำดีที่สุดแล้ว	9-10 การกระทำดีตั้งมั่นอยู่กับตัวเอง

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 7

Line	Data	Code
1	P7 เล่าเรื่องราวของตัวเองที่ยังใจครับ	
2	อันนี้หรือครับ	
3	ใช่ เล่าให้พี่ฟังคร่าวๆ หน่อย	
4	เขา เมื่อเขาได้รับการปล่อยตัว เขาก็มีเรื่องกังวลว่าจะทำงานอะไรครับ จะอยู่ยังไง	4 กลัวไม่มีงานทำ 4 ไม่สนใจเกี่ยวกับอนาคต
5	มีอะไรที่เราเล่าลงไปเพิ่มเต็มๆ	
6	แล้วเขาก็ได้งานทำครับ เป็นงานปั๊ม	6 ตั้งใจเข้าทำงานที่ปั๊มน้ำมัน
7	อืม แล้ว P7 คิดว่าตัวเขารู้สึกยังไงใจครับ	
8	เขาน่าจะรู้สึกภูมิใจครับ	
9	ภูมิใจอะไร	
10	ที่ เขาได้งานทำได้ก็อยู่ ครับ	8-10 ภูมิใจที่ได้มีอาชีพที่มีมั่นคง
11	แล้ว P7 เคยมีประสบการณ์คล้ายๆ กับตัวไหม	
12	ครับ	
13	ยังใจครับ	
14	แบบ สมมติพินิจครั้งแรกครับ ผมออกไปผมก็ไม่ว่าจะอยู่ยังไง ไม่รู้ว่าจะหางานไหนทำ ก็เลยได้ทำงานกับแม่	14 ไม่สนใจเกี่ยวกับอนาคต
15	ทำงานกับคุณแม่ที่ไหนครับ	
16	โน้มน้ำครับ	16 เคยทำงานโน้มน้ำปั๊มน้ำมัน
17	โน้มน้ำอะไร แล้วมีเรื่องราวที่ของ P7 ครับมีเรื่องราวตรงไหนที่ต่างจากตัวนะ	
18	ไม่มีครับ	
19	ไม่มีนะ (อธิบายเรื่องการระงับตัวตนที่เป็นไปได้)	
20	ข้อแรก บอกว่าอยากเป็นลูกมือช่างซ่อมมอเตอร์ไซค์ เพราะอะไรถึงอยากเป็นแบบนี้ครับ	
21	อยากหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องมอเตอร์ไซค์ครับ เพราะผมมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องมอเตอร์ไซค์พอมีอยู่ครับ แต่ผมยังไม่เอะอะพอ	21 ช่างซ่อมรถจักรยานยนต์คืออาชีพที่ปรารถนา
22	ก็คือเคย เคยทำแบบ เคยทำมาบ้างแล้วนะ	
23	เคยครับ แต่ผมยังไม่พอครับ	21-23 ต้องการหาความรู้เกี่ยวกับรถจักรยานยนต์
24	แล้วเพราะ อ่า แล้วเพราะอะไรครับถึงอยากเป็นแบบนี้	
25	ผมชอบด้านเกี่ยวกับพวกเครื่องใช้พวก การเกี่ยวกับ พวกซ่อมรถมอเตอร์ไซค์ครับ ชอบมาตั้งแต่เด็กแล้วครับ	25 ชื่นชอบในการซ่อมรถจักรยานยนต์
26	ชอบมาตั้งแต่เด็ก แล้ว P7 คิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เราเป็นลูกมือช่างซ่อมมอเตอร์ไซค์ได้	
27	ต้อง หางานทำ เกี่ยวกับร้านซ่อมรถครับ แล้วก็ทำเข้ามาเรื่อยๆ ครับ หาความรู้ครับ	27 การฝึกฝนช่วยให้เป็นช่างซ่อมรถจักรยานยนต์ได้
28	หาความรู้มันอะไร แล้ว P7 คิดว่าอะไรที่มันจะขัดขวางการเป็นลูกมือช่างซ่อมมอเตอร์ไซค์ครับ	
29	ไม่มีครับ	
30	ไม่มีอุปสรรคขัดขวางนะ	
31	ครับ	
32	แล้วบุคคลรอบข้างครับเขามีส่วนช่วยให้เราสามารถเป็นลูกมือช่างซ่อมมอเตอร์ไซค์ได้	
33	มี	
34	ยังใจครับ	
35	แบบพวกคนสนับสนุน พ่อแม่	
36	เขาสับสนุนเรายังใจอะไร	
37	เขา ตอนในด้านนี้ครับเขาก็จะช่วยเหลือ ช่วยครับ ออกเงิน ผมอยากได้ร้านเขาก็จะช่วยเหลือครับ	35-37 ครอบครัวสนับสนุนเงินในการเปิดร้านซ่อมรถจักรยานยนต์
38	อ้อ ก็คือเขาจะช่วยเหลือเงินค่าใช้จ่ายร้านนะ แล้ว P7 คิดว่าสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้เราเป็นลูกมือช่างซ่อมมอเตอร์ไซค์ได้	
39	แบบ ยังใจครับ	
40	หมายถึงว่าสิ่งแวดล้อมรอบข้างครับมีส่วนที่จะทำให้เราเป็นลูกมือช่างซ่อมได้	
41	ได้ครับ	
42	ยังใจครับ	
43	สิ่งแวดล้อมหรือครับ	
44	ใช่ สิ่งแวดล้อมรอบข้างจะครับ ที่อยู่รอบตัวเรา มีส่วนช่วยนะ	
45	ไม่เข้าใจครับ	
46	หมายถึงว่า P7 คิดว่าสิ่งแวดล้อมอะไรที่อยู่รอบตัวเราอื่นๆ อะครับ มีส่วนช่วยให้ มีส่วนสนับสนุนเราในการเป็นลูกมือช่างซ่อมมอเตอร์ไซค์	
47	นะ หรือจะสามารถช่วยให้เราเป็นลูกมือได้ไหมครับ	
48	แบบผู้ชมหรือครับ	
49	อ่า ใช่ สิ่งแวดล้อมอื่นๆ อะครับนอกจากครอบครัว	
50	ได้ครับ เขามีแบบ ให้เรามาซ่อมให้อย่างนี้ ครับ เขาก็ทำไม่เป็น เป็นลูกมือช่าง	
51	หมายถึงอะไรนะ	
52	แบบ พวกเพื่อนๆ หรือครับ เขารวมให้ผมทำ เขาก็ถามทำไม่เป็นเป็นลูกมือช่างครับ เขาก็แนะนำครับ	52 การฝึกฝนช่วยให้เป็นช่างซ่อมรถจักรยานยนต์ได้
53	เพื่อนๆ ที่เขาเอารถมาให้ซ่อมเขาก็แนะนำ P7 ด้วยนะ อ่า ต่อมา P7 บอกว่าอยากเก็บเงินสักหนึ่งก้อน	
54	ใจครับ	
55	เพราะอะไรครับถึงอยากเก็บเงิน	
56	ผมได้ความรู้เกี่ยวกับมอเตอร์ไซค์แล้ว ผมก็อยากจะทำร้าน เป็นร้านเล็กๆ ก็ได้	56 ต้องการเปิดร้านซ่อมรถจักรยานยนต์
57	ก็คืออยากเปิดร้านเล็กๆ ด้วยนะ แล้ว P7 คิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เราทำแบบนั้นได้ครับ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 7 (ต่อ)

Line	Data	Code
58	ความพยายามครับ พยายามไปเรื่อยๆ	58 ความพยายามทำให้เก็บเงินได้
59	ความพยายาม	
60	ขยันทำงานเก็บเงิน	60 ความขยันทำให้เก็บเงินได้
61	แล้วที่ผ่านมานะ P7 คิดว่าอะไรที่จะขัดขวางการเก็บเงินก่อนครับ	
62	แบบเรื่องค่าใช้จ่ายในครอบครัวครับ	
63	ยังไม่เลย	
64	แบบ ค่าบ้าน ค่ารถครับ แต่มันก็พอเก็บได้ครับ แต่เก็บได้น้อย	62-64 การใช้จ่ายในครอบครัวขัดขวางการเก็บเงิน
65	แล้วที่ผ่านมานะครับ P7 เคยเก็บเงินได้ไหม	
66	ก็เคย	
67	เคย เก็บยังไม่เยอะตอนนั้น	
68	เก็บอ้อมมีใส่กระปุกบ้าง ใส่บัญชีครับ	
69	แล้วตอนที่เราก่อนที่เราจะรู้จักยังไปครับ	
70	ก็ตั้งใจ ภูมิใจครับ คิดว่าไม่เคยมียังได้	70 ภูมิใจที่สามารถเก็บเงินได้
71	แล้วบุคคลรอบข้างมีส่วนช่วยในการเก็บเงินของเรา	
72	มีครับ	
73	ยังไม่ครับ	
74	เขาก็ ถ้าเขารู้ว่าเราอยากทำอะไรแล้วเราเก็บเงินทำหรือ ซื้ออะไรครับ เขาก็จะช่วย ช่วยเก็บอ้อม	74 บุคคลรอบข้างช่วยสนับสนุนการออมเงิน
75	แล้วสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยเราในเรื่องนี้ละ สิ่งแวดล้อมหรือว่าบุคคลอื่นๆ รอบข้างจะครับ	
76	มีแต่ครอบครัวครับ	76 ครอบครัวช่วยสนับสนุนการออมเงิน
77	มีแต่ครอบครัวนะ และในข้อนี้ครับบุคคลอื่นนะเขามีอิทธิพลต่อการอยากเก็บเงินของเรา	
78	คือยังไม่ครับ	
79	บุคคลอื่นเขามีอิทธิพลต่อความอยากเก็บของเรา มีนะ	
80	ไม่มีครับ	
81	ไม่มีนะ จะข้อสุดท้ายที่ P7 บอกว่าคืออยากมีร้านซ่อมมอเตอร์ไซค์เป็นของตัวเอง เมื่อกี้เหมือนแว่วๆ พูดไปแล้วไหม	
82	ใช่ครับ	
83	เพราะอะไรถึงอยากมี	
84	ชอบครับ พอเราเป็นแล้วเราก็อยากมีร้านครับ ยอยากมีร้านเป็นของตัวเองสักวันมีครับ	84 ต้องการมีร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ของตัวเอง
85	แล้วเราจะทำยังไงให้เรามีร้านของเราได้ละ	
86	เก็บไปเรื่อยๆ ครับ เก็บเงิน แล้วก็สร้าง ให้พอช่วยทำให้ครอบครัวช่วยทำไปเรื่อยๆ แล้วทยอยซื้ออุปกรณ์มา	86 การออมเงินช่วยให้มีร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ของตัวเอง 86 ครอบครัวสนับสนุนเงินในการเปิดร้านซ่อมรถจักรยานยนต์
87	แล้วมีอะไรที่มันจะขัดขวางการมีร้านเป็นของตัวเอง	
88	ไม่มีครับ	
89	ไม่มีนะ ไม่มีอุปสรรคเลยหรือ	
90	ไม่มีครับ	
91	ไม่น่ามีนะ	
92	เพราะว่าแม้ว่าจะช่วยครับ	
93	แล้วก็คือ P7 บอกว่าคุณพ่อคุณแม่มีการสนับสนุนเราในเรื่องนี้ละ แล้วสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ละ สิ่งแวดล้อมรอบข้างจะครับมีส่วนช่วย	
94	ให้เรามีร้านเป็นของตัวเอง	
95	มีแค่พ่อกับแม่	
96	มีแค่คุณพ่อคุณแม่ และเห็นบอกว่าสิ่งที่กลัวคือ กลัวออกไปเจอแต่สิ่งเดิมๆ หมายความว่ายังไม่ไปครับ	
97	เจอแต่สิ่งเดิมๆ แบบสภาพแวดล้อมเดิมๆ ครับที่เคยเสีย ที่เคยคิดว่า เจอแต่เพื่อนเดิมๆ ครับ	97 กลัวกลับไปสู่วังวนเดิม
98	แล้วเพราะอะไรถึงไม่ออกไปเจอสิ่งเดิมๆ ละ	
99	กลัวเราจะเข้าไป โอ ในวงการเดิมๆ ครับ ขยาย ส่งยา	99 กลัวกลับไปค้าขายเสฟติด
100	แล้ว P7 คิดว่าอะไรที่จะนำเราไปสู่การเจอแต่สิ่งเดิมๆ ละ	
101	แบบ การเข้าไปอยู่ในสิ่งเดิมๆ ครับ	
102	ยังไม่ครับ	
103	คือไม่คบเพื่อนเดิมๆ ครับ	101-103 การคบหาเพื่อนกลุ่มเดียวกับที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขังนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
104	อ่า อันนี้หมายถึงสิ่งที่เราต้องหลีกเลี่ยงหรือ	
105	ใช่	103-105 การตัดขาดเพื่อนที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขังช่วยหลีกเลี่ยงการหวนกลับไปกระทำผิด
106	แล้วมีอย่างอื่นอีกไหมครับนอกจากการที่เราไม่คบเพื่อนแบบเดิม	
107	คบเพื่อนแบบเดิมครับ แต่จะไม่แบบยุ่งเกี่ยวกับยาเสฟติด จะหลีกเลี่ยงจะปฏิเสธครับ	107 ไม่ต้องการกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสฟติด
108	อ้อ ก็คือหมายถึงคบเพื่อนคนเดิมได้แต่ปฏิเสธเรื่องยาเสฟติดนะ	
109	ครับ	
110	แล้วมีอย่างอื่นอีกไหมครับที่จะช่วยให้เราไม่กลับไปเจอแต่สิ่งเดิมๆ	
111	ไม่ตัดเพื่อนอะเหมือนเดิม จะคบโอ เวลาเที่ยวจะน้อยลงครับ	111 ไม่ตัดเพื่อนช่วยหลีกเลี่ยงการหวนกลับไปกระทำผิด
112	แล้วที่ผ่านมานะครับเราเคย เหมือน P7 ก็เคย อ่า เคยอยู่ข้างในสถานพินิจหรือศูนย์มาถนัดนะ	
113	เคยครับ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 7 (ต่อ)

Line	Data	Code
114	คดีแรก	
115	คดีแรกเคยรับ อยู่ที่นี่	
116	อยู่ที่นี่จนอะ แล้วตอนที่ออกไปอะครับเราเลยกลับไปอยู่สิ่งเดิมๆ นะตอนนั้น	
117	เคย	
118	แล้วตอนนั้น P7 รู้สึกยังไงครับ	
119	ก็ไม่รู้เหมือนกันครับ ออกไปก็เจอเพื่อนเดิมๆ แบบเพื่อนที่ทำงานออกมาแล้วหรือ ก็ไปเที่ยวกับครับ แล้วก็ไปเสพยา	119 การคบหาเพื่อนคนเดียวที่คบคบหาก่อนถูกคุมขังนำไปสู่การกลับไปใช้ยาเสพติด
120	อิม แล้วอะไรที่ทำให้คิดว่าครั้งนี้มันจะต่างจากเดิมอะ	
121	ก็ ก็ทำไหมครับ แล้วก็เราก็ 2 รอบแล้ว คิดรอบ 2 มันก็นานกว่าทุกครั้ง	121 มีเป้าหมายในอนาคต
122	ครับ	
123	ก็ จะคบเพื่อนน้อยลงครับ เหมือนเดิมครับ จะไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแล้วครับ หลีกเลียงได้หลีกเลียงครับ	123 ต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น
124	เอ แล้วบุคคลรอบข้างอะเขามีส่วนช่วยให้เรารอดพ้นจากสิ่งเดิมๆ การเจอแต่สิ่งเดิมๆ นะ	
125	ช่วยครับ มีพ่อแม่ ครอบครัว	
126	ยังไรครับ	
127	เขาแบบ พาเราทำงานอย่างเดียวนะครับ แบบเขาก็บอกครับว่าคบได้ แต่ห้ามยุ่งกับยา	125-127 ครอบครัวช่วยเตือนสติไม่ให้วนกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด 125-127 การตั้งใจทำงานช่วยให้รอดพ้นจากสิ่งเดิม
128	แล้ว P7 คิดว่าสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้เรากลับไปเจอสิ่งเดิมๆ บ้างไหมอะ	
129	ไม่ม่ครับ	
130	ไม่ม่มีไหมอะ แล้วสิ่งแวดล้อมจะมีส่วนช่วยให้เราหลุดพ้นจากสิ่งเดิมๆ บ้างอะ	
131	(เงียบ)	
132	คิดว่ามีผลไหมครับ	
133	ยังไร	
134	สิ่งแวดล้อมรอบข้างอะครับมีส่วนทำให้เรา ส่วนช่วยให้เราไม่เจอสิ่งเดิมๆ นะ	
135	มี	
136	ยังไรครับ	
137	แบบ เวลาเราอยากได้ร้านเราก็ เห็นคนอื่นทำเลยก็อยากทำ	137 ยากประสบการณ์ความสำเร็จเหมือนผู้อื่น
138	ที่หมายถึงว่า คิดว่าสิ่งแวดล้อมรอบข้างอะครับมันมีส่วนช่วยให้เราไม่กลับไปเจอสิ่งเดิมๆ นะ	
139	สิ่งแวดล้อม	
140	ใช่	
141	คืออะไร	
142	สิ่งแวดล้อมหมายถึงสิ่งที่อยู่รอบตัวครับ นอกจากครอบครัวแล้ว	
143	ไม่ม่ครับ	
144	ไม่มีนะอะ ต่อมาเดี๋ยวบอกกล่าวว่าจะเก็บเงินไม่ได้ เพราะอะไรอะถึงกลัว	
145	กลัวแบบ เก็บไม่ได้ครับ แต่มันเก็บไม่ได้แบบ ตามที่เราตั้งใจ มันไม่พอที่จะซื้อของได้	145 กลัวไม่สามารถเก็บเงินได้ตามเป้าหมาย
146	ที่เราต้องการนี้เราเคยตั้งเป้าหมายไว้ไหม	
147	ยังไรครับ	
148	ยังไม่เคยตั้งเป้าหมายอะ อิม แล้ว P7 คิดว่าอะไรที่ทำให้เรานำไปสู่การที่เราจะเก็บเงินไม่ได้อะครับ	
149	การนำไปเก็บเงินไม่ได้ครับ	
150	แบบจะทำให้ P7 แบบเก็บเงินไม่ได้อะ คิดว่าอะไรครับ	
151	ไม่ม่ครับ	
152	ไม่มีนะอะ	
153	แต่มันต้องใช้จ่ายตัวครับ มันเก็บได้มัน เก็บได้แต่ ไม่พอซื้ออุปกรณ์โรเรียนครับ	153 ภาระค่าใช้จ่ายตัวจากการเก็บเงิน
154	ก็คือมันเก็บได้บ้างนะ	
155	ครับ	
156	แล้วอะไรที่มันจะช่วยให้ P7 เก็บเงินได้มากขึ้นอะ มีอะ	
157	ขยันทำงานอย่างเดียวนะครับ มีงานไรก็ทำ	157 ตั้งใจทำงานช่วยให้มีรายได้เพียงพอสำหรับการออมเงิน
158	แล้วคิดว่าบุคคลรอบข้างอะครับเขามีส่วนช่วยให้เรารอดพ้นจากการเก็บเงินไม่ได้อะ	
159	คนรอบข้างหรือครับ	
160	ใช่	
161	ช่วยครับ เก็บเงินไว้	
162	ยังไรครับ	
163	พ่อแม่ครับ	161-163 ครอบครัวช่วยสนับสนุนด้านการออมเงิน
164	ก็หมายถึงครอบครัวนะอะ ต่อมา เห็น P7 บอกกล่าวว่าจะหางานไม่ได้ ยังไรครับ	
165	(ตอบทันที) กลัวว่าออกไปจากศูนย์ที่ปล่อยแรก กลัวว่าจะหางานไม่ได้ครับ กลัวเขาไม่รับ	
166	เพราะอะไรครับ เพราะอะไรถึงกลัว	
167	ไม่รู้เหมือนกันครับ กลัว	165-167 กลัวไม่มีงานทำ
168	อิม แล้วถ้าเกิด สมมติจะมันเกิดเหตุการณ์แบบนั้นอะ P7 จะรู้สึกยังไงครับ	
169	เสียดใจ	169 รู้สึกเสียดใจหากไม่มีงานทำ
170	คงรู้สึกเสียดใจนะอะ แล้วอะไรที่จะนำ P7 ไปสู่การหางานไม่ได้อะ	

การระบุทัศนคติสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 7 (ต่อ)

Line	Data	Code
171	ออกไปที่ที่รอบแรกครับ เราไม่ได้ยุ่งข้างนอกนานอะครับ มันไม่เหมือนเดิมครับ มันทำงานไม่ได้	171 การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมภายนอกทำให้ทำงานไม่ได้
172	หมายถึงว่ามันเคยเกิดเหตุการณ์แล้วหรือหรือยังใจ	
173	ยังครับ แต่กลับเป็น โอ เพื่อนหลายคนที่เขาออกไปแล้วเขาก็เข้ามาใหม่ เขามอบอก โอ อยู่ข้างนอกมันทำงานไม่ได้ คือมาลึกลับหรือ	173 การขาดรายได้นำไปสู่การลึกลับ
174	แล้วเราเคยคิดจะถ้าสมมติมันเกิดเหตุการณ์แบบนั้นจริงๆ เราจะทำยังไงต่อครับ	
175	กลับจะกลับไปแบบ แบบเดิมครับ ถ้ามันทำไม่ได้จริงๆ	175 ไม่มีงานทำนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
176	กลัวไปทำอะไรอะ	
177	ขายยาครับ	177 กลับกลับไปค้าขายเสพยา
178	กลัวจะกลับไปขายยานอะ	
179	ครับ	
180	แล้ว P7 คิดว่าจะอะไรที่จะทำให้เราทำงานได้อะ	
181	ให้พ่อแม่ติดต่องานให้ครับ แบบอยู่บ้านจะมีแม่หลังปล่อยครับ แล้วก็ติดต่อครับ เจ้าของงานครับ	181 ครอบครัวช่วยทำงานให้ 181 สถานที่คุ้มครองช่วยทำงานให้
182	แล้วคิดว่า ถ้า บุคคลรอบข้างจะมีส่วนช่วยให้เรารอดพ้นจากการหางานไม่ได้มะ เหมือนมีส่วนช่วยในการหางานของเราไหมครับ	
183	นอกจากบอกว่าเหมือนครอบครัวให้ช่วยเหลือ มีบุคคลอื่นอีกมะ	
184	ก็เป็นพวก คนที่ทำงานกับแม่หรือเป็นเพื่อนพ่อที่น้องพ่อเรียกครับ เขาก็จะช่วยแนะนำงานให้ ว่าตรงนี้เขาทำงาน ตรงนั้นเขาทำงาน	184 บุคคลรอบข้างช่วยแนะนำงานให้
185	แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมอะมีส่วนที่จะให้ มีส่วนที่จะให้เราทำงานได้มะ	
186	(เงียบ)	
187	สิ่งแวดล้อมรอบข้างอะครับมีส่วนช่วยเราอะ	
188	ไม่มีครับ	
189	ไม่มีนะ	

การระบุรหัสการต่อเติมเรื่องราวผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 7

Line	Data	Code
1	เมื่อตัวได้รับการปล่อยตัวควมมีเรื่องกังวลใจที่ตัวจะทำ	
2	เรื่องชีวิตข้างนอกแล้วก็เรื่องงานว่าจะไปทำงานอะไร	
3	จะทำงานที่ไหนอย่างไรดีแล้วเขาจะอยู่กับใครเขาออกมา	2-3 ไม่แน่ใจเกี่ยวกับอนาคต
4	อยู่ข้างนอกได้สักพักก็คิดว่าก็หางานทำได้เขาได้งานป็น้ำมัน	4 ตั้งใจเข้าทำงานที่ป็นน้ำมัน
5	แล้วเขาก็มีที่อยู่เป็นห้องเช่าเล็กๆเขาก็เริ่มสร้างชีวิต	
6	ไหนของเขาคืนมาได้สักครั้งจากที่เขาออกมาจากที่เสวยร้าย	5-6 มีเป้าหมายในอนาคต
7	มาได้เขาก็ทำงานมาเรื่อยๆจนเขาลังตัวได้เขามือถ	
8	มอใจที่เขาผ่อนเองได้แล้วเขาก็ทำงานที่เขาทำอยู่ทุกวัน	7-8 ต้องการมีรถจักรยานยนต์ของตัวเอง
9	มากลอดจนเข้าได้เพิ่มค่าแรงขึ้นสูงแล้วผ่านมามาไม่นาน	8-9 ต้องการมีอาชีพที่มั่นคง
10	เขาก็เริ่มมีครอบครัวที่แสนดีชีวิตเขาก็อยู่สุขสบาย	10 ต้องการมีครอบครัวของตนเอง 10 ต้องการมีความสุข

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 8

Line	Data	Code
1	เราเขียนต่อเติมเรื่องอะไรไปยังฝั่งอะ	
2	(เงียบ)	
3	เขียนยังไงต่อ หมายถึงว่าหลังจากที่อ่านประโยคนั้นครบต่อเติมเรื่องราวของตัวไปยังต่อครับ	
4	หมายความว่ายังไม่ครับ	
5	หมายถึงว่า P8 จะเขียนเรื่องราวของตัวต่อจากนั้นไปยังบ้าง	
6	ก็ให้อ่านไปจนครบ	
7	แล้วแต่ P8 เลยครับ อ่านให้ที่ฟังก็ได้	
8	สิ่งที่ตัวกังวลคืออยู่ตรงไม่ ไม่กลับไปทำเรื่องที่มีกฎหมาย เพราะตัวก่อนปล่อยตัวศาลได้ให้คุมประพฤติหลังปล่อยตัว และตัวต้อง	
9	ทำงานหรือเขียนต่อที่จะไม่ได้ทำเรื่องที่มีกฎหมายอีก แต่ถ้าตัวไม่ทำงานหรือไม่เรียนต่อ ตัวก็จะจะไปทำผิดซ้ำ และตัวก็กลับไปคบ	8-9 ไม่ต้องงการกลับสู่วังวนของการถูกจับกุมคุมขัง 9 การตกงานนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ 9 การไม่ได้เรียนต่อบนไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
10	เพื่อนกลุ่มเดิมๆ ก็อาจทำให้ตัวกลับไปทำผิดอีกเหมือนเดิมได้ครับ	9-10 การคบหาเพื่อนกลุ่มเดียวกับที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขังนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
11	แล้วถ้าสมมตินะที่ให้เขียนต่ออยากเติมอะไรต่อ มีอะไรที่อยากจะเติมเพิ่มเติมอะ	
12	ไม่ครับ	
13	ไม่มีนะ แล้ว P8 คิดว่าตัวเขารู้สึกยังไงครับ จากเรื่องราวที่ P8 ต่อเติมเนี่ย	
14	(เงียบและกอดปากกา)	
15	คิดว่าตัวเขารู้สึกยังไงเลย	
16	รู้สึกยังไงครับ	
17	หมายถึงว่าจากที่ P8 เขียนอะครับ แล้ว P8 คิดว่าตัวในเรื่องที่ P8 เขียนเนี่ยเขารู้สึกยังไงอยู่	
18	รู้สึกกังวล	
19	เขากังวล กังวลเรื่องอะไร	
20	กังวลว่าเรื่องออกไปข้างนอก สังคมข้างนอกเต็มๆ	18-20 กลัวกลับไปออกไปเจอสังคมที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขัง
21	กลัวสังคมข้างนอกนะ	
22	ครับ	
23	แล้วมีเรื่องอื่นนะที่เขา มีความรู้สึกอื่นไหมครับที่เกิดขึ้นกับเขา	
24	(เงียบ)	
25	มีความกังวลและมีอย่างอื่นอีกไหม	
26	ไม่ครับ	
27	ไม่มีนะ อ่า แล้ว P8 เคยมีประสบการณ์คล้ายๆ กับตัวอะ	
28	(เงียบและพยักหน้า)	
29	เคยมีประสบ อะ เมื่อที่พี่ยกหน้าว่ายังไม่เลย	
30	ก็เรื่องแบบนั้นครับ ก็เหมือนอาชีพที่ตัวเคยทำในมาเขียนลงไปแบบนั้นครับ	
31	แล้วตอนออกไปตอนนั้นเรารู้สึกกังวลไหมอะ	
32	กังวลแบบนั้นครับ ถ้าไม่ได้ทำงานก็กลัวจะทำอีกอะไรพวกนี้ครับ ถ้าไม่ได้ทำงานไม่ได้เรียนต่ออย่างนี้ครับ ก็กลับไปคบเพื่อนกลุ่ม	
33	เดิมๆ อีก	31-32 การตกงานนำไปสู่การกลับไปคบหาเพื่อนกลุ่มเดียวกับที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขัง 31-32 การไม่ได้เรียนต่อบนไปสู่การกลับไปคบหาเพื่อนกลุ่มเดียวกับที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขัง
34	แล้วตอนนั้นเราเป็นอย่างนั้นเลยอะ	
35	ก็คล้ายๆ กันครับ	
36	คล้ายๆ ยังไม่ถึง	
37	ไม่ เรียนต่อ ไม่ไปทำงานครับ	37 ไม่ได้ทำงานตอนอยู่ข้างนอก 37 ไม่ได้เรียนตอนอยู่ข้างนอก
38	แล้วเกิดอะไรขึ้นต่อพอเราไม่ได้เรียนต่อแล้วเราไม่ได้ทำงานตอนนั้นอะครับ	
39	ก็กลับไปเล่นกับเพื่อนอย่างนี้ครับ	39 กลับไปคบหากับเพื่อนกลุ่มเดียวกับที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขังตอนอยู่ข้างนอก
40	ก็กลับไปเล่นกับเพื่อนกลุ่มเดิม	
41	ครับ	
42	แล้วพอเล่นกับเพื่อนแล้วยังไงต่อ	
43	แล้วก็ไปเที่ยวกันแบบนั้นครับ เที่ยว	
44	มีไปเที่ยวด้วยนะ	
45	ก็ ก็ไปเที่ยวเสพติดเหมือนเดิมด้วยครับ กับเพื่อน อยากทำอะไรก็อยากมีอย่างที่เคยมีครับ คิดแต่ก่อนอะครับ	45 กลับไปเที่ยวเสพติดเหมือนเดิมอยู่ข้างนอก 45 ต้องการมีเหมือนผู้อื่น
46	แล้วตอนนั้นเราอยากให้อะไรเหมือนคนอื่นเราทำไงต่อ	
47	ถ้าเราไปทำงานที่มัน ก็มันจะมีเงินจ่ายๆ พวกค้าขายเสพติดนี่ครับ แต่ก่อนคิดได้อย่างนี้ครับ	47 การค้าขายเสพติดเป็นทางเลือกในการสร้างรายได้
48	อิม แล้วตอนนั้นรู้สึกยังไงอะ การที่เราไปทำแบบไปขายยาเสพติดพวกนี้ครับ	
49	รู้สึกว่า มันเหมือนแบบว่า สบายแฮะครับ มันไม่ต้องทำงานหนัก เลยคิดไปทำ	49 การค้าขายเสพติดเป็นอาชีพที่สะดวกสบาย
50	แล้วตอนนั้นรู้สึกยังไงครับ การที่เราทำแบบนั้น	
51	มันก็รู้สึกดีครับ แต่ว่ามัน (กอดปากกาและเล่าเรื่อง) มันมีกฎกฎหมายครับ	51 รู้ว่าการค้าขายเสพติดมีกฎหมาย แต่ก็ยังเลือกที่จะทำ

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 8 (ต่อ)

Line	Data	Code
52	อะนะ	
53	บางทีก็ผิดกฎหมายครับ แต่ว่าโดนจับมาก็อีกแบบนึง	
54	ก็หมายถึงว่าความรู้สึกค่อนข้างๆ กับคอนนั้นอยู่ไหม กับคอนที่เราเหมือนไปขายอะครับ	
55	ไม่	
56	ไม่เหมือนแล้ว ต่างกันยังไง	
57	คอนนี้ก็ ได้ดีทพทวนดีแล้วครับ ได้ไปเรียนจ่าอะไร ก็ดู จะดีชีวิตตัวเองเหมือนกัน	
58	ทพทวนเกี่ยวกับเรื่องอะไรบ้าง	
59	เรื่องที่ทำมาครับ ถ้าทำอย่างต่อไปยังได้	
60	ก็หมายถึงว่าได้ทพทวนชีวิตที่ผ่านมามีด้วย	
61	ครับ	
62	(อธิบายเรื่องการระบุตัวตนที่เป็นไปได้)	
63	ข้อแรกบอกว่า สิ่งที่ยากก็คือเป็นคนดีให้พ่อแม่ภูมิใจ ยังไงอะ	
64	แบบ ไม่กลับเสพยาเสพติดเลยครับ ไม่กลับไปค้ายาเสพติดเลยครับ	64 ไม่ต้องการกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
65	แล้วเพราะอะไรถึงอยากเป็นอย่างนี้ครับ	
66	เพราะ ทำให้แม่ภูมิใจเสียครับ ทำให้พ่อแม่ภูมิใจ ยาย ย่า ให้เลิกไม่เป็นห่วง	66 ต้องการทำให้ครอบครัวภูมิใจ
67	อยากทำให้ภูมิใจและไม่ต้องห่วงอะ	
68	ครับ	
69	แล้วคิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เราเป็นคนดีของพ่อแม่ได้ครับ	
70	ตัวเราเองครับ	
71	ยังใจ	
72	เข้มแข็งกว่านี้ เข้มแข็งอดทนกว่านี้	
73	ต้องเข้มแข็งยังไงอะ	
74	ไม่กลับหันไปใช้ยาเสพติดอีก	72-74 การเลิกใช้ยาเสพติดทำให้เป็นคนดีให้พ่อแม่ภูมิใจ
75	แล้วคิดว่าอะไรที่ขัดขวาง P8 อยู่ครับให้ เรา ถ้า ไม่สามารถเป็นคนดีให้พ่อแม่ภูมิใจได้	
76	อารมณ์แบบว่า อารมณ์โกรธอย่างนี้ครับ คิดมากอย่างนี้ครับ	
77	ยังใจอะ อารมณ์โกรธกับคิดมากยังใจครับ	
78	คิดมากเรื่องประมาณ ถ้ามีแฟน สมมติว่าแฟนคิดมากเรื่องแฟนครับ	
79	อ่า หมายถึงเราก็จะไปคิดมากเรื่องแฟนอะ	
80	ผมคิดว่า ประมาณนี้	
81	แล้วมันส่งผลยังไงให้ต่อให้เรา	
82	แบบว่าถ้าคนอื่นจะกินเหล้าอย่างนี้ครับ แต่ว่าผมไม่กินเหล้า ผมก็จะหันไปเสพยาครับ ประมาณนี้	76-82 หันกลับไปใช้ยาเสพติดเพื่อคลายความทุกข์
83	แล้วที่ผ่านมามีเราเคยเป็นคนดีให้พ่อแม่ภูมิใจมั้ะ	
84	ก็เป็นครับ แต่มันเป็นได้ไม่นาน	
85	ยังใจครับ	
86	ก็หาเรื่องกลับไปเสพยาอีกเลยครับ (หัวเราะเล็กน้อย)	86 การติดยาเสพติดขัดขวางการเป็นคนดีให้พ่อแม่ภูมิใจ
87	แล้วตอนที่เรา อ่า หมายถึงว่าสำหรับ P8 เนี่ยการเป็นคนดีก็คือการไม่เสพยาใช่ปะ	
88	ครับ	
89	มีอย่างอื่นอีกไหมครับ	
90	ก็มี ทำงานเรียบร้อย	90 การมีงานทำช่วยให้เป็นคนดีให้พ่อแม่ภูมิใจ
91	อ่า ต้องทำงานอะ	
92	ครับ	
93	แล้วบุคคลรอบข้างจะเขามีส่วนช่วยเราในเรื่องนี้ปะ ในเรื่องที่จะทำให้เราเป็นคนดีได้อะครับ	
94	ก็มีแม่และป้าไปทำงานเรียบร้อย ไปทำงานด้วยอย่างนี้ครับ	94 บุคคลรอบข้างช่วยแนะนำให้ไปทำงานด้วย
95	ใครครับ	
96	พวก แบบว่ามัน เป็นญาติอย่างนี้ครับ ญาติข้างบ้านเลย	
97	เขาก็จะแนะนำเราอะ	
98	ครับ	
99	แล้วสิ่งแวดล้อม P8 คิดว่าสิ่งแวดล้อมอะเขามีส่วนช่วยให้เราเป็นคนดีได้ปะ	
100	มีได้ 2 ด้านครับ	
101	ยังใจครับ	
102	สิ่งแวดล้อมแบบว่ากลับไปเสพยาไม่ครับ และก็เป็นคนดีก็มี มีสองด้าน	
103	อ่า แล้วสิ่งแวดล้อมแบบไหนที่จะทำให้เรากลับไปเป็นคนดีได้	
104	ถ้าที่บ้านแบบ มีอย่างมาอะอย่างใจรับ มันก็จากกลับไปได้ประมาณนี้ แต่ถ้าที่บ้าน สิ่งแวดล้อมที่บ้านตัวอย่างนี้ คนงานทำงานก็ดีกว่า	104 สิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีเสียงต่อการกระทำผิดซ้ำ 104 สิ่งแวดล้อมที่ดีช่วยให้มีงานทำ
105	แล้วคิดว่าบุคคลรอบข้างครับเขามีอิทธิพลในการที่เรา ในความ ในสิ่งที่เราอยากเป็นคนดีปะ คนอื่นๆ รอบข้างจะเขามีอิทธิพลต่อเรา	
106	ในเรื่องนี้ปะครับ	
107	ไม่	
108	ไม่มีนะ แล้วเห็นข้อสองบอกว่ายากมีงานทำ อ่า ที่ช่วยทำ คือยังใจครับ	
109	ที่ขอรับทำครับ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 8 (ต่อ)

Line	Data	Code
110	อ้อ ขอโทษครับ ที่ขอทำเนอะ	
111	ครับ	
112	คือยังไม่เอ่ย	
113	งานแบบว่าไม่ผิดกฎหมายและชอบทำ	113 ต้องการมีอาชีพที่สุจริต
114	งานเกี่ยวกับงานยังไปที่ P8 ชอบ	
115	แบบว่าชอบ เหมือนทำเกษตรใจครับ	115 เกษตรเป็นอาชีพที่ปรารถนา
116	หมายถึงว่างานเกษตรเป็นสิ่งที่เราชอบอยู่แล้วใช่ปะ	
117	ครับ	
118	อ่า แล้วเพราะอะไรถึงอยากมีงานดี ๆ ที่ชอบทำอะ	
119	แบบว่า ถ้าไม่ชอบมันก็อาจจะเลิกทำได้อย่างใจครับ ไม่ชอบไม่ทำอย่างใจครับ แต่ทำก็ทำไปไม่นาน ถ้าไม่ชอบครับ	119 มีความตั้งใจเมื่อได้ประกอบอาชีพที่ปรารถนา
120	แล้วคิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เรามีงานดี ๆ ที่ชอบทำได้อะ	
121	ก็ความขยันใจครับ	
122	ยังใจครับ	
123	ความขยันไม่เกี่ยวกับงาน ขยันทำงาน	121-123 ความตั้งใจช่วยให้มีอาชีพที่มั่นคง
124	เป็นความขยันนะ แล้ว P8 คิดนะว่ามันจะมีปัญหาหรืออะไรที่มันขัดขวางให้เราไม่สามารถมีงานดี ๆ ที่ชอบทำได้อะ	
125	ก็ ค้ายใจครับ	125 การค้าขายเสียดเป็นอาชีพที่ไม่สุจริต
126	หมายถึงการกลับไปค้าขายเหมือนเดิมใช่ปะ	
127	ครับ	
128	อ่า แล้วที่ผ่านมานะ P8 เคยมีงานดี ๆ ที่ชอบบ้างนะ นอกจากการค้าขายครับ	
129	มีงานทำครับแต่ก็ไม่มีงานที่ชอบ	
130	งานอะไรบ้างที่ P8 เคยทำไป	
131	แบบ ไปคิดตั้งกระเซง	
132	แต่ก็ไม่ใช้สิ่งที่เราชอบนะ แล้วพอเรา คอยมันพอไม่ชอบแล้วเราเป็นยังงี้ต่อ	
133	ก็ทำได้แล้วเราไม่ชอบทำ ก็ทำได้ครับแต่ว่าทำนานๆ ไปก็มันก็ มันก็ทำไม่ได้นานเสียครับ มันก็เลยออกมา ก็เลยกลับเหมือนเดิมครับ	133 รู้สึกเบื่อนายทาสได้ทำงานที่ไม่ชอบ
134	แล้วบุคคลรอบข้างมีส่วนช่วยให้เรามีงานดี ๆ นะ ที่เราชอบด้วยเนี่ย มีปะ	
135	ยังครับ	
136	ยังไม่มีเนอะ	
137	ครับ	
138	แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้เรามีงานดี ๆ ที่ชอบทำไหมครับ	
139	มีครับ	
140	ยังใจครับ	
141	ก็มี มีที่ทำงานที่ขอทำเสียครับ	141 สิ่งแวดล้อมที่ช่วยให้มีอาชีพที่มั่นคง
142	หมายถึงยังใจอะ แบบที่ทำงานที่ไหน	
143	ก็มีชาวบ้านแล้วแต่ผมไม่รู้จัก	
144	ก็หมายถึงว่าถ้าวบ้านก็อาจมีที่ทำงานดี ๆ ที่เราชอบก็ได้	
145	ครับ	
146	แล้วบุคคลรอบข้างครับเขามีอิทธิพลต่อการที่เราอยากจะมีงานดี ๆ นะ	
147	ไม่ครับ	
148	ไม่มีอิทธิพลนะ ข้อสุดท้ายเห็น P8 บอกว่าอยากเลิกใช้ยาเสพติด เพราะอะไรถึงอยากเลิกใช้ยาเสพติด	
149	แบบไม่อยากโดนจับอยู่ในนี้	149 ไม่ต้องการกลับไปสู่วิถีของกรถูกจับกุมคุมขัง
150	เพราะอะไรถึงไม่อยากโดนจับอะ	
151	เสียเวลาครับ เสียอิสรภาพ	
152	เสียอะไร	
153	เสียเวลาและเสียอิสรภาพ	151-153 การถูกจับกุมคุมขังทำให้เสียเวลาและขาดอิสรภาพ
154	อิสรภาพ เสียเวลาด้วยเนอะ แล้วอะไรที่จะช่วยให้เราเลิกใช้ยาได้อะ	
155	ก็ ถ้าอีกครอบครัวเมะเลิกใช้เลยครับ ถ้าอีกครอบครัวเมะมีกำลังใจ	
156	หมายถึงว่าถ้ามีครอบครัว P8 ก็รู้สึกว่ามีกำลังใจ	
157	ครับ มีกำลังใจ ไม่หันไปกลับไปใช้อีก	155-157 มีครอบครัวเป็นแรงผลักดัน
158	แล้ว P8 คิดว่าอะไรที่มันจะขัดขวางให้เรากลับไปใช้ยาอะ เหมือนขัดขวางความตั้งใจเราและให้เรากลับไปใช้ยา มันมีบ้างปะ	
159	เนี่ยครับ ความเสียใจความมีครับ	
160	มีอะไรครับ	
161	มีความเสียใจ	
162	มีความเสียใจ หมายถึงยังใจ	
163	ยกตัวอย่างแบบว่า ถ้ามีแฟนเสียครับ มันคิดมากมันก็เสียใจ ก็ยกกลับไปใช้อีกเหมือนเดิม	
164	หมายถึงว่าถ้าเกิดมันมีความเสียใจเกิดขึ้นมันก็จะกลับไปใช้อีกใช่ปะ	
165	ครับ	159-165 หันกลับไปใช้ยาเสพติดเพื่อคลายความทุกข์
166	มีอย่างอื่นอีกนะที่ทำให้เราอยากกลับไปใช้อีก	
167	ไม่มี	
168	ไม่มีนะ แล้วคิดว่าบุคคลรอบข้างอะเขามีส่วนช่วยให้เราเลิกใช้ยาได้ปะ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 8 (ต่อ)

Line	Data	Code
169	มี	
170	ยังใจครับ	
171	ก็ ถ้าเขาทำงาน...	
172	อะไรนะ	
173	ก็จะพาไปทำงานบ้าง แล้วก็ไม่มีหันกลับไป	173 บุคคลรอช้าพาไปทำงานทำให้เลิกใช้ยาเสพติดได้
174	ก็คือจะ หมายถึงจนรอบข้างเขาจะพาไปทำงานแล้วก็ไม่ได้หันกลับมาทางนั้นอะ	
175	ครับ	
176	แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมอะมีส่วนช่วยให้เราเลิกยาได้มะ	
177	ก็มีครับ	
178	ยังใจครับ	
179	การที่เราไม่แบบ ยังไม่ใจครับ	
180	อะลองคิดว่าน่าจะไม่มีมันเป็นอย่างยิ่ง สิ่งแวดล้อมแบบไหนที่จะทำให้เราเลิกยาได้	
181	ก็แบบว่าหมู่บ้านต้องไม่มียาเสพติด	181 สิ่งแวดล้อมที่ไม่มียาเสพติดช่วยให้เลิกใช้ยาเสพติดได้
182	อืม	
183	แต่ที่ไม่เกี่ยวข้องหรือครับ มันเกี่ยวกับใจเรา ตัวเราเอง	
184	ยังใจอะ	
185	สิ่งแวดล้อมก็มีทุกแห่งครับ ยาเสพติดมันมีอยู่ทั่วประเทศครับ แต่มันเกี่ยวกับใจเราครับ เกี่ยวกับใจ	183-185 การเลิกใช้ยาเสพติดขึ้นอยู่กับตัวเอง
186	ใจเราซึ่งใจอะ P8	
187	ต้องเข้มแข็งให้พอครับ ต้องไม่หันกลับไปใช้อีก	187 จิตใจอันเข้มแข็งช่วยให้เลิกใช้ยาเสพติดได้
188	ก็ขึ้นอยู่กับตัวเราอะ	
189	ขึ้นอยู่กับตัวเราเอง	189 ไม่ต้องการกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
190	อ่า แล้วเห็นบอกว่าสิ่งที่กังวลคือ กังวลเรื่องที่จะกลับไปใช้อีก	
191	ครับ	191 กลับกลับไปใช้ยาเสพติด
192	อะไร และ P8 เพราะอะไรถึงกังวลเรื่องนี้อะครับ	
193	ในอารมณ์ตอนนั้น อารมณ์แบบว่าตอนนั้น	
194	หมายถึงกลัวอารมณ์อะไรครับ	
195	อารมณ์แบบว่าเสียใจหรือครับ ก็เลยกลับไปเสพยาอีก	193-195 หันกลับไปใช้ยาเสพติดเพื่อคลายทุกข์
196	อ่า กลัวมีอารมณ์เสียใจแล้วทำให้กลับไปเสพยาแล้วเพราะอะไรถึงไม่อยากจะกลับไปใช้อีกอะ	
197	แบบว่า มัน ยิ่งเข้าข้างยิ่งโดนจับมา 3 ครั้งแล้ว คิดดูจ่ะ คิดดูแล้วเสียตงเหมือนกัน ไม่อยากโดนจับแล้ว ไม่มีความสุขเลย	197 เป็นทุกข์เมื่อถูกจับกุมซ้ำ
198	P8 รู้สึกว่าไม่มีความสุขนะ	
199	ครับ	
200	P8 ครับอะไรที่จะน่าเรา เหมือนเมื่อที่ P8 ก็บอกพี่ไปบ้างแล้วแหละนะว่าจะมีเรื่องความเสียใจอะที่จะอาจพื่อนำเรากลับไปใช้อีก	
201	นะ	
202	ครับ	
203	แล้วที่ผ่านมามีในช่วงเวลาที่ P8 หยุดยาได้มะ	
204	มีครับ	
205	มี แล้วตอนนั้นเพราะอะไรถึงหยุดได้ครับ	
206	ก็ดีทำงานบ้าง ก็มีเพื่อนบ้างใจครับ	206 การหางานช่วยให้เลิกใช้ยาเสพติด 206 การมีเพื่อนช่วยให้เลิกใช้ยาเสพติด
207	แล้วตอนที่กลับมาใช้จะครับเคย เคยมีตอนที่กลับมาใช้อยู่นะ	
208	ครับ	
209	อะไรที่ทำให้กลับมาใช้ครับ	
210	ก็เรื่องเพื่อนครับ ถ้า แบบว่า อยู่คนเดียวครับไม่มีกำลังใจก็จะกลับไป แต่ก่อน..	
211	หมายถึง.. อะพูดต่อได้เลยครับ เมื่อไหร่เหมือนบอกว่าแต่ก่อน	
212	แต่ก่อนเคยมีแฟนครับ ตอนที่มันพาก็ไม่ได้กลับไปเสพยาอีก ไม่ได้กลับไปยุ่งอีกครับ ก็ไปทำงานใจครับ แต่พอมาติดอยู่ในนี้ เลิกกันไป	
213	ถ้าอยู่คนเดียวก็จะคิดถึงกลับไปเสพยาอีกครับ แต่ก่อนไปหาเพื่อน ก็หาเพื่อน แล้วก็เลิกทำงาน สังคมก็ค้ายาเสพติด ประมาณนี้	212-213 การเลิกวางกับคนรักทำให้หันกลับไปใช้ยาเสพติดเพื่อคลายทุกข์ 213 การตกลงนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ 213 สิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีต้องการกระทำผิดซ้ำ
214	ก็หมายถึงว่าตอนที่เหมือนเราเลิกกับแฟนไปเนี่ย มันทำให้เราเหมือนต้องอยู่คนเดียว เราก็เลยเริ่มเสพยา กลับไปหาเพื่อน แล้วก็กลับ	
215	ไปขายยาเสพติดด้วยนะ แล้วคิดว่าบุคคลอะครับเขาจะมีส่วนช่วยให้เรา อ่า ไม่กลับไปเสพยาอะ	
216	มีครับ แต่ว่ามันก็ขึ้นอยู่กับตัวเอง ถ้า ผมเป็นคนคิดว่าถ้าคิดแบบไหนก็แบบนั้นครับ	216 การกลับไปใช้ยาเสพติดขึ้นอยู่กับตัวเอง
217	อ่า เหมือน P8 บอกแล้วนะว่ามันก็ขึ้นอยู่กับความตั้งใจของเราด้วยนะ	
218	ครับ	
219	เอ แล้วเห็นบอกว่ากังวลเรื่องที่ทำงานด้วย หมายความว่ายังใจครับ	
220	กลัวว่าไม่มีที่ทำงานเสพยา	220 กลัวไม่มีงานทำ
221	ครับ	
222	ประมาณนี้ครับ กลัวไม่มีที่ทำงาน ถ้าไม่มีที่ทำงาน ถ้ามีแฟนอีกอย่างนึง ไม่มีที่ทำงานก็อาจกลับไปใช้อีกก็ได้เพราะว่าไม่มีไรทำ	222 การตกลงนำไปสู่การใช้ยาเสพติด
223	อ้อ	
224	เรื่อง 2 อย่างอยู่ด้วยกัน ถึงจะเลิกยาได้	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 8 (ต่อ)

Line	Data	Code
225	แล้วอะไรทำให้เราไม่ อ่า กังวลเรื่องที่ทำงานอะครับ	
226	อะไรอะครับ	
227	หมายถึงอะไรที่ทำให้ P8 กังวลเรื่องแบบ เหมือนการไม่มีงานอะครับ	
228	กลัว ไม่กล้าสมัคร เพราะผมไม่ค่อยชอบพบผู้ปะคน	228 ไม่ชอบพบผู้คนที่ทำให้ไม่กล้าสมัครงาน
229	อ้อ ไม่ชอบพบคนอื่นเท่าไรนะอะ	
230	ครับ	
231	แล้วอะไรที่ไม่อยากให้ตัวเอง อะไรที่ทำให้ อ่า อยากจะมีงานอะ	
232	อยากเลิกใช้ยาเสพติดครับ เลี้ยงครอบครัวได้ ประมาณนี้	232 การมีอาชีพช่วยให้เลิกใช้ยาเสพติดได้ 232 ต้องการทำงานเพื่อหารายได้ดูแลครอบครัว
233	เพื่อจะออกจากการใช้ยาเสพติดด้วย และมีเงินเลี้ยงครอบครัวด้วยนะ	
234	ครับ	
235	แล้วที่ผ่านมามีอะไรเคยแบบมีงานอื่นนะ เมื่อกี้ P8 กับอกที่ไปข้างแล้วนะว่ามันก็มีงานอื่นที่ P8 เคยทำ นอกจากติดตั้งกระถาง	
236	อย่างอื่นไหมครับ	
237	ไม่ครับ	
238	ไม่มีนะ แล้ว P8 คิดว่าอะไรอะครับที่จะช่วยให้เรา อ่า มีงานทำได้	
239	มีคนแนะนำบอก ให้ไปทำตงนี่ที่ตงนี่ ตงนี่มีนะ แบบมีครับ ประมาณนี้	
240	โอเค แล้วอย่างนี้ P8 คิดว่าบุคคลรอบข้างเขามีส่วนช่วยเราในเรื่องการมีงานทำ	
241	มีครับ	
242	ยังใจ	
243	ก็นำมาครับ แนะนำไปสมัครตงนี่นะ มีใจทำตงนี่ ประมาณนี้ครับ	239-243 บุคคลรอบข้างช่วยแนะนำงานให้
244	แล้วสิ่งแวดลอมมีส่วนช่วยนะในการทำให้ P8 มีงาน	
245	(เงียบ)	
246	สิ่งแวดลอมรอบข้างอะครับมีส่วนช่วยให้ P8 มีงานอะครับ	
247	ไม่รู้เหมือนกันครับ น่าจะมีครับ	
248	น่าจะยังมีใจ หมายความว่าสิ่งแวดลอมรอบข้าง รอบตัว P8 เคยมีมีส่วนช่วยที่จะให้ P8 อะมีงานทำนะ	
249	น่าจะยังมีใจครับ (หัวเราะเล็กน้อย)	
250	ยังใจครับ P8 เอาตามที่เราเข้าใจเลย	
251	แบบไม่เข้าใจ ไม่เข้าใจว่าสิ่งแวดลอมมันคืออะไรครับ	
252	สิ่งแวดลอมอะครับก็หมายถึงว่าสิ่งที่อยู่รอบตัว P8 อะครับ ไม่จำเป็นต้องเป็นคนอย่างเดียว อาจจะเป็สภาพแวดลอมรอบข้างอะ	
253	ครับ หรือว่าที่อยู่อาศัยอะไรพวกนี้ มันจะช่วยให้ P8 เนี่ยมีงานทำนะ ใน 1 ปีข้างหน้า	
254	ก็มีครับ มีที่ทำงานครับ สิ่งแวดลอมครับ ถ้ามีที่ทำงาน ก็ช่วยได้	254 สิ่งแวดลอมที่ช่วยให้มีงานทำ
255	อ้อ หมายถึงว่าสิ่งแวดลอมที่ P8 อยู่เนี่ยมันมีที่ทำงานมันก็จะช่วยให้เรามีงานได้นะ	
256	ครับ	
257	โอเค แล้วถ้าตอนนี้คุยกันถึงตงนี่แล้วคิดข้อ 3 ออกมาว่าจะเขียนอะไร	
258	(หัวเราะเล็กน้อย) ไม่	
259	ไม่ออกเลยหรือว่ากังวลหรือกลัวอะไรในอีก 1 ปีข้างหน้า	
260	ไม่ครับ	
261	ก็ไม่มีนะ	

การระบุรหัสการต่อเติมเรื่องราวผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 8

Line	Data	Code
1	สิ่งที่ตัวก็กังวลคือตัวจะต้องไม่ทำเรื่องที่เกิดกฎหมายเพราะตัวก่อนปล่อยตัวศาลได้ให้คุมประพฤติหลังปล่อยตัว	1 ไม่ต้องการกลับสู่วินัยของการถูกจับกุมคุมขัง
2	และตัวต้องทำงานหรือเรียนต่อเพื่อจะได้ไม่หันไปทำเรื่องผิดกฎหมายอีก แต่ถ้าตัวไม่ทำงานหรือเรียนต่อ	2 การทำงานช่วยเหลือไม่หวนกลับไปกระทำผิด 2 การเรียนต่อช่วยเหลือไม่หวนกลับไปกระทำผิด
3	ตัวก็อาจจะเสี่ยงที่จะไปกระทำผิดซ้ำอีก และตัวก็กลับไปพบเพื่อนกลุ่มๆเดิมก็อาจจะทำให้ตัวกลับไป	3 การลดงานนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ 3 การไม่ได้เรียนต่อนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
4	ทำผิดเหมือนเดิมได้	3-4 การคบหาเพื่อนกลุ่มเดียวกับที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขังนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 9

Line	Data	Code
1	P9 เล่าเรื่องราวของตัวเองไปยังบ้านครับ	
2	ก็เล่า บอกว่ากลับไปบ้านครับ ไปหาครอบครัวก่อนเป็นอย่างแรกครับ ตอนอยู่ข้างในเนี่ยคิดถึงพ่อกับแม่มากครับ ไม่ได้เจอกันนาน	
3	แล้วครับ แล้วเล่าว่าการใช้ชีวิต ความเป็นอยู่ตอนเราออกที่นี่ ที่เราได้มาอยู่ เรา รู้สึกว่าเป็นไปบ้าง สายไหม ทำให้พ่อแม่เราไม่เป็นห่วง	
4	ครับ เล่ามาบ้างครับ ครับ ก็มีแค่ปัญหาเรื่องทะเลาะกันกับเพื่อน อะไรประมาณนี้ครับ ก็เล่า อันนี้ให้พ่อแม่ฟังเรื่องทะเลาะกันจะดีกว่า	
5	ตอนผมอยู่ข้างในเขารู้สึกยังไม่สบายใจ เพราะบางครั้งผมก็คิดถึงตัวเองว่า เขาอาจจะไม่รู้สึกละกับเรา ไม่เป็นห่วงเรามาก แต่ผม	
6	เห็นเขารับเวลาเขามาเยี่ยมหรือมาคุย เขาก็เป็นสิ่งที่ทำให้กำลังใจผมครับ สู้ๆ นะ เดียวก็ออก อยู่ข้างในเป็นไปบ้าง อยากได้อะไร	
7	ไหมเขาก็มีอีก จากตามจริงผมเป็นคนคิดเพื่อน ผมมีเพื่อนที่มาจากต่างจังหวัด ผมรักเพื่อนครับ แต่ผมก็ทำให้ผมคิดอย่างนี้ครับ พอไป	2-7 ต้องการเจอครอบครัว
8	คาดหวังมันทำให้สามารถไปทำแบบ ทำให้เราเสียใจครับ มันก็เข้าใจว่า เอ้อ ถ้าเราคบเพื่อนอย่างอื่นไม่ได้ครับ เราก็เลือกเพื่อนที่มันดี	7-8 เกิดความเสียใจจากการคาดหวังในตัวเพื่อน
9	ใจแต่เราไม่เลือก ถ้าเราเลือกเพื่อนที่ดีมันก็ดีครับ ผมก็เลยคิดว่าให้ครอบครัวเป็นคนมาที่หนึ่งดีกว่าครับ แล้วจะเลือกฟังผมครับ ถ้า	9 มีความตั้งใจที่จะให้ความสำคัญกับครอบครัวเป็นอันดับแรก
10	อะไรที่มันไม่ดีครับผมก็ได้ให้สัญญาณตัวเองครับว่า อะไรที่มันไม่ดีครับผมก็จะไม่ทำ หรือทำอะไรเด็ดๆ ทำให้พ่อแม่ภูมิใจครับ แล้วก็	10 ต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นไปในทางที่ดี 10 ต้องการทำให้ครอบครัวภูมิใจ
11	จะไม่ทำให้เขาเสียใจอีก แล้วก็จะไม่ฟังคำของคนที่บอกจากคนที่เป็นอย่างจริงๆ ประมาณนี้ครับ	10-11 มีความตั้งใจที่จะไม่ทำให้ครอบครัวเสียใจอีก 11 มีความตั้งใจที่จะให้ความสำคัญกับบุคคลในครอบครัวมากขึ้น
12	แล้ว P9 คิดว่าดีในเรื่องเขารู้สึกยังไม่สบายใจ	
13	ก็น่าจะเป็นแบบ มีสิ่งหลายอย่างที่เขารู้สึกว่าในชีวิต	
14	อ้อ แล้วจากเรื่องที่ P9 เล่าเมื่อเขาคิด P9 คิดว่าดีเขารู้สึกยังไม่สบายใจ	
15	ตอนนี้หรือครับ	
16	จากเรื่องเดิมต่อเติมเมื่อ	
17	ก็ ก็จริง การคบเพื่อนครับ	
18	ยังไม่	
19	การคบเพื่อนครับถ้าเป็นคนที่แบบรักเพื่อน เราก็ไม่ยากที่จะเพื่อนครับ เราก็คิดในการที่ว่าเราออกไป ได้รับความปลอดภัยไป เพื่อนกลุ่ม	
20	เดิมเขาจะมาหาเราเหมือนเดิม เราจะไม่ปฏิเสธกับเพื่อนยังครับ เพราะเพื่อนมันทำให้เราดีหวัง มันก็เป็นสิ่งที่เขารู้สึกครับ	19-20 ไม่กล้าปฏิเสธเพื่อนที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขัง 20 เพื่อนทำให้ดีหวัง
21	เขายังกังวลเรื่องการคบเพื่อนของเขาอยู่นะ	
22	ใช่	
23	แล้วตัว P9 ครับเคยเจอประสบการณ์คล้ายๆ กับดีในเรื่องที่ P9 ต่อเติมมา	
24	เคย	
25	ยังไม่ครับ	
26	เจอมาแบบอะครับ	
27	ยังไม่แบบนี้	
28	ครับเพื่อน	
29	หลักๆ ก็จะเป็นเรื่องเพื่อนที่เหมือนกันนะ	
30	ใช่ ผมรักเพื่อน รักมาก มากกว่าครอบครัวครับ ถ้ามีอะไรช่วย ผมจะมาอยู่ด้วยกับแล้วครับ แต่ว่าครั้งแรกครับสองที่ทำให้ผมผิดหวัง	30 เคยรักเพื่อนมากกว่าครอบครัว
31	แต่ผมก็ไม่ ไม่ได้ทำอะไร เพราะเป็นเพื่อน แต่คนอื่นเขามากกว่า ถ้าเราทำให้เราเสียหรือทำให้เราแบบมีปัญหาที่คิดมันทั้งไปได้ แต่	30-31 เพื่อนทำให้ผิดหวัง
32	เป็นเพื่อนผมก็ดีไม่ลงครับ ผมยังคบอยู่ แต่มันก็มีปัญหาที่คบผม มันหาปัญหาใหม่ให้ผมที่ซึ้ง อันนี้คนที่ผมไม่เคยมองตัวผมไม่เคยมอง	
33	ครับ แต่พอผมครับเขาต้องแก้ปัญหาให้เรา ไม่ใช่ผมครับ (กตปภาฯถามเล่าเรื่อง)	32-33 ครอบครัวช่วยแก้ปัญหาที่เพื่อนสร้างขึ้น
34	เอ ฟังถึงจะว่าเราทำให้เขาผิดหวังยังไม่ครับ	
35	ก็ ผมเคยไปเจอครับ อย่างมาอยู่บ้านผม ผมก็ไปเจอเขา ให้อยู่ได้ปกติ ไม่ได้ว่า ของหายก็ไม่ได้ว่า ผมก็ไม่ได้คิดอะไร ผมก็ว่ามันก็ปกติครับ	
36	จะเอาไปทำอะไรเลยมันก็เข้ามาคืนครับ แต่ไม่ไปครับ มันหลายรอบครับ แล้วก็ ผมมี พี่ กลุ่มที่ผมมันก็ มันก็ไม่ค่อยจะคล้ายได้	
37	รู้จักครับ เพราะผมจะเป็นเด็กกลุ่มนี้ที่เด็กที่สุด ผมก็หาเพื่อนนี่เพราะผมมันใจว่าถ้ามันไปมันก็จะไป มันได้ไปไกลกว่านี้	
38	ถ้าได้มากกว่านี้ผมไว้ มันก็ทำให้ผมเสียใจ ทำให้ผมยอมมาเองไม่ได้ ผมก็เลยต้องไปออกตัวคุยกับเขา ว่าผมขอเขาเพื่อนฝากผม	
39	ไม่ได้ตั้งใจที่จะให้เสียใจ แต่มันไปเอาของเขาแบบ เมื่อก่อนผมขายยาครับ (กตปภาฯถามเล่าเรื่อง)	35-39 เพื่อนสร้างปัญหาให้ 39 เคยค้าขายเสพยา
40	ครับ	
41	ก็ไปเอาของ ของเขาไปขายครับ แต่คนที่โดนคือผมครับ ไม่มีที่มัน มันทำแบบนี่ครับ ผมก็เลยแบบ ไม่ภูมิใจในตัวมันนั่น ทั้งที่ผมอยากให้	
42	มันแบบ ไปได้ไกลกว่านี้ครับ (กตปภาฯถามเล่าเรื่อง)	41-42 เพื่อนทำให้ผิดหวัง
43	หมายถึงถึงก่อนใครขายยา	
44	ผมครับ	
45	ตอนนั้นขายอะไร	
46	ทุกอย่างครับ	
47	ทุกอย่างนี่คือตัวอย่างเมื่อไปบ้าง	
48	กัญชา เค ยาไอซ์ ยาบ้าครับ	
49	อิม อันนี้ก็คือเหมือนไม่ได้ถูกจับหรือตอนนั้น	
50	ไม่ครับ ถูกจับติดขามารอนันแล้วครับ	
51	อ้อ ก็คือเคยมีดีมานมาแล้วรอบนี้ไหมะ แล้วก็คิดที่สองที่รวมกันก็คือเป็นอีกทรัพย์สินนะ	
52	ใช่ครับ	
53	โอเค แล้วตอนนั้นเขาคิดสินว่ายังไม่ครับ	
54	ก็ตอนนั้นเขายัง ยังดีครับ ครับแรกเขาบอกว่าให้ไปปกครองมาประกันตัวหรือมารับ เขาก็จะกลับบ้าน ให้เขียนหนังสือ รายงานตัว ผมก็	
55	เงินอย่างนี้ได้ครับ แต่ดีที่หางาน หลายคนที่ว่าสถานะที่บ้านและสภาพแวดล้อมที่บ้านมันไม่ดีครับ มันแบบเป็นแบบแหล่งวังมูม	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 9 (ต่อ)

Line	Data	Code
56	เสียทีเลยเป็นห่วงกลัวมันจะกลับมาแบบนี้อีกนะ เขาเลยส่งมาเรียนข้างในครับ ใช้เวลา 2 ปีครับ 2 ปี 4 เดือน	55-56 สิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีเสียต่อการกระทำผิดซ้ำ 56 ลูกส่งเข้าสถานคุ้มครองเพื่อเรียนหนังสือ
57	ก็คือประสบการณ์ของตัวเองมีความคล้ายคลึงกับตัว P9 เนอะ	
58	ครับ	
59	เหมือนเป็น P9 อ่า	
60	เหมือนเป็นแม่เล่า	
61	เหมือน P9 เขียนเรื่องราวของตัวเองออกมาเนอะ	
62	ใช่ครับ	
63	แล้วมีอะไรที่มันแตกต่างไหมครับ จากที่เขียนเนี่ยมันมีอะไรที่มันแตกต่างจากตัวเรากอนี้ละ	
64	ที่ แด่ถ้าแตกต่าง ผม ผมเปลี่ยนตัวเองได้ครับ	64 ต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น
65	ยังงั้น	
66	จากผมไม่เคยเอาอะไรไม่ทำอะไร ผมมันไม่รู้ว่าผมเป็นคนที่มีอารมณ์ร้อนมาก ผมก็ใจเย็นลงได้ครับ เวลาผมเจอปัญหาผมก็มี ผมมีทางแก้	66 สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดีขึ้น
67	ของผมตลอด ผมไม่เคยเผชิญกับปัญหาครับ	67 มีความมั่นใจในการแก้ปัญหา
68	แล้วมีอะไรอีกครับที่ P9 เชื่อว่า P9 สามารถเปลี่ยนตัวเองได้จนจากด้านอารมณ์	
69	ก็นิสัยครับ พฤติกรรม แล้วก็การใช้ชีวิตประจำวัน การใช้ดี ผมมันไม่รู้ว่าผมทำได้ครับ	69 ต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น
70	ยังงั้น	
71	ผมก็ฟังเขาสอน สอนแล้วผมก็เอามาลองทำตามดู มันทำได้ แรกๆ มันก็ลำบากครับที่จะทำ มันยึดอัด มันอยู่ในกฎเกณฑ์ตลอด หลังๆ	71 ได้รับบทเรียนจากสถานศึกษาซึ่ง 71 รู้ลึกอีกดีจากการอยู่ในกฎของพี่คุมซึ่ง
72	ทำไมมันชินครับ มันชินเหมือนว่าทำได้ มันทำได้เนะ มันก็ไม่ได้เหนียวนะ อย่างก็ออกไปทำได้ทุกเนะ งาน เราอยู่ข้างในมันก็ลำบาก	71-72 เกิดความคุ้นชินกับกฎของพี่คุมซึ่ง
73	เราไปทำข้างนอกดีกว่า เราจะได้เห็นคนด้านนอกด้วย ผมทำครับ เออ ก็ได้เนะ ผมก็เลยมองว่า สักครั้งผมอยากทำให้พ่อแม่ภูมิใจ เขาก็	72-73 ต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น 73 ต้องการทำให้ครอบครัวภูมิใจ
74	เลยพาผมไปทหาร ผมก็ไปสมัครทหาร เนี่ยครับ (กดปากกาขณะเล่าเรื่อง)	73-74 การเป็นทหารช่วยให้ครอบครัวภูมิใจ
75	แล้วตอนนั้นมันเกิดอะไรขึ้นอะพอเราสมัครเสร็จละ	
76	ก็ รอคับ ยังไม่ได้เกิดอะไร	
77	หมายถึงว่ารอ ไปสมัครมาเมื่อไหร่	
78	มกรครับ	
79	อ้อ มกรเนอะ โอเค (อธิบายเรื่องการระบุตัวคนที่เป็นไปได้)	
80	บอกว่าสิ่งแรกที่ยากจะเป็นคือเป็นทหาร เพราะอะไรถึงอยากเป็นทหารครับ	
81	อยากทำงานข้าราชการ	81 ข้าราชการเป็นอาชีพที่ปรารถนา
82	เพราะอะไรอะ	
83	คนว่าครับ	
84	อะไรนะ	
85	เพราะมันมีคนว่าครับตอนที่เราทำตัวเกรงครับ ก็เลยอีกอย่างนึงมันมากกว่านั้น เรียงเรียงก็เสร็จแล้วครับ มันจบหมดแล้วครับ ก็ทำได้ แต่	85 ต้องการเอาชนะคำดูถูก
86	เรื่องไม่ได้ตั้งใจเรียน ก็เรียนจบครับ ก็เลยอยากเป็น มันดีด้วยครับ	86 เรียนจบแล้ว
87	ดียังไง	
88	ก็คิดว่าผมก็ไม่ได้ครับ เพราะเขาให้สวัสดิการทุกอย่างครับ มันน่าจะดีกว่าเราไปทำงานทั่วไปครับ เพราะผมเคยทำมาแล้วแล้ว	88 ต้องการมีอาชีพที่มั่นคง
89	ครับทุกอย่าง	
90	เคยทำอะไรมาบ้าง	
91	เยอะครับ	
92	เช่น ยกตัวอย่างให้พี่ฟังหน่อย	
93	เขาก็อย่างครับ	
94	เอาเท่าที่จำได้นึกออก	
95	งานหนัก ก่อสร้างอะไรเงี้ย งานหนักผมทำมาแล้วครับ แล้วก็ ค้างรถ ซ่อมรถ แล้วก็โรงสี แล้วก็ ค้าง	
96	ช่างอะไรครับ	
97	ช่างเชื่อม แล้วก็โรง โรงกลึงครับ เท่านั้นครับ	
98	ประมาณนี้เนอะ แล้วคิดว่าอะไรที่มันจะช่วยให้เราเป็นทหารได้อะ	
99	อะไรที่ช่วยให้ผมเป็นทหารได้หรือครับ	
100	อืม	
101	ความอดทนผมเนี่ยครับ	101 ความอดทนช่วยให้เป็นทหารได้
102	ยังงั้น	
103	ถ้าผม ผ่านไปได้ผมก็ทำได้ครับ	
104	ผ่านเรื่องอะไรครับ	
105	เนี่ยครับ กฎของทหารเนี่ยครับ	
106	ผ่านเรื่องกฎของทหารได้เนอะ แล้วอะไรที่มันจะขัดขวางการเป็นทหารของเราอะ	
107	ผม ผมว่ามัน ผมกลัว ผมจะทนไม่ไหวครับ (กดปากกาขณะเล่าเรื่อง)	107 กลับรับตัวเข้ากับกฎของทหารไม่ได้
108	กลัวจะทนไม่ไหวเนอะ	
109	ครับ	
110	แล้วถ้าสมมติว่าเราทนไม่ไหวมันจะเกิดอะไรขึ้นอะ	
111	ผมเป็นคนที่ว่าใคร ใครร้ายใส่ผม ผมไม่สู้ครับ ผมเอาคืนครับ แล้วกฎของทหารก็เป็นแบบนี้ครับ ผมก็เลือกแนวพยายามทำให้	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 9 (ต่อ)

Line	Data	Code
112	ตัวเองเอ็นที่สุครึบ	111-112 พยายามปรับเปลี่ยนนิสัยให้ใจเย็นขึ้น
113	แล้วตอนนี้เรารู้ว่าเราเปลี่ยนเรื่องความใจเย็นได้เท่าไรและ ได้เยอะรึยัง	
114	เยอะแล้วครับ	
115	เพิ่ม 10 ให้ตัวเองสักเท่าไรคิดตอนนี้	
116	สัก 8 ครับ	
117	เพิ่ม 10 นะให้ตัวเองเท่าไร	
118	ให้ 8	
119	ให้ 8 อิม 8 ก็เป็นตัวเลขที่เยอะนะ ถ้า แล้วบุคคลรอบข้างจะเขามีส่วนช่วยให้เราได้เป็นทหารมะ	
120	อิม หมายถึงยังไรครับ ครอบครั	
121	ใช่ เขามีส่วนช่วยในการเป็นทหารของเรา	
122	ไม่ ไม่ครับ ตอนยังไม่ครับ เพราะว่านี่เป็นคนที่ไม่เอาให้ผมครับ	122 สถานที่คุมขังช่วยแนะนำให้มีอาชีพที่มั่นคง
123	หมายถึงนี่คือคุณอิม	
124	ใช่	
125	แล้วคิดว่าสิ่งแวดลอมมีส่วนช่วยให้เราได้เป็นทหารมะ	
126	สิ่งแวดล้อม	
127	สิ่งแวดล้อมรอบข้างจะครับ	
128	ไม่ครับ ไม่ครับ	
129	คิดว่าไม่มีผลนะ	
130	ไม่มีผล	
131	แล้วบุคคลรอบข้างจะมีอิทธิพลในการอยากเป็นทหารของเราะ	
132	ไม่ครับ	
133	แล้วอะไรที่มีอิทธิพละ P9	
134	ตัวเองเนี่ยครับ	
135	ยังใจ	
136	ผมอยากเป็นอะไร ผมอยากทำอะไร อะไรที่ผมทำแล้วมีความสุขผมทำครับ	
137	อิม	
138	อะไรที่ผมทำแล้วมันเยอะ นะกะตามผม แล้วผมอยากได้ ผมก็ไม่ได้ทำ ผมไม่เอาครับ	134-138 มีอิสระในการเลือกเส้นทางของตนเอง
139	แล้วที่ผ่านมานั้นมีอะไรที่เรารู้สึกอิทธิพลบ้างนะ	
140	มีครับ กฎระเบียบ บางทีแบบ มันก็ ไม่ปล่อยข้างครับ ไม่ปล่อยวางบ้าง แบบกฎระเบียบอย่างนี้ครับ เราจะใช้ชีวิตแบบปกติ อา ทำบ้าน	
141	ทำนี่ บางทีก็ไปมันก็เกม เกมแบบมันเรื่องเล็กมากครับ มันไม่สมควรที่จะเกมเลย มันก็ทำแบบ	140-141 รู้สึกอิทธิพลจากการอยู่ในกฎของที่คุมขัง
142	เช่นเรื่องอะไรที่ P9 มองว่าไม่ค่อยสมควรเท่าไร	
143	การดูโทรทัศน์ครับ	
144	ยังใจ	
145	โดน โดน เอาให้เจ้าหน้าที่เปิดครับ ปกติจะเป็นเด็กเปิด เป็นกลุ่ม อันนี้เขาก็ให้เจ้าหน้าที่เปิดเพราะเป็นเรื่องแค่นี้ครับ เป็นเรื่องเล็ก	
146	มากครับ มันก็ไม่ได้มีปัญหอะไร เขาก็จะว่าเอา ถ้าให้มันเปิดมันก็มีปัญหาทัน ซอมีปัญหากันอะไรก็	
147	อิม อ่า มีเรื่องอื่นอีกมะ มีเรื่องประมาณนี้	
148	ครับ	
149	แล้วที่บอกว่าจะให้ยกทำก็คืออยากจะทำให้พ่อแม่ เพราะอะไรถึงอยากจะทำให้พ่อแม่ครับ	
150	อยากให้เขาเห็นเรามากกว่านี้ครับ	
151	เห็นอะไร	
152	พ่อแม่ผมเขาก็ ยังใจ เขาก็หนักกว่าผมนะ คล้ายๆ กับผม หนักกว่าผม ผมว่าหนักกว่าผม	
153	เรื่องไหนอะครับ	
154	เรื่องทุกเรื่องครับ เขาไม่ เขาไม่ใช่คนดีและเขาก็ไม่เลว ก็คือเขาก็แบบผมเนี่ยครับ	
155	ยังใจครับยกตัวอย่าง	
156	ถ้าพ่อผมเลยผมเนี่ย เขาเป็นคนเล่นยา แล้วเขาก็คิดถูก ผมก็ ผมก็เจอเขาข้างครับเจอบางที นานทีเจอทีครับ เพราะเขาดีถูก ก็ใช่	156 พ่อถูกจำคุกในคดียาเสพติด
157	ชีวิตอยู่ในคุกครับ ยังใจเห็นโทษ ส่วนแม่ผมก็ไม่ได้ใจผม แต่ผมก็ไม่ได้อะไรครับ ผมก็อยากให้เขาอยู่กับผม ผมก็เลยอยากจะทำ	157 ถูกแม่เลย
158	ให้เขา และให้เขามาบวชให้ผม มา ขอให้เขาออกมาบวชแค่หนึ่งครับ ให้เขาภูมิใจในตัวผมแค่หนึ่งพอแล้ว	157-158 ต้องการบวชให้พ่อแม่ 158 ต้องการทำให้ครอบครัวภูมิใจด้วยการบวช
159	แล้วคิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เราสามารถบวชได้ละ บวชให้พ่อแม่ได้	
160	เรื่องของความตั้งใจครับ	
161	ความตั้งใจมันมีความหมายยังสำหรับ P9 ครับ	
162	ผมตั้งใจจะทำผมทำได้	160-162 มีความตั้งใจในการทำตามเป้าหมาย
163	P9 เชื่อว่าแบบนั้นนะ แล้วคิดว่าอะไรที่จะขัดขวางเราครับในการบวชให้พ่อแม่	
164	น่าจะเป็นปัญหาวันข้างหน้ามากกว่าครับ ไม่น่าจะใช้ตอนนี้ ตอนนี้อังใจไม่เจอปัญหอะไร ไม่รู้ว่ามีอะไร อะไรขัดขวางได้	
165	คิดว่า 1 ปีข้างหน้าจะมีปัญหอะไรมาขัดขวางเรา	
166	ไม่รู้ครับ ผมไม่คิดไกลกว่านั้น	
167	ลงแค่ว่าถ้าได้แค่งานเป็นเรื่องอะไรได้	
168	ปัญหา เรื่องพ่อกับแม่ที่ว่าเขาจะออกมาหรือไม่ มาหาเรารึเปล่า	168 กลัวพ่อแม่ไม่มางานบวช
169	ว่าเขาจะได้มางานบวชเรารึเปล่าอย่างเงี้ยหรือ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 9 (ต่อ)

Line	Data	Code
170	ใช่ครับ	
171	แล้วถ้าท้ายที่สุดแล้วครับเขามาไม่ได้ละ P9 จะรู้สึกยังไงครับ	
172	ความรู้สึกหรือครับ ผมชินแล้วครับ ผมอยู่ตัวคนเดียวกับปู่มานานแล้วครับ ผมก็ชิน ผมมาก็ได้ไม่มากก็ได้ ถ้ามาก็ผมก็มีความสุข	
173	ผมรู้สึกดีครับ ถ้าไม่ผมก็เฉยๆ ผมก็เฉยๆอย่างนั้นตลอด พอผมบวชเสร็จผมสึกผมก็ ไม่ครับ ผมก็จะไม่ยุ่งแล้วครับ ผมจะบวชไปอยู่ตัว	
174	ผมก็ปู่ย่า	172-174 ต้องการให้พ่อแม่มางานบวช
175	แล้วก่อนหน้าที่นั้นจะชินอะครับ P9 รู้สึกยังไง	
176	รู้สึกยังไงครับ ก็คิดถึงเขานั่งครับบงกชที่	
177	ก็มีบางครั้งก็คิดถึงเขา	
178	คิดถึงเขาครับ แต่ว่าปู่ย่าเขาบอกก็ตลอดครับ แล้วก็ว่า ที่ เขากับออกดอกว่าไม่เป็นไร ปู่ย่าเลี้ยงมาเขาไม่เลี้ยงเราที่ไม่เป็น ดูแลปู่ย่าให้	
179	ดีก็พอ	178-179 บุคคลรอบข้างแนะนำให้ตอบแทนบุญคุณของปู่ย่า
180	แล้วเห็นบอกว่า โทษนะครับ แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมอะจะมีส่วนช่วยให้เราบวชให้คุณพ่อคุณแม่ได้ละ	
181	ได้ครับ	
182	ยังใจครับ	
183	อยากบวชให้ ให้ปู่ย่าด้วย	183 ต้องการบวชให้ปู่ย่า
184	ก็หมายถึงว่าคุณปู่คุณย่านี่ก็เป็นอีกคนนี่ที่จะทำให้เราบวชได้ด้วยนะ	
185	ใช่ครับ	
186	เห็นบอกว่าซื้อชุดท้ายนะ อยากเปิดร้านค้าแล้วที่ร้านซ่อมรถนะ	
187	ใช่	
188	เพราะอะไรถึงอยากเปิดร้านค้าแล้วที่ร้านซ่อมรถ	
189	สนใจทางนี้ครับ	
190	สนใจ สนใจอะไรครับ	
191	อยากขายของครับ อยากมี อายามีร้านเป็นของตัวเองครับ	191 อายามีร้านเป็นของตัวเอง
192	แต่มีทั้ง 2 อย่างเลยนะ	
193	ใช่ครับ	
194	เป็น 2 อย่างเลยหรือครับ	
195	มดกัดในทางนี้ครับ	
196	ถนัดในด้านไหนครับ	
197	ซ่อมรถครับแล้วก็ซ่อม ผมอยากทำ แล้วก็ร้านค้านี้ผมก็อยากเปิดครับ เพราะว่านี่จริงใจเราไม่มีอะไร มีอะไรทำครับ ก็ยังมีร้านของ	
198	ตัวเองครับ เป็นนายตัวเองก็ได้	197-198 อายามีร้านเป็นของตัวเอง
199	เป็นอะไรอะ	
200	ร้านขายของครับ	
201	เป็นร้านขายของชำหรือ	
202	ใช่	
203	แล้ว P9 คิดว่าจะอะไรที่จะทำให้เราเปิดร้านทั้งสองอย่างนี้ได้	
204	ทุนมีครับ แล้วก็ความพยายามของตัวเองครับ ต้องอดทนกับตัวทำร้าน มาลงทุน	204 มีเงินทุนช่วยให้เปิดร้านของตัวเองได้ 204 ความพยายามช่วยให้เปิดร้านของตัวเองได้
205	มีทั้งความพยายามแล้วก็เงินทุกนะ แล้ว P9 คิดว่าจะอะไรที่มีเงินจะขัดขวางในการเปิดร้านของเรา มีนะ	
206	ไม่มีใครสนับสนุนครับ คนที่ข้างไม่สนับสนุนครับ เขามองว่าน่าจะทำได้เพราะว่ามันแบบ มันเกินกำลังของเรา ผมก็ต้องลองดูครับ	206 ถูกครอบครัวสับสนประมาทเรื่องการเปิดร้านเป็นของตัวเอง
207	แล้วถ้าเกิดว่าคนเขามองยังไม่อะ P9 จะรู้สึกยังไง	
208	ไม่รู้สึกอะไรครับ เฉยๆ ครับ	
209	รู้สึกเฉยๆ นะอะ แล้วที่ผ่านมามีเคยแบบ เราเคยขายของนะ	
210	เคยครับ	
211	เคยขายอะไรครับ	
212	ขายข้าว	
213	เป็นข้าวอะไรอะ	
214	ก็ร้านข้าวบดดิครับ ตามสั่ง แล้วก็ขาย ซี่งไปขายครับที่โรงงานเฉย เขาก็มาซื้อกิน กับข้าวบ้าง แล้วแต่เขาจะสั่งครับ วันต่อวัน ขาย	
215	หมดทุกวันครับ	210-215 มีประสบการณ์ในการขายของ
216	เราก็เคยมีประสบการณ์ตรงนั้นนะ	
217	ใช่ครับ	
218	แล้วบุคคลรอบข้างจะมีคนที่สนับสนุนให้ P9 เปิดร้านค้าหรือร้านซ่อมรถบ้างนะ	
219	มีคนนั่งครับแต่ไม่ใ้ญ่ติดกัน	
220	ใครครับ	
221	ผมเรียกเขาน้าครับ เป็น เป็นน้าของเพื่อนผมครับ	
222	ยังใจอะ	
223	ไม่รู้สึก เขาบอกว่าผมจะดูแล้วผมแบบขยับครับ หมายความว่างานพวกนี้เรียนรู้อะไรแล้วหัวเรื้อรัง เขาก็เลยให้ผมขายหลายเรื่อง ทั้งซ่อม	
224	รถ ขายของ เขาพาผมไปขายของทุกวันครับ ผมก็หัด หัด หัดๆ มาตามเขาครับ ทำความเขาคือเขา เขาเป็นคนแนะนำมาให้ผมครับ	221-224 บุคคลรอบข้างช่วยแนะนำและพาไปทำงานด้วย
225	ก็คือเราได้ประสบการณ์จากคุณน้าของเพื่อนนะ	
226	ใช่	
227	แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมอะมีส่วนช่วยให้เราเปิดร้านค้าหรือว่าร้านซ่อมรถนะ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 9 (ต่อ)

Line	Data	Code
228	มีครับ เพราะว่ามันไม่มีเลขครับ แล้วบ้านผมไม่มีบ้านครับ ถ้าเป็นบ้านเราบ้านแรกก็น่าจะมีคน เพราะพวกวันนี้เขาก็ซื้อกันเยอะครับที่	
229	บ้าน	228-229 ไม่มีร้านซ่อมรถในชุมชนช่วยให้เปิดร้านซ่อมรถของตัวเองได้
230	ครับ	
231	ก็น่าจะแบบ เธอไม่ต้องไปไหนไกลละ มีทำกันเองราคามันก็คงไม่แพงครับ	
232	แล้วต่อมาพูดถึงเรื่องสิ่งที่กังวลหรือว่ากลัวและ บอกว่ากลัวว่ามันจะหนักเกินกำลังของเราหมายความว่าอย่างไร	
233	(กตปាកก) กลัว	
234	ที่ P9 เขียนให้ทีละว่ากลัวว่าจะเกินกำลัง หนักเกินกำลังของเราหมายถึงเรื่องอะไรครับ	
235	เหมือนทหารครับ เป็นแบบทหาร	
236	เป็นเรื่องทหารนะ	
237	ไม่ ทหารครับ ไอ้ที่ผมเขียนครับ ผมกังวลของทหาร การเป็นทหารครับ	237 กลัวการอยู่ในกฎของทหาร
238	อ้อ เรื่องการเป็นทหาร แล้วเพราะอะไรที่ทำให้เรากลัวครับ	
239	(กตปាកก) กฎใจครับ อยู่ในกฎในเกณฑ์	
240	อิม การอยู่ในกฎในเกณฑ์ แล้วมันจะส่งผลอย่างไรต่อตัวเราครับ	
241	อึดอัดบ้างครับ แต่ว่าทำให้ชินครับ (กตปាកกขณะเล่า)	239-241 รู้สึกอึดอัดจากการอยู่ในกฎของทหาร
242	แล้วคิดว่าอะไรที่มันจะนำไปสู่ อ่า อะไรที่จะทำให้ความกลัวหนักเกินกำลังจริงบ้างจะ	
243	ทำให้เกิดขึ้นจริงหรือครับ	
244	อิม ที่บอกว่ากลัวว่ามันจะหนักเกินกำลังเลย อะไรที่มันจะทำให้เกิด อ่า เรื่องตรงนี้เป็นความจริงบ้าง	
245	มีครับ การฝึกระเบียบของเขา	
246	หมายถึงว่าการฝึกระเบียบมันอาจจะหนัก อิม แล้วคิดว่าอะไรจะช่วยให้ P9 รอดพ้นจากตรงนี้ได้ครับ	
247	อดทนอย่างเดียวครับ ไม่อดทนก็ไม่รอดแน่ครับ	247 ความอดทนช่วยให้อยู่ในกฎของทหารได้
248	ต้องอดทนนะ	
249	ใช่	
250	แล้วที่ผ่านๆ มาเหมือน P9 ก็เคยอยู่ในที่ที่ ที่มีกฎระเบียบเหมือนกันนะ เธอ แล้วตอนนี้ P9 เขาจะมันยังอิงอะไร หรือว่าเรา	
251	อยู่ได้ละ	
252	อยู่กับมันเลยดีกว่าครับ	
253	อึ้ง	
254	เรามีกฎเราอยู่ในกฎ เราไม่ต้องไปแหกกฎเขา ถ้าอยู่ในกฎได้มันก็มีอะไรที่มันอึดอัดเราครับ กตปាកกเขียนครับ อยู่ได้เมื่อไหร่ก็	
255	สบายครับ	254-255 พยายามปรับตัวให้เข้ากับกฎของที่คุมขัง
256	ก็คือเหมือนพยายามอยู่ในกฎนะ เพื่อให้ได้อยู่ได้ แล้วคิดว่าบุคคลรอบข้างจะครับเขามีส่วนช่วยให้เรา อ่า เหมือนให้เราอยู่กับกฎ	
257	ระเบียบตรงการเป็นทหารได้ละ	
258	ไม่ครับ อาจจะเป็นครูฝึกมั้งครับ	
259	อึ้ง คุรุฝึกอึ้ง	
260	ถ้า ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมละครับ จากเป็นในเขาก็เลยหยุดกิจกรรมเราเอาครับ เขาน่าจะเป็นคนที่เปลี่ยนพฤติกรรมมาได้ ให้อยู่ใน	
261	กฎระเบียบได้	260-261 คุรุฝึกทหารช่วยให้ปรับตัวเข้ากับกฎได้ง่าย
262	หมายถึงคุรุฝึกน่าจะช่วยเราเรื่องนั้นได้อยู่ละ	
263	ใช่	
264	แล้วคิดว่าสิ่งไหนที่มันช่วยนะ	
265	น่าจะไม่ใช่ครับ	
266	หมายถึงไม่น่าจะช่วย แล้วสิ่งแนวคล้ายๆ P9 คิดว่าสิ่งแนวคล้ายๆ มันจะทำให้เรารู้สึกว่ากฎระเบียบมันหนักเกิน	
267	ไม่ครับ	
268	คิดว่าสิ่งแนวคล้ายๆ ไม่มีผลกับเรื่องนั้นนะ	
269	ใช่ครับ	
270	แล้วเห็นบอก ต่อมาเขียนว่ากลัวพ่อแม่จะมารงานบวชเรา	
271	ใช่	
272	หมายถึงกลัวเขาพาหรือเขาไม่มา	
273	กลัวว่าจะไม่มาครับ	273 กลัวพ่อแม่ไม่มางานบวช
274	อ้อ น่าจะเขียนไม่ครบนะ กลัวว่าพ่อแม่เขาจะไม่มางานบวชเรา เพราะอะไรถึงไม่บอกให้เป็นแบบนี้ละ	
275	ก็อย่างที่ยกอะครับว่า...	
276	อึ้ง	
277	ที่ถามไปที่เราอะครับ เขาก็อยู่ ยังไม่พ้นโทษเลยครับ อีกคนนึงก็อยู่ในคุก อยู่ที่ยื่น โนมมาทาบครับ แล้วคิดออกมาแต่ไม่เคยมา	
278	แล้วคนที่มาเยี่ยม P9 นี้อะใครครับ	
279	น้ำครับ น้ำกับยา	
280	อิม เป็นคนน้ำกับคุณย่าอะ แล้วคิดว่าอะ อ่า อะไรที่จะทำให้ คุณพ่อคุณแม่เขาจะมางานบวชเรา	
281	นี่ครับ เรื่องนี้ครับ ยายบอกเขาว่า ยายเขาเชิญเขา มาครับ	281 ต้องการให้พ่อแม่มางานบวช
282	อิม	
283	ผมก็ไม่รู้ว่าเขาจะมาหรือไม่มาครับ	
284	แล้ว P9 คิดว่าเขาจะมาไหม	
285	น่าจะมาหรือไม่ มา น่าจะมาครับ แต่มาไม่ครบหรอก ไม่พ่อกับแม่ก็ครับ พ่อไม่มาจะมา แม่อาจจะมาได้ (กตปាកกขณะเล่า)	
286	แล้วถ้าเขามาไม่ครบ P9 จะรู้สึกอย่างไร	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 9 (ต่อ)

Line	Data	Code
287	(ตอบทันที) ไม่รู้สึก เข้าใจครับ ว่าเขาคงโทษอยู่ เขาออกไปได้ (กดปากกาขณะเล่า) อาจจะให้ที่บ้านไปเยี่ยมแล้วบอกเขา ประมาณนี้	
288	เนี่ยครับ	
289	แล้ว อ่า P9 คิดว่าสิ่งแวดล้อมหรือบุคคลรอบข้างครับจะสามารถช่วยให้เรื่องนี้ไม่เกิดขึ้นได้มะที่บอกว่ากลัวว่าคุณแม่เขาจะ	
290	ไม่มางานวาช	
291	(กดปากกา) ไม่ครับ	
292	หมายถึงเรื่องนี้ไม่มีใครสามารถช่วยได้ใช่ะ	
293	ไม่ครับ	
294	แล้วคิดว่าอะไรที่มันจะช่วยให้	
295	น่าจะเป็นอย่างที่พูดอะไรเลยครับ	
296	อะไรนะ	
297	น่าจะเป็นคำพูดเราครับ เราชวนเขา เราอยากให้เป็นงานบวกลูกตัวเองครับ ถ้าเขาไม่มาก็คือไม่มา ถ้าเขามากก็คือมาครับ	
298	ก็คือเป็นงานที่เราพูดขณะนะ เอ แล้วข้อสุดท้าย P9 บอกว่ากลัวว่าจะทำไม่ได้เพราะไม่มีใครสนับสนุนเรา อันนี้หมายถึงเรื่องการ	
299	เปิดร้านค้าใช่ะ	
300	ใช่ครับ	300 กลัวว่าจะไม่สามารถเปิดร้านของตัวเองได้
301	อ่า อะไรที่ทำได้ อ่า ไม่อยากเป็นแบบ อะไรที่ทำได้ไม่อยากเป็นแบบนี้หรือครับ	
302	ไม่รู้ครับ	
303	อิม อะไรที่ทำได้แล้วแบบนั้นอะ	
304	คน คนอื่นมีครับที่พูดว่าไม่ได้ น่าจะทำไม่ได้	
305	ยังไรนะ	
306	คนอื่นที่พูดบอกว่าเราทำไม่ได้ครับ อาจจะใหญ่เกินไปที่เราจะทำ	304-306 ถูกบุคคลรอบข้างสับสนประมาทเรื่องการเปิดร้านเป็นของตัวเอง
307	หมายถึง เพราะคนอื่นพูดแบบนี้กับเรารึหรือ	
308	ใช่ครับ	
309	หมายถึงใครเคยพูดกับ P9 นะ	
310	ก็มีบ้างแถวบ้าน ญาติกัน	
311	อิม เขาพูดว่ายังไม่ครับ	
312	จำไม่ได้แล้วครับ	
313	เอาคร่าวๆ ก็ได้	
314	จำไม่ได้ครับ	
315	อิม แล้วตอนที่เขาพูด จำความรู้สึกตอนที่เขาพูดได้มะ	
316	ไม่เลยครับ	316 รู้สึกไม่ไหวเมื่อถูกสับสนประมาทความตั้งใจ
317	ตอนนั้นไม่ไหนอะ แล้วยังไม่ต่อ	
318	ผมไม่ค่อยด้วย	
319	ก็เลยไม่ค่อยกับเขาต่ออะ อิม แล้ว P9 คิดว่าอะไรที่มันจะทำให้ P9 เนี่ย อ่า เหมือน อะไรที่จะทำให้ อ่า เราเนี่ย ไม่สามารถเปิด	
320	ร้านได้ หมายถึงว่าไม่มีคนมาสนับสนุนเรา อะไรครับ	
321	อะไรที่ไม่สามารถทำให้เราเปิดร้านได้หรือครับ	
322	อะไรที่แบบ จะทำให้ไม่มีคนมาสนับสนุนเรา	
323	ไม่รู้เหมือนกันครับ	
324	ไม่รู้เหมือนกันนะ แล้วคิดว่าบุคคลอื่นหรือว่าสิ่งแวดล้อมจะมีผลที่จะทำให้เกิดสิ่งนี้มะ ที่ไม่มีใครมาสนับสนุนเราเนี่ย	
325	ไม่ครับ	
326	อ่า แล้วการที่จะไม่มีคนมาสนับสนุนเราครับ P9 คิดว่ามันจะเกิดจากอะไร	
327	ก็ ไม่ครับ คำพูดของคนที่บ้านแม่ครับ หรือญาติๆ แค่นั้นเลยครับ (กดปากกาขณะเล่าเรื่อง)	327 ถูกญาติสับสนประมาทเรื่องการเปิดร้านเป็นของตัวเอง
328	เงินที่ส่งดูเหมือนคำพูดของคนอื่นที่ค่อนข้างมีผลกระทบมีอิทธิพลต่อตัว P9 เหมือนกันนะอะ	
329	เป็นคนที่มีหัวใจ หรืออย่างเดียวกัน คนที่มีหัวใจหรือไม่ว่างหรือ ไม่เคยพูดไม่เคยคุยกับผม หรือรู้จักผมแต่ผมไม่เอาคำพูดพวกเขา	329 รู้สึกผิดหวังกับญาติที่สับสนประมาท
330	ใส่ใจผมครับ (กดปากกาขณะเล่าเรื่อง)	
331	อิม	
332	นอกจากจะเป็นญาติที่พี่น้องคนที่ผมรัก พี่น้องแม่ญาติๆ คนอื่นไม่เกี่ยวข้องครับ แล้วก็เพื่อน	
333	เงินหมายถึงว่าพอ P9 ได้ฟังคำพูดของญาติที่เขาบอกว่าอย่างนั้น มันทำให้ P9 รู้สึกไม่ไหนอะ	
334	ไม่ใช่ครับ เป็นญาติ ไม่ใช่ญาติ	
335	อะไรนะ	
336	เป็นญาติครับ ไม่ใช่ญาติ	
337	หมายถึงว่าพอ P9 ได้ ญาติเป็นคนพูดแบบนั้นใช่ะว่ามันใหญ่เกินไปสำหรับ P9	
338	ใช่ครับ	
339	แล้วเมื่อไหร่เหมือน P9 บอกว่าพอ P9 ได้ฟังคำพูดของเขาพูดว่าอย่างนั้น มันทำให้ P9 ไม่ไหวต้องนะ	
340	ใช่	
341	อ่า แล้วมันมีความรู้สึกอื่นอีกมะ หลังจากที่ได้ฟังคำพูดนั้นอะ	
342	ผมก็ว่า ต่ำเขาเลยครับ	342 รู้สึกไม่ไหวเมื่อถูกสับสนประมาทความตั้งใจ
343	อืออือ	
344	เขาไม่ควรที่จะมาแบบ มาบอกอย่างนี้ครับ เพราะเขาก็ไม่ได้ทำ (กดปากกาขณะเล่าเรื่อง)	344 รู้สึกผิดหวังกับญาติที่สับสนประมาท
345	ครับ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 9 (ต่อ)

Line	Data	Code
346	อันนี้เป็นความคิดของรณที่ผอมยากจะทำ เขาอาจจะคิดไม่เหมือนผมก็ได้ แล้วเขาจะรู้ได้ใจครับว่า ย่านจะทำได้หรือไม่ ผมอาจจะทำ	
347	ก็ได้ ทำสำเร็จก็ได้ครับ	
348	ครับ	
349	แล้วอีกอย่างผมทำไม่ได้ผมก็ทำไม่เห็นหรือครับ	
350	อื่น โอเค	

การระบุรหัสการต่อเติมเรื่องราวผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 9

Line	Data	Code
1	ก็จะกลับบ้านไปหาครอบครัวแล้วเรื่องที่อยู่ในนี้ให้ฟังว่าการใช้ชีวิตข้าง	
2	โนมันนี่เป็นยังไงบ้างการกินการนอนของที่นี่เป็นยังไงเพื่อให้ครอบครัว	
3	รู้ว่าอยู่ข้างในเราก็ไม่ได้เหนื่อยหรือมีปัญหาอะไรนอกจากเรื่องชก	
4	ต่อยกันเองคนวัยของพวกเขาหลังจากที่เล่าทั้งหมดนี้ให้ครอบครัว	
5	ฟังเราก็จะถามว่าตั้งแต่ที่เราอยู่ข้างในครอบครัวรู้สึกยังไงบ้างเสียใจ	
6	มีปลาเพราะนั่นคือสิ่งแรกที่ผมกังวลว่าจะทำให้ครอบครัวเสียใจอีก	5-6 ไม่ต้องการทำให้ครอบครัวเสียใจอีก
7	แต่เท่าที่ได้ยินคำพูดของพ่อแม่ว่าไม่เป็นไรเริ่มต้นใหม่จะไม่มีดี	
8	ก็อย่าไปทำเพราะพ่อกับแม่เป็นห่วงเราบอกเราก็เก็บเอาคำเรานั้นมา	
9	แต่มันช่วยได้เราดีขึ้นนิดนึง หลังจากที่เราได้เจอเพื่อนเราก็อยากกับ	7-8 ครอบครัวให้โอกาสในการเริ่มต้นใหม่
10	ไปหาพวกเพื่อนอีกแต่หลังจากนั้นสิ่งที่ทำให้เราผิดหวัง เพราะมันทำ	10 เพื่อนทำให้ผิดหวัง
11	ให้เราคิดว่าพวกอีกครั้งนี้เราเลยให้สัญญากับตัวเองไว้ว่าจะไม่ผิดเราก็จะ	10-11 เพื่อนนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
12	ไม่ทำอีกเพราะตอนที่เรารู้เรากล้าบอกเพื่อนก็ไม่ได้ทำให้กำลังใจเราเสมอ	11-12 ต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นไปในทางที่ดี
		12 เพื่อนทอดทิ้งยามลำบาก
13	แต่คนที่เราเห็นคนแรกคือพ่อกับแม่และก็นในครอบครัวของเราสิและ	
14	นั่นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือครอบครัวเพราะเพื่อนมันทำให้ผมผิดหวัง	14 เพื่อนทำให้ผิดหวัง
15	และผมก็จะเลิกคบหวัดกับพวกมันอีกนอกจากคนในครอบครัวและคนที่หวังดี	15 ให้ความสำคัญกับบุคคลในครอบครัวมากขึ้น

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 10

Line	Data	Code
1	P10 ผู้หญิงวัยมัธยม	
2	ท่านหรือครับ	
3	เอาตามคร่าวๆเลย	
4	ดิฉันไม่รู้ว่าจะเจออะไรบ้างแล้วจะตอบอย่างไร คิดว่าจะกังวลเรื่องครอบครัว คิดว่าครอบครัวของดิฉันจะอยู่ยังไง และ	4 กังวลเรื่องความเป็นอยู่ของครอบครัว
5	คิดว่า และดิฉันจะมีงานทำหรือเปล่า ถ้าคิดออกมาแล้วไม่มีงานทำ ดิฉันจะไม่ได้เงินเลี้ยงครอบครัว อีกอย่างถ้าดิฉันจะ อีกอย่างถ้า	5 การลงนามทำใ้ไม่มีรายได้ดูแลครอบครัว
6	ทางจะคิดกันว่าตกลงมาดิฉันจะทำงานเหมือนเดิมหรือเปล่า ถ้าคิดเงินออกมาแล้วยังทำเหมือนเดิมๆ ค่าที่นอกแบบเดิมก็จะทำให้	
7	คิดกลับมาใช้ชีวิตเดิมๆ ในที่คุมประพฤติอีก ตอนออกมาแรกๆ ดิฉันจะอยากกลับไปหรือกินเบียร์อยู่ หรือยังอยากกลับไปก็อาจทำ	6-7 การกลับมาเพื่อนกลุ่มเดียวกับที่หลบหนาก่อนถูกคุมขังทำไปผู้รับงานของการถูกจับกุมขัง
8	ให้คิดกลับมาเข้าสู่สังคมๆ ถ้าหากคิดทำตัวแบบเดิมอยู่ออกมาดิฉันก็ยังคง ออกมาคิดก็คิดว่าจะเปลี่ยนตัวเองให้ดีกว่าเดิม ให้น่าหรือ	
9	เปล่า เพราะถ้าดิฉันเปลี่ยนตัวเองไม่ได้ดิฉันก็จะใช้ชีวิตแบบเดิมๆ เพราะฉะนั้นดิฉันควรระวังครอบครัวของตัวเองให้มาก	6-9 การมีพฤติกรรมแบบเดียวกับก่อนถูกคุมขังนำไปสู่รับงานของการถูกจับกุมขัง
10	แล้ว P10 คิดว่าดิฉันยังจะรับจากที่ P10 เขียน	
11	รู้สึกอย่างไรรับ ยังไงครับ	
12	คิดว่าดิฉันเรื่องจะรับที่เขียนเขียนมา รู้สึกยังงัยอยู่ครับ	
13	ยัง ยังกังวลอยู่เรื่องของพ่อแม่หรือเพื่อน	
14	กังวลเรื่องพ่อแม่ยังงัยครับ	
15	กลัวดูแลพ่อแม่ไม่ได้ออกไปทำตัวเหมือนเดิม	15 กลัวว่าจะไม่สามารถดูแลครอบครัวได้ 15 กลัวกลัวผู้รับงานเดิม
16	แล้วเรื่องเพื่อนละ	
17	เรื่องเพื่อนก็กลัวกลับไปใช้ชีวิตกับเพื่อน แล้วก็คิดถึง	17 กลัวกลับไปใช้ชีวิตเพื่อน
18	แล้วมีความรู้สึกอื่นอีกไหมครับที่มันเกิดขึ้น	
19	ก็รู้สึกสนุกอยู่	
20	รู้สึกสนุกอยู่ยังงัยครับ	
21	ยังรู้สึกสนุก ยังไม่รักครอบครัว	19-21 เคยรู้สึกสนุกมากกว่ารักครอบครัว
22	รู้สึกงัย	
23	ก็ยังไม่คิดถึงเพื่อน ออกมา ถ้าคิดถึงเพื่อนหรือว่าคิดถึงเหมือนเดิม	23 กลัวกลับไปใช้ชีวิตเพื่อน
24	แล้ว P10 เคยมีประสบการณ์คล้ายๆ กับดิฉัน	
25	เคย	
26	ยังงัยครับ	
27	รักเพื่อนครับ ไม่รักครอบครัว ไม่คู่กัน แล้วก็ไม่ไปช่วยแม่ทำงาน ไม่มีเงิน	27 เคยรักเพื่อนมากกว่าครอบครัว
28	แล้วตอนนั้น P10 รู้สึกงัยงัยครับ	
29	ก็ใจ ที่ไม่ได้คุยกับพ่อแม่ ไม่มีเวลาใช้ชีวิตกับครอบครัว อยู่แต่กับเพื่อน	29 รู้สึกคิดถึงครอบครัว
30	แล้วเรื่องราวของดิฉันจะมีส่วนไหนที่ต่างจาก P10 ตอนนั้น	
31	ไม่มี	
32	ไม่มีนะ ก็คือเป็นเรื่องราวที่คล้ายๆ กันครับ (อธิบายเรื่องการระบุตัวตนที่เป็นไปได้)	
33	ข้อแรก P10 เขียนว่าอยากเรียนที่ห้อง ปวส. และหางานทำที่ๆ เพราะอะไรถึงอยากเป็นแบบนี้ครับ	
34	อยากเรียนสูงๆ ไม่ได้เรียนสูงๆ อยากเรียนให้จบแล้วทำงานทำให้เลี้ยงครอบครัวได้	34 ต้องการเรียนให้จบและมีอาชีพที่สามารถดูแลครอบครัวได้
35	อยากเรียนให้จบแล้วทำงานทำเลี้ยงครอบครัวนะ	
36	ครับ	
37	แล้วตอนนี้ P10 เรียนอะไรอยู่ครับ	
38	จบ ม.ปลาย ครับ	38 เรียนจบ ม.ปลาย
39	จบ ม.ปลาย แล้วนะ แล้วดิฉันจะทำอะไรต่อ	
40	เรียนต่อ ปวส. ครับ	40 ต้องการเรียนต่อ ปวส.
41	เรียนต่อ ปวส. แล้วหางานเลี้ยงครอบครัวได้อันนี้คือยังงัย	
42	เรียนไปด้วยทำงานไปด้วย เรียนแค่เสาร์อาทิตย์และหาเงินทำ	42 ต้องการเรียนและทำงานไปด้วยเพื่อหารายได้ดูแลครอบครัว
43	แล้ว P10 คิดว่าจะทำอะไรช่วยที่ P10 ทำแบบนั้นได้ครับ	
44	หัวงัยครับ	
45	ยังงัยครับ	
46	อยู่ที่ความมุ่งมั่นของตัวเอง มีความพยายามของตัวเอง	44-46 ความพยายามช่วยให้เรียนและทำงานไปด้วยได้
47	อยู่ที่ความมุ่งมั่นกับความพยายามนะ	
48	ถ้าไม่มีความพยายามก็ ไม่ได้เรียนครับ	
49	แล้วที่ผ่านมามีอะไรที่มันขัดขวาง P10 อยู่	
50	เรื่องอารมณ์	
51	ยังงัยครับ	
52	อารมณ์มันแบบ มันเรื้อรังครับ ก็เลยทำให้ไม่ได้เรียน ต้องออก ต้องออกเพราะว่าเรื่องคิดครับ	
53	ตอนนี้อารมณ์หรือยังงัย	
54	ไปอยู่กับเพื่อน ไปเฝ้าขาคัน คนละสถานที่ไปเฝ้ากัน แล้วก็ไปออกจากที่ 1 ตอนนั้นกำลังเรียนอยู่ที่เลขออก แล้วก็ไม่ได้อ่านครับ	50-54 การกระทำผิดทำให้ต้องออกจากการเรียน
55	หมายถึงตอนนี้กำลังเรียน ปวส. ปี 1 อยู่	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 10 (ต่อ)

Line	Data	Code
56	ใช้ครับ	
57	อ่า แล้วยัง	
58	อ้อ ปวช. ปี 1	
59	อ้อ ปวช. ปี 1 อยู่แต่ก็ออก อ่า บุคคลรอบข้างอะครับ เขามีส่วนช่วยให้เรารเรียนจบ ปวส. แล้วหางานทำอีกให้มะ	
60	พ่อแม่ก็ช่วยสนับสนุนตลอดครับ	
61	ยังไปครับ	
62	พ่อแม่ก็พาให้เรียนจบ พ่อแม่ก็หวังให้ทุกอย่าง ให้เรียนทุกอย่าง เขาก็ถามแนวว่าอยากเรียนที่ไหน อากาศเรียนข้างอะไร เขาก็ให้เรียน	
63	ตามใจชอบ แล้วผมก็ไปเลือกอยากเรียนข้างยนต์ แล้วเขาก็ให้ไปเรียนครับ เขาก็ช่วย ทุกคนในครอบครัวก็ช่วยหาเงินมาส่งให้เรียน	62-63 ครอบครัวสนับสนุนด้านการศึกษา
64	ก็คือเหมือนเขาช่วยเราหาข้อมูลด้วยและก็ช่วยหาเงินด้วยให้มะ	
65	ใช้ครับ	
66	แล้ว P10 คิดว่าถึงช่วงต่อจะมีส่วนช่วยให้เรารเรียนจบ ปวส. และได้งานอีก มะ	
67	มีครับ	
68	ยังไปครับ	
69	(ลากันที) อยู่กับเสียงแอดลีส้มก็ว่า ก็จะไปให้เรารเรียนจบ แต่ผมกลัวไปอยู่กับเขาคนเดียวแล้วละครับ	69 สิ่งแวดล้อมที่ช่วยให้อ่านหนังสือ
70	ยังไปอะ	
71	อยู่กับคนละกลุ่มกับ มันก็จะมีการกลุ่มที่มีเด็กเรียนครับ เด็กไม่ได้เรียน มันจะเป็นเกมมีรุ่นที่ กลุ่มนี้ก็จะตั้งใจเรียน กลุ่มนี้ก็จะตั้งใจเรียน ผมก็ไปอยู่กับกลุ่มที่ไม่ได้ตั้งใจเรียน พอตอนแรกๆ ก็เรียนตั้งใจเรียน พอตอนสองมาที่ถึงลงเลศครับ มาคิด 0 มาคิดเพื่อน รุ่นที่	
72	เพื่อน ๆ	71-73 การคบเพื่อนที่ไม่ดีทำให้เรียนไม่จบ
74	คิดอะไรนะ	
75	คิดรุ่นที่ คิดเพื่อน คิด 0 คิด ร คิดหมดเลยครับ แล้วก็เลยออก	75 การคิดเพื่อนทำให้มีผลการเรียนที่ไม่ดีและต้องออกจากโรงเรียน
76	แล้วตอนนั้น P10 รู้สึกยังไปอะครับที่เรายังออก	
77	เดี๋ยวใจคร่าพ่อแม่เรื่องให้เลยที่ตอนนั้น ครับ เขาอยากให้เราเรียนแต่เราทำไม่ได้	77 รู้สึกผิดต่อครอบครัว
78	แล้ว P10 คิดว่าถ้าอนาคต P10 ได้ไปอยู่ในกลุ่มเพื่อนที่ อ่า กลุ่มอย่าง P10 บอกว่ามันมี 2 กลุ่มนะ ถ้า P10 ได้ไปอยู่อีกกลุ่มหนึ่งจะเป็น	
79	ยังไปอะครับ	
80	ผมว่าน่าจะเรียนจบอะที่ มันไม่ได้ยากเกินความสามารถเพราะว่าเราเลือกวิชาที่เราชอบ เราก็ ผมชอบผมก็เรียนตามที่ผมชอบ	
81	แล้ว P10 คิดว่าบุคคลรอบข้างครับเขามีอิทธิพลต่อสิ่งที่ P10 อยากเป็นนะ การเรียนจบของ P10 เขามีนะ	
82	ก็เหมือนมันมีกลุ่มที่คิดมันทำไปดิหมดเลยที่ มันมันไปดิก็กลางหมดเลยที่	80-82 การคบเพื่อนที่ดีช่วยให้อ่านหนังสือ
83	อ้อ P10 คิดว่ามันขึ้นอยู่กับครอบครัวที่มีเหมือนชนชั้นหรือด้วยนะ	
84	มันก็ตัวเราเองด้วยที่ เขาพาเราไปตามจากที่ที่ อ่าเราไม่ไปเราก็คง อ่าเราไปตามเขาเราก็คง	
85	แล้ว P10 คิดว่าไหนที่มันมีน้ำหนักมากกว่ากันอะครับ ตัวเราหรือว่าตัวเขา	
86	ตัวเราครับ อยู่ที่เราว่า อยู่ที่เราว่าเลือกที่ เราเราเลือกขึ้นหรือเราเองเลือกเอง แต่มัน	
87	เลือกขึ้นหรือเลือกเองคือยังไป	
88	ถ้าขึ้นเราก็คงได้เรียนให้อ่าน ถ้าผมมาเราเลือกเองก็จะหาเราไป ไม่เรียน คิดเพื่อน คิดรุ่นที่	84-88 การเรียนจบขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของตัวเอง
89	ข้อต่อมา P10 บอกว่าอยากมีครอบครัวที่ดีและมีลูก ก็ยังไปครับ	
90	อยากมีครอบครัว อากาศใช้ชีวิตกับครอบครัวแล้วก็มีลูก	
91	แล้วเพราะอะไรถึงอยากมีแบบนั้นอะครับ	
92	อยากมีความสุขชีวิตรุ่นที่ อากาศ ไม่อยากไปไหนไปไหน ไปสนใจทำอะไร อากาศมีครอบครัว อากาศดูแลครอบครัว อากาศมีลูกที่	
93	ครอบครัวของ P10 เขี่ยประกอบด้วยใครบ้าง	
94	มีแฟน แล้วก็มีลูก	90-94 ต้องการมีครอบครัวของตัวเอง
95	มันแฟนกับลูกนะ อ่า แล้ว P10 คิดว่าอะไรที่ชัดเจน P10 ครับในการมีครอบครัวแล้วก็มีลูก	
96	เรื่องเรียนนี่อ้อ มันไม่ท้อจนใจ มันก็ไม่เรียน เจ้าชู้ที่ ไม่ได้หยุด ไม่ได้หยุดกับใคร ไม่ได้หยุดเพื่อใครที่ แล้วผมมาโดนคดีก็มา	96 ไม่ได้เรียนต่อทำให้ไม่ตามรอยมีครอบครัวของตัวเองได้
97	เจอแฟนคนมีที่ มันก็เปลี่ยนทุกอย่าง	96 ความเข้าใจชีวิตทางการมีครอบครัวของตัวเอง
98	อะไรนะพอโดนคดีแล้วอะไรนะ อีกรอบนี้	
99	พอโดนคดีแล้วจะมาเจอแฟนคนมีที่ มันก็หยุดทุกอย่าง ไม่อยาก เขาขอ เขาขอผมอยู่ที่	97-99 ความเปลี่ยนแปลงไปหลังจากได้พบกับคนรัก
100	หมายถึงว่าพอโดนคดีที่เราได้เจอแฟนหรือว่าไง	
101	ใช่ที่	
102	แล้วบุคคลรอบข้างอะครับเขามีส่วนช่วยให้ P10 ได้มีครอบครัวแล้วก็มีลูกนะ	
103	มี	
104	ยังไปครับ	
105	พ่อแม่เขาช่วย พ่อแม่เขาที่อยากให้มีลูก แต่เขาเก็บออกว่ารอให้แฟนเรียนจบ เขาเลยอยากให้...	
106	แฟนเขาอะไรนะ	
107	เขาอยากให้เห็นเรียนจบก่อนครับ เขาเลยอยากให้มีลูก ถ้าแฟนเรียนจบเขาจะให้มีลูก	105-107 การเรียนจบของภรรยาสามารถช่วยให้มีลูกได้
108	แล้วแฟนเขาเรียนอะไรอะ	
109	เรียนอยู่ เขมร เขมร เขมร อ้อ ม. ปี 6 ม. 6 ม. 6 ม. 6	
110	P10 คิดว่าถึงช่วงต่อจะมีส่วนช่วยให้ P10 ได้มีครอบครัวแล้วก็มีลูกนะ	
111	น่าจะมีส่วนนะที่	
112	ยังไปอะ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 10 (ต่อ)

Line	Data	Code
113	ถ้าสิ่งแวดล้อมมันก็ มันก็ไม่อะไรมาหุดเราไม่มีอะไรมาทับ	113 สิ่งแวดล้อมที่ตีทำให้ไม่มีอุปสรรคขัดขวาง
114	P10 คิดว่าสิ่งแวดล้อมที่มีผลกับเราเหมือนกันนะ อ่า แล้วคิดว่าบุคคลรอบข้างเขามีอิทธิพลต่อการมี ความอยากมีครอบครัวแล้วก็	
115	มีลูกของรามา	
116	ไม่ครับ	
117	ไม่มี แล้วจะมีอิทธิพลสำหรับ P10 อะ	
118	หมายถึงตัวผมซึ่งอยากมีไว้เปล่า	
119	มี อยู่ที่ตัว P10 นะอะ	
120	ใช่	
121	แล้ว เห็นบอกว่าอยากปลูกบ้านให้พ่อแม่ด้วย คือยังงัยอ๋	
122	อยาก ให้พ่อแม่อยู่สบาย	
123	แล้ว ตอนนั้นเขาเป็นยังงั้นครับ	
124	ก็อยู่สบาย ออกมาให้เขาอยู่สบาย ไม่อยากให้เขาทำงานหนัก อ้อ ออกให้เขากลับไปอยู่สบายๆ ไม่ต้องกังวลอะ	
125	อยู่ สบายๆ ไรที่มีเป็นหัวใจ	
126	อยู่กับเขา ที่ไม่ต้องทำอะไร ทำแต่มาทำอะไร เพราะตอนนั้นเขาเข่ากันทำ ทำมาทำอะไร ไปไหนเลยที่ ก็เลยเป็นห่วงเขา ออกให้	
127	อยู่แบบนั้นๆ ไม่ต้องทำอะไร ปลูกผักสวนครัวที่	122-127 ต้องการให้ครอบครัวสุขภาพ
128	ก็ คือไม่ต้องไปทำงานหนักเหมือนเดิมอะ	
129	ใช่	
130	อ่า แล้ว P10 คิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เราปลูกบ้านให้พ่อแม่ได้	
131	ตัวเองที่	
132	ยัง งั้น	
133	หาเงินเอง แล้วก็อยู่ด้วยความมุ่งมั่นของตัวเองว่าจะทำได้แหละ ความพยายามจะทำให้ได้แหละ	133 ความมุ่งมั่นช่วยให้เรา ได้เพื่อสร้างบ้านให้ครอบครัว 133 ความพยายามช่วยให้เรา ได้เพื่อสร้างบ้านให้ครอบครัว
134	แล้ว P10 คิดว่าตอนเนี่ยทีม 10 ให้คำแนะนำ ให้คำแนะนำมาทั้งหมดทำไหวครับ	
135	5 ที่ รู้สึก	
136	เพราะ อะไรถึงให้ 5 อะ	
137	เพราะแบบ มันไม่พยายามสุดๆ อะที่ ถ้าออกไปก็จะทำให้ดู เติมที่อะที่	137 มีความตั้งใจในการพยายามหาซ ได้เพื่อสร้างบ้านให้พ่อแม่
138	แต่ ตอนเนี่ยก็ให้ตัวเอง 5 ไร่ก่อนอะ แล้ว P10 คิดว่าอะไรที่มีจะชัดเจนการ จัดขวางเราในเรื่องนี้ครับ	
139	ไม่มี ที่	
140	P10 คิดว่าไม่มีอะ อ่า แล้วบุคคลรอบข้างครับเขามีส่วนช่วยให้เราปลูกบ้านให้พ่อแม่ได้	
141	ไม่มี ตัวเอง	
142	มัน ขึ้นอยู่กับตัว P10 เองอะ	
143	ใช่	141-143 การบรรลุเป้าหมายขึ้นอยู่กับตัวเอง
144	แล้ว คิดว่าสิ่งแวดล้อมรอบข้างจะมีอิทธิพลหรือว่ามีผลมีส่วนช่วยรามา	
145	ไม่มี	
146	ไม่มี เหมือนกันอะ บุคคลอื่นอะเขามีอิทธิพลต่อการที่เราอยากจะปลูกบ้านให้พ่อแม่	
147	ไม่มี ที่	
148	ไม่มี เห็นอะเรื่องนี้ ต้องมาเห็นบอกว่าแล้วมันจะคบเหมือนเดิมในช่วง 1 ปีข้างหน้า อะไรที่ทำให้ P10 ไม่อยากกลับไปคบเหมือน	
149	แบบ เดิมอะ	
150	มันแบบ ก็ไม่ได้ไหมเหมือนว่าเพื่อน ไม่นะที่ มันก็ไปด้วยกัน ละถ้ายังเรียนอยู่มันก็จะเจอแบบสิ่งต่างๆ ที่ และก็ไปทำสิ่งเหมือนเดิม ไร่	
151	ใส่ใจกันเหมือนเดิม ถ้าไปเรียนต่อ ปวส.	150-151 การคบเพื่อนคู่เคียงกันที่คบมาหาก่อนถูกคนขังนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ 151 การกลับไปเรียนต่อ ปวส. นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
152	แล้ว ถ้าเกิดแบบนั้นอะครับ ถ้าแบบนั้นมันเกิดขึ้นอีกจริงๆ P10 จะรู้สึกยังงั้นอะ	
153	เสียใจที่มันเกิดซ้ำ ซ้ำซ้อนอีก ก็จะเสียใจที่มันไม่ได้ทำเพื่อพ่อแม่ ถ้ามันเกิดแบบนั้นอีกมันก็หมดทุกอย่าง	153 รู้สึกเสียใจหากกลับไปกระทำผิด
154	หมด อะไรครับ	
155	พ่อแม่เสียใจ หมดเงินหมดอะไรอะที่	155 ครอบครัวเสียใจหากกลับไปกระทำผิด
156	แล้ว P10 คิดว่าอะไรที่มีจะนำ P10 ให้ P10 กลับไปคบกับเพื่อนกลุ่มเดิมอะครับ	
157	ก็ไม่มี มัน เพื่อนน่าจะดึงไปอยู่กับเพื่อนมันก็ดึงเอาตัวเองให้รอดอะที่ มันแบบ ถ้าเราไปคบแล้วมันก็จะโดน โดน	
158	แบบ โดนอีกสิ่งนั่นแหละ ถ้าเราไปคบเพื่อนมันก็ดึงใจ มีเพื่อน ไปด้วย มันก็ ถ้าไม่มีเพื่อนมันก็แบบ ไปเรียน ปวส. ก็อยู่ในได้มันต้อง	
159	มีเพื่อน แต่อยู่ที่จะมีเพื่อนแบบไหน	157-159 รู้สึกสนใจหากมีเพื่อนในการเรียน ปวส.
160	อ้อ แล้วเพื่อนกลุ่มไหนครับที่ P10 คิดว่า P10 อ่า โดน	
161	เพื่อนกลุ่มที่เรียนดี อะที่ ไม่มีอะไร ไม่ได้ ไรคือแบบ ไม่ได้แรงแล้วเหมือนเด็กช่างอะที่ ก็ไปเข้าเรียนกลับกัน	
162	แล้ว P10 คิดว่าอะไรที่มีจะช่วยให้ P10 รอดพ้นจากการกลับไปคบกับเพื่อนกลุ่มเดิม	
163	ตัวเองที่ อยู่ที่ดีตัวเองอีก	
164	ยัง งั้น	
165	ถ้าเลือกเพื่อนไม่ดีก็จะเป็นเหมือนเมื่อก่อน แต่ถ้าเลือกเพื่อนที่ดีก็ได้	161-165 การเลือกคบเพื่อนที่ดีช่วยให้ไม่กลับไปกระทำผิด
166	ก็ อยู่ที่การเลือกของ P10 อะอะ	
167	ใช่	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 10 (ต่อ)

Line	Data	Code
168	แล้วที่ผ่านมา P10 เคยเป็นแบบนั้นอะ	
169	ใช่	
170	ตอนนั้นเราเลือกยังไม่ครบ	
171	เลือกเพื่อน ไปตามเพื่อน เลือกเพื่อนที่ไม่ดี แล้วก็ เลิกเรียนมาก็ไม่กลับบ้าน ไปออกห้อง แล้วก็ไปอิงกัน ไปไอนี่กัน ไปอิงแล้วก็ไม่ไป	
172	เรื่องกันที่ไม่ได้กลับบ้าน	171-172 การเลือกคนเพื่อนที่ไม่ดีนำไปสู่การกระทำผิด
173	แล้ว P10 คิดว่าบุคคลรอบข้างรับชมมีส่วนช่วยให้เราไม่กลับไปคบเพื่อนกลุ่มเดิมะ	
174	ไม่มี	
175	ไม่มีนะ แล้วอะไรที่มีอะ มีผลต่อ ต่อการกลับไปคบ การไม่กลับไปคบเพื่อนกลุ่มเดิมะ	
176	ตัวเรา คนที่เราเลือก	176 การตามเพื่อนขึ้นกับคู่กับการเลือกของคนเอง
177	อยู่ที่เราเลือกนะ แล้วคิดว่าถึงเวลาอันจะมีส่วนช่วยให้ เรามีส่วนให้เรากลับไปคบเพื่อนกลุ่มเดิมะ	
178	ไม่มี	
179	ไม่มีเหมือนกันนะอะ ถ้า ตอนแรกบอกว่าจะเรียนไม่จบ เพราะอะไรถึงไม่มาเรียนไม่จบ	
180	กลัวว่าจะเรียนไม่จบเพราะเรื่องเื้อ	180 กลัวเรียนไม่จบ
181	ยังไป	
182	เรื่องเรียนที่วิศวะที่ กลัวว่านั้นจะเรียนไม่จบ มันเป็นปัญหา ปัญหาแต่ละวิศวะที่ เจดกันแล้วก็มีอีกกัน กลัวว่านั้นจะไม่ได้อ่านแบบ	
183	รอกาเระกะที่	182-183 ความขัดแย้งระหว่างสถาบันนำไปสู่การเรียนไม่จบ
184	หมายถึงเจอกันแล้วมีกันยังไป	
185	คนละวิศวะที่ วิศวะที่เจอวิศวะที่เหมือนกัน มันก็อาจจะเรียนไม่จบเหมือนกัน ปวช. 1 ที่มันเรียนไม่จบอะที่	
186	หมายถึงปัญหาของแต่ละที่เวลาเจอกันแล้วมันก็จะมีความอย่างนั้น	
187	เวลาเจอกันเพื่อนที่พูดขึ้นมาอีกกัน พอออกมาจากวิศวะที่ก็อิงกันที่ บางทีที่โดนเขิง บางทีที่ไปอิงเขา ตอนกลับมาจะ	
188	เจอตลอด	
189	ก็คือ หมายถึงเจอเหตุการณ์แบบนั้นเหมือนกันอะ	
190	ทุกวันก็ตลอดกัน	187-190 ความขัดแย้งระหว่างสถาบันนำไปสู่การกระทำผิด
191	อ้อ ออ แล้วคิดว่าอะไรที่จะนำไปสู่การเรียนไม่จบของเราะ นอกจากเรื่องที่ยกมาจะเจอเหมือนเจอคู่อริ เจอนคนต่างวิศวะ	
192	ใช่	
193	เรียนไม่จบเพราะ ตัวเราไม่มุ่งมั่นอะที่	
194	ยังไป	
195	ไม่มีความมุ่งมั่นจริงๆ ก็เรียน ไม่จบ	
196	หมายถึงกลัวว่าตัวเองจะไม่มุ่งมั่นพอ	
197	ใช่	193-197 การขาดความมุ่งมั่นทำให้เรียนไม่จบ
198	แล้วคิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เราเรียนจบได้ละ	
199	พ่อแม่ที่	199 มีครอบครัวเป็นแรงผลักดัน
200	ยังไป	
201	เรียนเพื่อให้พ่อแม่ภูมิใจ ให้พ่อแม่ภูมิใจว่าเราเรียนจบ ไม่ต้องงงงสูงก็ได้ งานแม่มีดี เขาบอกว่าไม่ต้องเรียนสูงๆ ก็ได้ให้เรียนจบ	201 การเรียนจะทำให้ครอบครัวภูมิใจ
202	ปวส. แคมป์ที่พอ แล้วก็หางานดีๆ ทำ	202 ต้องการเรียนจบ ปวส. 202 ต้องการมีอาชีพที่มั่นคง
203	แล้วเพราะอะไรถึงอยากทำให้พ่อแม่ภูมิใจอะ	
204	ก็พ่อแม่เขาหวัง เขาอยากให้เราเรียนจบดีๆ อะที่ เขาหวังอยากให้เราเรียนจบสูงๆ	204 ต้องการทำความความคาดหวังของครอบครัว
205	แล้วตัว P10 นะ	
206	คือ	
207	ตัวเราจะ ตัว P10 เนี่ยอยากทำอะไร	
208	อยากเรียน ปวส. ให้จบที่ แล้วที่ทำงานช่วยพ่อแม่	208 ต้องการเรียนจบ ปวส. 208 ต้องการหางานเพื่อหารายได้ดูแลครอบครัว
209	ก็อยากเรียนให้จบเหมือนกันนะอะ เอ แล้ว P10 คิดว่าบุคคลรอบข้างรับชมมีส่วนช่วยให้เรา ออ รอดพ้นจากการเรียนไม่จบ	
210	ไม่มี	
211	ไม่มีนะ แล้วคิดว่าถึงเวลาอันจะมีส่วนช่วย ส่วนช่วยให้เรารอดพ้นจากการเรียนไม่จบ	
212	ไม่มี	
213	แล้วถึงเวลาอันจะมีผลให้เราเรียนไม่จบ มีนะ	
214	ไม่มี	
215	ไม่มีเหมือนกันนะอะ อิม แล้วที่บอกว่าคุณพูดที่ชนะ P10 บอกว่ากลัวว่าโดนจับอีก เพราะอะไรถึงไม่ยอมโดนจับอีก	
216	แบบถ้าไปเรียน ปวส. มันก็เสี่ยงหกปีไปตลอดที่ไม่หกปีก็ระดับที่ สองอย่าง เพราะว่าจะโดนจับเรื่องเป็นเรื่องระดับที่ เพราะผม	
217	เป็นเคยชอบเป็น ชอบเล่นเป็น กลัวว่าจะโดนแบบเดิมอีก	216-217 การพบพหุอาชญาเพื่อป้องกันตัวนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
218	อ่า ก็คิดว่า P10 ก็คิดว่าถ้าเรามีพหุอาชญาพวกนี้จะทำให้เราโดนจับอีกนะ แล้วอะไรที่จะทำให้เราไม่โดนจับอีก	
219	ก็ไม่หก ไม่เสี่ยงพหุอาชญาขึ้น แคมป์ก็จะเสี่ยงต่อตัวเรา	
220	ยังไป	
221	ถ้าเราไม่ได้ทำอะไรไปเลย แล้วเจอที่วิศวะที่หนึ่งที่มาเรา เราที่ไม่มีอะไรสู้ เราก็โดนเขา	219-221 การไปเรียนโดยไม่พหุอาชญาเพื่อลดการถูกสถานอื่นที่ร้าย
222	ก็คือมันก็เสี่ยงตรงนั้นนะ	
223	ใช่ที่	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 10 (ต่อ)

Line	Data	Code
224	แล้วที่ผ่านมานะ ตอนที่เรารู้จักอีกครั้งนี่มันเกิดอะไรขึ้นอะตอนนั้น	
225	คลิสงหรือที่	
226	เหมือนแบบที่ผ่านมาก็เรารู้จักมาครั้งที่สองมันคิดอะไร	
227	ที่วาระระหว่างสถาบันที่ เขาสถาปนาพอดีและก็ไป ไปออกนอก แล้วมาเจอ แล้วก็มาเจอ เขามาเจอเพื่อนผม แล้วที่นี้ก็รับต่อมาไปลงบ้าน	
228	ไม่ถึงบ้าน	
229	อืม ก็คือมันเกิดจากการที่เขายังเพื่อนเรา เราที่เคยไปลงบ้านเขาอะ	
230	ใช่	227-230 ความขัดแย้งระหว่างสถาบันนำไปสู่การกระทำผิด
231	แล้วตอนนั้นจะรับพหุคูณเหตุการณ์ครั้งนี้แล้ว P10 รู้สึกยังไง	
232	เฉยใจที่ พักเบร้งให้ลดทอนมัน เพราะคิดเรายังไม่จายแต่ก็ เราไปลดคิดสองอีก	
233	ก็คือเหมือนเสียใจอะ เสียใจเพราะอะไรอะ	
234	ที่คิดซ้ำซากอะที่ รอบสองแล้วที่ เพราะรอบแรกมัน ไม่ตัดสินใจ คิดแรกยังไม่ตัดสินใจแล้วรับ ผมก็ไปถอดคิดสองอีก เขาก็เลยร้องไห้	232-234 รู้สึกผิดต่อครอบครัว
235	แล้ว P10 คิดว่าบุคคลรอบข้างรับเขาอะมีส่วนช่วยให้ P10 ไม่โดนจับอะ	
236	ไม่มี	
237	ไม่มี แล้วสิ่งแวดล้อมอะมีส่วนช่วยให้ P10 ไม่โดนจับอะ	
238	ไม่มี	
239	แล้วอย่างเงี้ยอะสิ่งแวดล้อมมีส่วนที่จะทำให้ P10 โดนจับอีกครั้งอะ	
240	ไม่มี	
241	ไม่มีเหมือนกันนะอะ แล้ว P10 คิดว่าอะไรที่มันจะทำให้ P10 โดนจับอีกครั้งนี้จะครับ	
242	พทจาวุธปืนที่	242 การพกพาอาวุธนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
243	การพกพาอาวุธอะ	

การระบุรหัสการต่อเติมเรื่องราวผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 10

Line	Data	Code
1	ตัวไม่รู้ว่าออกไปดีจะเจออะไรบ้างแล้วตัวจะอยู่อย่างไรดีอาจจะกังวล	
2	เรื่องของการคบศรั้งของตัวว่าครอบครัวของตัวจะอยู่ยังไงและตัวจะมึนงานทำ	2 กังวลเรื่องความเป็นอยู่ของครอบครัว
3	หรือป่าวกลัวออกมาแล้วไม่มึนงานทำตัวอาจจะไม่มีเงินเลี้ยงครอบครัว	2-3 กลัวไม่มีงานทำ 3 การตกลงทำที่ไม่มีรายได้ดูแลครอบครัว
4	อีกอย่างตัวอาจจะคิดกังวลว่าออกมาตัวจะทำตัวเหมือนเดิมหรือป่าว	
5	ถ้าตัวออกมาแล้วยังทำตัวแบบเดิมๆคนเพื่อนแบบเดิมก็อาจทำให้ตัว	
6	กลับมาใช้ชีวิตเดิมๆในที่คุมประพฤติอีก ตอนออกมาแรกๆตัวอาจ	5-6 การมีพฤติกรรมแบบเดียวกับก่อนถูกคุมขังนำไปสู่วิวัฒนาการถูกจับกุมซ้ำ 5-6 การคบหาเพื่อนกลุ่มเดียวกับที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขังนำไปสู่วิวัฒนาการถูกจับกุมซ้ำ
7	จะอยากดูบุตรหรือกินเบียร์อยู่ หรือยังอยากสนทนอยู่ ก็อาจทำ	
8	ให้ตัวกลับเข้าสู่สังคมได้ถ้าหากตัวยังทำตัวแบบเดิมๆอยู่	7-8 ความรักสนทนนำไปสู่วิวัฒนาการ
9	ออกมาตัวก็คิดว่าจะเปลี่ยนตัวเองให้ดีกว่าเดิมได้หรือป่าวเพราะถ้า	
10	ตัวเปลี่ยนตัวเองไม่ได้ตัวก็จะยังเป็นแบบเดิมเพราะฉะนั้นตัวควรระวังครอบครัว	9-10 การมีพฤติกรรมแบบเดียวกับก่อนถูกคุมขังนำไปสู่วิวัฒนาการถูกจับกุมซ้ำ
11	ศรั้งของตัวเองให้มากกว่า	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 11

Line	Data	Code
1	P11 เขียนเรื่องราวของตัวอึ่งโครรับ	
2	(เขียน)	
3	เราเล่าเรื่องราวของตัวอึ่งโครรับ	
4	กังวลว่าจะกลับไปเป็นแบบเดิมอีก และก็ต้องโดนตำรวจับ อีกครั้งนึง แล้วก็กังวลว่าจะติดปฏิสัยเสียเรื่อยๆ กับรุ่นที่ไม่ได้ เพราะ	4 กลับกลับสู่วงวนของการถูกจับกุมคุมขัง 4 รู้สึกผิดต่อครอบครัวที่ทำให้เสียใจ
5	ออกไปอยู่กับไปอยู่กับสิ่งแวดล้อมเดิมๆ ต้องไปเจอเพื่อนเดิมๆ อีก และก็ต้อง และก็กังวลว่าจะติดปฏิสัยเสียเรื่อยๆ กับรุ่นที่ไม่ได้ เพราะ	
6	มีสิ่งๆ สิ่งๆ ง่ายๆ ถ้าจะห้ามใจไม่ได้ แต่ถ้าออกไปเจอเพื่อนเดิมๆ อีก ก็จะห้ามใจตัวเองได้ และก็จะไม่ทำแบบเดิมอีก แต่ถ้า	5-6 กลับที่ห้ามใจตัวเองไม่ได้เมื่อกลับสู่สิ่งแวดล้อมที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขัง 6 การเลิกคบเพื่อนกลุ่มเดียวกับที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขังช่วยหลีกเลี่ยงการกระทำผิดซ้ำ
7	ออกไปและเจอกับเพื่อนเดิมๆ ก็ต้องห้ามใจตัวเองให้ได้ ถ้าไม่ได้ก็ต้องโดนจับอีก โดนคนอื่นว่าอีก ทำตัวแบบเดิม พ่อแม่ไม่สนใจสอน	7 การไม่สามารถห้ามใจตัวเองได้นำไปสู่วิวัฒนาการถูกจับกุมคุมขัง 7 สังคมเข้าเต็งเมื่อมีผิดพลาด
8	และจะทำงานทำไม่ได้ เพราะมีคดีติดตัวไปสมัครงานที่ไหนก็ไม่มีใครรับ แล้วก็ต้อง และก็ไม่ได้ดูแลพ่อแม่ อีก และก็ไม่มีใคร	8 การมีคดีติดตัวทำให้ไม่สามารถหางานได้ 8 การตกงานทำให้ไม่มีรายได้ดูแลครอบครัว
9	ชอบ ไม่มีใครอยากจะคบ คนที่ติดคุกก่อนเพราะมีแต่คนคิดว่าคนติดคุกเป็นคนที่ทุกคนแหละ ถ้าเป็นคนดีจริงไม่โดนจับหรอก แต่	
10	คนอื่นไม่ได้คิดหรอกว่าคนที่ติดคุกเขาก็เป็นคนดีที่ไม่ไปคนอื่นไม่ได้เสมอไป ทุกคนมีผิดพลาดกันได้ แต่อยู่ที่ตัวมันว่ามีอีกครั้งไหม ถ้า	9-10 ไม่มีใครอยากคบหากับคนที่เคยติดคุก
11	ก็ต้องอย่างก็ต้องยอมรับเองเพราะคนจะมองเราเป็นคนไม่ดี (กตปภาภาเป็นจังหวะขณะเล่า)	7-11 ไม่ต้องการถูกสังคมตราว่าเป็นคนไม่ดี
12	แล้วจากที่ P11 เขียนจะครบ P11 คิดว่าตัวเขารู้สึกอึ้งโครรับ	
13	(เขียน)	
14	เขารู้สึกอึ้งโครรับจากเรื่องราวที่ P11 เขียน	
15	รู้สึก ว่าต่อไปต้องไม่ทำตัวแบบเดิม (กตปภาภาเป็นจังหวะขณะเล่า)	15 มีความตั้งใจในการเปลี่ยนแปลงตนเอง
16	อ่า อันนั้นเขาคิดนะว่าเขาออกไปนี่เขาจะไม่ทำตัวแบบเดิม แล้วคิดว่าเขารู้สึกอึ้งโครรับ	
17	(กตปภาภา)	
18	หมายถึงเขามีความรู้สึกมาจากร่างกายเรื่องราวครบเรียบร้อยแล้ว	
19	รู้สึกครับ	
20	เขารู้สึกเรื่องอะไร	
21	ว่าไม่ ไม่ไปไหน	
22	อะไรที่ทำให้เขาคิดแบบนี้จะครบ	
23	พ่อแม่ครับ	
24	พ่อแม่ยังใจเสีย	
25	พ่อแม่ต้องมาสนใจ ต้องมานั่งคอย เดินร่ำว่าอย่าไปทำสิ่งที่ไม่ดี แล้วก็ทำงานทำไม่ได้ครับ	21-25 รู้สึกผิดต่อครอบครัว 25 การมีคดีติดตัวทำให้ไม่สามารถหางานได้
26	แล้วพอเขาเห็นว่าคุณพ่อคุณแม่เสียใจ ตัวเขารู้สึกอึ้งโครรับ	
27	รู้สึกเสียใจว่าทำไมต้องทำให้พ่อแม่เสียใจด้วย	27 รู้สึกผิดในวันตัวเองที่ทำให้ครอบครัวเสียใจ
28	ตัวรู้สึกเสียใจนะที่ทำให้พ่อแม่เสียใจนะ	
29	ครับ	
30	อ่า แล้ว P11 เคยมีประสบการณ์คล้ายๆ กับตัวนะ	
31	(กตปภาภา)	
32	จากตัว จากที่เรื่อง P11 เขียนจะครบ	
33	เคย	
34	อึ้งโครรับ	
35	ก็ออกไปคนเพื่อนแบบเดิมก็ต้องโดนจับอีก คนรุ่นที่แบบเดิม ไม่เชื่อฟังพ่อแม่	35 การคบเพื่อนกลุ่มเดียวกับที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขังนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ 35 การไม่เชื่อฟังพ่อแม่นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ
36	คบเพื่อนแบบเดิมนี่เพื่อนเป็นอึ้งโครรับ	
37	เสพยาเสพติดครับ แล้วก็ไปลักขโมยเขา เพราะไม่ได้หางานทำ	37 เพื่อนที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขังมีการใช้ยาเสพติด
38	แล้วตอนนั้นลักขโมยไปทำอะไรครับ	
39	เอาไปใช้เงิน	37-39 เคยลักขโมยเพื่อใช้เงิน
40	อ้อ ลักไปใช้เงิน อ่า แล้วจากเรื่อง P11 เขียนจะครบมันมีตรงไหนที่เรื่องของคุณมันต่างกับตัวเราตอนนี้	
41	มีครับ	
42	ตรงไหน	
43	เขา ถึงเขา เขาไม่ได้โดนแบบ คดีแบบผม	
44	อึ้งโครรับ	
45	แบบว่า เขาก็ไม่ติดเพื่อนมากเกินไป ไม่เชื่อฟังพ่อแม่บ้าง	
46	อะไรนะ ไม่ติดเพื่อนมากเกินไปแล้วอะไรนะ	
47	แล้วก็ไม่ เชื่อฟังพ่อแม่บ้างครับ	
48	เขาเชื่อฟังพ่อแม่บ้างนะ	
49	เขาเคยไม่มีรอยสัก ไม่ได้โดนคดีข้อสอง	
50	ก็คือตัวนี้ เขาเชื่อฟังพ่อแม่บ้างแล้วก็ไม่ได้ติดเพื่อนมากนะเขาเคยมีแค่คดีเดียว	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 11 (ต่อ)

Line	Data	Code
51	ใจครับ	
52	มีอะไรที่อยากจะทำเพิ่มเติมเกี่ยวกับคิมะ	
53	ไม่มี	
54	ไม่มีนะ	
55	ครับ	
56	(อธิบายเรื่องการระบุตัวตนที่เป็นไปได้)	
57	อันแรก P11 เขียนว่าอยากเรียนจบ ม.6 เนอะ เพราะอะไรถึงอยากเรียนจบ ม.6 ครับ	
58	จะได้มีวุฒิไปสมัครทหารได้ครับ	58 ต้องการนำวุฒิ ม.6 ไปสมัครทหาร
59	มีวุฒิไปสมัครทหารได้ แล้ว P11 คิดว่าอะไรที่จะช่วยให้จบ ม.6 ได้ครับ	
60	ตั้งใจเรียน ไม่คบเพื่อนที่ไม่ดี	60 การตั้งใจเรียนช่วยให้เรียนจบ ม.6 ได้ 60 การเลิกคบเพื่อนที่ไม่ดีช่วยให้เรียนจบ ม.6 ได้
61	ตั้งใจเรียน ไม่คบเพื่อนที่ไม่ดี เพื่อนที่ไม่ดีก็ยังอะ	
62	เพื่อนที่แบบชวนเราแบบไป เสพยาเสพติด อะไรพวกนี้ครับ (กตปាកกา)	
63	แล้ว P11 คิดว่าที่จะขัดขวางการเรียนจบ ม.6 ครับ	
64	(กตปាកกา)	
65	อะไรที่จะขัดขวางไม่ให้เราได้เรียนจบ ม.6	
66	เพื่อนครับ	
67	ยังใจครับ	
68	แบบ ไปติดเพื่อนจนไม่ คิดถึงการเรียน ไม่คิดถึงเรื่องเรียน	68 การติดเพื่อนขัดขวางการเรียนจบ ม.6
69	แล้วที่ผ่านมา P11 เคยเป็นแบบนี้มาก่อนนะ	
70	เคย	
71	ยังใจครับ	
72	คบเพื่อนมากเกินไป เชื้อเพื่อนมากเกินไปเลยไม่ได้เรียน	
73	เชื้อเพื่อนยังอะ	
74	ติดเพื่อน พูด เพื่อนพูดอะไรก็ฟังครับ	
75	เช่นเขาพูดว่าอะไร	
76	แบบว่า วันนั้นต้องไปเรียนหรือก ะอะไรแบบนี้	
77	เหมือนเขาเคยชวนเราไม่ต้องไปเรียนเหมือนกันไหมะ	
78	ใจครับ	72-78 การติดเพื่อนขัดขวางการเรียนจบ
79	แล้ว P11 คิดว่าบุคคลรอบข้างครับเขามีส่วนช่วยให้เราเรียนจบ ม.6 นะ	
80	มีครับ	
81	ยังใจครับ	
82	พ่อ แม่ และพี่ ย่า	
83	ก็หมายถึงครอบครัวนะ แล้วเขาช่วยเราอย่างไรอะ	
84	แบบไม่มีไปไหนคนเดียวเลยที่ไม่ดีครับ	84 ครอบครัวไม่ให้คบเพื่อนที่ไม่ดี
85	แล้ว P11 คิดว่าสิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยให้เราเรียนจบ ม.6 ไหมครับ	
86	ไม่มีครับ	
87	แล้วคิดว่าบุคคลรอบข้างอะเขามีผลต่อการ การที่เราอยากเรียนจบ ม.6 นะ	
88	ไม่มีครับ	
89	ไม่มีนะ ข้อต่อมาเห็น P11 เขียนว่ามีงานดี ทำ ก็ยังใจครับ	
90	งานที่ ที่มีหัวหน้าดีๆ ทำ ให้ทำ	
91	ยังใจ มีหัวหน้าดีๆ ยังใจ	
92	แบบ เขาไม่ ไม่ตำไม้อะไรครับ	90-92 ต้องการมีหัวหน้างานดี
93	เขาไม่ตำนะ เพราะอะไรถึงอยากมีแบบนี้ล่ะ	
94	มันสบายใจกว่า	94 รู้สึกสบายใจในการทำงานหากมีหัวหน้างานดี
95	อ่า P11 รู้สึกว่าได้ทำงานแบบนี้แล้วสบายใจกว่านะ แล้วคิดว่าอะไรที่จะทำให้ ช่วยให้เรา มีงานดีๆ ทำได้ครับ	
96	เรียนให้จบ เรียนจบให้สูงๆ ครับ	96 การเรียนจบสูงๆ ช่วยให้มีโอกาสที่มั่นคง
97	จบให้สูงๆ จบสูงๆ ยังใจ	
98	เรียนให้จบ ม.6 หรือว่า ต่อไปอีกครับ	
99	ต่อไปอะไร	
100	ต่อแบบ ป ปวส. ครับ	100 ต้องการเรียนจบ ปวส.
101	ต่อหาก ปวส. เนอะ P11 คิดว่าอะไรที่จะขัดขวางการที่เรา ขัดขวางการมีงานดีๆ ทำอะครับ	
102	ไม่มี	
103	ไม่มีนะ แล้วคิดว่าบุคคลอื่นอะครับ รอบข้างเนี่ยเขามีส่วนช่วยให้เรา มีงานดีๆ ทำนะ	
104	มี	
105	ยังใจครับ	
106	แบบ คนแถวบ้านชวนไปทำเสี่ยครับ แบบ และที่เขาชวนเราไป ไปพร้อมเรา อะประมาณเนี่ย	106 บุคคลรอบข้างชวนไปทำงาน
107	คนแถวบ้านชักชวนเราไปทำเนอะ	
108	ครับ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 11 (ต่อ)

Line	Data	Code
109	แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมอะมีส่วนช่วยเราละ	
110	ไม่มีครับ	
111	ไม่มีเนอะ แล้วที่ผ่านมากลับ P11 เคยมีงานที่ P11 รู้สึกว่าดี ๆ นะ	
112	ไม่	
113	ไม่เคยมีเนอะ เห็นบอกอีกข้อหนึ่งว่า P11 อยากเป็นทหารและก็ค่อนข้างกลัว เพราะอะไรครับ	
114	ชอบครับ ชอบเป็นทหารครับ	114 ทหารคืออาชีพที่ปรารถนา
115	ชอบเป็นทหารหรือ เพราะอะไร	
116	เพราะคนที่บ้านที่เป็นผู้ชายเป็นทหารหมดเลยครับ	116 คนในครอบครัวเป็นทหาร
117	อ้อ หรือ ใครบ้างที่บ้านที่เป็นทหาร	
118	พ่อ แล้วก็พี่ แล้วก็พี่เป็นลูกของป้าเจ๊ครับ	
119	แล้วยังไง รู้สึกว่ายังเป็นการเป็นทหาร	
120	พี่เขายกกว่ามันก็ดี แต่ไม่ได้ช่วยแรกๆ ครับ แต่ถ้าคิดโอเค มีกจบแล้วมันก็สบายครับ	
121	ไม่ได้ช่วยแรกๆ คืออะไรครับ	
122	ช่วงแรกๆ มันต้องฝึกใจครับ 3 เดือนแรกต้องฝึกต้องอะไร	
123	ก็รู้สึกเหมือนแบบ เหมือนเชื่อกันที่ต่อกันหรือ	
124	ครับ เพราะตอนแรกที่เขาก็เป็นทหารอยู่	
125	แล้ว P11 คิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เราเป็นทหารได้อะ	
126	พวกพี่ครับ	
127	ยังใจครับ	
128	พี่แล้วก็พ่อ	
129	เขาจะช่วยเราบ้าง	
130	พอเขาเคยเป็นอย่างเจ๊ครับ เขาฝากได้ อะไรก็ได้	126-130 ครอบครัวช่วยฝากเข้าเป็นทหารได้
131	ก็คือฝากเราเข้าไปได้เนอะ แล้ว P11 คิดว่าจะมีอะไรขัดขวางการเป็นทหารของเราละ	
132	มีครับ	
133	อะไรครับ	
134	เพื่อน ๆ และก็ผู้หญิงครับ	
135	เพื่อน ๆ และอะไรนะ	
136	และก็ผู้หญิงครับ	
137	ยังใจอะ	
138	คิดผู้หญิงและไม่อยากไป	134-138 การคิดผู้หญิงขัดขวางการเป็นทหาร
139	ก็คือหมายถึงคิดถึงหญิง แล้วเพื่อนอะ	
140	ก็คิดเพื่อน แล้วก็พวกผู้หญิงเนี่ยครับ ก็เลยไม่อยาก...	134-140 การคิดเพื่อนขัดขวางการเป็นทหาร
141	ก็เลยไม่อะไรนะ	
142	ก็เลยไม่อยากไป	
143	ไม่อยากไป แล้วที่ผ่านมามีคนมีเหตุการณ์แบบนั้นนะ	
144	ไม่มี	
145	หมายถึงเคยมีเหตุการณ์ที่เราคิดเพื่อนและก็ผู้หญิงมากนะ	
146	มี	
147	ยังใจครับ	
148	ก่อนเข้ามา ไม่ฟังที่บ้าน แล้วก็ออกไปอยู่บ้านรุ่นพี่แล้วก็ผู้หญิงครับ	
149	แล้วมันทำให้เกิดอะไรขึ้นอะ	
150	โดนจับครับ	148-150 การคิดเพื่อนนำไปสู่การของการถูกจับกุมคุมขัง 148-150 การคิดผู้หญิงนำไปสู่การของการถูกจับกุมคุมขัง
151	โดนจับ แล้วตอนนั้น P11 รู้สึกยังใจครับ	
152	เสียใจครับที่ไม่ฟังป้าและพี่ที่	152 รู้สึกเสียใจที่ไม่เชื่อฟังครอบครัว
153	แล้ว อ่า P11 คิดว่าสิ่งแวดล้อมอะมีส่วนช่วยให้เราเป็นทหารและเป็นนายสิบนะ สิ่งแวดล้อมรอบข้างอะครับ	
154	ไม่มี	
155	ไม่มีเนอะ อ่า เห็นต่อมาพูดถึงความกลัวว่าเราจะกลัวเรียนไม่จบ ยังใจอะ	
156	คับเพื่อนที่ไม่ดี	
157	แล้วเพราะอะไรถึงอยากเรียนไม่ อ่า ขอโทษครับ แล้วเพราะอะไรถึงไม่อยากที่จะเรียนไม่จบ	
158	คิดเพื่อน	
159	หมายถึงคิดถึงเพื่อนยังใจอะ	
160	คิดเพื่อน เพื่อนชวนไปเที่ยวตอนดึกๆ ครับ และก็ไปอยากคืนไปเรียน	156-160 การคิดเพื่อนขัดขวางการเรียนจบ
161	ไม่อยากคืนไปเรียน อ้อ แล้วอะไรที่ทำให้เรา ที่อยากเรียนให้จบอะครับ	
162	ตัวเองครับ	
163	ยังใจ	
164	(กตปักษ์) ก็อยากเรียนให้จบ แล้วก็จะได้มีงานดี ๆ ทำ	164 การเรียนจบช่วยให้มีอาชีพที่มั่นคง
165	อ้อ อยากเรียนให้จบเพื่อที่จะได้มีงานดี ๆ ทำเนอะ อ่า แล้ว P11 คิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เราอดทนจากการเรียนไม่จบครับ	
166	ไม่มี	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 11 (ต่อ)

Line	Data	Code
167	ไม่มี แล้วที่ผ่านมา โทษนะครับ แล้ว P11 คิดว่าบุคคลรอบข้างครับเขามีส่วนช่วยให้เรารอดพ้นจากการเรียนไม่จบนะ	
168	ไม่มี	
169	ไม่มี แล้วอะไร P11 คิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เรารอดพ้นจากการเรียนไม่จบ	
170	(เรียบ)	
171	หมายถึงอะไรที่จะช่วยให้เราเรียนจบได้ครับ	
172	(กลบปากกา) ก็พี่	
173	พี่อะไรครับ	
174	พี่ก็ฆ่าเขาบอกทำให้เรียนให้จบ	174 ครอบครัวยุติช่วยผลักดันให้เรียนจบ
175	อ่า หมายถึงว่าเป็นพี่ที่ฆ่าเขาออกให้เรียนให้จบนะ แล้วเขาทำอะไรอีกนะ	
176	(กลบปากกา) ไม่มี	
177	แล้วพอเขาออกอย่างนั้น P11 คิดว่าอย่างไรครับ	
178	ก็อยากจะเรียนให้จบ จะได้มีงานดีๆ ทำ เหมือนคนอื่นเขา	178 ต้องการเรียนให้จบเพื่อให้ทำงานที่มีคนเหมือนผู้อื่น
179	เหมือนคนอื่นเขา แล้วเพราะอะไรที่คิดว่าอยากเหมือนคนอื่นเขาอะ	
180	คนอื่นเขามีแบบ มีบ้านมีรถอย่างเงี้ย ถ้าเกิดเราเรียนไม่จบ เราก็จะไม่มีแบบเขา	180 การเรียนไม่จบทำให้ไม่มีบ้านและรถเหมือนผู้อื่น
181	เพราะอะไรถึงคิดแบบนั้นครับ	
182	(กลบปากกา)	
183	เพราะอะไรถึงคิดว่าแบบ คนอื่นเขามีบ้านมีรถใช้ซะ แล้วเพราะอะไรถึงอยากมีแบบนั้น	
184	ก็คนที่บ้านเขามีครับ แล้วคนแถวบ้านเขามี และเราไม่มี เราก็ต้อง...	
185	เราก็ต้องอะไรนะ	
186	เราก็ต้องดูเขารับ ใต้แค่ดู	184-186 ต้องการมีบ้านเหมือนผู้อื่น 184-186 ต้องการมีรถเหมือนผู้อื่น
187	อ้อ เราก็เหมือนไม่ได้ดูตามของเขาอะ แล้วเหมือน P11 บอกว่าต่อมากลัวว่าจะกลับไปเจอสังคมแบบเดิม คือยังใจครับ	
188	แบบ สังคมแบบยาเสพติด อะไรพวกนี้ครับ (กลบปากกาขณะเล่าเรื่อง)	188 กลัวกลับไปเจอสิ่งแวดล้อมที่มียาเสพติด
189	แล้วอะไรที่ทำให้เราไม่ออกไปเจอสังคมแบบเดิม	
190	กลัวจะไปเป็นเหมือนเดิม กลัวจะโดนจับเข้าคุกอีก	190 กลัวกลับไปสู่วิถีของการถูกจับกุมคุมขัง
191	กลัวโดนจับเข้าคุกข้างในอีกนะ แล้ว P11 คิดว่าอะไรที่จะทำให้เราไปเจอกับแบบเดิมครับ	
192	ต้อง...(กลบปากกาขณะเล่าเรื่อง)	
193	อะไรนะ	
194	ย้ายไปอยู่ที่อื่น	
195	ที่อยู่อีกรอบ เมื่อก่อนไม่ได้ยิน	
196	ย้ายไปอยู่ที่อื่นครับ	194-196 การย้ายที่อยู่ช่วยให้ห่างไกลจากสังคมที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขัง
197	ย้ายไปอยู่ที่อื่น อ่า หมายถึงอันนี้เป็นสิ่งที่ช่วยให้เราไม่ได้เจอคนแบบเดิมอะ อิม แล้วที่ผ่านมาระครับ P11 เคยมีประสบการณ์แบบนั้นะ	
198	ที่กลับไปแล้วเจอสังคมแบบเดิมครับ	
199	มี	
200	แล้วตอนนั้นเกิดอะไรขึ้น	
201	เจอพี่รุ่นพี่	
202	อะไรนะ	
203	เจอพี่รุ่นพี่ที่มาถามถึงไปครับ	201-203 เจอพี่รุ่นพี่ที่มาถามถึงไปทำให้กลับไปทักสู้สังคมเดียวกันที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขัง
204	เจอพี่รุ่นพี่ที่มาถามไป อิม แล้ว P11 คิดว่าสิ่งแวดล้อมอะมันมีส่วน มันจะมีส่วนช่วยให้เราไม่กลับไปเจอสังคมแบบเดิมะ	
205	มี	
206	ยังใจครับ	
207	คนแต่เพื่อนดีๆ หาเพื่อนที่ดี และทำคนที่ดี ไม่ไปคบคนที่เสพยา (กลบปากกาขณะเล่าเรื่อง)	207 การคบเพื่อนที่ดีช่วยให้ห่างไกลจากสังคมที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขังได้
208	แล้วเพื่อนที่ดีนี่เป็นยังไงอะ	
209	ตั้งใจเรียน ช่วยแบบเราได้ เราปรึกษาเขาได้ครับ	209 เพื่อนที่ดีช่วยให้คำปรึกษาได้
210	อิม อ่า แล้วบุคคลรอบข้างครับเขามีอิทธิพลอะต่อเรื่องนี้	
211	ไม่มี	
212	ไม่มีนะ เห็นข้อสุดท้าย P11 บอกว่ากลัวว่าจะต่อนายสิบไม่ได้ คือยังใจครับ	
213	เรียนไม่จบครับ	213 กลัวเรียนไม่จบ
214	กลัวเรียนไม่จบ แล้วอะไรที่ทำให้เรากลัวว่าเราจะต่อนายสิบไม่ได้อะ	
215	เรียนไม่จบ สอบไม่ผ่าน	215 กลัวสอบนายสิบไม่ผ่าน
216	อ่า สอบไม่ผ่าน แล้ว P11 คิดว่าอะไรที่จะนำไปสู่การที่เราจะต่อนายสิบไม่ได้ นอกจากการเรียนไม่จบ	
217	ไม่สนใจครับ	
218	ไม่สนใจ ไม่สนใจอะไรครับ	
219	ติด ติดเพื่อน ไม่สนใจ	219 การติดเพื่อนขัดขวางการเป็นนายสิบ
220	อ้อ การติดเพื่อนและการไม่สนใจนะ แล้ว P11 คิดว่าอะไรที่มีส่วนช่วยให้เราต่อนายสิบได้	
221	ก็หา หาแบบเพื่อนที่ดีครับ	221 การคบเพื่อนที่ดีช่วยให้เป็นนายสิบได้
222	หมายถึงมีการคบเพื่อนที่ดีจะช่วยให้เราในเรื่องนี้แหละ แล้วที่ผ่าน อ่า บุคคลรอบข้างครับเขามีส่วนช่วยให้เรารอดพ้นได้นะ	
223	ไม่มี	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 11 (ต่อ)

Line	Data	Code
224	ไม่มี สิ่งแวดล้อมมีส่วนช่วยนะ	
225	ไม่มี	
226	แล้วอย่างนี้บุคคลอื่นเขามีอิทธิพลต่อการที่เราจะต่อนายสิบไหมะ	
227	มีครับ	
228	ยังไงครับ	
229	พวกนายครับ	
230	นายยังง	
231	ช่วย ช่วยแบบ ช่วยให้เราสอบได้	229-231 พี่หน้าช่วยให้สอบนายสิบผ่าน
232	พวกนายช่วยให้เราสอบได้เนอะ	
233	ครับ	
234	แล้วนอกจากนายครับ P11 คิดว่าอะไรที่มันจะมีอิทธิพลต่อการต่อนายสิบของเรา	
235	ไม่มี	
236	ไม่มีเนอะ	

การระบุรหัสการต่อเติมเรื่องราวผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 11

Line	Data	Code
1	คิดว่าน่าจะกลับไปทำแบบเดิมอีกและก็จะโดนตำรวจจับอีกครึ่งหนึ่ง และก็ต้องจากพ่อแม่และพี่	1 กลับกลับสู่รณของการถูกจับกุมซ้ำ
2	กับแม่ต้องเสียใจอีก เพราะออกไปต้องกลับไปอยู่กับสิ่งแวดล้อมเดิมๆต้องไปเจอ	1-2 ไม่ต้องการทำให้ครอบครัวเสียใจอีก
3	เพื่อนเดิมๆอีกและก็จะประหลาดใจกับเพื่อนที่ไปไม่ได้ เพราะมีสิ่งเลวร้ายอยู่	
4	กลัวจะห้ามใจตัวเองไม่ได้ แต่ถ้าออกไปแล้วไม่เจอเพื่อนเดิมๆอีกก็จะห้ามใจตัวเองได้	3-4 กลัวห้ห้ามใจตัวเองไม่ได้เมื่อกลับสู่สิ่งแวดล้อมเดิม
5	และก็จะไม่ทำแบบเดิมอีก แต่ถ้าออกไปและเจอกับสิ่งเดิมๆก็ห้ามใจตัวเองให้	5 การเลิกคบเพื่อนกลุ่มเดิมช่วยหลีกเลี่ยงการกระทำผิดซ้ำ
6	ได้ถ้าไม่ได้ก็ต้องโดนจับอีกโดนคนอื่นว่าอีกทำตัวแบบเดิมพ่อแม่ไม่สั่งไม่สอน	6 การไม่สามารถห้ามใจตัวเองได้นำไปสู่รณของการถูกจับกุมซ้ำ 6 สังคมเข้าเดิมเมื่อผิดพลาด
7	และจะทำงานทำไม่ได้เพราะมีคดีติดตัวไปสมัครงานที่ไหนก็ไม่มีใครรับและกินไม่ได้	7 การมีคดีติดตัวทำให้ไม่สามารถทำงานได้
8	ดูพ่อแม่อีก และก็ไม่ใคร่ขอไปใคร่ยกยอกกับคนที่ติดคุกหรือเพราะมีแต่คนคิดว่า	7-8 การคงงานทำไปไม่มีรายได้ดูแลครอบครัว 8 ไม่มีใครยกยอกคนไหนที่ติดคุก
9	คนติดคุกเป็นคนที่ทุกคนและถ้าเป็นคนจริงๆไม่โดนจับหรอก แต่คนอื่นไม่คิดหรอกว่าคน	
10	ที่ติดคุกทำไปเป็นคนที่ไม่ได้ใจคนไม่ได้เสียใจไป เพราะทุกคนมีดีเหมือนกันได้	
11	แต่อยู่ที่เห็นว่าวิธีครั้งแรกก็ดูอย่างเรียบร้อย เพราะคนจนจะจนเป็นคนที่	9-11 ไม่ต้องการถูกสังคมตีตราว่าเป็นคนไม่ดี

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 12

Line	Data	Code
1	แล้ว P12 เล่าเรื่องราวของตัวต่อไปยังใคร	
2	เออ	
3	P12 เล่าเรื่องราวของตัวต่อไปยังใคร	
4	ก็ หลังจากได้รับการปล่อยตัวออกไป มันคือการที่ผม ได้กลับออกไปดูแลครอบครัวและได้อยู่กับครอบครัว และได้อยู่ในที่เรารู้จัก	4 ต้องการกลับไปดูแลครอบครัว 4-5 ไม่ต้องการกลับไปดูแลครอบครัว
5	ถ้าผมได้รับการปล่อยตัวออกไป ผมก็จะไม่ทำผิดอีก เพื่อจะได้ไม่ให้พ่อแม่และครอบครัวเสียใจอีก เพื่อที่จะไม่ให้คนอื่นมาดูถูกเราว่า	5 ไม่ต้องการทำให้ครอบครัวเสียใจอีก
6	เรานั้นเป็นคนไม่ดี แล้วผมก็จะทำให้พ่อแม่ภูมิใจในตัวผม แล้วผมก็จะทำให้ใครหลายคนเห็นว่าผมนั้นเสี่ยงต่อครอบครัวได้ โดยที่ผม	5-6 ไม่ต้องการถูกผู้อื่นดูถูก 6 ต้องการทำให้ครอบครัวภูมิใจ 6 ต้องการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น
7	หาเงินจากงานที่สุจริต โดยที่ไม่ได้ไปยุ่งกับยาเสพติดอีก	7 ต้องการหารายได้เพื่อดูแลครอบครัวด้วยอาชีพสุจริต
8	อิม แล้วเรารู้สึกว่าเรารู้สึกยังงั้นอะครับ จากเรื่องราวที่เราเล่า	
9	จากที่ได้เขียนไว้ครับ	
10	จากที่ P12 เขียนไว้	
11	เขาน่าจะรู้สึก รู้สึกภูมิใจในตัวผมมากกว่าครับที่	
12	ภูมิใจยังงั้นอะ	
13	ก็เราทำได้ เราได้รับการปล่อยตัวไป เราก็จะได้ไปทำอะไรหลายๆ อย่างให้พ่อแม่ และกับคนอื่นภูมิใจในตัวเรา และเสี่ยงดูเขาได้ครับ	11-13 ภูมิใจในตัวผมที่สามารถดูแลครอบครัวได้ 13 การดูแลครอบครัวได้จะทำให้ครอบครัวภูมิใจ
14	อ้อ แล้วเราเคยมีประสบการณ์คล้ายๆ กับตัวนะ	
15	เคยครับ	
16	เคยยังงั้นอะครับ	
17	ก็ ผมแบบว่า เราถูกจับตอนเรายังเรียนเรารู้ ไม่ได้สนใจพ่อแม่หรือว่าใครเลยครับ	17 ก่อนถูกคุมขังไม่สนใจพ่อแม่
18	ครับ	
19	พอเราได้เข้ามาอยู่ข้างในนี่แล้วเรารู้สึกอะไรหลายๆ อย่างที่ทำให้เรารู้สึกได้ว่า การ เวลาที่พ่อแม่สอนเราอะไรๆ นั้นมัน มันเป็นเรื่องจริง	
20	อะเรารู้สึกครับ	19-20 ความคิดเปลี่ยนไปหลังจากถูกคุมขัง
21	เรื่องจริงยังงั้น	
22	คือ ไม่ใช่เรารู้สึกเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อที่ไม่ให้เรารู้สึกหรือต้องใช้ชีวิตอะไรอย่างนี้ ให้อยู่ข้างนอกกับเขาแบบสบายๆ อยู่เป็นครอบครัว	22 การยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดทำให้ถูกจับคุมขัง 22 การถูกจับคุมขังทำให้ต้องอยู่ห่างจากครอบครัว
23	อ่า (อธิบายเรื่องการระบุตัวตนที่เป็นไปได้)	
24	เห็นบอกว่าชื่อแรกที่เราอยากจะทำหรืออยากจะเป็นในหนึ่งปีข้างหน้าก็คือ สิ่งแรกที่เราอยากจะทำคือการทำให้พ่อแม่ภูมิใจในตัวเรา	
25	เพราะอะไรอยากเป็นอย่างนั้นอะครับ	
26	ได้สิ่งดูเขาอย่างงั้นอะครับ เพราะที่ผ่านมามีอะไรหลายๆ อย่างที่ไม่ดีทำให้เขาภูมิใจเลยครับ เลยออกไปแบบ ทำสิ่งแบบนี้ครับ	26 ก่อนถูกคุมขังไม่สนใจครอบครัว 26-27 การดูแลครอบครัวจะทำให้ครอบครัวภูมิใจ
27	ให้เขาภูมิใจในตัวเรา	
28	แล้วเพราะอะไรถึงอยากให้เขาภูมิใจในตัวเราอะ	
29	เพราะ ที่ผ่านมามีคนที่เป็นคนที่ดีรับมาตลอดครับ	
30	ครับ	
31	ทำเขาเสียใจ ทำให้เขาต้องให้อะไรประมาณนี้ครับ	29-31 รู้สึกผิดต่อครอบครัว
32	อิม แล้ว อ่า คิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เขาภูมิใจในตัวเราได้อะครับ	
33	การได้เลี้ยงดูเขาครับ	33 การดูแลครอบครัวจะทำให้ครอบครัวภูมิใจ
34	การได้เลี้ยงดูเขา มีอย่างอื่นอีกอะ	
35	ก็ มีครับ	
36	อะไรครับ	
37	เราไม่ต้อง เราไม่กลับไปยุ่งกับยาเสพติด และทำงานที่สุจริต แล้วกลับมาเลี้ยงดูเขาครับ	37 การไม่กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดจะทำให้ครอบครัวภูมิใจ 37 การมีอาชีพที่สุจริตจะทำให้ครอบครัวภูมิใจ
38	อิม แล้วคิดว่าอะไรที่จะขัดขวางไม่ อ่า ขัดขวางเราในเรื่องนี้มีบ้างอะ	
39	มีครับ	
40	อะไรครับ	
41	โอ สภาพแวดล้อมสังคมต่างๆ ครับ ที่กลับไปว่า กลับว่าจะกลับไปยุ่งกับยาเสพติดอีก เพราะเจอแบบสังคมเดิมๆ เพื่อนแบบเดิมๆ อะไร	41 กลับว่าจะกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
42	ประมาณนี้ครับ	41 42 การอยู่ในสังคมเดียวกับที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขังขัดขวางการทำให้ครอบครัวภูมิใจ
43	สังคมเดิมๆ เป็นยังงั้นอะ	
44	คือ เราหันไปทางไหนเราก็เจอแต่คนที่เขาใช้ยาเสพติด ประมาณนี้ครับ	44 สังคมที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขังเต็มไปด้วยผู้ใช้ยาเสพติด
45	แล้วเพื่อนใหม่ๆ นี่เป็นยังงั้นอะครับ	
46	เขาก็ เป็นคนที่มีแบบว่า ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดแบบทุกคนนี่ครับ	46 เพื่อนที่เคยคบหาตอนถูกคุมขังมีการใช้ยาเสพติด
47	อ่า แล้วที่ผ่านมามีเพื่อนเราออกไปแล้วครั้งหนึ่งใช้ไหมครับ แล้วมัน เคยมีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นนะ เหตุการณ์ที่เหมือนแบบเรา	
48	ออกไปแล้วเราทำให้เขาภูมิใจในตัวเราได้อะครับ	
49	ไม่เคยเข้า ฟังเข้ามาตอนนี้	
50	ฟังเข้ามาตอนนี้ อ่า แล้วที่ผ่านมามีเพื่อนเคยมีเหตุการณ์ที่ทำให้เขาภูมิใจในตัวเราอะ	
51	ไม่มีครับ เพราะว่าตอนที่โดนจับครั้งแรกปะกัน เขาก็ปะกันไป แล้วก็กลับไปทำแบบเดิมๆ อีก เขาไม่ค่อยภูมิใจ	51 การกระทำผิดซ้ำทำให้ครอบครัวไม่ภาคภูมิใจ
52	เขาไม่ค่อยภูมิใจอะ เอ แล้วเรารู้สึกว่าครอบครัวจะอะครับเขาจะมีส่วนช่วยให้เรา อ่า ทำให้ครอบครัวภูมิใจในตัวเราได้ไหมครับ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 12 (ต่อ)

Line	Data	Code
53	ได้ครับ	
54	ยังใจ	
55	ก็คือหลักดันให้เราไปยุ่งกับเพื่อนกลุ่มเดิม และให้เราหลีกเลี่ยงแบบสังคมเดิมๆ อย่างใจครับ	55 บุคคลรอบข้างผลักดันให้ไม่คบหากับกลุ่มเพื่อนที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขัง 55 บุคคลรอบข้างผลักดันให้ไม่อยู่ในสังคมที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขัง
56	อืม แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมอะจะมีส่วนช่วยเราที่ช่วยเราในเรื่องนี้ละ ที่ทำให้ครอบครัวภูมิใจครับ	
57	สิ่งแวดล้อม ไม่แน่นอนใจครับ	
58	หมายถึงว่าสิ่งแวดล้อมรอบข้างเราจะมีส่วนให้เราสามารถเป็นคนที่ทำให้พ่อแม่ภูมิใจได้ไหม	
59	เออ ไม่	
60	หมายถึงไม่น่ามีหรือไม่เข้าใจครับ	
61	ไม่เข้าใจครับ	
62	ไม่เข้าใจจริง หมายถึงว่าสิ่งแวดล้อมรอบตัวเราละครับ ถ้าตอนที่เรากลับไปนะ มันจะมีส่วนช่วยให้เราเป็นคนที่เหมือนทำให้	
63	พ่อ สามารถทำให้พ่อแม่ภูมิใจในตัวเราได้ไหม	
64	มี	
65	ยังใจครับ	
66	คือ คือไม่อยู่สภาพแวดล้อมเดิมๆ ครับ	66 การออกจากสภาพแวดล้อมที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขังช่วยทำให้ครอบครัวภูมิใจได้
67	ก็หมายถึงว่าถ้าไปอยู่ในสภาพแวดล้อมๆ เดิมอะมันอาจจะทำให้เราทำสิ่งไม่ได้	
68	ใช่	
69	แล้วคิดว่าบุคคลรอบข้างครับเขามีอิทธิพลต่อการที่เราอยากจะทำให้พ่อแม่ภูมิใจไหม	
70	ก็มีครับ	
71	ยังใจครับ	
72	เขาก็ผลักดันให้เราไปยุ่งกับสังคมๆ บังคับเรา ให้เราไม่ ไม่แบบ ไม่กลับ ไปยุ่งกับเพื่อนกลุ่มเดิม	72 บุคคลรอบข้างผลักดันให้ไม่คบหากับเพื่อนกลุ่มเดียวกับที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขัง
73	โอเค ข้อต่อมาละ เห็น P12 บอกว่าสิ่งที่สองที่มันอยากจะทำคือ ได้ทำงานสุจริตโดยที่ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	
74	ครับ	
75	เพราะอะไรถึงอยากเป็นแบบนี้ล่ะครับ	
76	เพราะ ไม่ดีไปหลบหนีหรือว่าชุกช่อน หนีตำรวจจะอย่างไรครับ คือเราได้ทำงานสุจริตครับ	76 ต้องการมีอาชีพที่สุจริตที่จะไม่ต้องหลบหนีตำรวจ
77	อืม แล้ว หมายถึงว่าแล้วอะไรอะครับที่จะช่วยให้เราเริ่มมีงานที่สุจริตได้และไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	
78	ครอบครัวครับ	
79	ยังใจครับ	
80	ก็คือ เรามองครอบครัว เราอยากทำเพื่อครอบครัว เราไม่ต้องกลับไปยุ่งกับสังคม เราทำงานสุจริตกลับบ้านอะไรประมาณนี้ แล้วก็	
81	เลี้ยงครอบครัวครับ พูดง่ายๆ คือทำเพื่อครอบครัวครับ	78-81 มีครอบครัวเป็นแรงผลักดัน
82	ทำเพื่อครอบครัวนะ แล้วคิดว่าอะไรที่จะชัดเจนให้เราไม่มีงานที่สุจริตและไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดครับ	
83	ชัดเจนว่าจะเก็บกลุ่มเพื่อนครับ	
84	ยังใจครับ	
85	ก็คือเพื่อนชักชวนอะไรอย่างนี้ครับ ให้เราไปทำสิ่งเดิมๆ	83-85 เพื่อนชักชวนให้กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
86	ก็คือเพื่อนอาจจะเข้ามาชักชวนเราได้เนอะ แล้วก็ผ่านมารับเราเคยมีงานที่สุจริตโดยที่ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดละ	
87	เคย	
88	เคย ตอนนั้นทำอะไรครับ	
89	ก็เป็นขายผลไม้ครับ	
90	ขายผลไม้	
91	แล้วก็ไปชนผลไม้	89-91 เคยทำงานขายผลไม้
92	แล้วตอนนั้นทำแล้วเป็นยังไงบ้างครับ	
93	รู้สึกดี	
94	รู้สึกดีใจอะ	
95	ก็คือ เราทำเสร็จเราได้เงินที่สุจริต เราไม่ต้องไปอยู่หลบๆ ซ่อนๆ อะไรเงี้ยครับ เราไปไหนมาไหนเราก็ไม่กลัวครับ	93-95 รู้สึกที่ได้ทำงานที่สุจริต
96	ไม่กลัวนะ แล้วบุคคลรอบข้างอะครับเขาจะมีส่วนช่วยให้เราเริ่มงานที่สุจริตที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดได้มะ	
97	ได้ครับ	
98	ยังใจครับ	
99	ก็คือ ถ้าอย่างเดิมครับ แบบบังคับเราครับ ผลักดันเราไม่ให้เราอยู่กับตรงนั้นครับ	99 บุคคลรอบข้างช่วยผลักดันให้ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
100	ก็คือผลักดันเราไม่ให้เรายุ่งเกี่ยวกับตรงนั้นนะ แล้วคิดว่าสิ่งแวดล้อมอะมีส่วนช่วยเราในเรื่องนี้ละ	
101	มีครับ	
102	ยังใจครับ	
103	ก็เหมือนเป็น ไม่อยู่ที่เดิมๆ ครับ เหมือนเราไม่อยู่กับสภาพแวดล้อมเดิมๆ ครับ ถ้าเราอยู่ตรงนั้นเราก็จะเป็นเหมือนเดิมครับ	103 การอยู่สภาพแวดล้อมเดียวกับที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขังนำไปสู่การกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
104	อ่า แล้วเห็นบอกต่อมาว่าสิ่งที่สามสิ่งทีผมอยากจะเป็นคือการได้เป็นนายตัวเองโดยไม่ต้องเป็นลูกน้องใคร เพราะอะไรถึงอยากเป็นแบบนี้ล่ะครับ	
105	เพราะว่า การที่เราเป็นลูกน้องเขารึก็ได้อยู่ในกฎเกณฑ์ของเขาครับ คือ แบบว่ายังไม่อะ อยู่ในกฎเกณฑ์ของเขาแบบว่า เราไม่ชอบ	
106		

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 12 (ต่อ)

Line	Data	Code
161	ก็คือ กังวลจะทำผิดอีก คือ ผมก็ต้องออกไปแล้วก็ไปเจอกับเพื่อนเดิมๆ อะไรๆครับ เราคงจะไปยุ่งอีกแล้วก็โดนจับอีก ถ้าเราไม่ย้ายที่	
162	อยู่ครับ	161-162 การอยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกับที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขังนำไปสู่รั้ว วนของการถูกจับกุมซ้ำ
163	P12 ก็คิดว่าเนี่ยมันมีผลต่อเราอะ	
164	ครับ	
165	แล้วคิดว่าอะไรที่จะช่วยให้เรารอดพ้นจากการฉ้อโกงนี้ได้ จากการไม่กระทำผิดอีก	
166	การเปลี่ยนเพื่อนเป็นเพื่อนกลุ่มใหม่ เปลี่ยนสภาพแวดล้อมใหม่ๆ	166 การค้นหาเพื่อนที่ต่างจากที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขังช่วยป้องกันการหลบ กลับไปกระทำผิด 166 การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต่างจากที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขังช่วยป้องกัน การหลบกลับไปกระทำผิด
167	มันมีอย่างอื่นอีกนะที่นอกจากเพื่อนกับสภาพแวดล้อมอะครับ	
168	ไม่มีครับ	
169	มีแค่นี้แหละ	
170	ใช่	
171	เอ แล้วคิดว่าบุคคลรอบข้างเขามีส่วนช่วยให้เรารอดพ้นจากสิ่งนี้มะ	
172	มี	
173	ยังไรครับ	
174	ก็ให้เรารู้ที่ใหม่คนเพื่อนกลุ่มใหม่ ไม่อยู่ที่เดิมๆ	174 บุคคลรอบข้างผลักดันให้เราหันเหไปหาเพื่อนที่ต่างจากที่เคยคบหาก่อนถูก คุมขัง 174 บุคคลรอบข้างช่วยผลักดันให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต่างจากที่เคยอยู่ ก่อนถูกคุมขัง
175	ก็คือเป็นคนพาเราออกมาจากที่เดิมๆ อะ	
176	ครับ	
177	แล้วสิ่งแวดล้อมอะ สิ่งแวดล้อมใหม่ๆ มันมีส่วนช่วยในเรื่องนี้มะ	
178	มีครับ	
179	ยังไม่มั่ง	
180	ก็คือเราได้เจอสภาพแวดล้อมใหม่ๆ เจอผู้คนแบบใหม่ๆ ได้เจอเพื่อนกลุ่มใหม่ๆ ที่เขาไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	
181	อืม แล้วมันจะส่งผลต่อตัวเรายังไงครับ	
182	ก็มันส่งผลให้เราไปกระทำผิดอีก ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก ส่งผลให้เราได้ทำงานที่สุจริต	180-182 การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต่างจากที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขังทำให้ไม่ หลบกลับไปกระทำผิด 182 การอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต่างจากที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขังช่วยให้มีอาชีพ ที่สุจริต
183	แล้วเห็นบอกว่าชื่อสามคือ ก่อการที่ถูกควบคุมตัวและได้อยู่ และอยู่ในกฎเกณฑ์แบบนี้ คือยังไรอะครับ	
184	คือ เราถูกควบคุมตัวที่เราไม่ตั้งใจ อยู่ในกฎเกณฑ์ของเราทำอะไรที่เราทำไม่ได้	
185	ทำอะไรไม่ได้ยังไง	
186	คือ กฎเกณฑ์ของเขาที่ด้านรายละเอียดกับคนอื่นเราก็โดนกระทำ โดนลงโทษ เลยก้อครับ	184-186 ไม่ต้องการอยู่ในกฎของสถานที่คุมขัง
187	อ้อ แล้วคิดว่าอะไรที่มันจะ จะนำไปสู่สิ่ง ความกลัวครั้งนี้อีกอะครับ	
188	ก็คือเราทำตัวดีและไม่ยุ่งกับใคร ไม่ทะเลาะกับใคร อะไรประมาณนี้	188 การมีความประพฤติดีช่วยให้รอดพ้นจากการอยู่ในกฎของสถานที่คุมขัง
189	หมายถึงยังไร หมายถึงว่าอันนี้จะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้เรารอดพ้นจากครั้งนี้มะ	
190	ใช่ครับ	
191	อ้อ แล้วอะไรที่มันจะทำให้เรากลับมาสู่ครั้งนี้อีกอะ	
192	ก็มันจะเป็นเพื่อน	
193	ยังไร	
194	เพื่อน แบบ ถ้าแบบเพื่อนมีปัญหาเราต้องช่วยเพื่อน	
195	ยังไรเพื่อนมีปัญหา	
196	ถ้ากลับมาปัญหาที่อีกจะครับ แบบว่า ก็กลัวว่าเราจะทำผิดอะไร	
197	ไม่เข้าใจอะ แบบนี้หมายถึงเพื่อนมีปัญหา เพื่อนมีปัญหาอันนี้	
198	ผมคิดว่าเพื่อนมีปัญหาใจใหม่ครับ เราก็ต้องไปช่วยเพื่อน เราก็ต้องไปเจอทนายของเขาคครับ	
199	อ้อ หมายถึงเพื่อนที่นี้หรือ	
200	ใช่ครับ	
201	อ้อ แล้วเพื่อนเขาจะมีปัญหาอันไรอะครับ	
202	ก็เหมือน สมมติก็เหมือนมีปากเสียงกันอะไรอย่างนี้ครับ แล้วเพื่อนมีปัญหาเราก็ต้องช่วยเพื่อน เราก็คงว่าเราจะโดนลงโทษครั้งนี้	
203	แล้วมันเคยมีเหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นมะ	
204	เคยครับ	
205	แล้วมันยังไรอะครับ	
206	แบบ เพื่อนเขามีปัญหาเราเข้าไปช่วยเขา แล้วเราก็โดนลงโทษ	
207	โดนลงโทษยังไรอะ	
208	โดนตัด ตัดสั้น สดสั้น หมกสิทธิต่างๆ	
209	ก็เหมือนตัดสิทธิตัดโอกาสบางอย่างของเราออกไปอะ	
210	ใช่ ไม่ได้คุยกับครอบครัว ไม่ได้เจอใครครับ	

การระบุรหัสการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 12 (ต่อ)

Line	Data	Code
211	แล้วคอนั้นเหตุการณ์นั้นจะรับมันทำให้เรารู้สึกยังไงอะ	
212	รู้สึกว่ามันเข้าไปยุ่งเราไม่น่าเข้าไปทำเลย เรารู้ของเรารู้ว่า เราช่วยห้ามเขาดีกว่า แบบเราไม่น่าไปลงมือเลย เราช่วยห้าม	192-212 การเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับปัญหาของเพื่อนที่ถูกคุมขังด้วยกันนำไปสู่การถูกลงโทษ
213	เขาแล้วบอกเจ้าหน้าที่ดีกว่า	
214	แล้วมันเคยมีเหตุการณ์แบบนั้นเกิดขึ้นอีกรอบมะ	
215	ไม่เคยครับ	
216	ยังไม่เคยมีเกิดขึ้นนะอะ แล้วคิดว่าบุคคลรอบข้างจะครับเขาจะมีส่วนช่วยให้เรา อ่า เราพ้นจากความกลัวครั้งนี้	
217	(เสียง)	
218	การที่ถูก ความกลัวที่ว่าถูกคุมขังไว้อยู่ในกฎเกณฑ์อะครับ	
219	คนรอบข้างหรือครับ	
220	อืม	
221	ก็อาจจะครับ	
222	เข้าใจ	
223	ก็แบบ มีเพื่อนบางคนมาบอกว่า ให้เราทำตัวๆ เราจะไม่ได้ต้องมา ถูกลงโทษหรือว่าต้องมาใช้โดนกฎเกณฑ์ของที่นี่ครับ	219-223 เพื่อนช่วยเตือนสติให้ระมัดระวังตัวเพื่อป้องกันการถูกลงโทษ
224	อืม ก็คือหมายถึงว่ามีเพื่อนเตือนเราเรื่องนี้อยู่เนอะ	
225	ครับ	
226	เอ แล้วสิ่งแวดล้อมมันมีส่วนช่วยเราอะ	
227	ไม่ครับ	
228	ไม่มีหรือ	
229	ไม่น่ามีครับ	
230	ไม่น่ามีเนอะ	

การระบุรหัสการต่อเติมเรื่องราวผู้เข้าร่วมวิจัยคนที่ 12

Line	Data	Code
1	อีกไม่ถึงปีผมก็จะได้รับการปล่อยตัวจากการควบคุมตัวในศูนย์ฉีก	
2	อาจมีหลายอย่างที่ผมก็กังวลและกลัว แต่มีบางสิ่งบางอย่างที่ผมอยากจะทำ	
3	หลังจากที่ผมได้รับการปล่อยตัวออกไป นั่นคือการที่ผมได้กลับไปดูแลครอบครัว	3 ต้องการกลับไปดูแลครอบครัว
4	และได้อยู่กับครอบครัว และได้อยู่กับคนที่ผมรัก ถ้าผมได้รับการปล่อยตัว	
5	ผมก็จะไม่ทำผิดอีก เพื่อจะได้ไม่ทำให้พ่อแม่และครอบครัวเสียใจอีก	4-5 ไม่ต้องการกลับสู่วังวนของการถูกจับกุมคุมขัง 5 ไม่ต้องการทำให้ครอบครัวเสียใจอีก
6	เพื่อที่จะไม่ให้คนอื่นมาดูถูกเราว่าเรานั้นเป็นคนไม่ดี และผมก็จะทำให้พ่อแม่	5-6 ไม่ต้องการถูกผู้อื่นดูถูก
7	ภูมิใจในตัวของผม และผมก็จะทำให้ใครหลายๆคนเห็นว่าผมนั้นดีเรื่อง	6-7 ต้องการทำให้ครอบครัวภูมิใจ
8	ครอบครัวได้ โดยที่ผมหาเงินมาจากงานที่สุจริต	7-8 ต้องการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น
9	โดยที่ไม่ได้ไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดอีก	7-9 ต้องการหารายได้เพื่อดูแลครอบครัวด้วยอาชีพสุจริต
10	และผมก็จะเตือนตัวเองไว้ตลอดว่าข้างในนั้นมันไม่สบายเลย	10 รู้สึกยึดจิตใจที่ถูกคุมขัง

ภาคผนวก ง

1. การจัดเรียงรหัสที่ได้จากการสัมภาษณ์ให้เป็นระบบ
2. การจัดเรียงรหัสที่ได้จากการต่อเติมเรื่องราวให้เป็นระบบ
3. การจัดกลุ่มรหัสที่มีความคล้ายคลึงกัน

การจัดกลุ่มรหัสที่มีความคล้ายคลึงกัน

ต้องการทราบได้เพื่อดูแลครอบครัว	การมีอาชีพช่วยให้ดูแลครอบครัวได้	ต้องการดูแลครอบครัว	ความมุ่งมั่นตั้งใจช่วยให้ดูแลครอบครัวได้	บุคคลรอบข้างช่วยเหลือยินดีให้ดูแลครอบครัวได้	เคยละเลยครอบครัว	ต้องการทำให้ครอบครัวภูมิใจ	ไม่ต้องการทำให้ครอบครัวเสียใจอีก	เพื่อนชดชวางการดูแลครอบครัว
P1-L.2 P1-L.68 P1-L107 P1-L15C P1-L2-35C P3-L91 P6-L.90 P6-L115-117 P8-L232 P10-L42 P10-L137 P10-L208 P12-L7 P12-L7-95C	P5-L127 P6-L39	P1-L103 P1-L.107-113 P1-L55C P2-L70 P2-L84 P2-L5-65C P2-L11-135C P3-L3 P3-L39 P3-L39-41 P3-L93 P3-L15C P3-L95C P4-L1-25C P5-L4 P5-L31 P5-L15C P6-L125-126 P6-L133-134 P10-L15 P10-L34 P10-L122-127 P12-L4 P12-L11-13 P12-L35C	P3-L93-102 P10-L133	P3-L63 P3-L78-79 P9-L178-179	P4-L54 P6-L59-60 P6-L128 P10-L19-21 P12-L17 P12-L26	P2-L55C P3-L43 P3-L87-89 P8-L66 P9-L10 P9-L73 P9-L158 P10-L204 P12-L6 P12-L13 P12-L26-27 P12-L33 P12-L33	P1-L279 P2-L75C P3-L4-55C P9-L10-11 P9-L5-65C P11-L1-25C P12-L5 P12-L55C	P1-L121 P3-L57 P6-L119-122 P6-L128-129

การยกย่องให้ไม่มีรายได้ดูแลครอบครัว	การติดยาเสพติดชดชวางการดูแลครอบครัว	ต้องการมีการศึกษาที่สูงขึ้น	กลัวเรียนไม่จบ	ความมุ่งมั่นช่วยให้เรียนจบ	สิ่งแวดล้อมที่ช่วยให้เรียนจบได้	การคิดเพื่อนทำให้เรียนไม่จบ	การเรียนจบจะทำให้ครอบครัวภูมิใจ	บุคคลรอบข้างช่วยเหลือสนับสนุนให้เรียนจบ
P10-L5 P10-L35C P11-L8 P11-L7-85C	P1-L121 P3-L47-49	P1-L2 P1-L26 P1-L32 P1-L36 P1-L37 P1-L15C P1-L35C P2-L25 P2-L27-29 P2-L37 P2-L3-45C P2-L115C P5-L41 P5-L149 P6-L4 P6-L6 P6-L41 P6-L2-35C P10-L40 P10-L202 P10-L208 P11-L100	P1-L9 P1-L217 P1-L219 P2-L182 P2-L207 P10-L180 P11-L213	P1-L221-225 P1-L229 P2-L41 P2-L43 P6-L49 P10-L84-88 P11-L60	P1-L60 P1-L62 P2-L190 P5-L34 P5-L149-151 P10-L69	P1-L46 P6-L67 P10-L75 P11-L68 P11-L72-78 P11-L156-160	P2-L35-39 P10-L201	P2-L52 P2-L194 P6-L81 P6-L85-86 P10-L62-63 P11-L174

การจัดกลุ่มรหัสที่มีความคล้ายคลึงกัน (ต่อ)

การมีพฤติกรรมกระทำให้เรียนไม่จบ	การคบเพื่อนที่ช่วยให้เรียนจบได้	ต้องการมีอาชีพที่มั่นคง	ต้องการทำงานที่สุจริต	กลัวไม่มีงานทำ	การศึกษาทำให้มีงานทำ	ความมุ่งมั่นตั้งใจช่วยให้มีอาชีพที่มั่นคง	การติดเพื่อนขัดขวางการมีอาชีพที่มั่นคง	การมีอาชีพที่มั่นคงจะทำให้ครอบครัวภูมิใจ
P1-L46 P10-L50-54 P10-L182-183 P10-L193-197	P10-L71-73 P10-L80-82 P11-L60	P1-L2 P1-L25C P3-L3 P3-L91 P3-L45C P4-L2 P4-L62 P4-L15C P5-L127 P5-L15C P6-L4 P6-L6 P6-L10 P6-L35C P7-L8-10 P7-L8-95C P9-L88 P10-L202	P5-L31 P8-L113 P12-L76 P12-L93-95	P4-L222 P7-L4 P7-L165-167 P7-L169 P8-L220 P10-L2-35C	P1-L26 P1-L107 P2-L35 P5-L34 P5-L140-143 P6-L10 P6-L39 P6-L197-98 P6-L115-117 P11-L58 P11-L96 P11-L164 P11-L178	P1-L70 P4-L81-83 P4-L91-93 P4-L114 P4-L134 P4-L140 P4-L156 P4-L192-196 P5-L161 P7-L21-23 P7-L27 P7-L52 P8-L121-123 P9-L101 P9-L204	P11-L134-140 P11-L219 P12-L119	P8-L90 P9-L73-74 P12-L37

สิ่งแวดล้อมที่ช่วยให้มีงานทำ	บุคคลรอบข้างช่วยผลักดันให้มีอาชีพ	เคยมีประสบการณ์ในการขายของ	กลัวจะไม่เป็นตามที่หวังไว้	ไม่ต้องการกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	การเลิกยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดจะทำให้ครอบครัวภูมิใจ	สิ่งแวดล้อมที่มียาเสพติดทำให้กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	เพื่อนนำไปสู่การกลับไปใช้ยาเสพติด	การมีงานทำช่วยให้เลิกใช้ยาเสพติด
P3-L122-124 P8-L104 P8-L141 P8-L254 P12-L182	P1-L82 P3-L113 P3-L115-118 P4-L156 P5-L171-173 P6-L45 P6-L97 P6-L106-109 P7-L35-37 P7-L86 P7-L181 P7-L181 P8-L94 P8-L239-243 P9-L122 P9-L221-224 P11-L106 P11-L126-130 P12-L129	P9-L210-215 P12-L89-91 P12-L123	P1-L7 P1-L251 P2-L205 P3-L100 P3-L227-229	P1-L9 P1-L45C P3-L2 P3-L55C P4-L281 P5-L134 P7-L99 P7-L107 P7-L177 P8-L64 P8-L189 P8-L191 P11-L188 P12-L41	P8-L72-74 P8-L86 P12-L37	P3-L225 P5-L165 P5-L230 P8-L181 P12-L103	P3-L225 P7-L119 P12-L83-85	P7-L125-127 P8-L173 P8-L206 P8-L222 P8-L232

การจัดกลุ่มรหัสที่มีความคล้ายคลึงกัน (ต่อ)

การใช้ยาเสพติดทำให้ ขาดสติสัมปชัญญะ	ต้องการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมไปใน ทิศทางที่ดีขึ้น	อยากได้รับโอกาส	การยุ่งเกี่ยวกับ ยาเสพติดทำให้ หมดโอกาส	ต้องการเอาชนะ คำสาป	ไม่ต้องการถูก สังคมตีตรา	การยุ่งเกี่ยวกับ ยาเสพติดทำให้ถูก จับกุมคุมขัง	ไม่ต้องการอยู่ใน กฎเกณฑ์ของผู้อื่น	กลัวกระทำผิดซ้ำ
P4-L253	P4-L2	P2-L7-85C	P3-L231-232	P2-L64-66	P3-L15-16	P2-L132-134	P9-L71	P1-L255
P4-L257-265	P5-L10	P3-L4	P4-L279	P9-L85	P5-L13-145C	P12-L22	P9-L140-141	P3-L154-156
P6-L201-202	P5-L199-200	P3-L7			P9-L316		P9-L237	P5-L50
P6-L215	P5-L55C	P3-L9			P9-L329		P9-L239-241	P5-L197
	P6-L77	P3-L13			P9-L342		P12-L106-107	
	P7-L123	P3-L20-22			P9-L344		P12-L184-186	
	P9-L10	P3-L31-32			P11-L7-11			
	P9-L64	P3-L105C			P11-L9-115C			
	P9-L69	P4-L276-277			P12-L5-6			
	P9-L72-73				P12-L5-65C			
	P9-L11-125C							
	P11-L15							

กลัวกลับสู่วังวนเดิม	ไม่ต้องการกลับสู่ วังวนของการถูก จับกุมคุมขัง	สิ่งวนล้อนที่ไม่ได้ เสี่ยงต่อการ กระทำผิดซ้ำ	เพื่อนนำสู่การ กระทำผิดซ้ำ	กลัวกลับไปติดเพื่อน	กลัวสูญเสียบุคคล อันเป็นที่รัก	ต้องการมีครอบครัว ของตนเอง	เพื่อนนำไปสู่ วังวนเดิม	บุคคลรอบข้างช่วย เตือนสติไม่ให้ ทรนกลับสู่วังวนเดิม
P2-L150	P1-L150-152	P4-L304	P1-L161	P3-L55	P3-L142-146	P4-L66	P3-L248	P1-L141
P3-L229	P1-L181-183	P5-L217-218	P3-L200-201	P6-L30-31	P5-L256-258	P4-L45C	P6-L121-122	P3-L201-207
P3-L248	P2-L150	P5-L226-228	P4-L211-213	P6-L124	P5-L285-285	P6-L6	P11-L201-203	P12-L155-157
P3-L250	P2-L35C	P8-L104	P4-L242-243	P6-L171	P5-L303	P6-L12		P12-L219-223
P4-L15C	P3-L2	P8-L213	P6-L30-31	P6-L175	P12-L144-145	P6-L4-75C		
P7-L97	P3-L47	P9-L55-56	P6-L144-145	P6-L177-178		P7-L105C		
P10-L15	P3-L210	P12-L161-162	P6-L151	P10-L17		P10-L90-94		
	P4-L4-5		P7-L101-103	P10-L23				
	P4-L276-277		P8-L9-10					
	P5-L31		P8-L3-45C					
	P6-L144-145		P9-L10-115C					
	P6-L149		P10-L6-7					
	P6-L205-206		P10-L150-151					
	P8-L8-9		P10-L5-65C					
	P8-L149		P11-L35					
	P8-L15C		P11-L148-150					
	P10-L153							
	P11-L4							
	P11-L190							
	P11-L15C							
	P12-L4-5							
	P12-L4-55C							

การจัดกลุ่มรหัสที่มีความคล้ายคลึงกัน (ต่อ)

การคนเพื่อนที่ดี ช่วยให้ออกจากสังคม ที่เคยอยู่ก่อนถูก คุมขังได้	บุคคลรอบข้าง ผลักดันให้ไม่คบหา กับกลุ่มเพื่อนที่เคย คบหาก่อนถูกคุมขัง	เคยรักเพื่อนมากกว่า ครอบครัว	บุคคลรอบข้างช่วย เตือนสติไม่ให้ทวน กลับไปกระทำผิด	บุคคลรอบข้างช่วย ให้ไม่กลับไปยุ่ง เกี่ยวกับยาเสพติด	การกระทำผิดซ้ำจะ ทำให้ครอบครัวเสียใจ	การมีพฤติกรรม แบบเดียวกับก่อนถูก คุมขังนำไปสู่ การทวนกลับไป กระทำผิด	การใช้ความรุนแรง นำไปสู่การกระทำผิด	การติดขัดเพื่อนที่ เคยคบหาก่อนถูก คุมขังช่วยหลีกเลี่ยง การกระทำผิดซ้ำ
P6-L194-195 P11-L207	P11-L84 P12-L55 P12-L72 P12-L174	P4-L24 P9-L30 P10-L27	P2-L128 P3-L183-184 P3-L186-187 P4-L269 P4-L295 P5-L75 P5-L245-246	P6-L234 P7-L125-127 P12-L99	P1-L271-273 P10-L155	P10-L6-9 P10-L5-6SC P10-L7-8SC P10-L9-10SC P12-L188	P1-L259 P1-L269 P2-L116 P5-L187-190 P10-L187-190 P10-L227-230	P7-L103-105 P7-L111 P11-L6 P11-L55C

เคยลักขโมยเพื่อ ให้ได้เงิน	อยากพึ่งพาตนเองได้	อยากมีความสุข	ต้องการกลับไป อยู่กับครอบครัว	ต้องการมีบ้านเป็น ของตัวเอง	เงินช่วยให้มีกิจการ เป็นของตัวเองได้	ต้องการมีทรัพย์สิน ของตัวเอง	ตั้งใจทำงานช่วยให้ มีเงินเก็บ	อยากประสบความสำเร็จ เหมือนผู้อื่น
P4-L226 P4-L226-227 P7-L173 P11-L37-39	P3-L3 P3-L39 P3-L10SC P4-L202	P3-L257 P5-L4-5 P5-L25C P7-L10SC	P1-L261-265 P5-L5-6 P5-L15-16 P5-L29 P5-L2-45C P5-L45C P9-L2-7	P7-L56 P7-L84 P9-L191 P9-L197-198 P9-L300 P12-L107 P12-L113	P4-L190 P7-L86 P9-L204	P3-L95C P4-L35C P5-L130 P7-L7-8SC P11-L184-186	P2-L89 P7-L58 P7-L60 P7-L157	P7-L137 P8-L45

อยากปรับเปลี่ยน นิสัยให้ใจเย็นขึ้น	กลัวคนรักรอไม่ได้	ไม่ต้องการถูกคุมขัง	การถูกคุมขังขัดขวาง การอยู่กับบุคคลที่รัก	ต้องการอยู่ในสังคม ที่ต่างจากที่เคย อยู่ก่อนถูกคุมขัง	การอยู่ในสิ่งแวดล้อม ที่ต่างจากที่เคยอยู่ ก่อนถูกคุมขังช่วยให้ ออกจากวังวนของการ ถูกจับกุมคุมขัง	การไม่สามารถ ควบคุมอารมณ์ นำไปสู่การ กระทำผิดซ้ำ	ต้องการมีเงินออม	บุคคลรอบข้างช่วย สนับสนุนให้มีเงินออม
P3-L25C P9-L111-112	P3-L142 P3-L150 P5-L305 P5-L309-310	P1-L45C P5-L93 P6-L6 P6-L27-28 P6-L157-158 P6-L160 P8-L197 P12-L10SC	P3-L151-152 P3-L261 P12-L22	P3-L200 P8-L18-20 P12-L137-139	P4-L232 P4-L232-233 P12-L133	P2-L110 P4-L283-287 P5-L179-183 P5-L189-190 P5-L253-254	P2-L86-88 P3-L255 P3-L15C P7-L70 P7-L145	P2-L98-102 P7-L74 P7-L76 P7-L161-163

การเขียนจบและมี อาชีพทำไว้มีรายได้ใน การซื้อบ้านและรถ	การมีอาชีพที่ปรารถนา	
P2-L72 P11-L180	P1-L28 P1-L72 P4-L60 P4-L73-75 P4-L126 P4-L130 P4-L210 P7-L6	P7-L16 P7-L21 P7-L45C P8-L115 P9-L81 P11-L114 P11-L215

การจัดกลุ่มรหัสที่มีความคล้ายคลึงกัน (ต่อ)

อื่นๆ							
P1-L5	P2-L166-169	P4-L103	P5-L76	P6-L160-163	P8-L187	P9-L260-261	P11-L35
P1-L13	P2-L171	P5-L39	P5-L80-81	P6-L173	P8-L193-195	P9-L273	P11-L37
P1-L19	P2-L180	P5-L108	P5-L83	P6-L182-183	P8-L228	P9-L281	P11-L90-92
P1-L54	P2-L207	P4-L144-152	P5-L92-94	P6-L188-189	P8-L206	P9-L304-306	P11-L94
P1-L92	P2-L209	P4-L160	P5-L98	P6-L189	P8-L212-213	P9-L327	P11-L116
P1-L117	P2-L213-215	P4-L164	P5-L106	P6-L191	P8-L213	P9-L7-8SC	P11-L134-138
P1-L129-131	P2-L219-220	P4-L170	P5-L108	P6-L201-203	P8-L216	P9-L10SC	P11-L152
P1-L148	P2-L4-5SC	P4-L172-173	P5-L157	P6-L206	P8-L228	P9-L12SC	P11-L194-196
P1-L157	P2-L8-9SC	P4-L177-178	P5-L177	P6-L210-211	P8-L25C	P9-L14SC	P11-L209
P1-L165-167	P3-L26	P4-L200	P5-L199	P6-L221-223	P8-L35C	P9-L15SC	P11-L221
P1-L171	P3-L59	P4-L210-211	P5-L202	P6-L231-232	P9-L7-8	P10-L4	P11-L229-231
P1-L173-175	P3-L67-72	P4-L217	P5-L232-236	P6-L7-8SC	P9-L9	P10-L29	P11-L3-4SC
P1-L185	P3-L78-79	P4-L239	P5-L247	P6-L9-10SC	P9-L11	P10-L38	P11-L65C
P1-L191	P3-L104-106	P4-L247	P5-L264-266	P7-L4	P9-L19-20	P10-L44-46	P11-L75C
P1-L203	P3-L108-109	P4-L265	P5-L268	P7-L14	P9-L20	P10-L77	P11-L85C
P1-L205	P3-L136	P5-L268	P5-L271-273	P7-L25	P9-L30-31	P10-L96	P12-L6
P1-L205-211	P3-L156-159	P4-L269	P5-L289-290	P7-L62-64	P9-L32-33	P10-L97-99	P12-L19-20
P1-L215	P3-L159-160	P4-L271	P5-L298-299	P7-L121	P9-L35-39	P10-L105-107	P12-L29-31
P1-L231-233	P3-L162	P4-L273-274	P5-L312-315	P7-L153	P9-L39	P10-L113	P12-L41-42
P1-L235-241	P3-L206-207	P4-L279	P5-L325-327	P7-L171	P9-L41-42	P10-L141-143	P12-L44
P1-L255	P3-L210-211	P4-L281	P5-L329-331	P7-L175	P9-L56	P10-L151	P12-L46
P1-L271	P3-L221	P4-L295-298	P5-L45C	P7-L2-3SC	P9-L66	P10-L157-159	P12-L51
P1-L5-6SC	P3-L238-239	P5-L5	P5-L6-9SC	P7-L5-6SC	P9-L67	P10-L161-165	P12-L55
P2-L2	P3-L245-246	P5-L10-11	P5-L8-14SC	P8-L9	P9-L71	P10-L171-172	P12-L78-81
P2-L6	P3-L257	P5-L15-16	P5-L11-12SC	P8-L31-32	P9-L71-72	P10-L176	P12-L111
P2-L7-10	P3-L263	P5-L18-20	P6-L4	P8-L37	P9-L86	P10-L199	P12-L131
P2-L10	P3-L265-266	P5-L20	P6-L10	P8-L39	P9-L107	P10-L216-217	P12-L135
P2-L18	P3-L276	P5-L24	P6-L18	P8-L45	P9-L134-138	P10-L219-221	P12-L147
P2-L52	P3-L3-4SC	P5-L24-25	P6-L25	P8-L47	P9-L156	P10-L232-234	P12-L149
P2-L60-62	P3-L75C	P5-L33	P6-L27-28	P8-L49	P9-L157	P10-L242	P12-L151
P2-L94-96	P3-L7-8SC	P5-L39	P6-L55	P8-L51	P9-L157-158	P10-L25C	P12-L166
P2-L112	P4-L11-16	P5-L47-48	P6-L59-60	P8-L76-82	P9-L160-162	P11-L4	P12-L174
P2-L114	P4-L18	P5-L50-51	P6-L63-65	P8-L119	P9-L168	P11-L5-6	P12-L180-182
P2-L128	P4-L24-25	P5-L53	P6-L69	P8-L125	P9-L172-174	P11-L7	P12-L192-212
P2-L134	P4-L37	P6-L55	P6-L73-77	P8-L133	P9-L183	P11-L8	P12-L7-8SC
P2-L142	P4-L52	P5-L58-59	P6-L124-125	P8-L151-153	P9-L206	P11-L9-10	
P2-L144-146	P4-L56	P5-L61-62	P6-L128	P8-L155-157	P9-L228-229	P11-L21-25	
P2-L146	P4-L79	P5-L64	P6-L131	P8-L159-165	P9-L247	P11-L25	
P2-L154	P4-L97-100	P5-L70	P6-L133	P8-L183-185	P9-L254-255	P11-L27	

ภาคผนวก จ
การพัฒนาแก่นสาระ

การพัฒนาแก่นสาระ

การมีรายได้เพียงพอต่อการดูแลครอบครัว	สามารถดูแลครอบครัวได้	ได้รับการเตือนสติให้กลับไปดูแลครอบครัว	การไร้ความสามารถในการดูแลครอบครัว	เป็นความภาคภูมิใจของครอบครัว	มีการศึกษาที่สูงขึ้น	ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมด้านการเรียน	การเรียนไม่จบ
-ต้องการหารายได้เพื่อดูแลครอบครัว -การมีอาชีพช่วยให้ดูแลครอบครัวได้	-ต้องการดูแลครอบครัว -ความมุ่งมั่นตั้งใจช่วยให้ดูแลครอบครัวได้	-บุคคลรอบข้างช่วยเตือนสติให้ดูแลครอบครัวได้ -เพื่อนขัดขวางการดูแลครอบครัว	-การดกงานทำให้ไม่มีรายได้ดูแลครอบครัว -การติดยาเสพติดขัดขวางการดูแลครอบครัว	-ต้องการทำให้ครอบครัวภูมิใจ -ไม่ต้องการทำให้ครอบครัวเสียใจอีก -การเรียนจบจะทำให้ครอบครัวภูมิใจ -การมีอาชีพที่มั่นคงจะทำให้ครอบครัวภูมิใจ -การเลิกยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดจะทำให้ครอบครัวภูมิใจ -การกระทำผิดซ้ำจะทำให้ครอบครัวเสียใจ	-ต้องการมีการศึกษาที่สูงขึ้น -ความมุ่งมั่นช่วยให้เรียนจบ -สิ่งแวดล้อมที่ดีช่วยให้เรียนจบได้	-บุคคลรอบข้างช่วยผลักดันให้เรียนจบ -การคบเพื่อนที่ดีช่วยให้เรียนจบได้ -การคิดเพื่อนทำให้เรียนไม่จบ	-กลัวเรียนไม่จบ -การมีพฤติกรรมเกเรทำให้เรียนไม่จบ

การมีอาชีพที่มั่นคง	ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมด้านการมีอาชีพ	มีอาชีพที่สุจริต	ไม่กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมให้ไม่กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	ถูกสังคมชักจูงให้กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด	มีพฤติกรรมและอารมณ์ที่ดีขึ้น	หมดโอกาสเมื่อกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด
-ต้องการมีอาชีพที่มั่นคง -กลัวไม่มีงานทำ -การศึกษาทำให้มีงานทำ -ความมุ่งมั่นตั้งใจช่วยให้มีอาชีพที่มั่นคง -เคยมีประสบการณ์ในการขายของ -การมีอาชีพที่ปรารถนา	-บุคคลรอบข้างช่วยผลักดันให้มีอาชีพ -สิ่งแวดล้อมที่ดีช่วยให้มีงานทำ -การคิดเพื่อนขัดขวางการมีอาชีพที่มั่นคง	-ต้องการทำงานที่สุจริต	-ไม่ต้องการกลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด -การมีงานทำช่วยให้เลิกใช้ยาเสพติด	-บุคคลรอบข้างช่วยให้ไม่กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด -สิ่งแวดล้อมที่มียาเสพติดทำให้กลับไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด -เพื่อนนำไปสู่การกลับไปใช้ยาเสพติด	-ต้องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น -อยากปรับเปลี่ยนนิสัยให้ใจเย็นขึ้น -การมีพฤติกรรมแบบเดียวกับก่อนถูกคุมขังนำไปสู่การหวนกลับไปกระทำผิด -การใช้ความรุนแรงนำไปสู่การกระทำผิด -การไม่สามารถควบคุมอารมณ์นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ	-การใช้ยาเสพติดทำให้ขาดสติสัมปชัญญะ -การยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดทำให้หมดโอกาส -การยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดทำให้ถูกจับกุมคุมขัง	

การพัฒนาแก่นสาระ (ต่อ)

การมีชีวิตที่เป็นอิสระ	ถูกสังคมชักจูงให้หวนกลับไปกระทำผิด	การไม่หวนกลับไปกระทำผิด	ออกจากสังคมที่ไม่ดีเพื่อไม่หวนกลับไปกระทำผิด	ได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมให้ไม่หวนกลับไปกระทำผิด	ไม่กลับไปติดเพื่อน	การมีครอบครัวของตนเอง	เคยสักขโมยเพื่อให้ได้เงิน
-ไม่ต้องการอยู่ในกฎเกณฑ์ของผู้อื่น	-สิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีเสี่ยงต่อการกระทำผิดซ้ำ	-กลัวกระทำผิดซ้ำ	-การตัดขาดเพื่อนที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขังช่วยหลีกเลี่ยงการกระทำผิดซ้ำ	-บุคคลรอบข้างช่วยเตือนสติไม่ให้หวนกลับไปกระทำผิด	-กลัวกลับไปติดเพื่อน	-ต้องการมีครอบครัวของตนเอง	-เคยสักขโมยเพื่อให้ได้เงิน
-ไม่ต้องการถูกคุมขัง	-เพื่อนนำสู่การกระทำผิดซ้ำ	-กลัวกลับไปสู่วังวนเดิม	-การอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ต่างจากที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขังช่วยให้	-บุคคลรอบข้างช่วยเตือนสติไม่ให้หวนกลับไปสู่วังวนเดิม			
-ไม่ต้องการกลับสู่วังวนของการถูกจับกุมคุมขัง	-เพื่อนนำไปสู่วังวนเดิม		-ต้องการอยู่ในสังคมที่ต่างจากที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขัง	-บุคคลรอบข้างผลักดันให้ไม่คบหากับกลุ่มเพื่อนที่เคยคบหาก่อนถูกคุมขัง			
				-การคบเพื่อนที่ดีช่วยให้			
				ให้ออกจากสังคมที่เคยอยู่ก่อนถูกคุมขังได้			

การพึ่งพาตนเอง	การมีกิจการของตัวเอง	การมีทรัพย์สินของตัวเอง	การมีเงินออม	ครอบครัวช่วยให้มีเงินออม
-พึ่งพาตนเองได้	-ต้องการมีงานเป็นของตัวเอง -เงินช่วยให้มีกิจการเป็นของตัวเองได้	-ต้องการมีทรัพย์สินของตัวเอง -การเรียนจบและมีอาชีพทำให้มีรายได้ในการซื้อบ้านและรถ	-ต้องการมีเงินออม -ตั้งใจทำงานช่วยให้มีเงินเก็บ	-บุคคลรอบข้างช่วยสนับสนุนให้มีเงินออม

ภาคผนวก ฉ
การทบทวนแก่นสาระ

การทบทวนแก่นสาระ (ต่อ)

Candidate Profile	Thema	Sub-Themes	Associated Codes	Extracts	Notes	
Candidate Profile 1	Thema 1	Sub-Themes 1	Associated Codes	21.172.1 ถึง 21.172.3	21.172.1 ถึง 21.172.3	21.172.1 ถึง 21.172.3
				21.172.4 ถึง 21.172.6	21.172.4 ถึง 21.172.6	21.172.4 ถึง 21.172.6
				21.172.7 ถึง 21.172.9	21.172.7 ถึง 21.172.9	21.172.7 ถึง 21.172.9
				21.172.10 ถึง 21.172.12	21.172.10 ถึง 21.172.12	21.172.10 ถึง 21.172.12
				21.172.13 ถึง 21.172.15	21.172.13 ถึง 21.172.15	21.172.13 ถึง 21.172.15
				21.172.16 ถึง 21.172.18	21.172.16 ถึง 21.172.18	21.172.16 ถึง 21.172.18
				21.172.19 ถึง 21.172.21	21.172.19 ถึง 21.172.21	21.172.19 ถึง 21.172.21
				21.172.22 ถึง 21.172.24	21.172.22 ถึง 21.172.24	21.172.22 ถึง 21.172.24
				21.172.25 ถึง 21.172.27	21.172.25 ถึง 21.172.27	21.172.25 ถึง 21.172.27
				21.172.28 ถึง 21.172.30	21.172.28 ถึง 21.172.30	21.172.28 ถึง 21.172.30
Candidate Profile 2	Thema 2	Sub-Themes 2	Associated Codes	21.173.1 ถึง 21.173.3	21.173.1 ถึง 21.173.3	21.173.1 ถึง 21.173.3
				21.173.4 ถึง 21.173.6	21.173.4 ถึง 21.173.6	21.173.4 ถึง 21.173.6
				21.173.7 ถึง 21.173.9	21.173.7 ถึง 21.173.9	21.173.7 ถึง 21.173.9
				21.173.10 ถึง 21.173.12	21.173.10 ถึง 21.173.12	21.173.10 ถึง 21.173.12
				21.173.13 ถึง 21.173.15	21.173.13 ถึง 21.173.15	21.173.13 ถึง 21.173.15
				21.173.16 ถึง 21.173.18	21.173.16 ถึง 21.173.18	21.173.16 ถึง 21.173.18
				21.173.19 ถึง 21.173.21	21.173.19 ถึง 21.173.21	21.173.19 ถึง 21.173.21
				21.173.22 ถึง 21.173.24	21.173.22 ถึง 21.173.24	21.173.22 ถึง 21.173.24
				21.173.25 ถึง 21.173.27	21.173.25 ถึง 21.173.27	21.173.25 ถึง 21.173.27
				21.173.28 ถึง 21.173.30	21.173.28 ถึง 21.173.30	21.173.28 ถึง 21.173.30

การทบทวนแก่นสาระ (ต่อ)

Candidate Profile	Thematic	Sub-Themes	Associated Codes	Extracts	Notes	
Candidate Profile 1	Thematic 1	Sub-Themes 1	Associated Codes 1	71.9 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.9 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.402 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.402 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.2 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.2 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.102 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.102 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.101 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.101 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.103 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.103 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.104 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.104 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.105 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.105 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.106 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.106 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.107 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.107 หน้าที่สำคัญในสังคม	
Candidate Profile 2	Thematic 2	Sub-Themes 2	Associated Codes 2	71.108 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.108 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.109 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.109 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.110 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.110 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.111 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.111 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.112 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.112 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.113 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.113 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.114 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.114 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.115 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.115 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.116 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.116 หน้าที่สำคัญในสังคม	
				71.117 หน้าที่สำคัญในสังคม	71.117 หน้าที่สำคัญในสังคม	

ภาคผนวก ช
นियามและข้อแค้นสาระ

นิยามและชื่อแก่นสาระ

การมีความสามารถในการดูแลครอบครัว

แก่นสาระใหญ่นี้อธิบายถึงตัวตนที่เป็นได้ของผู้เข้าร่วมวิจัยที่หวังว่าจะมีความสามารถในการดูแลครอบครัวได้ ซึ่งเป็นความหวังที่มาควบคู่กับความหวาดหวั่นใจว่าจะไม่สามารถดูแลครอบครัวได้ หากกลับไปกระทำผิดซ้ำอีกครั้ง โดยผู้เข้าร่วมวิจัยระบุว่าตัวตนในอนาคตที่ตนเองต้องการจะเป็น เพื่อที่เป็นบุคคลที่สามารถดูแลครอบครัวได้ คือ การประสบความสำเร็จด้านการศึกษา การมีความมั่นคงทางการเงิน และการเป็นความภาคภูมิใจของครอบครัว

แก่นสาระ “การประสบความสำเร็จด้านการศึกษา” สะท้อนความปรารถนาของผู้เข้าร่วมวิจัยที่ต้องการมีการศึกษาที่สูงขึ้น โดยมุ่งหวังว่าการประสบความสำเร็จด้านการศึกษาจะช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตและช่วยให้พวกเขาบรรลุเป้าหมายในการเป็นความภาคภูมิใจของครอบครัว ตลอดจนพัฒนาความสามารถในการดูแลครอบครัวได้ ภายใต้แก่นสาระนี้ยังมีมุมมองที่ตรงข้ามกันที่ถูกจัดไว้ในแก่นสาระย่อย คือ “การเรียนไม่จบ” ซึ่งสะท้อนถึงความกลัวที่จะเรียนไม่จบ อันเนื่องมาจากการมีพฤติกรรมเกเรเช่นเดิม

แก่นสาระ “การมีความมั่นคงทางการเงิน” สะท้อนความปรารถนาของผู้เข้าร่วมวิจัยที่มุ่งหวังที่จะมีอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้ที่แน่นอน โดยเชื่อมั่นว่าการมีฐานะการเงินที่มั่นคง รวมถึงการมีอาชีพที่มั่นคงและใฝ่ฝัน ตลอดจนมีทรัพย์สินเป็นของตัวเอง จะช่วยให้พวกเขาบรรลุเป้าหมายในการมีคุณภาพชีวิตที่ดีและการเสริมสร้างความสามารถในการดูแลครอบครัว

แก่นสาระ “การเป็นความภาคภูมิใจของครอบครัว” สะท้อนความปรารถนาของผู้เข้าร่วมวิจัยที่ต้องการทำให้ครอบครัวภาคภูมิใจ โดยเชื่อว่าการดูแลครอบครัว การปฏิบัติตามความปรารถนาของครอบครัว และการไม่ทำให้ครอบครัวเสียใจจากการกระทำผิดซ้ำ ซึ่งถือเป็นสัญลักษณ์ของการเป็นลูกที่ดีตามทรศนะของผู้เข้าร่วมวิจัย จะเป็นหนทางที่ทำให้ครอบครัวรู้สึกภูมิใจในตัวพวกเขา ภายใต้แก่นสาระนี้ยังมีมุมมองที่ตรงข้ามกันที่ถูกจัดไว้ในแก่นสาระย่อย คือ “การกระทำผิดซ้ำจะทำให้ครอบครัวเสียใจ” ซึ่งสะท้อนถึงความกลัวที่จะทำให้ครอบครัวเสียใจหากพวกเขาหวนกลับไปกระทำผิดอีก

ชีวิตที่เป็นอิสระจากการถูกจับกุมหรือคุมขัง

แก่นสาระใหญ่นี้อธิบายถึงตัวตนที่เป็นได้ของผู้เข้าร่วมวิจัยที่หวังจะมีชีวิตที่เป็นอิสระ ไม่กลับสู่วังวนของการถูกจับกุมหรือคุมขัง โดยผู้เข้าร่วมวิจัยระบุคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่จะช่วยลดความเสี่ยงการถูกจับกุมหรือคุมขัง คือ ไม่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำและการมีความสามารถในการกำหนดชีวิตตนเอง

แก่นสาระ “การไม่หวนไปกระทำผิดซ้ำ” สะท้อนความปรารถนาของผู้เข้าร่วมวิจัยที่ต้องการหลีกเลี่ยงจากวังวนแห่งการกระทำผิด ซึ่งเป็นความปรารถนาที่มาควบคู่กับความหวาดหวั่นใจว่าพวกเขาอาจพลาดพลังจนต้องกลับไปกระทำผิดซ้ำ โดยผู้เข้าร่วมวิจัยหลายคนแสดงความกังวลว่าเมื่อพ้นจากการคุมประพฤติแล้ว อาจเผชิญแรงกดดันหรือสภาพแวดล้อมที่ผลักดันให้พวกเขากลับไปสู่การมีพฤติกรรมเดิม ซึ่งจะนำไปสู่การสูญเสียอิสรภาพอีกครั้ง

แก่นสาระ “การมีความสามารถในการกำหนดชีวิตตนเอง” สะท้อนมุมมองของผู้เข้าร่วมวิจัยที่ปรารถนาจะเปลี่ยนแปลงตนเองในด้านพฤติกรรมและอารมณ์ให้ดีขึ้น เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการควบคุมตัวเอง พวกเขาปรารถนาที่จะพึ่งพาตนเองผ่านการประกอบอาชีพสุจริต ซึ่งไม่เพียงช่วยให้ผู้เข้าร่วมวิจัยหลุดพ้นจากวังวนแห่งการกระทำผิด แต่ยังนำไปสู่การมีชีวิตที่เป็นอิสระ

อิทธิพลทางสังคมนำไปสู่ตัวตนที่(ไม่)ต้องการ

แก่นสาระใหญ่นี้อธิบายถึงอิทธิพลทางสังคมที่มีผลกระทบต่อตัวตนที่เป็นไปได้ของผู้เข้าร่วมวิจัย ทั้งอิทธิพลทางสังคมที่ต้องการและอิทธิพลทางสังคมที่ไม่ต้องการ โดยผู้เข้าร่วมวิจัยระบุอิทธิพลไว้ 2 ด้าน คือ อิทธิพลทางสังคมต่อการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและอิทธิพลทางสังคมต่อการมีความมั่นคงในชีวิต

แก่นสาระ “อิทธิพลทางสังคมต่อการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม” สะท้อนมุมมองของผู้เข้าร่วมวิจัยที่ตระหนักถึงบทบาทของสังคมในการชี้นำหรือผลักดันให้เกิดการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยพวกเขาเชื่อว่าสังคมรอบข้างที่ไม่ดี เช่น สภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยยาเสพติด หรือการคบหากลุ่มเพื่อนที่ไม่ดี อาจเป็นปัจจัยที่ชักนำให้พวกเขากลับไปสู่เส้นทางแห่งการกระทำผิดอีกในทางกลับกัน ผู้เข้าร่วมวิจัยยังเห็นว่าการได้รับการสนับสนุนทางสังคมที่เหมาะสม เช่น การได้รับการเตือนสติจากบุคคลรอบข้าง หรือการคบเพื่อนที่มีพฤติกรรมดี จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยป้องกันไม่ให้พวกเขาหวนกลับไปกระทำผิด

แก่นสาระ “อิทธิพลทางสังคมต่อการมีความมั่นคงในชีวิต” สะท้อนมุมมองของผู้เข้าร่วมวิจัยที่ตระหนักว่าการประสบความสำเร็จในชีวิตไม่ได้ขึ้นอยู่กับความพยายามของตนเองเพียงลำพัง หากแต่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลทางสังคมด้วย โดยพวกเขาเชื่อว่าการได้รับการสนับสนุนจากบุคคลรอบข้าง หรือการคบหากลุ่มเพื่อนที่มีความประพฤติดี จะช่วยเสริมสร้างความมั่นคงในชีวิตของพวกเขาได้ในทางตรงกันข้าม หากพวกเขายังคงเกี่ยวข้องกับสังคมที่ไม่เหมาะสม หรืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ขาดการสนับสนุน อาจทำให้เกิดความล้มเหลวทางเศรษฐกิจและไม่สามารถสร้างชีวิตที่มั่นคงได้อย่างที่ตั้งใจ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	พิมพ์ชนก ศรีสุดโต
วัน เดือน ปี เกิด	20 สิงหาคม 2537
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	จังหวัดชลบุรี
ตำแหน่งและประวัติการ ทำงาน	พ.ศ.2561 นักจิตวิทยาคลินิก โรงพยาบาลศรีธัญญา พ.ศ.2562-ปัจจุบัน นักจิตวิทยาปฏิบัติการ ศาลเยาวชนและครอบครัว จังหวัดชลบุรี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2559 วิทยาศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.2568 วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการปรึกษา) มหาวิทยาลัยบูรพา